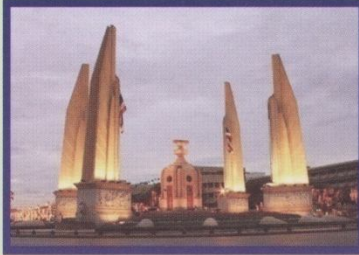

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ศุลกากร พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๔/๒๕๕๙

วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙

อ.พ.๖๕/๒๕๕๙

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ**ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)**

ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

๑. หลักการและเหตุผล**หลักการ**

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางเรื่องล้าสมัยหรือไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งยังมีการตรากฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวหลายฉบับ ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้บังคับกฎหมาย ประกอบกับการค้าและการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศได้พัฒนาและขยายตัวมากขึ้น ทำให้มีความจำเป็นต้องปรับปรุงการดำเนินพิธีการศุลกากรและการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล อันจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศุลกากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ*

ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. มีเนื้อหาประกอบด้วย ๙ หมวด จำนวน ๒๖๓ มาตรา ได้แก่ หมวด ๑ บททั่วไป หมวด ๒ การจัดเก็บอากร หมวด ๓ การนำเข้า และการส่งออก หมวด ๔ การผ่านแดน การถ่ายลำ และของตกค้าง หมวด ๕ คลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และท่าเรือรับอนุญาต หมวด ๖ เขตปลอดอากร หมวด ๗ พนักงานศุลกากร หมวด ๘ อำนาจทางศุลกากรในพื้นที่เฉพาะ หมวด ๙ บทกำหนดโทษ บทเฉพาะกาล และอัตราค่าธรรมเนียม สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๒.๑ กำหนดบททั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินการทางศุลกากร (ร่างมาตรา ๖ ถึง ร่างมาตรา ๑๒)

(๑) อำนาจของรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ ในเรื่องทั่วไป และอำนาจในการออกกฎกระทรวงหรือคำสั่งกรณีที่มีพฤติการณ์พิเศษ เพื่อให้ ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ทั้งหมดหรือบางส่วน

(๒) อำนาจของอธิบดีในการเรียกให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการศุลกากร ให้ประกันเพื่อรับรองว่าจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เกี่ยวกับการศุลกากร

(๓) หลักเกณฑ์ในการดำเนินการทางศุลกากรเกี่ยวกับบัญชี เอกสารและ หลักฐานต่าง ๆ โดยให้รวมถึงการดำเนินการในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

๒.๒ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดเก็บอากร (ร่างมาตรา ๑๓ ถึงร่างมาตรา ๔๙)

(๑) การเสียอากร

กำหนดให้เรียกเก็บอากรจากผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกในเวลา ที่นำของเข้าสำเร็จหรือส่งของออกสำเร็จ และกำหนดราคาศุลกากรกรณีนำของเข้าหรือส่งของออก โดยให้มีการพิจารณาเป็นการล่วงหน้าได้ในเรื่องเกี่ยวกับราคาศุลกากร ถิ่นกำเนิดแหล่งของ และ พิกัดอัตราศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

(๒) การประเมินอากร

กำหนดให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจในการประเมินอากรและเมื่อพบว่า ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบถ้วน โดยผู้มีหน้าที่เสียอากรต้องเสีย เงินเพิ่มหรือเบี้ยปรับตามอัตราที่กำหนด และให้อธิบดีมีอำนาจกักของที่นำเข้าหรือส่งออก ของที่กำลัง ผ่านพิธีการศุลกากรหรืออยู่ในความกำกับตรวจตราของศุลกากรได้จนกว่าจะมีการเสียอากร ให้ครบถ้วน

*สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, “บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.” ๒๕๕๙. (อัดสำเนา)

(๓) การคืนอาคาร

กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคืนอาคาร โดยให้อธิบดีมีอำนาจคืนอาคาร ส่วนที่เสียไว้เกินเนื่องจากการคำนวณอาคารผิด และให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธิขอคืนอาคาร ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) การวินิจฉัยอาคารและการอุทธรณ์การประเมินอาคาร

กำหนดให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยอาคารศุลกากร ซึ่งมีปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานคณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดขอบเขตการใช้อำนาจของพนักงานศุลกากร กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ในการตรวจสอบและประเมินอาคาร วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับอาคาร และ ให้คำปรึกษาหรือเสนอแนะแก่รัฐมนตรีในการจัดเก็บอากร และกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งมีอธิบดีกรมศุลกากรเป็นประธานคณะกรรมการ โดยให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธิอุทธรณ์การประเมินอาคารต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้

๒.๓ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการนำของเข้าและการส่งของออก (ร่างมาตรา ๕๐ ถึงร่างมาตรา ๑๐๑)

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับการนำของเข้าและการส่งของออก

กำหนดกรณีที่ว่า การนำของเข้าและการส่งของออกเป็นอันสำเร็จ ทั้งการนำของเข้าและการส่งของออกทางบก ทางทะเล ทางอากาศ และทางไปรษณีย์ เพื่อให้ทราบวันที่เกิดความรับผิดชอบในการเสียอากร และกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการในการนำของออกไปจากอารักขาของศุลกากรหรือการส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เฉพาะเกี่ยวกับการนำของเข้าและการส่งของออก

ทางบก ทางทะเล และทางอากาศ

กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดทำและยื่นเอกสารเกี่ยวกับยานพาหนะ และสินค้าที่บรรทุกมาในยานพาหนะนั้นต่อพนักงานศุลกากรทั้งกรณีการนำของเข้าและการส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร รวมทั้งกำหนดหน้าที่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำของเข้าและการส่งของออก ต้องปฏิบัติ เช่น ดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานศุลกากร ตอบคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทางศุลกากร และอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของพนักงานศุลกากร นอกจากนี้ ยังต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้สำหรับยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งแต่ละประเภท

(๓) การเป็นตัวแทนดำเนินการเกี่ยวกับของ

กำหนดให้บุคคลที่ประสงค์จะเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก หรือผู้นำของผ่านแดนหรือผู้ซ้อถ่ายลำ ให้เป็นตัวแทนเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับของ ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ของผ่านแดน หรือของถ่ายลำ หรือกิจการอื่นใด ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีโดยให้ถือว่าบุคคลที่ได้รับอนุญาตเป็นตัวแทน

ดังกล่าวเป็นเจ้าของของที่ได้นำเข้า ส่งออก ผ่านแดนหรือถ่ายลำด้วย และอธิบดีมีอำนาจพักใช้หรือเพิกถอนการอนุญาตของตัวแทนดังกล่าวได้ หากตัวแทนฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ การรับอนุญาตจากอธิบดีให้เป็นตัวแทนนั้นใช้กับกรณีผู้ควบคุมยานพาหนะประสงค์จะมอบอำนาจให้ผู้ใดกระทำการแทนด้วย

๒.๔ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการผ่านแดน การถ่ายลำ และของตกค้าง เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับของ (ร่างมาตรา ๑๐๒ ถึงร่างมาตรา ๑๑๐)

(๑) การผ่านแดนและการถ่ายลำ

กำหนดให้ผู้ที่น่าขอเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำออกนอกราชอาณาจักรต้องยื่นใบขนสินค้า โดยของตามที่ได้ยื่นใบขนสินค้านั้นจะไม่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบที่จะต้องเสียอากรหากได้นำของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด และในกรณีที่ผู้นำของเข้าไม่นำของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าของนั้นเป็นของตกค้าง

(๒) ของตกค้าง

กำหนดให้ของที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรเป็นของตกค้าง ได้แก่ (๑) ของนำเข้าที่เป็นสินค้าอันตราย (๒) ของนำเข้าที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรเกินสามสิบวัน โดยไม่มีการยื่นใบขนสินค้าและไม่ได้เสียอากรหรือวางประกันค่าอากร หรือ (๓) มีการยื่นใบขนสินค้าแล้ว แต่เสียอากรหรือวางประกันค่าอากรไว้ไม่ครบถ้วน โดยอธิบดีมีอำนาจให้พนักงานศุลกากรนำของตกค้างนั้นออกขายทอดตลาดหรือทำลาย หรือให้ผู้นำเข้าหรือผู้ขนส่ง ส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร

๒.๕ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และท่าเรือรับอนุญาต เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับของ (ร่างมาตรา ๑๑๑ ถึงร่างมาตรา ๑๓๕)

กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และท่าเรือรับอนุญาต โดยให้ยื่นขอรับใบอนุญาตจากอธิบดี และให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการนำของเข้าไปในหรือการปล่อยของออก การเก็บของ การขนถ่ายของ การตรวจตรา และการควบคุมของในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และท่าเรือรับอนุญาตนั้น รวมทั้งกำหนดเหตุในการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตในกรณีต่าง ๆ

๒.๖ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเขตปลอดอากร เพื่อให้สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับอากร (ร่างมาตรา ๑๓๖ ถึงร่างมาตรา ๑๕๖)

(๑) การจัดตั้งและการดำเนินการในเขตปลอดอากร

กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดตั้งเขตปลอดอากรและการประกอบกิจการในเขตปลอดอากร โดยให้ผู้ประสงค์จะจัดตั้งและดำเนินการในเขตปลอดอากรต้องยื่นคำขอรับ

ใบอนุญาตจากอธิบดี และให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการนำของเข้าไปในหรือปล่อยของออก การเก็บของ การขนถ่ายของ การตรวจตราและการควบคุมของในเขตปลอดอากร รวมทั้งกำหนดเหตุในการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตในกรณีต่าง ๆ

(๒) สิทธิประโยชน์ในเขตปลอดอากร

กำหนดให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ สำหรับของที่นำเข้าไปในเขตปลอดอากร เช่น การยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรบางกรณี การยกเว้นอากรขาออกสำหรับของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากรเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร และกำหนดให้ของที่นำเข้าไปในเขตปลอดอากรไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตรา หรือเครื่องหมายใด ๆ และการคืนอากรกรณีที่ถูกกฎหมายกำหนดให้ของดังกล่าวเป็นของที่สามารถขอคืนอากรได้เมื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

๒.๗ กำหนดหลักเกณฑ์การใช้อำนาจของพนักงานศุลกากร (ร่างมาตรา ๑๕๗ ถึงร่างมาตรา ๑๗๔)

(๑) อำนาจของพนักงานศุลกากรซึ่งอธิบดีมอบหมาย

กำหนดให้พนักงานศุลกากรซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจในการเข้าไปในสถานประกอบการหรือสถานที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับ การศุลกากร เพื่อทำการตรวจ ยึดหรืออายัดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นใดที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด จับกุมผู้กระทำความผิดโดยไม่ต้องมีหมายจับ ยึดหรืออายัดบัญชี เอกสาร หลักฐาน ข้อมูล หรือสิ่งของอื่นใดที่อาจใช้พิสูจน์ความผิด และมีหนังสือเรียกบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำของเข้าหรือการส่งของออก เพื่อมาให้ข้อมูลที่จำเป็นประกอบการพิจารณา

(๒) อำนาจของพนักงานศุลกากร

กำหนดให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจของที่กำลังผ่านพิธีการศุลกากร หรืออยู่ในอำนาจกำกับตรวจตราของศุลกากร และเอาตัวอย่างของไปเพื่อตรวจสอบ ประเมินราคา หรือเพื่อประโยชน์อื่นของทางราชการได้ตามความจำเป็น และมีอำนาจสั่งให้หยุดยานพาหนะหรือสั่งให้นายเรือหยุดลอยลำ กรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการใช้ยานพาหนะในการนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องกักตุน หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร เข้ามาในหรือส่งหรือพาของออกไปนอกราชอาณาจักร หรือเป็นเรือที่พึงต้องถูกยึดหรือตรวจตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจหรือค้นยานพาหนะหรือบุคคลที่อยู่ในยานพาหนะนั้น รวมทั้ง การตรวจหรือค้นหีบห่อของผู้โดยสารที่เข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรได้ และเข้าไปตรวจของ ณ สถานประกอบการของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการศุลกากรได้

(๓) การดำเนินการกับของอันพึงต้องริบ

กำหนดให้ของที่ยังมีได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องจำกัด หรือของที่ยังมีได้ผ่านพิธีการศุลกากร เป็นของที่พึงต้องริบตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้พนักงานศุลกากร พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึดหรืออายัดสิ่งใด ๆ อันจะพึงต้องริบหรือเป็นที่สงสัยว่าจะพึงต้องริบตามพระราชบัญญัตินี้ไว้ได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นในทะเลอาณาเขต เมื่อพนักงานศุลกากรจับผู้กระทำความผิดและส่งให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ใด ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

๒.๘ กำหนดอำนาจทางศุลกากรในพื้นที่เฉพาะ (ร่างมาตรา ๑๗๕ ถึงร่างมาตรา ๒๐๒)

(๑) เขตควบคุมศุลกากร

กำหนดให้ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตท้องที่เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับศุลกากรให้เป็นเขตควบคุมศุลกากร และให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจหรือค้นโรงเรือน สถานที่ ยานพาหนะ หรือบุคคล โดยไม่ต้องมีหมายค้น และจับกุมบุคคลที่สงสัยว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยไม่ต้องมีหมายจับ ทั้งนี้ อธิบดีมีอำนาจออกประกาศกำหนดประเภทหรือชนิดแห่งของที่ผู้ทำการค้าภายในเขตควบคุมศุลกากรต้องจัดให้มีบัญชีเพื่อแสดงรายละเอียดแห่งของ นอกจากนี้ อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณพิเศษเพื่อควบคุมการขนย้ายของภายในเขตควบคุมศุลกากร

(๒) พื้นที่ควบคุมร่วมกัน

กำหนดขอบเขตของ “พื้นที่ควบคุมร่วมกัน” โดยให้กรมศุลกากรและพนักงานศุลกากรมีอำนาจทางศุลกากรในพื้นที่ดังกล่าวเช่นเดียวกับในเขตศุลกากร และกำหนดวิธีดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรในพื้นที่ควบคุมร่วมกันในราชอาณาจักร

(๓) การค้าชายฝั่ง

กำหนดลักษณะของการค้าชายฝั่ง และหน้าที่ของนายเรือที่ทำการค้าชายฝั่ง โดยเรือที่ทำการค้าชายฝั่งต้องเป็นเรือที่มีสัญชาติไทยหรือเป็นเรือที่ได้รับอนุญาตให้ทำการค้าในน่านน้ำไทยได้ตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

(๔) เขตต่อเนื่อง

กำหนดหน้าที่ของนายเรือที่อยู่ในเขตต่อเนื่อง เช่น ต้องตอบคำถามและปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานศุลกากรที่เกี่ยวกับการศุลกากร ห้ามขนถ่ายของโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร และให้นำหลักเกณฑ์รวมทั้งบทกำหนดโทษบางกรณีที่ใช้ในราชอาณาจักรมาใช้บังคับกับการขนส่งของในเขตต่อเนื่องด้วย

(๕) พื้นที่พัฒนาร่วม

กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดระเบียบการเคลื่อนย้ายของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วม และกำหนดเขตอำนาจสำหรับการกระทำที่ได้ทำลงในพื้นที่พัฒนาร่วม ทั้งนี้ ให้ศาลภาษีอากรกลาง ศาลจังหวัดสงขลา หรือศาลอาญา มีเขตอำนาจที่จะพิจารณาพิพากษาคดีศุลกากรที่เกี่ยวกับพื้นที่พัฒนาร่วม

๒.๙ กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม (ร่างมาตรา ๒๐๓ ถึงร่างมาตรา ๒๕๙)

ปรับปรุงองค์ประกอบความผิด และบทกำหนดโทษทางอาญาเพื่อให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับลักษณะการกระทำความผิดเกี่ยวกับศุลกากรในปัจจุบัน และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เป็นบทสันนิษฐานความรับผิดทางอาญาของผู้บริหารนิติบุคคลเพื่อให้สอดคล้องกับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้ ได้เพิ่มบทกำหนดโทษสำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง เขตปลอดอากร และการประกอบกิจการในเขตปลอดอากรที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด และปรับปรุงอัตราร้อยละเพื่อส่งจ่ายเป็นเงินสินบนหรือรางวัลให้ลดลง

๒.๑๐ กำหนดบทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๒๖๐ ถึงร่างมาตรา ๒๖๓)

(๑) กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) กำหนดให้คลังสินค้าทัณฑ์บน ที่มั่นคง ทำเนียบท่าเรือ และเขตปลอดอากร ที่ดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บน ที่มั่นคง ทำเนียบท่าเรือรับอนุญาต และเขตปลอดอากรตามพระราชบัญญัตินี้ และให้คลังสินค้าและโรงพักสินค้าที่ดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นโรงพักสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) กำหนดให้ผู้ดำเนินการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้า โรงพักสินค้า ที่มั่นคง ทำเนียบท่าเรือ และเขตปลอดอากร รวมทั้งผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเสียค่าธรรมเนียมตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

(๔) กำหนดให้การส่งจ่ายเงินสินบนหรือรางวัลในกรณีที่ตรวจพบการกระทำ ความผิดหรือตรวจพบการเก็บอากรขาดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้หลักเกณฑ์การจ่ายสินบนหรือรางวัลเดิมได้ต่อไป

(๕) กำหนดให้พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๒.๑๑ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสูงสุดที่จะเรียกเก็บจากการดำเนินพิธีการศุลกากร

กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตจัดตั้งและประกอบกิจการต่าง ๆ ค่าธรรมเนียมรายปี ค่าธรรมเนียมสำหรับการดำเนินพิธีการศุลกากร การดำเนินการนอกเวลา การประจำการในเรือ การตรวจของ การพิจารณาเป็นการล่วงหน้า ค่าธรรมเนียมใบปล่อยเรือหรืออากาศยานขาออก ใบปล่อยสินค้าและใบปล่อยเรือ และค่าใช้จ่ายในการเฝ้ารักษาของ โดยในการจัดเก็บรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดอัตราที่จะอนุญาตให้กรมศุลกากรเรียกเก็บจากผู้มาขอดำเนินพิธีการศุลกากร

๓. บทวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติ

๓.๑ เหตุผลและความจำเป็นในการตราร่างพระราชบัญญัติ

เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ คณะรัฐมนตรีชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

กระทรวงการคลังเสนอว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ได้มีการประกาศใช้มาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน อีกทั้งมีการแก้ไขเพิ่มเติมหลายครั้ง ส่งผลให้มีพระราชบัญญัติศุลกากรหลายฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒ และพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ ทำให้กฎหมายศุลกากรกระจัดกระจาย ไม่สะดวกในการใช้งาน สมควรปรับปรุงแก้ไขให้มีความทันสมัย และเหมาะสมกับการค้าระหว่างประเทศในปัจจุบัน ตลอดจนรวบรวมกฎหมายที่ใช้อยู่ทุกฉบับให้เป็นพระราชบัญญัติฉบับเดียว อีกทั้งยังสมควรปรับปรุงแก้ไขให้มีมาตรฐานสากลเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพทางการค้าให้แก่ผู้ประกอบการสมควรปรับปรุงแก้ไขและจัดทำเป็นร่างพระราชบัญญัติศุลกากรเพียงฉบับเดียว

๓.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดสรรผลประโยชน์เงินสินบนและรางวัลนำจับของกรมศุลกากร^๑

ในช่วง ๑๐ ปี ที่ผ่านมา (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๘) มีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ กรณีลักลอบนำเข้าสินค้าถูกยึดของกลางขายทอดตลาด และกรณีหลบเลี่ยงภาษีต้องจ่ายค่าปรับ ๒ - ๔ เท่าของมูลค่าสินค้า รวมกันคิดเป็นมูลค่าประมาณ ๓๑,๔๓๒ ล้านบาท กรมศุลกากรนำเงินจำนวนนี้มาจัดสรรจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลทั้งสิ้น ๘,๕๑๔ ล้านบาท โดยจ่ายให้ผู้แจ้งเบาะแส (สายลับ) ๓,๙๓๙ ล้านบาท และจ่ายเป็นเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ผู้จับกุม (ศุลกากร, ตำรวจ, ดีเอสไอ) ๔,๕๗๖ ล้านบาท ส่วนที่เหลือนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดินประมาณ ๒๒,๙๑๘ ล้านบาท

สำหรับปีที่มีการจ่ายเงินสินบนรางวัลมากที่สุด ๕ อันดับ ดังนี้

อันดับ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓

กรมศุลกากรจ่ายเงินสินบนรางวัลทั้งสิ้น ๑,๘๓๔ ล้านบาท โดยจ่ายเงินสินบนให้ผู้แจ้งเบาะแส หรือ “สายลับ” ๙๓๕ ล้านบาท และจ่ายให้เจ้าหน้าที่ ๘๙๘ ล้านบาท ถือเป็นปีที่มีการจัดสรรจ่ายเงินสินบนรางวัลมากที่สุด และยังเป็นปีที่มีการจ่ายเงินสินบนให้สายลับมากที่สุดในรอบ ๑๐ ปี

แหล่งข่าวจากกรมศุลกากรเปิดเผยว่า สาเหตุที่ทำให้ยอดการเบิกจ่ายเงินสินบนรางวัลในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ มีจำนวนมากที่สุด เนื่องจากในปีนั้นมีผู้นำเข้ารายใหญ่ที่กระทำความผิดฐานสำแดงเท็จลงนามยอมรับความผิดต่อคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับ กรมศุลกากร และจ่ายเงินค่าปรับ ๒ เท่า ของมูลค่าสินค้ารวมค่าอากร เช่น คดีนำเข้าเหล็กฉาบซิลิกอน คดีนี้มีผู้ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าหลายราย ยอมจ่ายเงินค่าปรับและค่าอากรให้กับกรมศุลกากร เฉพาะในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท และยังมีคดีนำเข้าอะไหล่รถยนต์ โดยคดีนี้มีผู้ผลิตรถยนต์รายหนึ่งใช้สิทธิข้อตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) แต่ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กรมศุลกากรกำหนด จึงถูกเรียกเก็บภาษีย้อนหลังพร้อมค่าปรับอีก ๔ เท่า ของมูลค่าสินค้ารวมค่าอากร ต่อสู้คดีกันมานาน ในที่สุดยอมจ่ายค่าปรับให้กับคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับ ๒ เท่า ของมูลค่าสินค้ารวมอากร คิดเป็นเงิน ๘๘๐ ล้านบาท

อันดับ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔

มียอดรวมการเบิกจ่ายเงินสินบนรางวัลทั้งสิ้น ๙๕๘ ล้านบาท จัดสรรเป็นเงินสินบนให้สายลับ ๔๔๘ ล้านบาท เป็นเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ ๕๐๙ ล้านบาท

อันดับ ๓ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

มียอดรวมการเบิกจ่ายเงินสินบนรางวัลทั้งสิ้น ๙๐๐ ล้านบาท จัดสรรเป็นเงินสินบนให้สายลับ ๔๕๘ ล้านบาท เป็นเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ ๔๔๒ ล้านบาท

^๑ ไทยพับลิก้า, “๑๗ ปี สินบนรางวัลกรมศุลกา “เจ้าหน้าที่ - สายลับ” รับเงิน ๑๕,๑๘๑ ล้านบาท - อธิบดีระบุบังคับค้ายานา กม. ใหม่ เหลือความเหลื่อมล้ำ,” <<http://thaipublica.org/2016/02/custom-department-11/>> กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙.

อันดับ ๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔

มียอดรวมการเบิกจ่ายเงินสินบนรางวัลทั้งสิ้น ๘๕๑ ล้านบาท จัดสรรเป็นเงินสินบนให้สายสืบ ๓๙๔ ล้านบาท เป็นเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ ๔๕๗ ล้านบาท

อันดับ ๕ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖

มียอดรวมการเบิกจ่ายเงินสินบนรางวัลทั้งสิ้น ๗๖๖ ล้านบาท จัดสรรเป็นเงินสินบนให้สายสืบ ๓๖๑ ล้านบาท เป็นเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ ๔๐๕ ล้านบาท

หากนำสถิติการจ่ายเงินสินบนรางวัลล่าสุดที่ได้รับจากกรมศุลกากรมารวมกับฐานข้อมูลเดิมที่สำนักข่าวออนไลน์ไทยพับลิกาเคยรวบรวมไว้ พบว่าในช่วง ๑๗ ปีที่ผ่านมา (ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๘) กรมศุลกากรจ่ายเงินสินบนรางวัลให้สายสืบและเจ้าหน้าที่รวมทั้งสิ้น ๑๕,๑๘๑ ล้านบาท โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นปีที่มีการเบิกจ่ายเงินสินบนรางวัลมากที่สุดในรอบ ๑๗ ปี อันดับ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ มีการเบิกจ่ายเงินสินบนรางวัลทั้งสิ้น ๑,๑๐๑ ล้านบาท อันดับ ๓ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ มีการเบิกจ่ายเงินสินบนรางวัลทั้งสิ้น ๑,๐๗๓ ล้านบาท อันดับ ๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ มีการเบิกจ่ายเงินสินบนรางวัลทั้งสิ้น ๑,๐๖๒ ล้านบาท และอันดับ ๕ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการเบิกจ่ายเงินสินบนรางวัลทั้งสิ้น ๑,๐๕๖ ล้านบาท

๓.๓ ปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙

ที่ผ่านมามีปัญหากรณีพิพาทระหว่างผู้ประกอบการกับเจ้าหน้าที่ศุลกากรฟ้องร้องกันมากมายหลายคดี โดยมีสาเหตุมาจากพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ กำหนดให้ สำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกไม่เกินสิบปี หรือทั้งปรับทั้งจำ สถานเดียว ส่งผลให้ที่ผ่านมามีผู้เสียหายจำนวนมาก ทั้งที่มีเจตนาและไม่เจตนากระทำความผิด ต้องจ่ายค่าปรับ ค่าภาษีย้อนหลัง รวมทั้งถูกยึดสินค้ามาขายทอดตลาด^๓ ซึ่งตามร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ได้แก้ไขให้พิจารณาโทษตามความหนักเบา อาทิ ร่างมาตรา ๒๔๕ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ “ผู้ใดนำของที่ผ่านหรือกำลังผ่านพิธีการศุลกากรเข้ามาในราชอาณาจักรหรือส่งของดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร โดยหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียอากรโดยเจตนาจะฉ้ออากรที่ต้องเสียสำหรับของมัน ๆ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับเป็นเงินตั้งแต่ครึ่งเท่าแต่ไม่เกินสี่เท่าของค่าอากรที่ต้องเสียเพิ่ม หรือทั้งจำทั้งปรับ”

^๓ ไทยพับลิกา, “รื้อ พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ ขยายฐานความผิด จำกัดเขตแดนการจ่ายเงิน “สินบน - รางวัล” เผย ๑๒ ปีจ่ายไปแล้วกว่าหมื่นล้าน ปรับแรงจูงใจเจ้าหน้าที่ บัณฑิตผู้นำเข้า,” < <http://thaipublica.org/2015/10/custom-department-9/>> ตุลาคม ๒๕๕๘.

๓.๔ ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.

การปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศุลกากร โดยนำหลักการของพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมทั้งหมดมาบัญญัติรวมไว้เป็นฉบับเดียว ย่อมทำให้เกิดความสะดวกในการบังคับใช้กฎหมาย โดยร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดขั้นตอนเกี่ยวกับการจัดเก็บอากรศุลกากรไว้อย่างเป็นระบบ กำหนดวิธีการในการนำของเข้าและการส่งของออกในแต่ละกรณีให้มีความชัดเจน สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและลักษณะการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศในปัจจุบัน และได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง ท่าเรือรับอนุญาต และเขตปลอดอากร รวมทั้งการประกอบกิจการในเขตปลอดอากร เพื่อให้การกำกับดูแลการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังได้ปรับปรุงบทกำหนดโทษที่เกี่ยวกับการศุลกากรให้มีความชัดเจน สอดคล้องกับรูปแบบการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทำให้การป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าวได้ผลดียิ่งขึ้น^๕

^๕ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, “บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.,” ๒๕๕๙. (อัครา)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ งานด้านนิติบัญญัติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณา ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ตุลาคม ๒๕๕๙

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายณัฐ ผาสุข	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวนภพร ขวรงค์กร	นิติกรชำนาญการพิเศษ
นางสาวจิตรกาน เจียรตระกูล	วิทยากรปฏิบัติการ
นางสิริกัญย์ ส่องแสง	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวรัตติกาลุย์ น้อยนวม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th
หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมายฯ วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ..... (ก)

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๑

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.

- คำชี้แจงตามหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็น
ในการตราร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. - ๑ -
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. - ๗ -
- บทบาทของศุลกากรไทยกับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน - ๑๙ -
- ๑๗ ปีสินบนรางวัลกรมศุลฯ “เจ้าหน้าที่ – สายสืบ” รับเงิน ๑๕,๑๘๑ ล้านบาท – อธิบดี
ระบุสังคายนา กม. ใหม่ เกลี่ยความเหลื่อมล้ำ - ๒๗ -
- วิเคราะห์เปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติศุลกากรฉบับใหม่ - ๓๑ -
- ข่าว : ลดสินบนนำจับของหนีภาษี - ๓๓ -
- ผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ Freight Forwarder - ๓๖ -
- กรมศุลกากรจับกุมสินค้าต้องห้าม - ต้องกำกับ - ๓๘ -
- สินค้าลักลอบและหลีกเลี่ยงที่มีมูลค่าจับกุมสูงสุด ๕ อันดับแรก
ของเดือนมิถุนายน ๒๕๕๙ - ๔๐ -
- มูลค่าการจับกุมการลักลอบหนีศุลกากร - หลีกเลี่ยงภาษีอากร
เปรียบเทียบ ปี ๒๕๕๙ และปี ๒๕๕๘ - ๔๑ -

ภาคผนวก

: ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๑)

: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. (๖๕)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติ

ศุลกากร พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ เพื่อให้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ. คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ อนุมัติหลักการ ร่างพระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ. ตามที่กระทรวงการคลังเสนอและให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ต่อไป

สาระสำคัญ

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศาลการ

๑.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๔๖๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางเรื่องล้าสมัยหรือไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งยังมีการตรากฎหมาย แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าวหลายฉบับ ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้บังคับกฎหมาย ประกอบกับการค้าและการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศได้พัฒนาและขยายตัวมากขึ้น ทำให้ มีความจำเป็นต้องปรับปรุงการดำเนินพิธีการศาลการและการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล อันจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศาลการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. บทยกเลิกกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙
- (๒) พระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๔๗๑
- (๓) พระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๒
- (๔) พระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๗๔
- (๕) พระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๕
- (๖) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๙
- (๗) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐
- (๘) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐
- (๙) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒
- (๑๐) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๐) พุทธศักราช ๒๔๘๓
- (๑๑) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๐
- (๑๒) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗
- (๑๓) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๔๙๙
- (๑๔) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๑๕) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙

พ.ศ. ๒๕๒๘

- (๑๖) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๔
- (๑๗) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๐
- (๑๘) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๒
- (๑๙) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓
- (๒๐) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๓
- (๒๑) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๘

- (๒๒) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๘
 (๒๓) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๗
 (๒๔) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

๖. บทนิยาม (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“อากร” หมายความว่า อากรศุลกากรที่จัดเก็บกับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอากรศุลกากร

“ผู้นำของเข้า” หมายความว่า หมายความว่า รวมถึง เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้มีส่วนได้เสียในของใด ๆ นับแต่เวลาที่นำของนั้นเข้ามาในราชอาณาจักรจนถึงเวลาที่พนักงานศุลกากรได้ส่งมอบให้ไปโดยถูกต้องพ้นจากอารักขาของพนักงานศุลกากร

“ผู้ส่งของออก” หมายความว่า รวมถึง เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้มีส่วนได้เสียในของใด ๆ นับแต่เวลาที่นำของนั้นเข้ามาในอารักขาของพนักงานศุลกากรจนถึงเวลาที่ได้ส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร

“ของต้องห้าม” หมายความว่า ของที่มีกฎหมายกำหนดห้ามมิให้นำเข้ามาในหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร หรือนำผ่านราชอาณาจักร

“ของต้องจำกัด” หมายความว่า ของที่มีกฎหมายกำหนดว่า หากจะมีการนำเข้ามาในหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร หรือนำผ่านราชอาณาจักร จะต้องได้รับอนุญาตหรือปฏิบัติให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

“ด่านศุลกากร” หมายความว่า ท่า ที่ หรือสนามบินที่ใช้สำหรับการนำของเข้า การส่งของออก การผ่านแดน การถ่ายลำ และการศุลกากรอื่น เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติพิธีการศุลกากร

“ด่านพรมแดน” หมายความว่า ด่านที่ตั้งขึ้น ณ บริเวณเขตแดนทางบก บนทางอนุมติ เพื่อประโยชน์ในการตรวจของที่ขนส่งโดยทางนั้น

“เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำที่ใช้ในการขนส่งของหรือคน และให้หมายความรวมถึงเรือประมงด้วย

“นายเรือ” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาหรือควบคุมเรือ

“เขตแดนทางบก” หมายความว่า เขตแดนทางบกระหว่างราชอาณาจักรกับดินแดนต่างประเทศ และให้หมายความรวมถึงทางน้ำใด ๆ ที่เป็นเขตแดนแห่งราชอาณาจักรหรือตอนหนึ่งแห่งเขตแดนนั้น

“ทางอนุมติ” หมายความว่า ทางที่ใช้ขนส่งของเข้ามาในหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักรจากเขตแดนทางบกมายังด่านศุลกากร หรือจากด่านศุลกากรไปยังเขตแดนทางบก

“การผ่านแดน” หมายความว่า การขนส่งของผ่านราชอาณาจักรจากด้านศุลกากรแห่งหนึ่งที่ขนส่งของเข้ามาไปยังด้านศุลกากรอีกแห่งหนึ่งที่ขนส่งของออกไป ภายใต้การควบคุมของศุลกากร โดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการขนส่งอยู่นอกราชอาณาจักร ไม่ว่าจะการขนส่งนั้นจะมีการขนถ่ายของเพื่อเปลี่ยนยานพาหนะ การเก็บรักษาของ การเปลี่ยนภาชนะบรรจุของเพื่อประโยชน์ในการขนส่ง หรือการเปลี่ยนรูปแบบของการขนส่งของด้วยหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ จะต้องไม่มีการใช้ประโยชน์ใด ๆ ซึ่งของนั้นในราชอาณาจักร

“การถ่ายลำ” หมายความว่า การถ่ายของจากยานพาหนะหนึ่งที่ขนส่งของเข้ามาในราชอาณาจักรไปยังอีกยานพาหนะหนึ่งที่ขนส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร ภายใต้การควบคุมของศุลกากรในด้านศุลกากรแห่งเดียวกัน โดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการขนส่งอยู่นอกราชอาณาจักร

“พนักงานศุลกากร” หมายความว่า

(๑) บุคคลซึ่งรับราชการในกรมศุลกากรและได้รับการแต่งตั้งจากอธิบดีให้ปฏิบัติหน้าที่ของตนตามปกติหรือให้ปฏิบัติหน้าที่เฉพาะการ

(๒) เจ้าหน้าที่ทหารเรือ นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นพิเศษจากอธิบดีให้กระทำการแทนกรมศุลกากร

(๓) เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้กระทำการเป็นพนักงานศุลกากร

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานศุลกากร กับออกกฎกระทรวงในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดท่า ที่ หรือสนามบินใด ๆ ในราชอาณาจักรให้เป็นด้านศุลกากร โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการดำเนินการทางศุลกากรตามที่เห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้ รวมทั้งระบุเขตศุลกากรของด้านศุลกากรนั้น

(๒) กำหนดที่ใด ๆ ให้เป็นด้านพรมแดน โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการดำเนินการทางศุลกากรตามที่เห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้

(๓) กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือยกเว้นค่าธรรมเนียม

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการยื่นใบขนสินค้าและการชำระอากร สำหรับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่มีลักษณะพิเศษหรือมีเหตุจำเป็น

(๕) กำหนดชนิดหรือประเภทของสินค้าอันตราย การเก็บและการขนถ่ายสินค้าอันตรายที่อยู่ในเขตศุลกากรและที่นำออกไปจากเขตศุลกากร รวมทั้งวิธีการจัดเก็บอากรสำหรับสินค้าอันตรายดังกล่าว

(๖) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๘. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๘.๑ บททั่วไป (หมวด ๑)

(๑) กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงหรือออกคำสั่งในกรณีที่มีพฤติการณ์พิเศษ (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ในกรณีที่มีพฤติการณ์พิเศษเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้ผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออกได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน โดยจะกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

ในกรณีที่มีพฤติการณ์พิเศษตามวรรคหนึ่งเกิดขึ้นแก่อากาศยาน และมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการคมนาคมระหว่างประเทศ รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเฉพาะกรณีให้ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ควบคุมอากาศยานใดได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๓ การนำของเข้าและการส่งของออก โดยจะกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

(๒) กำหนดให้อธิบดีอาจเรียกให้ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการศุลกากรให้ประกันอย่างหนึ่งอย่างใด (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ อธิบดีอาจเรียกให้ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการศุลกากรให้ประกันอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อรับรองว่าจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เกี่ยวกับการศุลกากร

การให้ประกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) กำหนดให้อธิบดีอาจสั่งให้ผู้ยื่นบัญชี เอกสารหรือหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเสียอากร หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าทำเป็นภาษาต่างประเทศ ให้จัดการแปลเป็นภาษาไทย (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ บรรดาบัญชี เอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเสียอากร หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าทำเป็นภาษาต่างประเทศ อธิบดีอาจสั่งให้ผู้ยื่นบัญชี เอกสารหรือหลักฐานดังกล่าว จัดการแปลเป็นภาษาไทยให้เสร็จและส่งภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ในการร้องขอให้ดำเนินพิธีการศุลกากรหรือให้บริการใด ๆ ในทางศุลกากร (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ ในกรณีที่ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ร้องขอให้ดำเนินพิธีการศุลกากรหรือให้บริการใด ๆ ในทางศุลกากร ตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร เมื่อได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีแล้ว ให้ดำเนินการตามที่ร้องขอได้

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์การขอสำเนาใบรับรอง ใบขนสินค้า บัญชี หรือเอกสารอื่นใด ที่เกี่ยวกับการศุลกากรซึ่งมีได้เป็นความลับ (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ การขอสำเนาใบรับรอง ใบขนสินค้า บัญชี หรือเอกสารอื่นใด ที่เกี่ยวกับการศุลกากรซึ่งมีได้เป็นความลับนั้น เมื่ออธิบดีเห็นสมควรก็ออกให้ได้ โดยให้ผู้ขอเสียค่าใช้จ่ายตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๖) กำหนดให้การดำเนินการทางศุลกากร ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูล อิเล็กทรอนิกส์ให้ถือว่ามีผลโดยชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกับการดำเนินการทางศุลกากร โดยเอกสาร (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ การดำเนินการทางศุลกากร ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้ถือว่ามีผลโดยชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกับการดำเนินการทางศุลกากรโดยเอกสาร ทั้งนี้ การนำข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการศุลกากรให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์ให้การดำเนินการในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ถือว่าเป็น ความผิดและมีโทษเช่นเดียวกับการกระทำที่ได้ดำเนินการโดยทางเอกสาร (ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ การดำเนินการใดโดยทางเอกสารซึ่งพระราชบัญญัตินี้บัญญัติ เป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าเป็นความผิด และมีโทษเช่นเดียวกับการกระทำที่ได้ดำเนินการโดยทางเอกสาร

๘.๒ การจัดเก็บอากร (หมวด ๒)

(๑) การเสียอากร (ส่วนที่ ๑)

- กำหนดหลักเกณฑ์การเรียกเก็บอากร ความรับผิดและหน้าที่เสียอากร ของผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ การนำของเข้ามาในหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร ให้เรียกเก็บอากรจากผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

ความรับผิดในอันจะต้องเสียอากรสำหรับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักรเกิดขึ้นในเวลาที่น่าของเข้าสำเร็จหรือส่งของออกสำเร็จตามมาตรา ๕๐

ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีหน้าที่เสียอากรเมื่อได้ยื่นใบขนสินค้าต่อพนักงานศุลกากรและพนักงานศุลกากรได้รับและออกเลขที่ใบขนสินค้าแล้ว

- กำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณอากรสำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร
(ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ การคำนวณอากรสำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้คำนวณตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่นำของเข้าสำเร็จ เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณอากรตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่นำเข้าสำเร็จ แต่อัตราศุลกากรให้ถือตามอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะปล่อยของออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้ามาหรือในสภาพอื่น

(๒) กรณีของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนสูญหายหรือถูกทำลาย ให้คำนวณอากรตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่นำของเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น

(๓) กรณีของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นของเพื่อการผ่านแดนหรือเพื่อการถ่ายลำและต่อมามีการขอเปลี่ยนการผ่านพิธีการศุลกากรเป็นของนำเข้า หรือเป็นของผ่านแดนหรือของถ่ายลำที่ผิดเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้คำนวณอากรตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนการผ่านพิธีการศุลกากรเป็นของนำเข้าหรือในเวลาผิดเงื่อนไขดังกล่าว

- กำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณอากรสำหรับของที่จะส่งออกไปนอกราชอาณาจักร
(ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ การคำนวณอากรสำหรับของที่จะส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้คำนวณตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่พนักงานศุลกากรได้รับและออกเลขที่ใบขนสินค้าแล้ว

- กำหนดความหมายของ “ราคาศุลกากร” ในกรณีนำเข้า กรณีส่งของออก และกรณีนำของออกจากเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือเขตอื่นใดในทำนองเดียวกัน เพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณอากรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ “ราคาศุลกากร” หมายถึงราคาดังต่อไปนี้

(๑) กรณีนำเข้า หมายถึงราคาแห่งของเพื่อความมุ่งหมายในการจัดเก็บอากรตามราคาอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (ก) ราคาซื้อขายของที่นำเข้า
- (ข) ราคาซื้อขายของที่เหมือนกัน
- (ค) ราคาซื้อขายของที่คล้ายกัน
- (ง) ราคาหักทอน

(จ) ราคาคำนวณ

(ฉ) ราคาย้อนกลับ

(๒) กรณีส่งของออก หมายถึงราคาขายส่งเงินสด ซึ่งจะพึงขายของประเภทและชนิดเดียวกันได้โดยไม่ขาดทุน ณ เวลา และที่ที่ส่งของออกโดยไม่มีหักทอนหรือลดหย่อนราคาอย่างใด

(๓) กรณีนำของออกจากเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือเขตอื่นใดในทำนองเดียวกัน เพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักร ให้ใช้ราคาศุลกากรตาม (๑) โดยอนุโลม

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้ราคาและการกำหนดราคาศุลกากรตาม (๑) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

- กำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดราคาศุลกากรในกรณีนำเข้า (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ การกำหนดราคาศุลกากรในกรณีนำเข้าจะต้องรวมค่าประกันภัย ค่าขนส่งของ ค่าขนส่งของลง ค่าขนส่งของขึ้น และค่าจัดการต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งของที่นำเข้ามายังด่านศุลกากร

ในกรณีที่ไม่มีมูลค่าของรายการค่าประกันภัยหรือค่าขนส่งของ หรือไม่มีค่าขนส่งของลง ค่าขนส่งของขึ้น หรือค่าจัดการต่าง ๆ ตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง การกำหนดมูลค่าของรายการดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดแนวทางการดำเนินการสำหรับผู้ประสงค์จะขอทราบราคาศุลกากร ถิ่นกำเนิดแห่งของ หรือพิกัดอัตราศุลกากร (ร่างมาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ ผู้ใดประสงค์จะขอทราบราคาศุลกากร ถิ่นกำเนิดแห่งของ หรือพิกัดอัตราศุลกากร ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องขอต่ออธิบดีเพื่อให้พิจารณาเป็นการล่วงหน้าในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดราคาศุลกากรแห่งของที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๒) กำหนดถิ่นกำเนิดแห่งของที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยถิ่นกำเนิดตามที่ระบุไว้ในสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ

(๓) ตีความพิกัดอัตราศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรเพื่อจำแนกประเภทแห่งของในพิกัดอัตราศุลกากร

การยื่น การพิจารณา และการแจ้งผลการพิจารณาคำร้องขอ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ผลการพิจารณาคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง ผูกพันเฉพาะกรมศุลกากรและผู้ร้องขอตามระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

(๒) การประเมินอาคาร (ส่วนที่ ๒)

- กำหนดให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจประเมินอาคารเมื่อพบว่าผู้มีหน้าที่เสียอากร
ไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบถ้วน (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ เมื่อพบว่าผู้มีหน้าที่เสียอากรไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบถ้วน
ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจประเมินอาคารตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตรา
ศุลกากร

การประเมินอาคารตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการได้ภายในกำหนดสิบปีนับแต่วันที่ได้
ยื่นใบขนสินค้า

- กำหนดให้พนักงานศุลกากรส่งแบบแจ้งการประเมินอากรให้แก่ผู้นำของเข้า
หรือผู้ส่งของออกภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ประเมินอากรเสร็จ (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ เมื่อประเมินอากรแล้ว ให้พนักงานศุลกากรส่งแบบแจ้งการประเมิน
อากรให้แก่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ประเมินอากรเสร็จ
ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกต้องเสียอากรให้ครบถ้วนภายในกำหนดสามสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมินอากรนั้น

- กำหนดหลักเกณฑ์สิทธิของกรมศุลกากรที่จะเรียกเก็บอากรที่ไม่ได้เสียหรือ
เสียไม่ครบถ้วน (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ สิทธิของกรมศุลกากรที่จะเรียกเก็บอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วน
มีอายุความสิบปีนับแต่วันที่ได้นำของนั้นเข้ามาในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร เว้นแต่การเรียกเก็บ
อากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากการคำนวณอากรผิด ให้มีอายุความสองปีนับแต่วันที่ได้นำ
ของนั้นเข้ามาในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร

ในกรณีที่สิทธิในการเรียกเก็บอากรที่เสียไว้ไม่ครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง มีจำนวน
ไม่เกินสองร้อยบาทต่อใบขนสินค้าหนึ่งฉบับ อธิบดีจะสั่งให้งดการเรียกเก็บอากรที่เสียไม่ครบถ้วนนั้น
ก็ได้ หากของนั้นได้พ้นไปจากอารักขาศุลกากรแล้ว

- กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเงินเพิ่มและเบี้ยปรับกรณีผู้นำของเข้าหรือ
ผู้ส่งของออกไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบถ้วน (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกไม่เสียอากรหรือเสียอากร
ไม่ครบถ้วน ให้เรียกเก็บเงินเพิ่มอีกในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่ม
โดยไม่คิดทบต้น นับแต่วันที่นำของออกไปจากอารักขาของศุลกากรหรือส่งของออกไป
นอกราชอาณาจักรจนถึงวันที่นำเงินมาชำระ เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน โดยเงินเพิ่ม
ที่เรียกเก็บนี้ต้องไม่เกินอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่ม

ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกไม่ชำระอากรภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่
วันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมินอากรตามมาตรา ๒๐ ให้เสียเบี้ยปรับร้อยละสิบของอากรที่ต้องเสีย
หรือเสียเพิ่ม

เงินเพิ่มและเบี้ยปรับให้ถือเป็นเงินอากร

เงินเพิ่มอาจงดหรือลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง สำหรับเบี้ยปรับอาจงดหรือลดลงได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

- กำหนดหลักเกณฑ์กรณีผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบถ้วนภายในเวลาที่กำหนด (ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบถ้วนภายในเวลาที่กำหนด ให้อธิบดีมีอำนาจกักของที่ผู้นำเข้าหรือส่งออกและกำลังผ่านพิธีการศุลกากร หรืออยู่ในความกำกับตรวจตราของศุลกากรได้จนกว่าผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกจะเสียอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วนให้ครบถ้วน และถ้าไม่เสียภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ยกของนั้น ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้นำของนั้นออกขายทอดตลาดได้

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่ง ให้หักใช้ค่าอากรที่ค้างชำระ ค่าอากรสำหรับของที่ขายทอดตลาด ค่าเก็บรักษา ค่าขนย้าย หรือค่าภาระติดพันอย่างอื่นที่ค้างชำระ แก่กรมศุลกากร รวมทั้งค่าภาษีอากรตามกฎหมายอื่นก่อน เหลือเท่าใดให้ใช้ค่าภาระติดพันต่าง ๆ ที่ต้องชำระแก่ผู้เก็บรักษาและผู้ขนส่งที่นำของที่ขายทอดตลาดนั้นเข้ามา ตามลำดับ เมื่อได้หักใช้เช่นนี้แล้วยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดให้คืนแก่เจ้าของ แต่เมื่อพ้นกำหนดหกเดือนนับแต่วันขายทอดตลาดแล้ว เจ้าของไม่มาเรียกคืนให้เงินที่เหลืออยู่นั้นตกเป็นของแผ่นดิน

- กำหนดหลักเกณฑ์ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน กรณีกรมศุลกากรได้ดำเนินการตามมาตรา ๒๓ แล้ว ยังไม่ได้รับค่าอากรหรือได้รับไม่ครบถ้วน (ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ ในการบังคับอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วน หากกรมศุลกากรได้ดำเนินการตามมาตรา ๒๓ แล้ว ยังไม่ได้รับค่าอากรหรือได้รับไม่ครบถ้วน ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบอากรได้ทั่วราชอาณาจักร โดยมีต้องขอให้ศาลออกคำสั่ง

วิธีการยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม ส่วนวิธีการอายัดให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าว ให้หักค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายในการยึดและขายทอดตลาด และค่าอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วน ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่เจ้าของ

(๓) การคืนอากร (ส่วนที่ ๓)

- กำหนดให้ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการเสียอากรไว้เกินจำนวนที่ต้องเสียให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการเสียอากรไว้เกินจำนวนที่ต้องเสียให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้อธิบดีมีอำนาจคืนอากรส่วนที่เสียไว้เกินเฉพาะในเหตุที่ได้คำนวณอากรผิด โดยไม่ต้องมีคำร้องขอคืนอากร แต่มีให้ส่งคืนเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่ได้นำของเข้ามาใน หรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร หรือ

(๒) ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนอากรภายในกำหนด สามปีนับแต่วันที่นำของเข้ามาในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ส่งของออกขอคืนอากร กรณีที่ได้เสียอากรเพื่อส่งของ ออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว แต่มิได้ส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ได้เสียอากรเพื่อส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว แต่มิได้ส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ผู้ส่งของออกมีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนอากรภายในกำหนด เก้าสิบวันนับแต่วันที่พนักงานศุลกากรได้รับใบขนสินค้าแล้ว

การยื่นคำร้องขอคืนอากรและการคืนอากรตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณดอกเบี้ยในกรณีที่ต้องคืนอากรหรือเงินประกัน ค่าอากรเพราะเหตุที่ได้เรียกไว้เกินจำนวนอันพึงต้องเสียหรือเสียเพิ่ม และดอกเบี้ยสำหรับ จำนวนเงินประกันในกรณีที่ได้เปลี่ยนการวางประกันอย่างเป็นทางการวางเงินประกันภายหลัง จากที่ได้นำของออกไปจากอารักขาของศุลกากรหรือส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว (ร่างมาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ต้องคืนอากรหรือเงินประกันค่าอากรเพราะเหตุที่ได้เรียกไว้ เกินจำนวนอันพึงต้องเสียหรือเสียเพิ่ม ให้คืนเงินพร้อมด้วยดอกเบี้ยอีกร้อยละศูนย์จุดหกสองห้า ต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องคืนโดยไม่คิดทบต้นนับแต่วันที่ได้เสียอากรหรือวางเงินประกันอากร ครั้งสุดท้ายจนถึงวันที่มีการอนุมัติให้จ่ายคืน

ในกรณีที่ได้เปลี่ยนการวางประกันอย่างเป็นทางการวางเงินประกันภายหลังจาก ที่ได้นำของออกไปจากอารักขาของศุลกากรหรือส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว ให้คำนวณ ดอกเบี้ยสำหรับจำนวนเงินประกันที่ต้องคืนนับแต่วันที่วางเงินประกันครั้งสุดท้ายแทนการวางประกัน จนถึงวันที่อนุมัติให้จ่ายคืน

ดอกเบี้ยที่จ่ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิให้เกินจำนวนเงินอากรหรือเงินประกัน ค่าอากรที่ต้องคืน

ในการคำนวณดอกเบี้ยตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง เศษของเดือนให้นับ เป็นหนึ่งเดือน และดอกเบี้ยที่ต้องจ่ายนี้ให้ถือเป็นอากรที่ต้องจ่ายคืน

- กำหนดหลักเกณฑ์การขอคืนอาคารขาเข้า กรณีผู้นำของเข้ามาในราชอาณาจักร และเสียอากรแล้ว หากส่งของนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักร หรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลือง ในเรือหรืออากาศยานที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ ผู้นำของเข้ามาในราชอาณาจักรและเสียอากรแล้ว หากส่งของนั้น กลับออกไปนอกราชอาณาจักร หรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือหรืออากาศยานที่เดินทาง ออกไปนอกราชอาณาจักร ให้มีสิทธิขอคืนอาคารขาเข้าสำหรับของนั้นเท่าในสิบส่วนหรือส่วนที่เกิน หนึ่งพันบาทของจำนวนที่ได้เรียกเก็บไว้ โดยคำนวณตามใบขนสินค้าขาออกแต่ละฉบับ แล้วแต่ จำนวนใดจะสูงกว่า ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องพิสูจน์ได้ว่าเป็นของรายเดียวกันกับที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๒) ต้องไม่นำของนั้นไปใช้ประโยชน์ในระหว่างที่อยู่ในราชอาณาจักร เว้นแต่ การใช้ประโยชน์เพื่อส่งของนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักร และมีได้เปลี่ยนแปลงสภาพ หรือลักษณะแห่งของนั้น

(๓) ได้ส่งของนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วัน ที่นำของนั้นเข้ามาในราชอาณาจักร และ

(๔) ต้องขอคืนอาคารภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ส่งของนั้นกลับออกไป นอกราชอาณาจักร

การขอคืนอาคาร การพิสูจน์ของ การส่งของกลับออกไป และการคืนอาคาร ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดหลักเกณฑ์การขอคืนอาคารขาเข้า กรณีผู้นำของเข้ามาในราชอาณาจักร และเสียอากรแล้ว เพื่อใช้สำหรับผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใด หากส่งของที่ได้จากการดำเนินการดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร หรือส่งไปเป็น ของใช้สิ้นเปลืองในเรือหรืออากาศยานที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ ผู้นำของเข้ามาในราชอาณาจักรและเสียอากรแล้ว เพื่อใช้สำหรับผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใด หากส่งของที่ได้จากการดำเนินการดังกล่าวออกไป นอกราชอาณาจักร หรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือหรืออากาศยานที่เดินทางออกไปนอ กราชอาณาจักร ให้มีสิทธิขอคืนอาคารขาเข้าสำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรนั้น ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องพิสูจน์ได้ว่าได้ผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใด ด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๒) ต้องพิสูจน์ได้ว่าของที่นำไปใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการ ด้วยวิธีอื่นใดนั้นมีปริมาณไม่เกินที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) ได้ส่งของที่ได้จากการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใด นั้นออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่น่าใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ

บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยทำให้ไม่อาจส่งของดังกล่าวออกไปภายในกำหนดหนึ่งปี ให้อธิบดีขยายระยะเวลาได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือน และ

(๔) ต้องขอคืนอากรภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่อธิบดีจะขยายระยะเวลาให้แต่ต้องไม่เกินหกเดือน

การขอคืนอากร การพิสูจน์ของ การส่งของออกไป และการคืนอากร ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดหลักเกณฑ์ให้นำของเข้าอากรร้องขอต่ออธิบดีวางประกันอย่างไร
แผนการเสียอากรขาเข้า (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ ผู้นำของเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้สำหรับผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดตามมาตรา ๒๙ เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักรหรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือหรืออากาศยานที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร อากรร้องขอต่ออธิบดีวางประกันอย่างไรแผนการเสียอากรขาเข้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การคืนประกันที่ผู้นำของเข้าได้วางไว้แผนการเสียอากรตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดหลักเกณฑ์การโอนหรือจำหน่ายและการรับของที่ได้จากการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดตามมาตรา ๒๙ (ร่างมาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ การโอนของที่ได้จากการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดตามมาตรา ๒๙ เข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือจำหน่ายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร และเป็นการส่งของออกสำเร็จในเวลาโอนหรือจำหน่ายของนั้น ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับกับการคืนอากรหรือประกันอย่างอื่นแก่ผู้นำของเข้าโดยอนุโลม

การรับของที่ได้โอนหรือจำหน่ายตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักรนับแต่เวลาที่ได้ออนหรือจำหน่ายของนั้น และให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำของเข้ามาใช้บังคับโดยอนุโลม

การโอนของเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน การจำหน่ายของแก่ผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากร และการรับของดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๕) การวินิจฉัยอากรและการอุทธรณ์การประเมินอากร (ส่วนที่ ๔)

- กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร (ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสรรพากร อธิบดีกรมสรรพสามิต ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในกรมศุลกากรคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

- กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๒ (ร่างมาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๒ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงสามสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

- กำหนดกรณีการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๒ (ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๒ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

- กำหนดองค์ประชุม การประชุม การปฏิบัติหน้าที่ และการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการปฏิบัติหน้าที่ ถ้ามีการพิจารณาในเรื่องที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

- กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร (ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ คณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดขอบเขตการใช้อำนาจของพนักงานศุลกากร

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการตรวจสอบและประเมินอากร

(๓) วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับอากรที่กรมศุลกากรขอความเห็น

(๔) ให้คำปรึกษาหรือเสนอแนะแก่รัฐมนตรีในการจัดเก็บอากร

การกำหนดตาม (๑) และ (๒) เมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีและประกาศ

ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้พนักงานศุลกากรปฏิบัติตาม

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรตาม (๓) ให้เป็นที่สุด

- กำหนดให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธิอุทธรณ์การประเมินอากร

ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมินอากร (ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธิอุทธรณ์การประเมินอากร

ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมินอากร

การยื่นอุทธรณ์และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์

วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดให้การอุทธรณ์การประเมินอากรตามมาตรา ๓๗ ไม่เป็นเหตุทุเลา

การเสียอากรตามที่พนักงานศุลกากรประเมินไว้ (ร่างมาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๘ การอุทธรณ์การประเมินอากรตามมาตรา ๓๗ ไม่เป็นเหตุทุเลา

การเสียอากรตามที่พนักงานศุลกากรประเมินไว้ เว้นแต่ผู้อุทธรณ์ได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้รอ

คำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาถึงที่สุด

ผู้อุทธรณ์ที่ได้รับอนุญาตให้ทุเลาการเสียอากรตามวรรคหนึ่ง ต้องเสียอากร

ให้ครบถ้วนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งการจำหน่ายอุทธรณ์หรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์

หรือนับแต่วันได้รับทราบคำพิพากษาถึงที่สุด

ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสียอากรเพิ่มขึ้น ผู้อุทธรณ์จะต้องเสียอากร

ภายในกำหนดระยะเวลาเช่นเดียวกับวรรคสอง

- กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๓๙)

มาตรา ๓๙ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ประกอบด้วย อธิบดีกรมศุลกากร

เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนกรมสรรพสามิต ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ

กฤษฎีกา และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในกรมศาลการคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

- กำหนดให้กรณีที่มีความจำเป็นและรัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควรอาจกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิ่มเติมอีกคณะหนึ่งหรือหลายคณะก็ได้ (ร่างมาตรา ๔๐)

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่มีความจำเป็นและรัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควรอาจกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิ่มเติมอีกคณะหนึ่งหรือหลายคณะก็ได้ โดยให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวมีองค์ประกอบตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๙

- กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พนักงานศาลการได้รับอุทธรณ์และมีเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์นั้นครบถ้วน (ร่างมาตรา ๔๑)

มาตรา ๔๑ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พนักงานศาลการได้รับอุทธรณ์และมีเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์นั้นครบถ้วน

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์อาจขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปอีกได้ แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

- กำหนดหลักเกณฑ์กรณีผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกนำคดีไปฟ้องต่อศาล หากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ไม่พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน (ร่างมาตรา ๔๒)

มาตรา ๔๒ หากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ไม่พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธินำคดีไปฟ้องต่อศาลได้

ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกนำคดีไปฟ้องต่อศาล ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จำหน่ายอุทธรณ์ของผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกนั้น

- กำหนดให้นายอัยการประชุม การประชุม การปฏิบัติหน้าที่ และการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยการศาลการมาใช้ในการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๔๓)

มาตรา ๔๓ ให้นำมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยอนุโลม

- กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมาย (ร่างมาตรา ๔๔)

มาตรา ๔๔ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมาย

ให้นำมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

- กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือคณะกรรมการตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง มีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือขอให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชีเอกสาร หลักฐาน ข้อมูล หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อุทธรณ์มาแสดงได้ (ร่างมาตรา ๔๕)

มาตรา ๔๕ - คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือคณะกรรมการตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง มีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือขอให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชีเอกสาร หลักฐาน ข้อมูล หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อุทธรณ์มาแสดงได้ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใด ๆ โดยต้องใช้เวลาแก่บุคคลดังกล่าวไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันได้รับหนังสือเรียกหรือวันได้รับแจ้งการร้องขอ

ผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ยอมให้ถ้อยคำ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จำหน่ายอุทธรณ์นั้นเสีย

- กำหนดให้ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องขอถอนอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จำหน่ายอุทธรณ์นั้น (ร่างมาตรา ๔๖)

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องขอถอนอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จำหน่ายอุทธรณ์นั้น

- กำหนดให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๔๗)

มาตรา ๔๗ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด โดยให้ทำเป็นหนังสือและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

- กำหนดให้ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องเป็นคดีต่อศาล เว้นแต่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะจำหน่ายอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๔๘)

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องเป็นคดีต่อศาลภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ เว้นแต่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะจำหน่ายอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๖ แล้วแต่กรณี

- กำหนดให้กรรมการและอนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๔๙)

มาตรา ๔๙ ให้กรรมการในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร กรรมการในคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และอนุกรรมการในคณะกรรมการที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แต่งตั้ง เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

๘.๓ การนำของเข้าและการส่งของออก (หมวด ๓)

- (๑) กำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับการนำของเข้าและการส่งของออก
- กำหนดกรณีที่ยกเว้นการนำของเข้าและการส่งของออกเป็นอันสำเร็จ

(ร่างมาตรา ๕๐)

มาตรา ๕๐ การนำของเข้าและการส่งของออกเป็นอันสำเร็จ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การนำของเข้าทางทะเล ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อเรือที่นำของเข้ามานั้นได้เข้ามาในเขตท่าที่จะขนถ่ายของออกจากเรือหรือท่าที่มีชื่อส่งของถึง ส่วนการส่งของออกทางทะเล ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อเรือที่จะส่งของออกนั้นได้ออกจากเขตท่าท้ายสุดเพื่อไปจากราชอาณาจักร

(๒) การนำของเข้าทางบก ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อยานพาหนะที่นำของเข้ามานั้นได้เข้ามาถึงเขตด่านพรมแดน ส่วนการส่งของออกทางบก ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อยานพาหนะที่จะส่งของออกนั้นได้ออกจากเขตด่านพรมแดนเพื่อไปจากราชอาณาจักร

(๓) การนำของเข้าทางอากาศ ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่ออากาศยานที่นำของเข้ามานั้นได้ถึงสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร ส่วนการส่งของออกทางอากาศ ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่ออากาศยานที่จะส่งของออกนั้นได้ออกจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรท้ายสุดเพื่อไปจากราชอาณาจักร

(๔) การนำของเข้าทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อได้เปิดตู้ไปรษณีย์ ส่วนการส่งของออกทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อได้ปิดตู้ไปรษณีย์และได้ดำเนินการส่งออกตาม (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้นำเข้าหรือผู้ส่งของออกต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนก่อนที่จะนำของไปจากอารักขาของศุลกากรหรือก่อนที่จะส่งของไปนอกราชอาณาจักร
(ร่างมาตรา ๕๑)

มาตรา ๕๑ ก่อนที่จะนำของไปจากอารักขาของศุลกากรหรือก่อนที่จะส่งของไปนอกราชอาณาจักร ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร กับต้องยื่นใบขนสินค้าโดยถูกต้อง และเสียอากรจนครบถ้วนหรือวางประกันไว้

การยื่นใบขนสินค้า การเสียอากร และการวางประกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอและอธิบดีเห็นว่ามีความจำเป็นต้องนำของไปนอกราชอาณาจักรหรือต้องส่งของไปนอกราชอาณาจักรโดยเร่งด่วน อธิบดีมีอำนาจอนุญาตให้นำของนั้นไปจากอารักขาของศุลกากรหรือส่งของนั้นไปนอกราชอาณาจักร โดยไม่ต้องยื่นใบขนสินค้าให้สมบูรณ์หรือไม่ต้องเสียอากรจนครบถ้วน ทั้งนี้ อธิบดีอาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ร้องขอต้องปฏิบัติด้วยก็ได้ และในกรณีที่ต้องเสียอากร ให้ผู้ร้องขอวางประกันค่าอากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้นำเข้าหรือผู้ส่งของออกยื่นใบขนสินค้าต่อพนักงานศุลกากรตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๕๒)

มาตรา ๕๒ เมื่อนำของเข้ามาในหรือจะส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรให้ผู้นำเข้าหรือผู้ส่งของออกยื่นใบขนสินค้าต่อพนักงานศุลกากรตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชนิดแห่งของ
- (๒) ปริมาณ น้ำหนัก และคุณภาพแห่งของ
- (๓) ราคาศุลกากร
- (๔) ประเทศต้นทางหรือประเทศปลายทาง

เมื่อพนักงานศุลกากรได้ตรวจสอบรายการที่แสดงไว้ในใบขนสินค้าแล้วเห็นว่ารายการที่แสดงไว้นั้นครบถ้วน ให้พนักงานศุลกากรลงนามรับรองในใบขนสินค้าหรือใช้วิธีการอื่นใดตามที่อธิบดีกำหนดเพื่อรับรองว่ารายการที่ได้แสดงไว้นั้นครบถ้วนแล้ว

- กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้นำเข้าไม่ต้องยื่นใบขนสินค้าสำหรับของติดตัวผู้โดยสาร และมีมูลค่าไม่เกินจำนวนที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๕๓)

มาตรา ๕๓ ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร หากเป็นของติดตัวผู้โดยสาร และมีมูลค่าไม่เกินจำนวนที่อธิบดีประกาศกำหนด ผู้นำเข้าไม่ต้องยื่นใบขนสินค้าสำหรับของนั้น

ในกรณีที่ของตามวรรคหนึ่งเป็นของที่ต้องเสียอากร ให้ผู้นำเข้าเสียอากรเมื่อได้สำแดงของดังกล่าวต่อพนักงานศุลกากร หรือเมื่อพนักงานศุลกากรตรวจพบว่าของดังกล่าวเป็นของที่ต้องเสียอากร

- กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้นำเข้าอาจยื่นคำขออนุญาตเปิดตรวจของที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรได้ ในกรณีที่ผู้นำเข้าไม่สามารถทำใบขนสินค้าสำหรับของได้ เพราะไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับของนั้นทั้งหมด (ร่างมาตรา ๕๔)

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ผู้นำเข้าไม่สามารถทำใบขนสินค้าสำหรับของได้ เพราะไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับของนั้นทั้งหมด ผู้นำเข้าอาจยื่นคำขออนุญาตเปิดตรวจของที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรนั้นได้ โดยให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อครบกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้นำเข้าได้รับอนุญาตให้เปิดตรวจของตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้นำเข้าเข้ายังไม่ยื่นใบขนสินค้าและไม่เสียอากรหรือวางประกันให้ถูกต้องครบถ้วนภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าของที่มีการเปิดตรวจนั้นเป็นของตกค้าง

- กำหนดหลักเกณฑ์ให้ในกรณีที่พนักงานศุลกากรเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนเงินอากรสำหรับของที่กำลังผ่านพิธีการศุลกากร ให้ผู้นำของนั้นไปยังศุลกสถานหรือนำไปเก็บไว้ในที่แห่งใดแห่งหนึ่งที่มีความมั่นคงปลอดภัย (ร่างมาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่พนักงานศุลกากรเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนเงินอากรสำหรับของที่กำลังผ่านพิธีการศุลกากร ให้ผู้นำของนั้นไปยังศุลกสถานหรือนำไปเก็บไว้ในที่แห่งใด

แห่งหนึ่งที่มีความมั่นคงปลอดภัย เว้นแต่พนักงานศุลกากรและผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกจะตกลง ให้เก็บตัวอย่างของไว้เพื่อวินิจฉัยปัญหาดังกล่าว รวมทั้งได้เสียอากรตามจำนวนที่สำแดงไว้ใน ใบขนสินค้าและได้วางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันหรือวางประกันเป็นอย่างอื่นจนครบจำนวนเงินอากร สูงสุดที่อาจต้องเสียสำหรับของนั้น

เมื่อพนักงานศุลกากรได้ประเมินอากรที่ต้องเสียและแจ้งผู้นำของเข้าหรือ ผู้ส่งของออกให้เสียอากรแล้ว ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกต้องเสียอากรตามจำนวนที่ได้รับแจ้ง ให้ครบถ้วนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เว้นแต่ในกรณีที่มีการวางเงินประกัน ตามวรรคหนึ่ง และเงินดังกล่าวคุ้มค่าอากรแล้ว ให้พนักงานศุลกากรเก็บเงินประกันดังกล่าว เป็นค่าอากรตามจำนวนที่ประเมินได้ และให้ถือว่าผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกได้เสียอากร ครบถ้วนแล้ว

- กำหนดเวลาให้ผู้ควบคุมยานพาหนะทำการบรรทุกหรือขนถ่ายของหรือ ภาระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับของที่นำเข้าหรือของที่จะส่งออกที่ต้องมีพนักงานศุลกากร กำกับ (ร่างมาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ ให้ผู้ควบคุมยานพาหนะทำการบรรทุกหรือขนถ่ายของหรือภาระทำการ อย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับของที่นำเข้าหรือของที่จะส่งออกที่ต้องมีพนักงานศุลกากรกำกับในเวลา ที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้ทำการบรรทุกหรือขนถ่ายของดังกล่าว ในเวลาอื่นได้

- กำหนดกรณีที่เป็นหน้าที่ของผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก ที่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ของตนเอง (ร่างมาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ การบรรทุกของลงหรือขนขึ้นจากยานพาหนะ การขนถ่ายของ การนำของไปยังที่สำหรับตรวจ การชั่งของ การบรรจุใหม่ นำมารวม คัดเลือก แบ่งแยก ทำเครื่องหมาย และลงเลขหมาย หรือการอนุญาตให้กระทำการนั้น หรือการขนย้ายของไปเก็บ ในที่สำหรับเก็บจนกว่าจะได้รับมอบไป ให้เป็นหน้าที่ของผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก โดยต้อง เสียค่าใช้จ่ายของตนเอง

- กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ขนถ่ายของที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกไป นอกราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๕๘)

มาตรา ๕๘ การขนถ่ายของที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ต้องขนถ่ายในเขตขนถ่ายของเท่านั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้ขนถ่ายในสถานที่อื่นได้ โดยอธิบดีอาจเรียกให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก แล้วแต่กรณี หรือเจ้าของหรือผู้ครอบครอง สถานที่อื่นนั้นวางประกันได้

- กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับหีบห่อหรือภาชนะบรรจุของที่จะนำเข้ามาในหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๕๙)

มาตรา ๕๙ หีบห่อหรือภาชนะบรรจุของที่จะนำเข้ามาในหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร ต้องมีเครื่องหมายหรือเลขหมายกำกับหีบห่อหรือภาชนะบรรจุของนั้น และต้องแสดงเครื่องหมายหรือเลขหมายนั้นไว้ในเอกสารที่เกี่ยวข้องกับของนั้นด้วย

- กำหนดให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำเข้าหรือส่งออกแสดงรายการเกี่ยวกับของที่จะนำเข้ามาในหรือจะส่งออกป็นนอกราชอาณาจักรทางไปรษณีย์ตามมาตรา ๕๐ (๔) (ร่างมาตรา ๖๐)

มาตรา ๖๐ ของที่จะนำเข้ามาในหรือจะส่งออกป็นนอกราชอาณาจักรทางไปรษณีย์ตามมาตรา ๕๐ (๔) ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำเข้าหรือส่งออกแสดงรายการเกี่ยวกับของนั้น

ในกรณีที่มีความผิดเกิดขึ้นกับการนำของเข้าหรือส่งของออกตามวรรคหนึ่ง ให้ความรับผิดและโทษนั้นตกแก่บุคคลดังต่อไปนี้ -

(๑) ผู้มีชื่อที่จะรับของอันนำเข้ามาหรือผู้รับของ สำหรับการนำของเข้า หรือ

(๒) ผู้ส่งของอันจะส่งออกป็นนอหรือผู้นำของส่ง ณ ที่ทำการไปรษณีย์ สำหรับการส่งของออก

การส่งของออก

- กำหนดบทมาตรานำมาใช้บังคับกับของที่จะนำเข้ามาในหรือจะส่งออกป็นนอกราชอาณาจักรทางไปรษณีย์ด้วย (ร่างมาตรา ๖๑)

มาตรา ๖๑ ให้นำมาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๔๖ และมาตรา ๒๔๗ มาใช้บังคับกับของที่จะนำเข้ามาในหรือจะส่งออกป็นนอกราชอาณาจักรทางไปรษณีย์ด้วย

- กำหนดหลักเกณฑ์ให้อำนาจพนักงานศุลกากรอาจตรวจห่อพัสดุไปรษณีย์และอาจกักจดหมายหรือห่อพัสดุไปรษณีย์ไว้ได้ (ร่างมาตรา ๖๒)

มาตรา ๖๒ พนักงานศุลกากรอาจตรวจห่อพัสดุไปรษณีย์ที่จะนำเข้ามาในหรือจะส่งออกป็นนอกราชอาณาจักรได้

ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัย พนักงานศุลกากรอาจกักจดหมายหรือห่อพัสดุไปรษณีย์ไว้ได้ จนกว่าผู้ส่งของออกป็นนอหรือผู้นำของส่ง หรือผู้มีชื่อที่จะรับของหรือผู้รับของ ได้แสดงต่อพนักงานศุลกากรว่าไม่มีของต้องห้าม ของต้องกักกีด หรือของที่ยังมิได้เสียอากรในจดหมายหรือในห่อพัสดุนั้น

- กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้ขนส่ง และบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด มีหน้าที่เก็บและรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐาน และข้อมูลอื่นใด ที่เกี่ยวกับของที่กำลังผ่านหรือได้ผ่านพิธีการศุลกากรเป็นระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๖๓)

มาตรา ๖๓ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้ขนส่ง และบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องตามที่ อธิบดีประกาศกำหนด มีหน้าที่เก็บและรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐาน และข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวกับ ของที่กำลังผ่านหรือได้ผ่านพิธีการศุลกากรเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่นำเข้าหรือ ส่งของออก

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเลิกประกอบกิจการ ให้บุคคลดังกล่าวหรือผู้ชำระบัญชี เก็บและรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐาน และข้อมูลดังกล่าวไว้ต่อไปอีกสองปีนับแต่วันเลิกประกอบ กิจการ

การเก็บและรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐาน และข้อมูลตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) การนำเข้าและการส่งของออกทางทะเล (ส่วนที่ ๑)

- กำหนดให้เรือที่เข้ามาในราชอาณาจักรเว้นแต่เรือของทางราชการ ให้นายเรือ มีหน้าที่ทำรายงานเรือเข้าและยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือและแสดงใบทะเบียนเรือต่อพนักงาน ศุลกากรเพื่อตรวจสอบ (ร่างมาตรา ๖๔)

มาตรา ๖๔ เรือที่เข้ามาในราชอาณาจักรเว้นแต่เรือของทางราชการ ให้นายเรือ มีหน้าที่ทำรายงานเรือเข้าและยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือและแสดงใบทะเบียนเรือต่อพนักงานศุลกากร เพื่อตรวจสอบ

การทำรายงานเรือเข้าและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่เรือตามวรรคหนึ่งมาถึงท่าที่เป็นด่านศุลกากร และมีของจากต่างประเทศ อยู่ในเรือและประสงค์จะส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร หรือมีของที่จะขนขึ้น ณ ที่อื่นภายใน ราชอาณาจักร นายเรือต้องแถลงข้อความเกี่ยวกับของนั้นไว้ในรายงานเรือเข้าด้วย

- กำหนดหลักเกณฑ์ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งห้ามเคลื่อนย้ายของในเรือ ที่มีได้แสดงไว้ในรายงานเรือเข้า (ร่างมาตรา ๖๕)

มาตรา ๖๕ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งห้ามเคลื่อนย้ายของในเรือที่มีได้แสดงไว้ ในรายงานเรือเข้าจนกว่าจะได้รับรายงานที่ถูกต้องจากนายเรือหรือจนกว่านายเรือจะได้อธิบายเหตุผล ที่ไม่สามารถแสดงของดังกล่าวไว้ในรายงานเรือเข้าได้

- กำหนดหลักเกณฑ์ให้พนักงานศุลกากรจะสั่งให้เปิดหีบห่อหรือภาชนะบรรจุนั้นออกเพื่อตรวจสอบก็ได้ (ร่างมาตรา ๖๖)

มาตรา ๖๖ ถ้านายเรือได้รายงานต่อพนักงานศุลกากรว่า ตนไม่ทราบว่ามีของที่อยู่ในหีบห่อหรือภาชนะบรรจุที่บรรจุทุกมาในเรือนั้นเป็นสิ่งใด พนักงานศุลกากรจะสั่งให้เปิดหีบห่อหรือภาชนะบรรจุนั้นออกเพื่อตรวจสอบก็ได้ และหากปรากฏว่าในหีบห่อหรือภาชนะบรรจุนั้นมีของต้องห้าม ของต้องกักตัก หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร ให้ยึดของนั้นไว้เพื่อดำเนินการตามกฎหมาย

- กำหนดให้นายเรือมีหน้าที่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด โดยเรือที่เดินทางมาจากต่างประเทศเมื่อมาถึงเขตท่าต้องหยุดลอยลำ ณ ด้านตรวจที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๖๗)

มาตรา ๖๗ เรือที่เดินทางมาจากต่างประเทศเมื่อมาถึงเขตท่าต้องหยุดลอยลำ ณ ด้านตรวจที่กำหนดไว้ และให้นายเรือมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) อำนวยความสะดวกแก่พนักงานศุลกากรในการที่จะขึ้นบนเรือและเข้าไปในเรือ
 (๒) ทอดสมอเรือ เมื่อพนักงานศุลกากรสั่ง
 (๓) ตอบคำถามใด ๆ ของพนักงานศุลกากรเกี่ยวกับเรือ คนประจำเรือ คนโดยสาร การเดินทาง และลักษณะแห่งของในเรือ

(๔) รายงานเกี่ยวกับอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน หรือวัตถุระเบิดอันมีอยู่ในเรือ และให้ส่งมอบอาวุธปืนและกระสุนปืนแก่พนักงานศุลกากรกำกับด้านตรวจ เมื่อพนักงานศุลกากรสั่งให้ส่งมอบ สำหรับวัตถุระเบิดให้ส่งมอบแก่พนักงานศุลกากรซึ่งได้รับมอบหมายเฉพาะเพื่อการนั้น

(๕) จัดที่พักบนเรือให้แก่พนักงานศุลกากรตามสมควร
 (๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำสั่งอันสมควรของพนักงานศุลกากรที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทางศุลกากร

- กำหนดหน้าที่ของผู้นำของเข้าและอำนาจของพนักงานศุลกากร กรณีเมื่อเรือเข้ามาในเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากร และปรากฏว่าผู้นำของเข้ายังมิได้มีการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งภายในกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๖๘)

มาตรา ๖๘ เมื่อเรือเข้ามาในเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากร และปรากฏว่าผู้นำของเข้ายังมิได้มีการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ภายในกำหนดระยะเวลาสิบวันนับแต่วันที่เรือนั้นเข้ามาในเขตท่า พนักงานศุลกากรอาจสั่งให้มีการนำของนั้นมาเก็บไว้ในสถานที่ที่พนักงานศุลกากรกำหนด โดยให้ผู้นำของเข้าเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเคลื่อนย้ายและเก็บรักษาของดังกล่าว

(๑) ขนของออกจากเรือให้แล้วเสร็จ
 (๒) ไม่ยื่นใบขนสินค้า หรือ
 (๓) ไม่ดำเนินการเพื่อให้พนักงานศุลกากรตรวจของหรือส่งมอบของไปโดยถูกต้อง
 พนักงานศุลกากรจะอนุญาตให้คืนของที่นำมาเก็บไว้ตามวรรคหนึ่งให้แก่ผู้นำของเข้าได้ต่อเมื่อมีการชำระค่าใช้จ่ายอันเกี่ยวแก่นั้นเสร็จสิ้นแล้ว

- กำหนดหน้าที่ของผู้นำของเข้าและอำนาจของพนักงานศุลกากร กรณีเมื่อเรือเข้ามาในเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากรแล้ว ผู้นำของเข้าไม่ดำเนินการขนของออกจากเรือภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๖๙)

มาตรา ๖๙ เมื่อเรือเข้ามาในเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากร ให้ผู้นำของเข้าขนของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรตามบัญชีสินค้าสำหรับเรือออกจากเรือภายในกำหนดยี่สิบเอ็ดวันนับแต่วันที่เรื่อนั้นเข้ามาในเขตท่า หากผู้นำของเข้าไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งกักเรือลำดังกล่าวไว้ได้จนกว่าผู้นำของเข้าจะได้ขนของขึ้นจากเรือจนหมด โดยผู้นำของเข้าต้องชำระค่าใช้จ่ายในการเฝ้ารักษาของดังกล่าว รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่นอันพึงมีด้วย

อธิบดีอาจยกเว้นการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งได้ หากนายเรือ ผู้นำของเข้า หรือผู้มีส่วนได้เสียอื่น ได้แสดงหลักฐานอันสมควรว่า การชักช้านั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัยหรือเหตุอื่นที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้

- กำหนดห้ามมิให้ขนของที่ส่งออกบรรทุกทุกลงในเรือลำใดจนกว่าพนักงานศุลกากรได้ออกใบปล่อยเรือเข้าให้แก่เรื่อนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๗๐)

มาตรา ๗๐ ห้ามมิให้ขนของที่ส่งออกบรรทุกทุกลงในเรือลำใดจนกว่าพนักงานศุลกากรได้ออกใบปล่อยเรือเข้าให้แก่เรื่อนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตให้ขนของบรรทุกทุกลงในเรื่อนั้นได้ก่อนที่จะได้รับใบปล่อยเรือเข้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดให้เรือลำใดที่จะออกไปนอกราชอาณาจักรจากท่าที่เป็นด่านศุลกากร เว้นแต่เรือของทางราชการจะต้องได้รับใบปล่อยเรือขาออก โดยให้นายเรือมีหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๗๑)

มาตรา ๗๑ เรือลำใดที่จะออกไปนอกราชอาณาจักรจากท่าที่เป็นด่านศุลกากร เว้นแต่เรือของทางราชการจะต้องได้รับใบปล่อยเรือขาออก โดยให้นายเรือมีหน้าที่ทำรายงานเรือออกและยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือต่อพนักงานศุลกากรเพื่อตรวจสอบ

เมื่อพนักงานศุลกากรได้ลงลายมือชื่อรับรองในรายงานเรือออกแล้ว ให้ถือว่ารายงานดังกล่าวเป็นใบปล่อยเรือขาออก

การทำรายงานเรือออกและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดให้ถ้าเรือที่ได้รับใบปล่อยเรือขาออกแล้วได้ออกจากท่าที่เป็นด่านศุลกากรแห่งหนึ่งไปยังท่าที่เป็นด่านศุลกากรแห่งอื่นในราชอาณาจักร ให้นายเรือมีหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๗๒)

มาตรา ๗๒ ถ้าเรือที่ได้รับใบปล่อยเรือขาออกแล้วได้ออกจากท่าที่เป็นด่านศุลกากรแห่งหนึ่งไปยังท่าที่เป็นด่านศุลกากรแห่งอื่นในราชอาณาจักร ให้นายเรือทำรายงานเรือออกและยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือที่บรรทุกขึ้นเรือนั้นต่อพนักงานศุลกากรประจำท่าที่เป็นด่านศุลกากรนั้น พร้อมทั้งแนบใบปล่อยเรือขาออกที่ออกให้ภายหลังติดไว้กับใบปล่อยเรือฉบับแรก และต้องทำเช่นนี้ต่อไปทุก ๆ ท่าที่เป็นด่านศุลกากรจนกว่าจะได้รับใบปล่อยเรือขาออกท้ายสุดออกนอกราชอาณาจักร เมื่อพนักงานศุลกากรได้ลงลายมือชื่อรับรองในรายงานเรือออกแล้ว ให้ถือว่ารายงานดังกล่าวเป็นใบปล่อยเรือขาออกของท่าที่เป็นด่านศุลกากรนั้น เพื่อให้เรือเดินทางออกนอกราชอาณาจักรได้

การทำรายงานเรือออกและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดหลักเกณฑ์ให้พนักงานศุลกากรคืนอาวรุปีน กระสุนปืน ดินปืน หรือวัตถุระเบิดให้แก่นายเรือ เมื่อเรือลำนั้นจะออกจากเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากร (ร่างมาตรา ๗๓)

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่มีการส่งมอบอาวรุปีน กระสุนปืน ดินปืน หรือวัตถุระเบิดไว้แก่พนักงานศุลกากรตามมาตรา ๖๗ (๔) เมื่อเรือลำนั้นจะออกจากเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากร ให้คืนของดังกล่าวแก่นายเรือ

- กำหนดแนวทางปฏิบัติแก่เรือทุกลำ เมื่อเดินทางผ่านด่านตรวจของกรมศุลกากรเพื่อออกสู่ทะเล (ร่างมาตรา ๗๔)

มาตรา ๗๔ เรือทุกลำเมื่อเดินทางผ่านด่านตรวจของกรมศุลกากรเพื่อออกสู่ทะเล ต้องลดความเร็วลง และให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจเรียกให้นายเรือตอบคำถามเกี่ยวกับชื่อเรือ และสถานที่ที่จะเดินทางไปได้

- กำหนดกรณีให้พนักงานศุลกากรอาจเรียกค่าธรรมเนียมสำหรับการประจำการในเรือได้ (ร่างมาตรา ๗๕)

มาตรา ๗๕ เมื่อพ้นกำหนดสิบสี่วันนับแต่วันที่เริ่มบรรทุกของขาออกลงเรือ ไม่ว่าจะบรรทุกของลงเรือครบถ้วนแล้วหรือไม่ แต่เรือยังอยู่ในเขตท่าเกินกว่าระยะเวลาดังกล่าว พนักงานศุลกากรอาจเรียกค่าธรรมเนียมสำหรับการประจำการในเรือได้

อธิบดีอาจยกเว้นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งได้ หากนายเรือผู้ส่งของออก หรือผู้มีส่วนได้เสียอื่น ได้แสดงหลักฐานอันสมควรว่า การชักช้านั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัย หรือเหตุอื่นที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้

พนักงานศุลกากรอาจกักเรือที่บรรทุกของตามวรรคหนึ่งไว้ได้จนกว่าผู้ส่งของออกจะได้ชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง โดยให้นายเรือเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการกักเรือ

- กำหนดหน้าที่ของผู้ส่งของออกกรณีและผู้ส่งของออกได้ยื่นใบขนสินค้าขาออกตามมาตรา ๕๑ ต่อพนักงานศุลกากรแล้ว แต่มิได้นำของนั้นบรรจุลงในเรือให้แล้วเสร็จก่อนเรือออก (ร่างมาตรา ๗๖)

มาตรา ๗๖ ในกรณีและผู้ส่งของออกได้ยื่นใบขนสินค้าขาออกตามมาตรา ๕๑ ต่อพนักงานศุลกากรแล้ว แต่มิได้นำของนั้นบรรจุลงในเรือให้แล้วเสร็จก่อนเรือออก ให้ผู้ส่งของออกแจ้งเหตุที่ไม่สามารถนำของนั้นบรรจุลงในเรือให้แล้วเสร็จต่อพนักงานศุลกากรภายในกำหนดสามวันนับแต่วันที่เรือออกจากท่า โดยให้พนักงานศุลกากรบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในใบขนสินค้านั้น และให้นำของที่ยังมิได้บรรจุลงในเรือไปเก็บไว้ในสถานที่ที่พนักงานศุลกากรกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้ส่งของออกเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเก็บของดังกล่าว

ให้ผู้ส่งของออกดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับของที่เก็บไว้ตามวรรคหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ขอรับของคืนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้แจ้งเหตุต่อพนักงานศุลกากร หรือ

(๒) ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดยี่สิบเอ็ดวันนับแต่วันที่เรือลำที่ระบุไว้ในใบขนสินค้าครั้งแรกออกจากท่า

ในกรณีที่ผู้ส่งของออกไม่ดำเนินการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้รับของนั้น

- กำหนดเวลาให้เรือทุกลำเว้นแต่เรือของทางราชการที่จะออกจากท่าต้องชักธงลาขึ้นที่เสาหน้าไว้จนกว่าเรือจะออก (ร่างมาตรา ๗๗)

มาตรา ๗๗ เรือทุกลำเว้นแต่เรือของทางราชการที่จะออกจากท่าต้องชักธงลาขึ้นที่เสาหน้าไว้จนกว่าเรือจะออก ถ้าเรือจะออกเวลาบ่ายให้ชักธงลาขึ้นไว้แต่เช้า ถ้าเรือจะออกเวลาเช้าให้ชักธงลาขึ้นไว้ตั้งแต่บ่ายวันก่อน

- กำหนดกรณีให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดเขตที่จอดเรือภายนอก (ร่างมาตรา ๗๘)

มาตรา ๗๘ อธิบดีมีอำนาจกำหนดเขตที่จอดเรือภายนอกเพื่อให้เรือขนถ่ายของ โดยที่ไม่ต้องเข้ามาในเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากร และให้กำหนดเวลาที่จะให้ใช้ที่จอดเรือภายนอกนั้นไว้ด้วย

ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือความจำเป็นเร่งด่วน อธิบดีอาจอนุญาตให้ขนถ่ายของนอกเขตที่จอดเรือภายนอกได้เป็นการเฉพาะคราว ทั้งนี้ อธิบดีอาจกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

- กำหนดให้นายเรือที่ประสงค์จะขนถ่ายของในเขตที่จอดเรือภายนอก
ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี (ร่างมาตรา ๗๙)

มาตรา ๗๙ นายเรือที่ประสงค์จะขนถ่ายของในเขตที่จอดเรือภายนอก
ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตให้ขนถ่ายของในเขตที่จอดเรือภายนอก
ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดให้นายเรือที่ได้รับอนุญาตให้ขนถ่ายของในเขตที่จอดเรือภายนอกจัดทำ
และยื่นบัญชีสินค้าที่จะขนถ่ายโดยเรือลำเลียงแต่ละลำต่อพนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือ
ภายนอกตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๘๐)

มาตรา ๘๐ ให้นายเรือที่ได้รับอนุญาตให้ขนถ่ายของในเขตที่จอดเรือภายนอกจัดทำ
และยื่นบัญชีสินค้าที่จะขนถ่ายโดยเรือลำเลียงแต่ละลำต่อพนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอก
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกได้รับบัญชีสินค้าที่จะขนถ่าย
ตามวรรคหนึ่ง และได้ลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องของบัญชีสินค้านั้นแล้ว ให้ถือว่าบัญชีสินค้านั้น
ดังกล่าวเป็นใบอนุญาตให้นำของในเรือลำเลียงนั้นเข้าไปยังเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากรได้

เมื่อเรือลำเลียงมาถึงท่าที่เป็นด่านศุลกากรแล้ว ให้นายเรือประจำเรือลำเลียงนั้น
ส่งมอบบัญชีสินค้าให้แก่พนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรนั้น แล้วจึงขนถ่ายของและดำเนิน
พิธีการศุลกากรต่อไป

- กำหนดห้ามมิให้ขนถ่ายอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน วัตถุระเบิด หรือ
ของต้องกำกัฏ ณ ที่จอดเรือภายนอก (ร่างมาตรา ๘๑)

มาตรา ๘๑ ห้ามมิให้ขนถ่ายอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน วัตถุระเบิด หรือ
ของต้องกำกัฏ ณ ที่จอดเรือภายนอก เว้นแต่พนักงานศุลกากรจะได้ตรวจของดังกล่าวแล้ว หรือได้รับ
อนุญาตจากพนักงานศุลกากร

- กำหนดหน้าที่ของผู้ส่งของออกและอำนาจของพนักงานศุลกากรในกรณีที่จะส่ง
ของออกไปนอกราชอาณาจักรโดยต้องมีการขนถ่ายในเขตที่จอดเรือภายนอก (ร่างมาตรา ๘๒)

มาตรา ๘๒ ในกรณีที่จะส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรโดยต้องมีการขนถ่าย
ในเขตที่จอดเรือภายนอก ผู้ส่งของออกต้องยื่นใบขนสินค้าโดยเสียค่าอากรและค่าภาระติดพัน
ให้ครบถ้วนก่อน และให้จัดทำและยื่นบัญชีสินค้าที่ขนถ่ายโดยเรือลำเลียงแต่ละลำต่อพนักงาน
ศุลกากรประจำด่านศุลกากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับบัญชีสินค้าที่ขนถ่ายตามวรรคหนึ่ง และได้ลงลายมือชื่อ
รับรองความถูกต้องของบัญชีสินค้านั้นแล้ว ให้ส่งบัญชีสินค้านั้นไปกับเรือลำเลียง และเมื่อ
เรือลำเลียงได้ไปถึงเขตที่จอดเรือภายนอกแล้ว ให้นายเรือประจำเรือลำเลียงยื่นบัญชีสินค้าแก่พนักงาน
ศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกนั้น

ในกรณีที่พนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกตรวจสอบแล้วพบว่า รายละเอียดที่แสดงไว้ในบัญชีสินค้าไม่ตรงกับของที่บรรทุกมาในเรือลำเลียงนั้น ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจกักของที่บรรทุกมาในเรือลำเลียงได้จนกว่าจะแก้ไขบัญชีสินค้าให้ถูกต้อง

- กำหนดหน้าที่ให้นายเรือหรือผู้ส่งของออกดำเนินการกรณีที่นำของไปยังเขตที่จอดเรือภายนอกตามมาตรา ๘๒ แล้ว แต่ไม่มีการบรรทุกของนั้นลงในเรือหรือบรรทุกลงไม่หมด (ร่างมาตรา ๘๓)

มาตรา ๘๓ ในกรณีที่นำของไปยังเขตที่จอดเรือภายนอกตามมาตรา ๘๒ แล้ว แต่ไม่มีการบรรทุกของนั้นลงในเรือหรือบรรทุกลงไม่หมด ให้นายเรือหรือผู้ส่งของออกดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ยื่นคำขออนุญาตต่อพนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกเพื่อบรรทุกของดังกล่าวลงในเรือลำอื่นที่อยู่ในเขตที่จอดเรือภายนอกนั้นที่จะเดินทางไปยังท่าเรือต่างประเทศเดียวกันกับที่ระบุไว้ในใบขนสินค้า

(๒) ส่งของกลับมายังท่าที่ส่งออกไป โดยต้องขอใบรับรองที่แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับของนั้นจากพนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกเพื่อนำมาส่งมอบแก่พนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากร และให้นำของที่ส่งกลับมานั้นไปเก็บไว้ในสถานที่ที่พนักงานศุลกากรกำหนด โดยให้ผู้ส่งของออกเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเก็บของดังกล่าว และให้นำมาตรา ๗๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับกับของที่เก็บไว้

การยื่นคำขออนุญาตตาม (๑) และการขอใบรับรองตาม (๒) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดหน้าที่ของนายเรือและอำนาจของพนักงานศุลกากรกรณีก่อนที่เรือจะออกจากเขตที่จอดเรือภายนอก (ร่างมาตรา ๘๔)

มาตรา ๘๔ ก่อนที่เรือจะออกจากเขตที่จอดเรือภายนอก นายเรือซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำการขนถ่ายของในเขตที่จอดเรือภายนอก ไม่ว่าจะเป็นการขนถ่ายของที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ต้องไปรับเอาใบปล่อยเรือจากพนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยต้องใช้ค่าภาระติดพันให้ครบถ้วน และส่งมอบใบปล่อยเรือดังกล่าวให้แก่พนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกนั้น

ในกรณีพนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกตรวจสอบพบว่า ผู้ส่งของออกยังมีได้ชำระอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายอื่นใดที่พึงต้องชำระให้ครบถ้วน ให้พนักงานศุลกากรนั้นมีอำนาจยึดใบปล่อยเรือไว้ได้จนกว่าจะได้มีการชำระเงินดังกล่าวหรือวางประกันเป็นอย่างอื่น

- กำหนดบทมาตราที่นำมาใช้กับเรือที่มีการขนถ่ายของในเขตที่จอดเรือภายนอกด้วย
(ร่างมาตรา ๘๕)

มาตรา ๘๕ ให้นำมาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๗ มาใช้กับเรือที่มีการขนถ่ายของ
ในเขตที่จอดเรือภายนอกด้วย

(๓) การนำเข้าและการส่งของออกทางบก (ส่วนที่ ๒)

- กำหนดให้การขนส่งของเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรตั้งแต่เขตแดน
ทางบกมายังด่านศุลกากร หรือจากด่านศุลกากรไปยังเขตแดนทางบก ต้องขนส่งตามทางอนุมัติ
และภายในกำหนดเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๘๖)

มาตรา ๘๖ การขนส่งของเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรตั้งแต่เขตแดน
ทางบกมายังด่านศุลกากร หรือจากด่านศุลกากรไปยังเขตแดนทางบก ต้องขนส่งตามทางอนุมัติ และ
ภายในกำหนดเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

การขนส่งของตามทางอื่นนอกจากทางอนุมัติหรือในเวลาอื่นนอกจากที่กำหนดไว้
ในวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดเขตพื้นที่ตามลำน้ำที่เป็นเขตแดน
ทางบกในกรณีที่มีการขนส่งของตามมาตรา ๘๖ เป็นการขนส่งตามลำน้ำที่เป็นเขตแดนทางบก
(ร่างมาตรา ๘๗)

มาตรา ๘๗ ในกรณีที่มีการขนส่งของตามมาตรา ๘๖ เป็นการขนส่งตามลำน้ำ
ที่เป็นเขตแดนทางบก ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดเขตพื้นที่ตามลำน้ำที่เป็นเขตแดนทางบกนั้น
เพื่อให้นายเรือจอดเทียบท่าและขนถ่ายของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

- กำหนดกรณีให้ผู้ขนส่งปฏิบัติในการขนส่งของผ่านเขตแดนทางบกเข้ามา
ในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๘๘)

มาตรา ๘๘ ในการขนส่งของผ่านเขตแดนทางบกเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ผู้ขนส่ง
ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ยื่นบัญชีสินค้าแสดงรายการของทั้งปวงที่ขนส่งต่อพนักงานศุลกากรประจำ
ด่านพรมแดนตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดจำนวนสองฉบับ ให้พนักงานศุลกากรประจำ
ด่านพรมแดนตรวจของที่ขนส่งมานั้น และเมื่อเห็นว่าของดังกล่าวถูกต้องตามที่ระบุไว้ในบัญชีสินค้า
ให้ส่งปล่อยของพร้อมทั้งลงลายมือชื่อในบัญชีสินค้าแล้วส่งคืนแก่ผู้ขนส่งหนึ่งฉบับ โดยให้ถือว่า
บัญชีสินค้านั้นเป็นใบอนุญาตให้ผ่านด่านพรมแดนมายังด่านศุลกากรได้

(๒) เมื่อได้รับใบอนุญาตผ่านด่านพรมแดนแล้ว ให้ขนของมายังด่านศุลกากร
โดยพลันตามทางอนุมัติด้วยยานพาหนะเดียวกันกับที่ใช้นำเข้ามา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงาน
ศุลกากรให้เปลี่ยนถ่ายยานพาหนะหรือให้ขนด้วยวิธีอื่นได้ และมีให้แก่เปลี่ยนแปลงของ หรือหีบห่อ
หรือภาชนะบรรจุของนั้นด้วยประการใด ๆ

(๓) ยื่นบัญชีสินค้าที่มีลายมือชื่อของพนักงานศุลกากรประจำด่านพรมแดนต่อ
พนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและดำเนินพิธีการศุลกากรต่อไป

- กำหนดกรณีให้ผู้ขนส่งปฏิบัติในการขนส่งของผ่านเขตแดนทางบกออกไปนอกราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๘๙)

มาตรา ๘๙ ในการขนส่งของผ่านเขตแดนทางบกออกไปนอกราชอาณาจักรให้ผู้ขนส่งปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ยื่นบัญชีสินค้าแสดงรายการของทั้งปวงที่ขนส่งต่อพนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดจำนวนสองฉบับ ให้พนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรตรวจของที่ขนส่งมานั้น และเมื่อเห็นว่าของดังกล่าวถูกต้องตามที่ระบุไว้ในบัญชีสินค้าให้ส่งปล่อยของพร้อมทั้งลงลายมือชื่อในบัญชีสินค้าแล้วส่งคืนแก่ผู้ขนส่งหนึ่งฉบับ โดยให้ถือว่าบัญชีสินค้านั้นเป็นใบอนุญาตให้ผ่านด่านศุลกากรมายังด่านพรมแดนได้

(๒) เมื่อได้รับใบอนุญาตผ่านด่านศุลกากรแล้ว ให้ขนของมายังด่านพรมแดนโดยพลันตามทางอนุมัติด้วยยานพาหนะเดียวกันกับที่ใช้มาเข้ามา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรให้เปลี่ยนถ่ายยานพาหนะหรือให้ขนด้วยวิธีอื่นได้ และมีให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงของ หนีบท่อหรือภาชนะบรรจุของนั้นด้วยประการใด ๆ

(๓) ยื่นบัญชีสินค้าที่มีลายมือชื่อของพนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรต่อพนักงานศุลกากรประจำด่านพรมแดนเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

- กำหนดหน้าที่ให้ผู้ขนส่งของออกกรณีและผู้ส่งของออกได้ยื่นใบขนสินค้าขาออกตามมาตรา ๕๑ ต่อพนักงานศุลกากรแล้ว แต่มิได้นำของนั้นส่งออกไปภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๙๐)

มาตรา ๙๐ ในกรณีที่ผู้ส่งของออกได้ยื่นใบขนสินค้าขาออกตามมาตรา ๕๑ ต่อพนักงานศุลกากรแล้ว แต่มิได้นำของนั้นส่งออกไปภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันตรวจปล่อยให้ผู้ส่งของออกแจ้งเหตุที่ไม่สามารถส่งของนั้นออกไปได้ต่อพนักงานศุลกากรภายในกำหนดสามวันนับแต่วันที่ทำการตรวจปล่อย โดยให้พนักงานศุลกากรบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในใบขนสินค้านั้น และให้นำของที่ยังมีได้ส่งออกนั้นไปเก็บไว้ในสถานที่ที่พนักงานศุลกากรกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้ส่งของออกเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเก็บของดังกล่าว

ให้ผู้ส่งของออกดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับของที่เก็บไว้ตามวรรคหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ขอรับของคืนภายในกำหนดสามสัปดาห์นับแต่วันที่ได้แจ้งเหตุต่อพนักงานศุลกากร หรือ

(๒) ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดสิบสี่วันนับแต่วันที่ทำการตรวจปล่อย ในกรณีที่ผู้ส่งของออกไม่ดำเนินการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้รับของนั้น

- กำหนดหน้าที่ของผู้ขนส่งและอำนาจของพนักงานศุลกากรกรณีการขนส่งของผ่านเขตแดนทางบกเข้ามาในหรือส่งออกป็นนกราชอาณาจักร โดยมีได้ใช้ยานพาหนะหรือใช้ยานพาหนะที่ไม่มีเครื่องยนต์ หรือใช้สัตว์พาหนะ (ร่างมาตรา ๙๑)

มาตรา ๙๑ กรณีการขนส่งของผ่านเขตแดนทางบกเข้ามาในหรือส่งออกป็นนกราชอาณาจักร โดยมีได้ใช้ยานพาหนะ หรือใช้ยานพาหนะที่ไม่มีเครื่องยนต์ หรือใช้สัตว์พาหนะ ผู้ขนส่งต้องหยุดที่ด่านพรมแดน และให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจของที่ขนส่ง ตลอดจนยานพาหนะหรือสัตว์พาหนะที่ใช้ในการขนส่งนั้น และให้ผู้ขนส่งทำบัญชีเกี่ยวกับของที่ขนส่งนั้น โดยมีรายละเอียดตามสมควร

(๔) การนำของเข้าและการส่งของออกทางอากาศ (ส่วนที่ ๓)

- กำหนดให้อากาศยานลำใดที่จะเข้ามาในหรือออกไปนกราชอาณาจักร เว้นแต่อากาศยานของทางราชการ ต้องลงในหรือขึ้นจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร (ร่างมาตรา ๙๒)

มาตรา ๙๒ อากาศยานลำใดที่จะเข้ามาในหรือออกไปนกราชอาณาจักร เว้นแต่อากาศยานของทางราชการ ต้องลงในหรือขึ้นจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร

- กำหนดหน้าที่ให้ผู้ควบคุมอากาศยานกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็นอย่างยิ่งทำให้อากาศยานที่เข้ามาในหรือจะออกไปนกราชอาณาจักรต้องลงในหรือขึ้นจากที่ใดนอกจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร (ร่างมาตรา ๙๓)

มาตรา ๙๓ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็นอย่างยิ่งทำให้อากาศยานที่เข้ามาในหรือจะออกไปนกราชอาณาจักรต้องลงในหรือขึ้นจากที่ใดนอกจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร ให้ผู้ควบคุมอากาศยานรายงานต่อพนักงานศุลกากรหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยพลันตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด และห้ามมิให้ผู้ควบคุมอากาศยานอนุญาตให้ชนของใด ๆ ออกจากหรือขึ้นในอากาศยานนั้น โดยมีได้รับความยินยอมจากพนักงานศุลกากร

เมื่ออากาศยานลงหรือขึ้น ณ สนามบินอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของหรือพนักงานประจำสนามบินนั้นรายงานการลงหรือขึ้นของอากาศยานลำนั้นต่อพนักงานศุลกากรผู้รับผิดชอบพื้นที่ที่สนามบินนั้นตั้งอยู่โดยพลัน และต้องไม่ยอมให้ชนของใด ๆ ออกจากหรือขึ้นในอากาศยาน โดยมีได้รับความยินยอมจากพนักงานศุลกากร

เมื่อได้ดำเนินการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าอากาศยานนั้นได้ลงในหรือขึ้นจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร

- กำหนดหน้าที่ให้ผู้ควบคุมอากาศยานเมื่ออากาศยานลำใดเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่อากาศยานของทางราชการ (ร่างมาตรา ๙๔ และร่างมาตรา ๙๕)

มาตรา ๙๔ เมื่ออากาศยานลำใดเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่อากาศยานของทางราชการ ให้ผู้ควบคุมอากาศยานทำรายงานอากาศยาน พร้อมทั้งยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานต่อพนักงานศุลกากรประจำสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรเพื่อตรวจสอบ

การทำรายงานอากาศยานและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่อากาศยานตามวรรคหนึ่งมาถึงสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร และมีของ จากต่างประเทศอยู่ในอากาศยานและประสงค์จะส่งออกป็นอกราชอาณาจักร ให้นำมาตรา ๖๔ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๕ เมื่ออากาศยานลำใดเข้ามาในราชอาณาจักรเว้นแต่อากาศยาน ของทางราชการ ให้ผู้ควบคุมอากาศยานมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) อำนวยความสะดวกแก่พนักงานศุลกากรในการขึ้นไปบนอากาศยาน

(๒) ตอบคำถามใด ๆ ของพนักงานศุลกากรเกี่ยวกับอากาศยาน คนประจำอากาศยาน คนโดยสาร การเดินทาง และของที่บรรทุกมาในอากาศยานนั้น

(๓) รายงานเกี่ยวกับอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน หรือวัตถุระเบิดอันมีอยู่บนอากาศยาน และให้ส่งมอบอาวุธปืนและกระสุนปืนแก่พนักงานศุลกากร เมื่อพนักงานศุลกากรสั่งให้ส่งมอบ สำหรับวัตถุระเบิดให้ส่งมอบแก่พนักงานศุลกากรซึ่งได้รับมอบหมายเฉพาะเพื่อการนั้น

- กำหนดหน้าที่ให้ผู้ควบคุมอากาศยานกรณีอากาศยานลำใดที่จะออกไปนอกราชอาณาจักรจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรเว้นแต่อากาศยานของทางราชการ จะต้องได้รับ ใบปล่อยอากาศยาน (ร่างมาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ อากาศยานลำใดที่จะออกไปนอกราชอาณาจักรจากสนามบินที่เป็น ด่านศุลกากรเว้นแต่อากาศยานของทางราชการ จะต้องได้รับใบปล่อยอากาศยาน โดยให้ผู้ควบคุม อากาศยานมีหน้าที่ทำรายงานอากาศยานและยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานต่อพนักงานศุลกากร ประจำสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรเพื่อตรวจสอบ

เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับรองรายงานอากาศยานแล้ว ให้ถือว่ารายงานดังกล่าว เป็นใบปล่อยอากาศยานเพื่อให้อากาศยานเดินทางออกนอกราชอาณาจักรได้

การทำรายงานอากาศยานและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดหน้าที่ให้ผู้ควบคุมอากาศยานกรณีอากาศยานที่ได้รับใบปล่อยอากาศยาน แล้วได้ออกจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรแห่งหนึ่งไปยังสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรแห่งอื่น ในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ ถ้าอากาศยานที่ได้รับใบปล่อยอากาศยานแล้วได้ออกจากสนามบิน ที่เป็นด่านศุลกากรแห่งหนึ่งไปยังสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรแห่งอื่นในราชอาณาจักร ให้ผู้ควบคุม อากาศยานทำรายงานอากาศยานและยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานต่อพนักงานศุลกากรประจำ สนามบินที่เป็นด่านศุลกากรนั้น พร้อมทั้งแนบใบปล่อยอากาศยานที่ออกให้ภายหลังติดไว้กับ ใบปล่อยอากาศยานฉบับแรก และต้องทำเช่นนี้ต่อไปทุก ๆ สนามบินที่เป็นด่านศุลกากรจนกว่า จะได้รับใบปล่อยอากาศยานท้ายสุดออกนอกราชอาณาจักร

เมื่อพนักงานศุลกากรได้ลงลายมือชื่อรับรองในรายงานอากาศยานแล้ว ให้ถือว่า รายงานดังกล่าวเป็นใบปล่อยอากาศยานของสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรนั้น เพื่อให้อากาศยาน เดินทางออกนอกราชอาณาจักรได้

การทำรายงานและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดหน้าที่ให้ผู้ส่งออกกรณีและผู้ส่งของออกได้ยื่นใบขนสินค้าขาออก ตามมาตรา ๕๑ ต่อพนักงานศุลกากรแล้ว แต่มิได้นำของนั้นบรรทุกในอากาศยานให้แล้วเสร็จ ก่อนอากาศยานออก (ร่างมาตรา ๙๘)

มาตรา ๙๘ ในกรณีที่ผู้ส่งของออกได้ยื่นใบขนสินค้าขาออกตามมาตรา ๕๑ ต่อพนักงานศุลกากรแล้ว แต่มิได้นำของนั้นบรรทุกในอากาศยานให้แล้วเสร็จก่อนอากาศยานออก ให้ผู้ส่งของออกแจ้งเหตุที่ไม่สามารถนำของนั้นบรรทุกลงอากาศยานให้แล้วเสร็จต่อพนักงานศุลกากร ภายในกำหนดสามวันนับแต่วันที่อากาศยานออกจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร โดยให้พนักงานศุลกากรบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในใบขนสินค้านั้น และให้นำของที่ยังมิได้บรรทุกลงในอากาศยานนั้น ไปเก็บไว้ในสถานที่ที่พนักงานศุลกากรกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้ส่งของออกเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเก็บของดังกล่าวให้ผู้ส่งของออกดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับของที่เก็บไว้ ตามวรรคหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ขอรับของคืนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้แจ้งเหตุต่อพนักงานศุลกากร หรือ

(๒) ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่อากาศยานลำที่ระบุไว้ในใบขนสินค้าครั้งแรกออกจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร

ในกรณีที่ผู้ส่งของออกไม่ดำเนินการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้รับของนั้น

(๕) ตัวแทน (ส่วนที่ ๕)

- กำหนดให้บุคคลที่ประสงค์จะเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้นำเข้า ผู้ส่งของออก หรือผู้นำของผ่านแดนหรือผู้ขอลำท่า ให้เป็นตัวแทนเพื่อดำเนินการอย่างใด ๆ เกี่ยวกับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร ของเพื่อการผ่านแดน หรือของเพื่อการถ่ายลำ หรือกิจการอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี (ร่างมาตรา ๙๙)

มาตรา ๙๙ บุคคลใดประสงค์จะเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้นำเข้า ผู้ส่งของออก หรือผู้นำของผ่านแดนหรือผู้ขอลำท่า ให้เป็นตัวแทนเพื่อดำเนินการอย่างใด ๆ เกี่ยวกับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร ของเพื่อการผ่านแดน หรือของเพื่อการถ่ายลำ หรือกิจการอื่นใด ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี ประกาศกำหนด

ให้ถือว่าบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้เป็นตัวแทนตามวรรคหนึ่ง เป็นเจ้าของของที่ได้ นำเข้า ส่งออก ผ่านแดนหรือถ่ายลำด้วย

- กำหนดให้บุคคลที่ประสงค์จะเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้ควบคุมยานพาหนะ ให้เป็นตัวแทนเพื่อกระทำหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี (ร่างมาตรา ๑๐๐)

มาตรา ๑๐๐ บุคคลใดประสงค์จะเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้ควบคุมยานพาหนะ ให้เป็นตัวแทนเพื่อกระทำหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนการอนุญาตของตัวแทนได้ ในกรณีที่ตัวแทนฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๐๑)

มาตรา ๑๐๑ ตัวแทนที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๙๙ หรือมาตรา ๑๐๐ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่ตัวแทนฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้ หรือเพิกถอนการอนุญาตของตัวแทนดังกล่าว โดยไม่ตัดสิทธิที่จะบังคับหลักประกันที่ตัวแทนให้ไว้ ตามจำนวนที่เห็นสมควรและไม่ทำให้ผู้นั้นหลุดพ้นจากความรับผิดชอบทางอาญาตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่น

๘.๔ การผ่านแดน การถ่ายลำ และของตกค้าง (หมวด ๔)

(๑) การผ่านแดนและการถ่ายลำ (ส่วนที่ ๑)

- กำหนดให้ผู้ขึ้นขาของเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำออก นอกราชอาณาจักรต้องยื่นใบขนสินค้า โดยของตามที่ได้ยื่นใบขนสินค้านั้นไม่อยู่ภายใต้ ความรับผิดชอบที่จะต้องเสียอากรหากได้นำของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในระยะเวลา ที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๐๒)

มาตรา ๑๐๒ ผู้ได้นำของเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำออกนอก ราชอาณาจักร ให้ยื่นใบขนสินค้าตามแบบ และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี ประกาศกำหนด

ของตามวรรคหนึ่งไม่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบที่จะต้องเสียอากร หากได้ปฏิบัติตาม วรรคหนึ่ง และได้นำของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดให้กรณีที่ผู้นำของเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำไม่นำของออกไป นอกราชอาณาจักรภายในระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้ถือว่าของดังกล่าวเป็นของตกค้าง (ร่างมาตรา ๑๐๓)

มาตรา ๑๐๓ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำไม่นำของ ออกไปนอกราชอาณาจักรภายในระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง ให้ถือว่าของดังกล่าวเป็นของตกค้าง

- กำหนดกรณีให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจหรือค้นของที่มียกเว้นตาม
กฎหมายกำหนดได้ โดยไม่ต้องมีหมายค้น (ร่างมาตรา ๑๐๔)

มาตรา ๑๐๔ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าของที่นำเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือ
การถ่ายลำเป็นของที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจหรือค้นของนั้นได้
โดยไม่ต้องมีหมายค้น

(๑) มีไว้เพื่อใช้ในการก่อการร้ายหรือเกี่ยวเนื่องกับการก่อการร้าย

(๒) ชนิดแห่งของหรือการขนส่งหรือการขนถ่ายของดังกล่าว อาจก่อให้เกิด
ผลกระทบต่อความมั่นคง สันติภาพ และความปลอดภัยระหว่างประเทศ

(๓) มีการแสดงถิ่นกำเนิดเป็นเท็จ

(๔) เป็นของผิดกฎหมายที่เกี่ยวกับการผ่านแดนหรือการถ่ายลำ

การตรวจหรือค้นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดให้กรณีที่มีหลักฐานชัดเจนว่าของใดเป็นของที่มีลักษณะตาม
มาตรา ๑๐๔ ให้ของนั้นเป็นของอันจะพึงต้องริบ และอธิบดีอาจสั่งให้ดำเนินการตามที่
กฎหมายกำหนดได้ (ร่างมาตรา ๑๐๕)

มาตรา ๑๐๕ ในกรณีที่มีหลักฐานชัดเจนว่าของใดเป็นของที่มีลักษณะตาม
มาตรา ๑๐๔ ให้ของนั้นเป็นของอันจะพึงต้องริบ ไม่ว่าจะมิใช่ผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ และ
อธิบดีอาจสั่งให้ทำลายโดยวิธีการที่ปลอดภัยต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม หรือ
ให้ส่งกลับออกไปโดยพลัน หรืออาจสั่งให้ดำเนินการอื่นใดตามสมควรเพื่อให้ไม่สามารถนำของนั้น
มาใช้ได้อีกหรือเพื่อให้ของดังกล่าวสามารถนำมาใช้ได้โดยไม่ผิดกฎหมาย โดยให้ผู้ขนส่งหรือผู้ควบคุม
ยานพาหนะเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

- กำหนดให้ของที่นำเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำ ไม่ตกอยู่ภายใต้
ข้อห้ามหรือข้อจำกัดต่าง ๆ สำหรับการนำผ่านตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยมีข้อยกเว้น
ตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๐๖)

มาตรา ๑๐๖ ของที่นำเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำ ไม่ตกอยู่ภายใต้
ข้อห้ามหรือข้อจำกัดต่าง ๆ สำหรับการนำผ่านตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่ข้อห้ามหรือ
ข้อจำกัดนั้นเกี่ยวกับศีลธรรมอันดีของประชาชน นโยบายสาธารณะ ความปลอดภัยของสาธารณชน
การปกป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช และการปกป้องการครอบครองสมบัติของชาติ
ในด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ หรือค่านิยมทางโบราณคดี หรือการปกป้องทรัพย์สินทางการค้า
หรืออุตสาหกรรม

(๒) ของตกค้าง (ส่วนที่ ๒)

- กำหนดให้ของที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กฎหมายกำหนด เป็นของตกค้าง (ร่างมาตรา ๑๐๗)

มาตรา ๑๐๗ ให้ของที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ เป็นของตกค้าง

(๑) ของนำเข้าที่เป็นสินค้าอันตรายตามชนิดหรือประเภทที่อธิบดีประกาศกำหนด และมีได้นำออกไปจากเขตศุลกากรภายในระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ของนำเข้าอื่นนอกจาก (๑) ที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรเกินสามสัปดาห์ โดยไม่มีการยื่นใบขนสินค้าและไม่ได้เสียอากรหรือวางประกันค่าอากรที่พึงเรียกเก็บแก่ของนั้น โดยอธิบดีได้มีหนังสือแจ้งไปยังผู้ขนส่งเพื่อดำเนินการดังกล่าวให้ถูกต้อง แต่ผู้ขนส่งไม่ยอมดำเนินการให้ถูกต้องภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากอธิบดี

(๓) ของนำเข้าอื่นนอกจาก (๑) ที่ยื่นใบขนสินค้าและเสียอากรหรือวางประกันค่าอากรไว้ไม่ครบถ้วน และไม่ได้นำออกไปจากอารักขาของศุลกากรภายในกำหนดสามสัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากอธิบดี

- กำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการกับของตกค้าง (ร่างมาตรา ๑๐๘)

มาตรา ๑๐๘ ในการดำเนินการกับของตกค้างตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ให้พนักงานศุลกากรนำของนั้นออกขายทอดตลาดหรือทำลาย หรือ

(๒) ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ขนส่ง ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร หากไม่ปฏิบัติตาม ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจทำลายของนั้นได้ โดยให้บุคคลดังกล่าวเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

การดำเนินการกับของตกค้างตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด และในกรณีที่เป็นการดำเนินการกับของตกค้างตามมาตรา ๑๐๗ (๑) ต้องคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นประกอบด้วย

การทำลายของตกค้างตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการโดยวิธีที่ปลอดภัยต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม

ถ้าอธิบดีเห็นว่า การขายทอดตลาดตาม (๑) จะไม่ได้เงินเท่าที่ควรหรือมีเหตุอันสมควรประการอื่น อธิบดีจะสั่งให้ขายโดยวิธีอื่นก็ได้ แต่ในกรณีที่อธิบดีเห็นว่า การขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นนั้นจะไม่ได้เงินหรือประโยชน์เท่าที่ควร หรืออาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างหนึ่งอย่างใด อธิบดีจะสั่งให้จัดการกับของนั้นตามวิธีการที่อธิบดีเห็นสมควรก็ได้

- กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ทำลายหรือจัดการกับของที่ยังมิได้รับมอบไปจากอารักขาของศุลกากรที่เป็นของที่มีสภาพเป็นของสดของเสียได้ และปรากฏว่าของนั้นได้บูดเน่าหรือเสียแล้ว (ร่างมาตรา ๑๐๙)

มาตรา ๑๐๙ ถ้าของที่ยังมิได้รับมอบไปจากอารักขาของศุลกากรเป็นของที่มีสภาพเป็นของสดของเสียได้ และปรากฏว่าของนั้นได้บูดเน่าหรือเสียแล้ว อธิบดีจะสั่งให้ทำลายหรือจัดการกับของนั้นตามวิธีการที่อธิบดีเห็นสมควรเมื่อใดก็ได้ โดยอาจเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้นำของเข้าหรือผู้ขนส่งด้วยก็ได้

- กำหนดให้หักใช้เงินตามที่กฎหมายกำหนดจากเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นตามมาตรา ๑๐๘ เมื่อมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดให้ตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่เจ้าของจะได้ขอคืนภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๑๐)

มาตรา ๑๑๐ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นตามมาตรา ๑๐๘ ให้หักใช้ค่าอากร ค่าเก็บรักษา ค่าขนย้าย หรือค่าภาระติดพันอย่างอื่นที่ค้างชำระแก่กรมศุลกากร รวมทั้งค่าภาษีอากรตามกฎหมายอื่นก่อน เหลือเท่าใดให้ใช้ค่าภาระติดพันต่าง ๆ ที่ต้องชำระแก่ผู้เก็บรักษาและผู้ขนส่ง ตามลำดับ เมื่อได้หักใช้เช่นนี้แล้วยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดให้ตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่เจ้าของจะได้ขอคืนภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ได้ขายของนั้น

๘.๕ คลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และทำเรือรับอนุญาต (หมวด ๕)

(๑) การจัดตั้ง (ส่วนที่ ๑)

- กำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และทำเรือรับอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๑๑)

มาตรา ๑๑๑ การจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนให้ดำเนินการได้เพื่อวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑๖ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การจัดตั้งโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงให้ดำเนินการได้เพื่อเป็นสถานที่สำหรับตรวจ เก็บ หรือตรวจปล่อย ของนำเข้าหรือของส่งออกที่ยังมิได้เสียอากร

การจัดตั้งทำเรือรับอนุญาตให้ดำเนินการได้เพื่อนำของเข้ามาในหรือส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร การผ่านแดน หรือการถ่ายลำ

- กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง หรือทำเรือรับอนุญาต ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี (ร่างมาตรา ๑๑๒)

มาตรา ๑๑๒ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง หรือทำเรือรับอนุญาต ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะดำเนินการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง หรือทำเรือรับอนุญาตนั้นได้

ในระหว่างที่มีการยื่นคำขออนุญาตจัดตั้งโรงพักสินค้า ที่มั่นคง หรือทำเรือรับอนุญาต หากอธิบดีเห็นว่ามีความจำเป็นอาจอนุญาตให้จัดตั้งโรงพักสินค้า ที่มั่นคง หรือทำเรือรับอนุญาต

ชั่วคราวไปพลางก่อนได้ โดยผู้ขอรับใบอนุญาตต้องแสดงแผนผังเกี่ยวกับสถานที่ตั้งและดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ ต้องเสียค่าธรรมเนียมรายปีทุกปี
นอกจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๑๓)

มาตรา ๑๑๓ นอกจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ ต้องเสียค่าธรรมเนียมรายปีทุกปี

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีเมื่อครบกำหนดที่ต้องชำระ ให้อธิบดีมีหนังสือแจ้งเตือนให้ผู้ได้รับใบอนุญาตชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด

- กำหนดให้ในกรณีที่ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๑๔)

มาตรา ๑๑๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ ต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๑๑๕)

มาตรา ๑๑๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ ต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้ได้รับใบอนุญาตนั้น

(๒) การดำเนินการ (ส่วนที่ ๒)

- กำหนดการดำเนินการในคลังสินค้าทัณฑ์บน (ร่างมาตรา ๑๑๖)

มาตรา ๑๑๖ ในคลังสินค้าทัณฑ์บนให้ดำเนินการได้ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) เก็บของในคลังสินค้าทัณฑ์บน

(๒) แสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน

(๓) ผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดกับของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน

- กำหนดให้อธิบดีอาจเรียกประกันจากผู้ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ทำทัณฑ์บนหรือให้ประกันอย่างอื่น (ร่างมาตรา ๑๑๗)

มาตรา ๑๑๗ อธิบดีอาจเรียกประกันจากผู้ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ทำทัณฑ์บนหรือให้ประกันอย่างอื่น เพื่อเป็นประกันค่าอากรหรือค่าใช้จ่ายอย่างอื่น ซึ่งกรมศุลกากรอาจเรียกต้องได้ตามกฎหมายหรือข้อตกลงก็ได้

- กำหนดสถานที่ในการตรวจของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคง (ร่างมาตรา ๑๑๘)

มาตรา ๑๑๘ การตรวจของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงใด ให้กระทำ ณ คลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงนั้น

ในกรณีที่เห็นสมควร อธิบดีจะสั่งให้ทำการตรวจของเข้าหรือตรวจของออก ณ สถานที่ใดสถานที่หนึ่งนอกจากที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดให้พนักงานศุลกากรผู้กำกับท่าเรือรับอนุญาตจะสั่งการตามที่กฎหมายกำหนดในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินพิธีการศุลกากร (ร่างมาตรา ๑๑๙)

มาตรา ๑๑๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินพิธีการศุลกากร พนักงานศุลกากรผู้กำกับท่าเรือรับอนุญาต จะสั่งให้เอาของที่ยังไม่ได้ตรวจเข้าเก็บไว้ในโรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงก็ได้

- กำหนดให้ของที่เก็บในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคง ต้องเก็บไว้ในหีบห่อ หรือภาชนะบรรจุเดิมตามที่ได้นำเข้ามา เว้นแต่กรณีตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๒๐)

มาตรา ๑๒๐ ของที่เก็บในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคง ต้องเก็บไว้ในหีบห่อหรือภาชนะบรรจุเดิมตามที่ได้นำเข้ามา เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรให้เคลื่อนย้ายหีบห่อหรือภาชนะบรรจุได้ ณ ท่าเรือรับอนุญาต หรืออนุญาตให้นำมารวม คัดเลือก แบ่งแยก บรรจุหรือกลับบรรจุใหม่ ในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงนั้น และให้พนักงานศุลกากรจดยการของที่เก็บนั้นไว้ การเปลี่ยนแปลง การเคลื่อนย้าย หรือการดำเนินการใด ๆ แก่ของ หีบห่อหรือภาชนะบรรจุ เครื่องหมายและเลขหมายกำกับหีบห่อ ไปจากที่เก็บไว้ตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร หรือมีอำนาจดำเนินการได้ตามกฎหมาย

ของ หีบห่อ หรือภาชนะบรรจุใด ที่มีการเปลี่ยนแปลง การเคลื่อนย้าย หรือการดำเนินการใด ๆ โดยมีได้เป็นไปตามที่กำหนดในวรรคสอง ให้รับเสียทั้งสิ้น

- กำหนดให้ของที่ยังไม่ได้ตรวจจะเคลื่อนย้าย นำมารวม คัดเลือก แบ่งแยก บรรจุหรือกลับบรรจุใหม่ ซึ่งของนั้น ณ ท่าเรือรับอนุญาต หรือสถานที่สำหรับขนถ่ายของจากยานพาหนะมิได้ เว้นแต่กรณีตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๒๑)

มาตรา ๑๒๑ ของที่ยังไม่ได้ตรวจจะเคลื่อนย้าย นำมารวม คัดเลือก แบ่งแยก บรรจุหรือกลับบรรจุใหม่ ซึ่งของนั้น ณ ท่าเรือรับอนุญาต หรือสถานที่สำหรับขนถ่ายของจากยานพาหนะมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรและต้องมีพนักงานศุลกากรกำกับตรวจตราอยู่ด้วย ของที่มีการเคลื่อนย้าย นำมารวม คัดเลือก แบ่งแยก บรรจุหรือกลับบรรจุใหม่ โดยมีได้เป็นไปตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ให้รับเสียทั้งสิ้น

- กำหนดให้ของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนหนึ่งจะย้ายไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น หรือของที่เก็บในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงหนึ่งจะย้ายไปเก็บไว้ในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงอื่นก็ได้ตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๒๒)

มาตรา ๑๒๒ ของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนหนึ่งจะย้ายไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น หรือของที่เก็บในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงหนึ่งจะย้ายไปเก็บไว้ในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงอื่นก็ได้ โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดให้การนำของเข้าไปในหรือการปล่อยของออก การเก็บของการขนถ่ายของ การตรวจตราและการควบคุมของ ในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และท่าเรือรับอนุญาตเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๒๓)

มาตรา ๑๒๓ การนำของเข้าไปในหรือการปล่อยของออก การเก็บของการขนถ่ายของ การตรวจตราและการควบคุมของ ในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และท่าเรือรับอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดกรณีให้ถือว่าของที่ขนเข้าเก็บนั้นได้เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยถูกต้องแล้ว (ร่างมาตรา ๑๒๔)

มาตรา ๑๒๔ เมื่อผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกได้ยื่นใบขนสินค้าและได้ขนของเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยได้ปฏิบัติตามกฎหมาย รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดแล้ว ให้พนักงานศุลกากรรับรองรายละเอียดแห่งของนั้น และให้ถือว่าของที่ขนเข้าเก็บนั้นได้เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยถูกต้องแล้ว

รายละเอียดแห่งของซึ่งพนักงานศุลกากรได้รับรองตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้สำหรับประเมินอากรแก่ของนั้น แต่ในกรณีที่ได้ใช้ของดังกล่าวเพื่อการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณปริมาณที่ใช้ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดหรือเห็นชอบ

ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน จัดทำและยื่นรายงานการขนของตามวรรคหนึ่งเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดกรณีให้ถือว่าของตามปริมาณที่แตกต่างกันนั้นเป็นของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร (ร่างมาตรา ๑๒๕)

มาตรา ๑๒๕ ในกรณีที่ปรากฏว่าของในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคง มีปริมาณแตกต่างจากที่ผู้ได้รับใบอนุญาตแจ้งไว้ต่อพนักงานศุลกากรในเวลานำของนั้นเข้าเก็บโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ถือว่าของตามปริมาณที่แตกต่างกันนั้นเป็นของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร

- กำหนดหลักเกณฑ์ให้ยกเว้นการเก็บอากรขาเข้าและอากรขาออกแก่ของที่ปล่อยออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๑๒๖)

มาตรา ๑๒๖ ให้ยกเว้นการเก็บอากรขาเข้าและอากรขาออกแก่ของที่ปล่อยออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ ไม่ว่าจะปล่อยออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้าหรือในสภาพอื่น

การปล่อยของออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน หากเป็นการโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๒๙ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การรับของที่ได้โอนหรือจำหน่ายตามวรรคสอง ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำเข้าสำเร็จในเวลาที่ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มิให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับการนำของในราชอาณาจักรที่ต้องเสียอากรขาออกเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน และได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในสภาพเดิม

- กำหนดกรณีของใดมีกฎหมายบัญญัติให้ได้รับการยกเว้นหรือคืนอากรเมื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หากนำของนั้นเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามที่กฎหมายกำหนด ให้ได้รับการยกเว้นหรือคืนอากร (ร่างมาตรา ๑๒๗)

มาตรา ๑๒๗ ในกรณีที่ของใดมีกฎหมายบัญญัติให้ได้รับการยกเว้นหรือคืนอากรเมื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หากนำของนั้นเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามมาตรา ๑๑๖ (๒) หรือ (๓) ให้ได้รับการยกเว้นหรือคืนอากร โดยถือว่าของนั้นได้ส่งออกนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ได้นำของเช่นนั้นเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดกรณีให้อธิบดีอาจยกเว้นอากรหรือคืนอากรให้แก่ผู้นำของเข้าสำหรับของที่สูญหายหรือถูกทำลายโดยเหตุสุดวิสัย ในกรณีที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๒๘)

มาตรา ๑๒๘ อธิบดีอาจยกเว้นอากรหรือคืนอากรให้แก่ผู้นำของเข้า สำหรับของที่สูญหายหรือถูกทำลายโดยเหตุสุดวิสัย ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ของที่อยู่ระหว่างขนย้ายเพื่อเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคง ในเวลาที่ขนย้ายหรือรับเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคง
- (๒) ของที่อยู่ระหว่างการขนถ่าย ณ ท่าเรือรับอนุญาต
- (๓) ของที่ได้ยื่นใบขนสินค้าเพื่อเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน ในขณะที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือ

(๔) ของที่ได้ยื่นใบขอสินค้าเพื่อนำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน ในขณะที่รับมอบไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน

การยกเว้นอากรและการคืนอากรตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะเลิกการดำเนินการ ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบล่วงหน้าภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๒๙)

มาตรา ๑๒๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ ผู้ใดประสงค์จะเลิกการดำเนินการ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันที่จะเลิกการดำเนินการ

การแจ้งเลิกการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

- กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงที่แจ้งการเลิกการดำเนินการตามมาตรา ๑๒๙ ต้องหยุดการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๓๐)

มาตรา ๑๓๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงที่แจ้งการเลิกการดำเนินการตามมาตรา ๑๒๙ ต้องหยุดการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาต

ในกรณีที่เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนให้จัดการกับของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้ผู้นำเข้าของเข้านำของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน พร้อมทั้งชำระอากรให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด หรือ

(๒) ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำของไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๒๙ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่เป็นโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคง ให้ถือว่าของที่เก็บในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงนั้นเป็นของตกค้าง และให้ดำเนินการกับของนั้นตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๘

อธิบดีจะอนุญาตให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคง เลิกการดำเนินการได้ต่อเมื่อได้มีการดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสามแล้ว และให้ใบอนุญาตสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เลิกการดำเนินการนั้น

- กำหนดหลักเกณฑ์ให้อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน และให้ของที่อยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นเป็นของที่ต้องเสียอากรนับแต่วันที่อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๓๑)

มาตรา ๑๓๑ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ซึ่งได้แจ้งการเลิกการดำเนินการตามมาตรา ๑๒๙ แต่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๐ ภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดให้อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน และให้ของที่อยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นเป็นของที่ต้องเสียอากรนับแต่วันที่อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว โดยให้คำนวณอากรตามมาตรา ๑๔ (๑)

(๓) การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต (ส่วนที่ ๓)

- กำหนดให้อธิบดีสั่งพักใช้ใบอนุญาต กรณีผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด และอธิบดีได้มีหนังสือเตือนให้ปฏิบัติหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว (ร่างมาตรา ๑๓๒)

มาตรา ๑๓๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขในใบอนุญาตให้อธิบดีมีหนังสือเตือนให้ปฏิบัติหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้นั้นไม่ปฏิบัติตามให้อธิบดีสั่งพักใช้ใบอนุญาต

ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาตต้องหยุดดำเนินการตามใบอนุญาตเป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

- กำหนดกรณีให้อธิบดีมีอำนาจสั่งยกเลิกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓๒ ก่อนกำหนดเวลาได้ (ร่างมาตรา ๑๓๓)

มาตรา ๑๓๓ อธิบดีมีอำนาจสั่งยกเลิกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓๒ ก่อนกำหนดเวลาได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ถูกพักใช้ใบอนุญาตนั้นได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขในใบอนุญาตแล้ว

- กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๓๔)

มาตรา ๑๓๔ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ดำเนินการภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต หรือหยุดดำเนินการติดต่อกันเกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันโดยไม่ได้แจ้งให้อธิบดีทราบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ถูกพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป

(๓) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(๔) ไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๑๓

วรรคสอง

- กำหนดหลักเกณฑ์การแจ้งและการปิดประกาศคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓๒ หรือมาตรา ๑๓๔ (ร่างมาตรา ๑๓๕)

มาตรา ๑๓๕ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓๒ หรือมาตรา ๑๓๔ ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ และให้ปิดประกาศหนังสือแจ้งการพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ทำการของผู้ได้รับใบอนุญาต

ให้นำมาตรา ๑๓๐ และมาตรา ๑๓๑ มาใช้บังคับกับผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยอนุโลม

๘.๖ เขตปลอดอาคาร (หมวด ๖)

(๑) การจัดตั้งเขตปลอดอาคาร (ส่วนที่ ๑)

- กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอาคาร (ร่างมาตรา ๑๓๖)

มาตรา ๑๓๖ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งเขตปลอดอาคารเพื่อประโยชน์ทางอากาศศุลกากร ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะดำเนินการจัดตั้งเขตปลอดอาคารนั้นได้

- กำหนดให้ของที่นำเข้าไปในเขตปลอดอาคารให้ได้รับยกเว้นอากรหรือคืนอากรตามที่กฎหมายบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑๓๗)

มาตรา ๑๓๗ ของที่นำเข้าไปในเขตปลอดอาคารให้ได้รับยกเว้นอากรหรือคืนอากรตามที่กฎหมายบัญญัติ

- กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอาคาร (ร่างมาตรา ๑๓๘)

มาตรา ๑๓๘ ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอาคารต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเฉพาะ หรือเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด

(๒) มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง หรือมีสิทธิบริหารจัดการในที่ดินหรือพื้นที่ที่ขอจัดตั้ง

(๓) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอาคาร

(๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอาคาร หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตมาแล้วเกินสามปี

(๕) มีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

- กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดภัยต้องเสียค่าธรรมเนียมรายปีทุกปี
นอกจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดภัย (ร่างมาตรา ๑๓๙)

มาตรา ๑๓๙ นอกจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดภัย ผู้ได้รับ
ใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดภัยต้องเสียค่าธรรมเนียมรายปีทุกปี

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีเมื่อครบกำหนด
ที่ต้องชำระ ให้อธิบดีมีหนังสือแจ้งเตือนให้ผู้ได้รับใบอนุญาตชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด

- กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในระยะเวลา
ที่กฎหมายกำหนด ในกรณีที่ใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดภัยสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด
ในสาระสำคัญ (ร่างมาตรา ๑๔๐)

มาตรา ๑๔๐ ในกรณีที่ใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดภัยสูญหาย ถูกทำลาย หรือ
ชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในกำหนดสิบห้าวัน
นับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดภัยต้องแสดงใบอนุญาต
หรือใบแทนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๔๑)

มาตรา ๑๔๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดภัยต้องแสดงใบอนุญาตหรือ
ใบแทนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้ได้รับ
ใบอนุญาตนั้น

- กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดภัยผู้ใดประสงค์จะเลิก
การดำเนินการ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบล่วงหน้าภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด
(ร่างมาตรา ๑๔๒)

มาตรา ๑๔๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดภัยผู้ใดประสงค์จะเลิก
การดำเนินการ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนวันที่
ประสงค์จะเลิกดำเนินการ

การแจ้งเลิกการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

- กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรที่แจ้งการเลิกการดำเนินการตามมาตรา ๑๔๒ ต้องหยุดการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตและแจ้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากรดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๔๓)

มาตรา ๑๔๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรที่แจ้งการเลิกการดำเนินการตามมาตรา ๑๔๒ ต้องหยุดการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตและแจ้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากรดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) นำของออกจากเขตปลอดอากร พร้อมทั้งชำระอากรให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด หรือ

(๒) ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำของไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๒๙ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่นแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

อธิบดีจะอนุญาตให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรเลิกการดำเนินการได้ต่อเมื่อได้มีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว และให้ใบอนุญาตสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เลิกการดำเนินการนั้น

- กำหนดให้อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากร กรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรซึ่งได้แจ้งการเลิกการดำเนินการตามมาตรา ๑๔๒ แต่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔๓ ภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด (ร่างมาตรา ๑๔๔)

มาตรา ๑๔๔ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรซึ่งได้แจ้งการเลิกการดำเนินการตามมาตรา ๑๔๒ แต่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔๓ ภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดให้อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากร และให้สิทธิประโยชน์สำหรับของที่อยู่ในเขตปลอดอากรนั้นสิ้นสุดลง และให้ของที่อยู่ในเขตปลอดอากรนั้นเป็นของที่ต้องเสียอากรนับแต่วันที่อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว โดยให้คำนวณอากรตามมาตรา ๑๕๔

- กำหนดบทมาตราให้นำมาใช้บังคับกับการพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๔๕)

มาตรา ๑๔๕ให้นำมาตรา ๑๓๒ มาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔๓ และมาตรา ๑๔๔ มาใช้บังคับกับการพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรโดยอนุโลม

(๒) การขออนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดภัย (ส่วนที่ ๒)

- กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดภัย

(ร่างมาตรา ๑๔๖)

มาตรา ๑๔๖ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการในเขตปลอดภัยต้องได้รับ

ใบอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะประกอบกิจการในเขตปลอดภัยนั้นได้

- กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ

ในเขตปลอดภัย (ร่างมาตรา ๑๔๗)

- **มาตรา ๑๔๗** ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดภัยต้องมีคุณสมบัติ

และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นนิติบุคคล

(๒) ได้รับความยินยอมให้ประกอบกิจการจากผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดภัย

(๓) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดภัย

(๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดภัย หรือเคยถูก

เพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดภัยมาแล้วเกินสามปี

(๕) มีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

- กำหนดให้นำบทมาตรารวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับแก่ผู้ได้รับ

ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการในเขตปลอดภัยโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๔๘)

มาตรา ๑๔๘ให้นำมาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ มาตรา ๑๔๒ มาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๔ และมาตรา ๑๔๕ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับแก่ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการในเขตปลอดภัยโดยอนุโลม

- กำหนดหลักเกณฑ์การประกอบกิจการในเขตปลอดภัย (ร่างมาตรา ๑๔๙)

มาตรา ๑๔๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการในเขตปลอดภัยต้องประกอบกิจการตามที่ขออนุญาตอันเป็นกิจการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตปลอดภัยนั้น

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการในเขตปลอดภัยมีความประสงค์จะเปลี่ยนแปลง เพิ่ม หรือลดประเภทกิจการที่จะดำเนินการ ต้องขออนุญาตต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะดำเนินการต่อไปได้

- กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อประโยชน์ในการควบคุมเขตปลอดภัย (ร่างมาตรา ๑๕๐)

มาตรา ๑๕๐ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมเขตปลอดภัยให้อธิบดีมีอำนาจออกประกาศกำหนดประเภทหรือชนิดแห่งของที่จะนำเข้าไปในหรือปล่อยออกจากเขตปลอดภัย และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องตามที่เห็นสมควร

(๓) สิทธิประโยชน์ในเขตปลอดอากร (ส่วนที่ ๓)

- กำหนดหลักเกณฑ์การยกเว้นอากรขาเข้าและอากรขาออก (ร่างมาตรา ๑๕๑)

มาตรา ๑๕๑ ให้ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อนำเข้าไปในเขตปลอดอากรได้รับยกเว้นอากรขาเข้า ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้ รวมทั้งส่วนประกอบแห่งของดังกล่าวที่จำเป็นต่อการประกอบกิจการ โดยให้รวมถึงของที่ใช้ในการสร้าง ประกอบหรือติดตั้งโรงงานหรืออาคารในเขตปลอดอากร

(๒) ของที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ หรือ

(๓) ของที่ปล่อยออกมาจากเขตปลอดอากรอื่น

ให้ยกเว้นอากรขาออกสำหรับของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากรเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

การยกเว้นอากรขาเข้าและอากรขาออกตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

- กำหนดหลักเกณฑ์การนำของเข้าหรือการปล่อยของออกจากเขตปลอดอากร (ร่างมาตรา ๑๕๒)

มาตรา ๑๕๒ ในกรณีการนำของเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำวัตถุดิบภายในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดกับของนั้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ของนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตราหรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น

การปล่อยของตามวรรคหนึ่งออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ให้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตรา หรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น โดยถือเสมือนว่าของนั้นได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรในวันที่นำออกจากเขตปลอดอากร

การนำของเข้าหรือการปล่อยของออกจากเขตปลอดอากรตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดให้กรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้ของใดได้รับยกเว้นอากรหรือคืนอากร หากนำของนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ให้ได้รับยกเว้นอากรหรือคืนอากร (ร่างมาตรา ๑๕๓)

มาตรา ๑๕๓ ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้ของใดได้รับยกเว้นหรือคืนอากรเมื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หากนำของนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ให้ได้รับยกเว้นอากรหรือคืนอากร โดยให้ถือว่าของนั้นได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ได้นำของเช่นนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณอากรตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาที่ปล่อยของนั้นออกไปจากเขตปลอดอากร (ร่างมาตรา ๑๕๔) มาตรา ๑๕๔ ของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากรเพื่อนำเข้ามาในราชอาณาจักร ไม่ว่าของนั้นจะนำเข้ามาจากนอกราชอาณาจักรหรือจากในราชอาณาจักร ให้คำนวณอากรตามสภาพ แห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาที่ปล่อยของนั้นออกไปจากเขตปลอดอากร ในกรณีที่นำของที่มีอยู่ในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากร โดยของที่นำเข้าไปนั้นไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรหรือคืนอากร ไม่ต้องนำของดังกล่าวมาคำนวณอากร การคำนวณอากรตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดหลักเกณฑ์ให้ถือว่าการนำของออกจากเขตปลอดอากรตามที่กฎหมาย กำหนดเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักร และหลักเกณฑ์ให้ถือว่าเป็นการนำของออกจากเขต ปลอดอากร (ร่างมาตรา ๑๕๕)

มาตรา ๑๕๕ การนำของออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายภายใน ราชอาณาจักรหรือเพื่อโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๒๙ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็น การนำเข้ามาในราชอาณาจักรและเป็นการนำเข้าสำเร็จในเวลาที่น่าของเช่นว่านั้นออกจาก เขตปลอดอากร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การนำของในเขตปลอดอากรไปใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นนอกวัตถุประสงค์ ในการจัดตั้งเขตปลอดอากร หรือการประกอบกิจการในเขตปลอดอากร ให้ถือว่าเป็นการนำของ ออกจากเขตปลอดอากร เว้นแต่เป็นการนำออกไปเพื่อกำจัดหรือทำลายของที่เสียหาย ของที่ใช้ไม่ได้ หรือของที่ไม่ได้ใช้ซึ่งอยู่ในเขตปลอดอากร โดยได้รับอนุญาตจากอธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดให้การนำของเข้าไปในหรือปล่อยของออก การเก็บของ การขนถ่ายของ การตรวจตราและการควบคุมของในเขตปลอดอากร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๕๖)

มาตรา ๑๕๖ การนำของเข้าไปในหรือปล่อยของออก การเก็บของ การขนถ่ายของ การตรวจตราและการควบคุมของในเขตปลอดอากร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีประกาศกำหนด

๘.๗ พนักงานศุลกากร (หมวด ๗)

- กำหนดให้พนักงานศุลกากรซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจตามที่กฎหมายกำหนด ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๑๕๗)

มาตรา ๑๕๗ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม บทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร ให้พนักงานศุลกากร ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานประกอบการหรือสถานที่อื่นที่เกี่ยวกับการประกอบการ ของผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ผู้ขนส่ง หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าว หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลา ทำการของสถานที่นั้น ในการนี้มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวหรือบุคคลที่อยู่ในสถานที่นั้นปฏิบัติเท่าที่ จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

(๒) จับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องมีหมายจับ เมื่อปรากฏ ว่ามีการกระทำความผิดซึ่งหน้าหรือมีเหตุอันตามสมควรกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้ เพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป

(๓) ยึดหรืออายัดบัญชี เอกสาร หลักฐาน ข้อมูล หรือสิ่งของอื่นใดที่อาจใช้พิสูจน์ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร

(๔) มีหนังสือเรียกผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ผู้ขนส่ง หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าว หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำของเข้าหรือการส่งของออก มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือ ทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ ต้องให้เวลาแก่บุคคลดังกล่าวไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

- กำหนดให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจของที่กำลังผ่านพิธีการศุลกากร หรืออยู่ในอำนาจกำกับตรวจตราของศุลกากร และเอาตัวอย่างของไปเพื่อตรวจสอบ หรือประเมิน ราคา หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของทางราชการได้ตามความจำเป็น (ร่างมาตรา ๑๕๘)

มาตรา ๑๕๘ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจของที่กำลังผ่านพิธีการศุลกากร หรืออยู่ในอำนาจกำกับตรวจตราของศุลกากร และเอาตัวอย่างของไปเพื่อตรวจสอบ หรือประเมิน ราคา หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของทางราชการได้ตามความจำเป็น โดยไม่ต้องขอใช้ราคา ทั้งนี้ ต้องกระทำด้วยวิธีการที่จะทำให้เจ้าของเสียหายหรือมีภาระน้อยที่สุด และถ้ามีของคงเหลือ ให้ส่งคืนแก่เจ้าของโดยมิชักช้า

- กำหนดหลักเกณฑ์การใช้อำนาจของพนักงานศุลกากรซึ่งอธิบดีมอบหมายตาม มาตรา ๑๕๗ หรือพนักงานศุลกากรมาตรา ๑๕๘ (ร่างมาตรา ๑๕๙)

มาตรา ๑๕๙ การใช้อำนาจของพนักงานศุลกากรซึ่งอธิบดีมอบหมายตามมาตรา ๑๕๗ หรือพนักงานศุลกากรมาตรา ๑๕๘ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศ กำหนด

- กำหนดให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งให้หยุดยานพาหนะเพื่อตรวจหรือค้นยานพาหนะ หรือบุคคลที่อยู่ในยานพาหนะ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๖๐)

มาตรา ๑๖๐ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการใช้ยานพาหนะใดในการนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องจำกัด หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร เข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งหรือพาของดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งให้หยุดยานพาหนะเพื่อตรวจหรือค้นยานพาหนะ หรือบุคคลที่อยู่ในยานพาหนะนั้น

- กำหนดให้พนักงานศุลกากรอาจตรวจหรือค้นหีบห่อของผู้โดยสารและมีอำนาจยึดหีบห่อนั้นไว้หากพบของตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๖๑)

มาตรา ๑๖๑ พนักงานศุลกากรอาจตรวจหรือค้นหีบห่อของผู้โดยสารที่เข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรได้ หากพบว่ามีของที่ยังมิได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องจำกัด หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจยึดหีบห่อหรือของนั้นไว้ได้

- กำหนดให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจเข้าไปตรวจของ ณ สถานที่หรือยานพาหนะใดตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๖๒)

มาตรา ๑๖๒ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจเข้าไปตรวจของ ณ สถานประกอบการ สถานที่อื่นที่เกี่ยวข้อง หรือยานพาหนะใดตามที่ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

- กำหนดหลักเกณฑ์ให้พนักงานศุลกากรประจำอยู่ในเรือ หรือขึ้นเรือกำกับไปด้วย และขึ้นจากเรือเมื่อเรือจะออกจากเขตท่า (ร่างมาตรา ๑๖๓)

มาตรา ๑๖๓ อธิบดีมีอำนาจตั้งด่านตรวจเรือเข้าและออก และจะมอบหมายให้พนักงานศุลกากรประจำอยู่ในเรือลำใด ๆ ในเวลาที่เรื่อนั้นอยู่ในเขตน่านน้ำไทยก็ได้

เรือทุกลำที่จะผ่านด่านตรวจต้องมีพนักงานศุลกากรขึ้นเรือกำกับไปด้วย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรกำกับด่านตรวจ และเมื่อเรือลำนั้นจะออกจากเขตท่าให้หยุดลอยลำที่ด่านตรวจเพื่อส่งพนักงานศุลกากรขึ้นจากเรือ

- กำหนดหลักเกณฑ์ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งให้นายเรือหยุดลอยลำ หรือนำเรือไปยังที่ใดที่หนึ่ง เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่า เรือลำใดเป็นเรือที่พึงต้องถูกยึดหรือตรวจตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๖๔)

มาตรา ๑๖๔ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่า เรือลำใดเป็นเรือที่พึงต้องถูกยึดหรือตรวจตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งให้นายเรือลำนั้นหยุดลอยลำหรือนำเรือไปยังที่ใดที่หนึ่ง หากนายเรือฝ่าฝืนให้พนักงานศุลกากรเตือนให้นายเรือปฏิบัติตามคำสั่ง และหากนายเรือฝ่าฝืนคำเตือนดังกล่าว ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจดำเนินการใด ๆ เพื่อบังคับให้ปฏิบัติตามหรือเพื่อนำเรือไป หรือเพื่อป้องกันการหลบหนี

- กำหนดหลักเกณฑ์ในการรับเรือ (ร่างมาตรา ๑๖๕)

มาตรา ๑๖๕ เรือที่มีระวางบรรทุกไม่เกินสองร้อยห้าสิบตันกรอส ยานพาหนะอื่นใด เว้นแต่อากาศยาน หีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือสิ่งใด ๆ หากได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการย้าย ช้อนเร้น หรือขนของที่มีได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องจำกัด หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร ให้รับเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมิได้ถูกลงทะเบียนตามคำพิพากษาหรือไม่

ถ้าเรือที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำตามวรรคหนึ่งมีระวางบรรทุกเกิน สองร้อยห้าสิบตันกรอส ให้ศาลมีอำนาจสั่งรับเรือนั้นได้ตามควรแก่การทำความผิด

- กำหนดให้ของที่ยังมิได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องจำกัด หรือของที่ยังมิได้ ผ่านพิธีการศุลกากร เป็นของที่พึงต้องรับตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๖๖)

มาตรา ๑๖๖ ของที่ยังมิได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องจำกัด หรือของที่ยังมิได้ ผ่านพิธีการศุลกากร เป็นของที่พึงต้องรับตามพระราชบัญญัตินี้

- กำหนดให้พนักงานศุลกากร พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึด หรืออายัดสิ่งใด ๆ อันจะพึงต้องรับหรือเป็นที่สงสัยว่าจะพึงต้องรับตามพระราชบัญญัตินี้ไว้ได้ (ร่างมาตรา ๑๖๗)

มาตรา ๑๖๗ ให้พนักงานศุลกากร พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึด หรืออายัดสิ่งใด ๆ อันจะพึงต้องรับหรือเป็นที่สงสัยว่าจะพึงต้องรับตามพระราชบัญญัตินี้ไว้ได้ สิ่งที่ยึดไว้ นั้น หากตรวจสอบแล้วพบว่าสิ่งนั้นไม่เป็นของอันพึงต้องรับ ให้เพิกถอน การอายัดสิ่งนั้น แต่กรณีเป็นสิ่งอันพึงต้องรับ ให้พนักงานศุลกากร พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึดสิ่งนั้น

สิ่งที่ยึดไว้ นั้น ถ้าเป็นยานพาหนะที่ใช้ในการกระทำผิด และเจ้าของหรือผู้มีสิทธิ ไม่มายื่นคำร้องขอคืนภายในกำหนดหกสิบวันหรือถ้าเป็นสิ่งอื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ยึด ให้ถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ใช่เจ้าของ และให้ตกเป็นของแผ่นดิน

- กำหนดหลักเกณฑ์ให้ศาลมีอำนาจสั่งรับของที่มีได้เป็นของผู้กระทำความผิดได้ (ร่างมาตรา ๑๖๘)

มาตรา ๑๖๘ ในกรณีของที่รับได้เนื่องจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ มีได้เป็นของผู้กระทำความผิด ให้ศาลมีอำนาจสั่งรับได้ถ้าเจ้าของนั้นรู้หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า มีหรือจะมีการกระทำความผิด แต่มิได้กระทำการใดเพื่อมิให้เกิดการกระทำความผิดหรือแก้ไขมิให้ การกระทำนั้นบรรลุผล หรือมิได้ระมัดระวังมิให้ของนั้นไปเกี่ยวข้องกับกระทำความผิด

- กำหนดข้อสันนิษฐานของกฎหมายว่าข้อเท็จจริงที่พนักงานศุลกากรจดแจ้งไว้ในบันทึกนั้นเป็นความจริง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้เป็นอย่างอื่น (ร่างมาตรา ๑๖๙)

มาตรา ๑๖๙ ถ้าพนักงานศุลกากรพบว่าบุคคลใดมีสิ่งอันจะพึงต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ไว้ในครอบครอง ให้บันทึกข้อเท็จจริงที่ตนเองได้พบเห็นไว้เป็นหลักฐาน โดยให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าข้อเท็จจริงที่จดแจ้งไว้ในบันทึกนั้นเป็นความจริง และผู้นั้นได้นำสิ่งนั้นเข้ามาโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือนำเข้ามาโดยยังมีได้ผ่านพิธีการศุลกากร เว้นแต่จะพิสูจน์ได้เป็นอย่างอื่น

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินด้วย

- กำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการกับของหรือสิ่งที่ยึดไว้ตามกฎหมายนี้หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร (ร่างมาตรา ๑๗๐)

มาตรา ๑๗๐ บรรดาของหรือสิ่งที่ยึดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากรต้องส่งมอบให้พนักงานศุลกากรเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป ของหรือสิ่งที่ยึดและตกเป็นของแผ่นดินหรือที่ศาลสั่งให้ริบตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร ให้จำหน่ายตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

- กำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการกับของที่ยึดไว้กรณีที่เป็นของสดของเสียได้ (ร่างมาตรา ๑๗๑)

มาตรา ๑๗๑ ถ้าของที่ยึดไว้เป็นของสดของเสียได้ หรือถ้าหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสี่ยงความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะมากเกินสมควร อธิบดีจะสั่งให้ขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นก่อนที่ของนั้นจะตกเป็นของแผ่นดินก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

เงินที่ได้รับจากการขายของตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระติดพันแล้วให้ถือไว้แทนของ

- กำหนดให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานศุลกากรในการปฏิบัติหน้าที่ตามสมควร (ร่างมาตรา ๑๗๒)

มาตรา ๑๗๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

- กำหนดให้พนักงานศุลกากรต้องแสดงบัตรประจำตัวในการปฏิบัติหน้าที่ (ร่างมาตรา ๑๗๓)

มาตรา ๑๗๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานศุลกากรต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานศุลกากร ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดหลักเกณฑ์การส่งตัวผู้กระทำความผิดให้พนักงานสอบสวน

กรณีที่มีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นในทะเลอาณาเขต (ร่างมาตรา ๑๗๔)

มาตรา ๑๗๔ ในกรณีที่มีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นในทะเลอาณาเขต เมื่อพนักงานศุลกากรจับผู้กระทำความผิดและส่งให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ใด ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ และมีให้นับระยะเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้กระทำความผิดส่งให้พนักงานสอบสวนเป็นเวลาควบคุมผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๘.๘ อำนาจทางศุลกากรในพื้นที่เฉพาะ (หมวด ๘)

(๑) เขตควบคุมศุลกากร (ส่วนที่ ๑)

- กำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดเขตควบคุมศุลกากร และอำนาจของพนักงานศุลกากรภายในเขตควบคุมศุลกากร (ร่างมาตรา ๑๗๕)

มาตรา ๑๗๕ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับศุลกากรในเขตท้องที่ใด ให้กำหนดเขตท้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมศุลกากรโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ภายในเขตควบคุมศุลกากรที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจหรือค้นโรงเรือน สถานที่ ยานพาหนะ หรือบุคคลใด ๆ ไม่ว่าในเวลากลางวันหรือกลางคืน โดยไม่ต้องมีหมายค้น ทั้งนี้ พนักงานศุลกากรต้องแสดงเหตุผลอันสมควรก่อนที่จะใช้อำนาจนั้นด้วย

ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า บุคคลที่ถูกตรวจหรือค้นตามวรรคสอง ได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร และบุคคลนั้นไม่สามารถแสดงเหตุผลอันสมควรได้ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจจับกุมบุคคลนั้นโดยไม่ต้องมีหมายจับเพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป

- กำหนดให้ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง อธิบดีมีอำนาจออกประกาศกำหนดประเภทหรือชนิดแห่งของที่ผู้ทำการค้าภายในเขตควบคุมศุลกากรต้องจัดให้มีบัญชีเพื่อแสดงรายละเอียดแห่งของนั้น (ร่างมาตรา ๑๗๖)

มาตรา ๑๗๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง อธิบดีมีอำนาจออกประกาศกำหนดประเภทหรือชนิดแห่งของที่ผู้ทำการค้าภายในเขตควบคุมศุลกากรต้องจัดให้มีบัญชีเพื่อแสดงรายละเอียดแห่งของนั้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจบัญชีและของที่ระบุไว้ในบัญชีตามวรรคหนึ่ง หากพบว่าของนั้นมีจำนวนหรือปริมาณแตกต่างจากที่ระบุไว้ในบัญชีโดยไม่สามารถแสดงเหตุผลอันสมควรได้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ของที่มีจำนวนหรือปริมาณต่าง่นั้นเป็นของที่มีไว้หรือได้มาโดยยังไม่ได้เสียอากร

- กำหนดให้ภายในเขตควบคุมศุลกากร อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณพิเศษ เพื่อควบคุมการขนย้ายของในบริเวณดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๗๗)

มาตรา ๑๗๗ ภายในเขตควบคุมศุลกากร อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณพิเศษเพื่อควบคุมการขนย้ายของในบริเวณดังกล่าว โดยให้มีแผนที่แสดงเขตและระบุท้องที่ที่อยู่ในบริเวณพิเศษนั้นแนบท้ายประกาศด้วย

การขนย้ายของเข้าหรือออก หรือภายในบริเวณพิเศษ ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) พื้นที่ควบคุมร่วมกัน (ส่วนที่ ๒)

- กำหนดความหมายของ “พื้นที่ควบคุมร่วมกัน” และ “ความตกลง” (ร่างมาตรา ๑๗๘)

มาตรา ๑๗๘ ในส่วนนี้

“พื้นที่ควบคุมร่วมกัน” หมายความว่า พื้นที่ที่กำหนดให้เป็นพื้นที่ควบคุมร่วมกัน ตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน

“ความตกลง” หมายความว่า ความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน

- กำหนดให้กรมศุลกากรมีอำนาจทางศุลกากรทั้งปวงในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน เช่นเดียวกับในเขตศุลกากร (ร่างมาตรา ๑๗๙)

มาตรา ๑๗๙ ให้กรมศุลกากรมีอำนาจทางศุลกากรทั้งปวงในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน เช่นเดียวกับในเขตศุลกากร

- กำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานศุลกากรในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน นอกราชอาณาจักร ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๑๘๐)

มาตรา ๑๘๐ การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานศุลกากรในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน นอกราชอาณาจักร ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักร

- กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากรที่ตรวจพบในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน ในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๑๘๑)

มาตรา ๑๘๑ การดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากรที่ตรวจพบในพื้นที่ควบคุมร่วมกันในราชอาณาจักร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดตามกฎหมายไทย ให้พนักงานศุลกากรของรัฐบาลไทยดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

(๒) ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดตามกฎหมายของประเทศภาคีตามความตกลง และเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตามความตกลงร้องขอ ให้พนักงานศุลกากรของรัฐบาลไทย ส่งบุคคล สัตว์ พืช ของ ตลอดจนพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะที่ใช้ขนส่ง

สิ่งดังกล่าวไปยังประเทศภาคีตามความตกลง ทั้งนี้ อธิบดีอาจยกเว้นอากรที่จะต้องเสียหรือคืนอากร
ที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับของที่นำเข้านั้นได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) ในกรณีที่เป็นกรกระทำผิดทั้งตามกฎหมายไทยและกฎหมายของ
ประเทศภาคีตามความตกลง ให้พนักงานศุลกากรของรัฐบาลไทยดำเนินการตามกฎหมายไทย
และเมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตาม
ความตกลงทราบ และถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตามความตกลงร้องขอ พนักงานศุลกากร
ของรัฐบาลไทยจะส่งบุคคล สัตว์ พืช ของ ตลอดจนพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะ
ที่ใช้ขนส่งสิ่งดังกล่าวไปยังประเทศภาคีตามความตกลงเมื่อได้มีการดำเนินการตามกฎหมายไทย
เสร็จแล้วก็ได้

- กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำความผิดตาม
พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร ที่ตรวจพบในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน
นอกราชอาณาจักรและการดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำความผิดทั้งตามกฎหมายไทย
และกฎหมายของประเทศภาคีตามความตกลงที่เกี่ยวกับการขนส่งข้ามพรมแดนที่ตรวจพบ
ในพื้นที่ควบคุมร่วมกันนอกราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๑๘๒)

มาตรา ๑๘๒ การดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร ที่ตรวจพบในพื้นที่ควบคุมร่วมกันนอกราชอาณาจักร
ให้พนักงานศุลกากรของรัฐบาลไทยร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตามความตกลง
ให้ส่งบุคคล สัตว์ พืช ของ ตลอดจนพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะที่ใช้ขนส่ง
สิ่งดังกล่าวมายังราชอาณาจักร เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับ
การศุลกากรต่อไป

การดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำความผิดทั้งตามกฎหมายไทยและกฎหมาย
ของประเทศภาคีตามความตกลงที่เกี่ยวกับการขนส่งข้ามพรมแดนที่ตรวจพบในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน
นอกราชอาณาจักร พนักงานศุลกากรของรัฐบาลไทยจะร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคี
ตามความตกลง ให้ส่งบุคคล สัตว์ พืช ของ ตลอดจนพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะ
ที่ใช้ขนส่งสิ่งดังกล่าวมายังราชอาณาจักร เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น
ที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากรก็ได้

- กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการศุลกากร
ในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน (ร่างมาตรา ๑๘๓)

มาตรา ๑๘๓ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการศุลกากร
ในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน

(๓) การค้าชายฝั่ง (ส่วนที่ ๓)

- กำหนดความหมายของ การค้าชายฝั่ง (ร่างมาตรา ๑๘๔)

มาตรา ๑๘๔ การค้าชายฝั่ง หมายถึง การขนส่งของทางทะเลจากท่าหนึ่ง

ในราชอาณาจักรไปยังอีกท่าหนึ่งในราชอาณาจักร เพื่อรับค่าตอบแทนในการขนส่งของ รวมทั้งการซื้อขายของที่ขนมานั้น

ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดรูปแบบและลักษณะที่ถือว่าเป็นการค้าชายฝั่ง ตามวรรคหนึ่ง

- กำหนดให้เรือที่ทำการค้าชายฝั่งต้องเป็นเรือที่มีสัญชาติไทย หรือเป็นเรือที่ได้รับอนุญาตให้ทำการค้าในน่านน้ำไทยได้ตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย (ร่างมาตรา ๑๘๕)

มาตรา ๑๘๕ เรือที่ทำการค้าชายฝั่งต้องเป็นเรือที่มีสัญชาติไทย หรือเป็นเรือที่ได้รับอนุญาตให้ทำการค้าในน่านน้ำไทยได้ตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

- กำหนดหน้าที่ของนายเรือที่ทำการค้าชายฝั่ง (ร่างมาตรา ๑๘๖)

มาตรา ๑๘๖ เรือที่ทำการค้าชายฝั่งที่จะออกจากท่า ให้นายเรือทำบัญชีสินค้า แสดงรายละเอียดแห่งของในเรือยื่นต่อพนักงานศุลกากร ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี ประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับบัญชีสินค้าตามวรรคหนึ่งและได้ลงลายมือชื่อรับรอง ความถูกต้องของบัญชีสินค้านี้แล้ว ให้ถือว่าบัญชีสินค้านี้ดังกล่าวเป็นใบปล่อยสินค้าและปล่อยเรือ

เมื่อเรือที่ทำการค้าชายฝั่งมาถึงท่าอีกแห่งหนึ่งแล้ว ให้นายเรือแสดงใบอนุญาต ปล่อยสินค้าและปล่อยเรือแก่พนักงานศุลกากรผู้รับผิดชอบพื้นที่ที่เรือนั้นมาถึงภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เรือมาถึง เพื่อตรวจสอบของที่บรรทุกหรือขนส่งมาในเรือนั้นว่าถูกต้องตรงกับบัญชีสินค้า ที่บรรทุกหรือขนส่งมาจากท่าเรือต้นทาง

ในกรณีที่ตรวจสอบพบว่าของที่บรรทุกหรือขนส่งมาในเรือมีชนิด ประเภท ปริมาณ แตกต่างจากบัญชีสินค้านี้ ให้สันนิษฐานว่าของที่มิชนิด ประเภท หรือปริมาณต่างนั้นเป็นของ ที่นำเข้าหรือส่งออกโดยยังมีได้เสียอากร

ก่อนการขนถ่ายของขึ้นจากเรือ นายเรือต้องยื่นใบอนุญาตปล่อยสินค้าและใบปล่อยเรือ แก่พนักงานศุลกากร เมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรแล้วจึงจะทำการขนถ่ายของขึ้นได้ โดยต้องทำเช่นนี้ต่อไปทุก ๆ ท่าที่เรือนั้นเดินทางไปถึง

- กำหนดให้นายเรือเก็บรักษาบัญชีสินค้าตามมาตรา ๑๘๖ ทุกเที่ยว การเดินเรือไว้ในเรือนั้นเป็นระยะเวลาหกเดือน (ร่างมาตรา ๑๘๗)

มาตรา ๑๘๗ ให้นายเรือเก็บรักษาบัญชีสินค้าตามมาตรา ๑๘๖ ทุกเที่ยว การเดินเรือไว้ในเรือนั้นเป็นระยะเวลาหกเดือน เพื่อให้พนักงานศุลกากรตรวจสอบและจัดบันทึก การตรวจสอบลงในบัญชีสินค้านั้น

- กำหนดห้ามมิให้ขนถ่ายของจากเรือที่ทำการค้าขายฝั่งในระหว่างเดินทาง เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ และได้ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๘๘)

มาตรา ๑๘๘ ห้ามมิให้ขนถ่ายของจากเรือที่ทำการค้าขายฝั่งในระหว่างเดินทาง เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ และได้แจ้งเหตุดังกล่าวต่อพนักงานศุลกากรผู้รับผิดชอบพื้นที่ที่เรือนั้นมาถึง

(๔) เขตต่อเนื่อง (ส่วนที่ ๔)

- กำหนดหน้าที่ของนายเรือที่อยู่ในเขตต่อเนื่อง (ร่างมาตรา ๑๘๙)

มาตรา ๑๘๙ เรือทุกลำที่เข้ามาหรือหยุดลอยลำหรือจอดเรือในเขตต่อเนื่อง ต้องตอบคำถามของพนักงานศุลกากรเกี่ยวกับเรือ คนประจำเรือ คนโดยสาร การเดินทาง ลักษณะแห่งของในเรือ และสิ่งทีนำมาในเรือ และต้องปฏิบัติตามคำสั่งอันควรของพนักงานศุลกากร

- กำหนดห้ามมิให้เรือที่อยู่ในเขตต่อเนื่องขนถ่ายของใด ๆ โดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร (ร่างมาตรา ๑๙๐)

มาตรา ๑๙๐ ห้ามมิให้เรือที่อยู่ในเขตต่อเนื่องขนถ่ายของใด ๆ โดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร

ของใดที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามมาตรา นี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

- กำหนดบทมาตราและบทกำหนดโทษให้นำมาใช้บังคับกับการกระทำที่เกิดขึ้นในเขตต่อเนื่อง (ร่างมาตรา ๑๙๑)

มาตรา ๑๙๑ ให้นำมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๑๕๗ (๒) มาตรา ๑๖๐ มาตรา ๑๖๔ มาตรา ๑๖๕ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๖๙ และมาตรา ๑๗๐ มาใช้บังคับกับการกระทำที่เกิดขึ้นในเขตต่อเนื่อง และให้นำบทกำหนดโทษที่เกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าวรวมทั้งบทกำหนดโทษตามมาตรา ๒๑๔ มาตรา ๒๑๙ มาตรา ๒๒๑ และมาตรา ๒๔๓ มาใช้บังคับด้วย

- กำหนดให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งให้นายเรือหยุดลอยลำหรือนำเรือไปยังที่ใดที่หนึ่ง เพื่อการตรวจหรือค้น จับกุม หรือดำเนินคดีได้ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๙๒)

มาตรา ๑๙๒ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการลักลอบหรือจะลักลอบหนีศุลกากรหรือมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตต่อเนื่อง ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งให้นายเรือหยุดลอยลำหรือนำเรือไปยังที่ใดที่หนึ่ง เพื่อการตรวจหรือค้น จับกุม หรือดำเนินคดีได้

เมื่อพนักงานศุลกากรได้จับผู้กระทำความผิดและส่งให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ใดแล้ว ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นมีอำนาจสอบสวนในระหว่างรอคำสั่งแต่งตั้งพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจากอัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ มิให้นับระยะเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้กระทำความผิดส่งให้พนักงานสอบสวนเป็นเวลาควบคุมผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๕) พื้นที่พัฒนาร่วม (ส่วนที่ ๕)

- กำหนดความหมายของ “พื้นที่พัฒนาร่วม” และ “ของที่ได้รับความเห็นชอบทางศุลกากร” (ร่างมาตรา ๑๙๓)

มาตรา ๑๙๓ ในส่วนนี้

“พื้นที่พัฒนาร่วม” หมายความว่า พื้นที่พัฒนาร่วมตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรร่วมไทย - มาเลเซีย

“ของที่ได้รับความเห็นชอบทางศุลกากร” หมายความว่า ของที่ได้รับยกเว้นอากรศุลกากรทั้งตามกฎหมายของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียที่เกี่ยวกับศุลกากร

- กำหนดให้การจัดระเบียบการเคลื่อนย้ายของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๑๙๔)

มาตรา ๑๙๔ การจัดระเบียบการเคลื่อนย้ายของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

- กำหนดให้ภายใต้บังคับบทมาตราที่กำหนด กรมศุลกากรยังคงใช้อำนาจทางศุลกากรทั้งปวงที่เกี่ยวกับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วม (ร่างมาตรา ๑๙๕)

มาตรา ๑๙๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙๖ มาตรา ๑๙๗ และมาตรา ๒๐๐ (๔) กรมศุลกากรยังคงใช้อำนาจทางศุลกากรทั้งปวงที่เกี่ยวกับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วม

- กำหนดหลักเกณฑ์การเคลื่อนย้ายของใด ๆ เข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วม (ร่างมาตรา ๑๙๖)

มาตรา ๑๙๖ การเคลื่อนย้ายของใด ๆ เข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ของใด ๆ ที่เข้ามาในพื้นที่พัฒนาร่วมจาก

(ก) ประเทศอื่นใดนอกจากราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย คลังสินค้าใด ๆ ที่ได้รับใบอนุญาต หรือบริเวณทัณฑ์บนของราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้ถือว่าเป็นของนำเข้า

(ข) ราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้ถือว่าเป็นการเคลื่อนย้ายภายในประเทศ ทั้งนี้ ของนั้นจะต้องเป็นของที่ได้รับความเห็นชอบทางศุลกากร เครื่องมือเครื่องใช้ และวัสดุสิ่งของสำหรับใช้ในพื้นที่พัฒนาร่วม

(๒) ของที่ผลิตในพื้นที่พัฒนาร่วมที่เข้ามาในราชอาณาจักรไทย หรือไปยังมาเลเซีย หรือประเทศที่สาม ให้ถือว่าเป็นของส่งออก

(๓) ของที่เคลื่อนย้ายเข้าไปในพื้นที่พัฒนาร่วมตาม (๑) (ข) และต่อมาของนั้น เข้ามาในราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายของราชอาณาจักรไทย หรือมาเลเซีย แล้วแต่กรณี

- กำหนดให้ของใด ๆ ที่จัดอยู่ในบัญชีของต้องห้ามตามกฎหมายของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย จะไม่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าไปในพื้นที่พัฒนาร่วม โดยมีข้อยกเว้นตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๙๗)

มาตรา ๑๙๗ ของใด ๆ ที่จัดอยู่ในบัญชีของต้องห้ามตามกฎหมายของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย จะไม่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าไปในพื้นที่พัฒนาร่วม เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นต้องมีการยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวกับการนำเข้ารายใดรายหนึ่งโดยเฉพาะ การยกเว้นนั้นจะกระทำได้ด้วย ความตกลงระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย

- กำหนดให้การนำเข้า การส่งออก และการเคลื่อนย้ายภายในสำหรับของ ในพื้นที่พัฒนาร่วมให้ใช้แบบศุลกากรตามที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๙๘)

มาตรา ๑๙๘ การนำเข้า การส่งออก และการเคลื่อนย้ายภายในสำหรับของ ในพื้นที่พัฒนาร่วมให้ใช้แบบศุลกากรตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดให้พนักงานศุลกากรย่อมมีอำนาจในส่วนที่เกี่ยวกับการผ่านพิธีการศุลกากร รวมทั้งการเก็บอากรในเรื่องที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และใช้อำนาจนั้นได้ภายในบริเวณ ที่ทำการศุลกากรร่วม (ร่างมาตรา ๑๙๙)

มาตรา ๑๙๙ พนักงานศุลกากรย่อมมีอำนาจในส่วนที่เกี่ยวกับการผ่านพิธีการ ศุลกากร รวมทั้งการเก็บอากรในเรื่องที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และใช้อำนาจนั้นได้ภายใน บริเวณที่ทำการศุลกากรร่วม

“ที่ทำการศุลกากรร่วม” หมายความว่า ที่ทำการของคณะกรรมการศุลกากรร่วม ที่จัดตั้งขึ้นในสำนักงานใหญ่ขององค์กรร่วม เพื่อวัตถุประสงค์ของการประสานงานด้านการดำเนินการ ตามกฎหมายศุลกากรและสรรพสามิตในพื้นที่พัฒนาร่วม

“คณะกรรมการศุลกากรร่วม” หมายความว่า คณะกรรมการที่ประกอบด้วย พนักงานศุลกากร และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานศุลกากรและสรรพสามิตของมาเลเซียที่จัดตั้งขึ้น เพื่อวัตถุประสงค์ของการประสานงานด้านการดำเนินการตามกฎหมายศุลกากรและสรรพสามิต ในพื้นที่พัฒนาร่วม

- กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกระทำในกรณีต่างๆ ที่ได้ทำลงในพื้นที่พัฒนาร่วม หากการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับศุลกากรของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย (ร่างมาตรา ๒๐๐)

มาตรา ๒๐๐ การกระทำที่ได้ทำลงในพื้นที่พัฒนาร่วม

(๑) หากการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับศุลกากรของ ราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ประเทศใดประเทศหนึ่ง ประเทศที่มีการอ้างว่ากฎหมายของตน ถูกละเมิดมีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือความผิดนั้น

(๒) หากการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับศุลกากรของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย ประเทศที่เจ้าพนักงานของตนเป็นผู้ทำการจับกุมหรือยึดเป็นคนแรก ในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดดังกล่าวมีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือความผิดนั้น

(๓) หากการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับศุลกากรของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย และเป็นกรณีที่มีการจับกุมหรือยึดพร้อมกันโดยกรมศุลกากรและหน่วยงานศุลกากรและสรรพสามิตของมาเลเซีย ในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดดังกล่าว ประเทศที่มีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือความผิดนั้นให้กำหนดโดยการหารือระหว่างกรมศุลกากรและหน่วยงานศุลกากรและสรรพสามิตของมาเลเซีย

(๔) เงินที่ได้จากการขายของซึ่งเป็นผลิตผลของพื้นที่พัฒนาร่วมที่ถูกริบให้แบ่งเท่ากันระหว่างราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย

- กำหนดความหมายของ คำว่า “ราชอาณาจักร” ในพระราชบัญญัตินี้ ให้หมายความถึง “พื้นที่พัฒนาร่วม” (ร่างมาตรา ๒๐๑)

มาตรา ๒๐๑ เพื่อประโยชน์แห่งส่วนนี้ คำว่า “ราชอาณาจักร” ในพระราชบัญญัตินี้ ให้หมายความถึง “พื้นที่พัฒนาร่วม”

- กำหนดให้ศาลภาษีอากรกลาง ศาลจังหวัดสงขลา หรือศาลอาญามีเขตอำนาจที่จะพิจารณาพิพากษาคดีศุลกากรที่เกี่ยวกับพื้นที่พัฒนาร่วม (ร่างมาตรา ๒๐๒)

มาตรา ๒๐๒ ให้ศาลภาษีอากรกลาง ศาลจังหวัดสงขลา หรือศาลอาญามีเขตอำนาจที่จะพิจารณาพิพากษาคดีศุลกากรที่เกี่ยวกับพื้นที่พัฒนาร่วม

๘.๙ บทกำหนดโทษ (หมวด ๙)

- กำหนดให้ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ต้องรับโทษอาญา (ร่างมาตรา ๒๐๓ ถึงร่างมาตรา ๒๕๙)

มาตรา ๒๐๓ ผู้ใดยื่น จัดให้ หรือยอมให้ผู้อื่นยื่นใบขนสินค้าซึ่งเกี่ยวกับการเสียอากรหรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้อันเป็นเท็จต่อพนักงานศุลกากร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๔ ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกผู้ใดยื่นใบขนสินค้า เอกสาร หรือข้อมูลอื่นใดที่จัดทำตามพระราชบัญญัตินี้ที่ไม่บริบูรณ์ อันอาจก่อให้เกิดความสำคัญผิดในรายการใด ๆ ที่ได้แสดงไว้ในใบขนสินค้า เอกสาร หรือข้อมูลอื่นใดนั้นต่อพนักงานศุลกากร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ—

มาตรา ๒๐๕ ผู้ใดแจ้งข้อความ ให้ถ้อยคำ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือไม่ตอบคำถามของพนักงานศุลกากรที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๖ ผู้ใดปลอมหรือแปลงเอกสารที่ใช้ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือแก้ไขเอกสารที่ทางราชการออกให้ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปลอมดวงตรา ลายมือชื่อ หรือเครื่องหมายอื่นใดของพนักงานศุลกากรที่ใช้เพื่อการอย่างใดอันเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดใช้เอกสาร ดวงตรา ลายมือชื่อ หรือเครื่องหมาย ที่เกิดจากการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๒๐๗ ผู้ส่งของออกผู้ใดยื่นใบขนสินค้าขาออกเพื่อขอคืนอากรโดยแสดงข้อมูลเกี่ยวกับของไม่ถูกต้องและพนักงานศุลกากรพบว่าของนั้นไม่ตรงตามที่แสดงไว้ หรือมีปริมาณน้อยกว่าที่แสดง หรือไม่มีการส่งออกตามที่แสดง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าของจำนวนเงินอากรที่ขอคืน แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ริบของนั้น

มาตรา ๒๐๘ ผู้นำของเข้าผู้ใดขอคืนอากรตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ โดยความเท็จ โดยฉ้อโกงหรืออุบายหลอกลวง หรือโดยวิธีการอื่นใดทำนองเดียวกัน เพื่อขอคืนอากรเกินกว่าจำนวนที่มีสิทธิได้รับจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าของจำนวนเงินอากรที่ขอคืนเกินกว่าจำนวนที่มีสิทธิได้รับจริง แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเก็บหรือขนถ่ายสินค้าอันตรายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๑๐ ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๑๑ ผู้ควบคุมยานพาหนะผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๑๒ ผู้ใดขนถ่ายของที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกไปนอกราชอาณาจักรนอกเขตขนถ่ายของตามมาตรา ๕๘ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือปรับเป็นเงินสามเท่าของราคาของ แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ริบของนั้น

มาตรา ๒๑๓ ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกผู้ใดไม่จัดให้มีเครื่องหมายหรือเลขหมายกำกับหีบห่อหรือภาชนะบรรจุของ หรือไม่แสดงเครื่องหมายหรือเลขหมายไว้ในเอกสารที่เกี่ยวข้องของนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๑๔ ผู้ควบคุมยานพาหนะผู้ใดควบคุมยานพาหนะที่มีของเป็นหีบห่อหรือภาชนะบรรจุซึ่งมีขนาดหรือลักษณะขัดต่อกฎหมาย หรือไม่มีเครื่องหมายหรือฉลากที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และให้รับของนั้น

มาตรา ๒๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑๖ นายเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๔ มาตรา ๗๑ มาตรา ๘๕ ประกอบกับมาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๑๖๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๑๗ นายเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานศุลกากรตามมาตรา ๖๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๑๘ นายเรือหรือผู้ควบคุมอากาศยานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ หรือมาตรา ๘๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๑๙ ผู้ใดนอกจากนายเรือ ลูกเรือ ผู้โดยสาร และผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติบนเรือ ขึ้นไปบนเรือเดินทางต่างประเทศขณะที่อยู่ในราชอาณาจักร โดยมีได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๐ นายเรือผู้ใดควบคุมเรือที่บรรทุกของอยู่ในเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากร และปรากฏว่าเรือลำดังกล่าวเบาลอยตัวขึ้น โดยนายเรือไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าได้มีการขนของขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และให้ศาลมีอำนาจสั่งรับเรือนั้นได้

มาตรา ๒๒๑ นายเรือหรือผู้ควบคุมยานพาหนะทางบกผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

(๑) ควบคุมเรือหรือยานพาหนะทางบกที่มีที่ปิดบัง ที่อำพราง หรือมีเครื่องกลอุบายอย่างใด เพื่อลักลอบหนีศุลกากร เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้ใช้ความระมัดระวังในการป้องกันมิให้มีที่ปิดบัง ที่อำพราง หรือเครื่องกลอุบายนั้นแล้ว หรือ

(๒) มีส่วนรู้เห็นในการสร้าง ทำ วาง หรือใช้ที่ปิดบัง ที่อำพราง หรือเครื่องกลอุบาย
อย่างไร เพื่อลักลอบหนีศุลกากร

ให้ทำลายที่หรือเครื่องกลอุบายตามวรรคหนึ่ง หรือทำให้เป็นของที่มีได้มิไว้
เพื่อกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนด
ตามมาตรา ๗๐ หรือมาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๓ นายเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๒ มาตรา ๗๔
มาตรา ๗๗ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๒ วรรคสอง มาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๕ ประกอบกับมาตรา
๗๗ หรือมาตรา ๑๘๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๔ ผู้ส่งของออกผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๖ วรรคสอง
มาตรา ๙๐ วรรคสอง หรือมาตรา ๙๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๕ นายเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๙ ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินห้าแสนบาท และให้รับของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าว

มาตรา ๒๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๑ มาตรา ๙๒ มาตรา ๑๒๐
หรือมาตรา ๑๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๗ ผู้ส่งของออกผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๘ นายเรือหรือผู้ส่งของออกผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๓
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๖ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
สามเดือนถึงสิบปี หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าของราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือทั้งจำทั้งปรับ
และให้รับของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าว ไม่ว่าจะมิผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

มาตรา ๒๓๐ นายเรือผู้ใดจอดเทียบท่าหรือขนถ่ายของที่นำเข้ามาในหรือส่งออก
ไปนอกราชอาณาจักรนอกเขตพื้นที่ตามลำน้ำที่เป็นเขตแดนทางบกตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
ตามมาตรา ๘๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๘ หรือมาตรา ๘๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และให้อายัดของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้นจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๓๒ ผู้ควบคุมอากาศยานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๘๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

เจ้าของหรือพนักงานประจำสนามบินผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๓ ผู้ควบคุมอากาศยานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๔ หรือมาตรา ๙๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และให้อายัดของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้นจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๓๔ ผู้ควบคุมอากาศยานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๕ หรือมาตรา ๑๒๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงผู้ใด เมื่อได้แจ้งการเลิกการดำเนินการตามมาตรา ๑๒๙ แล้ว แต่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานศุลกากรผู้กำกับท่าเรือรับอนุญาตตามมาตรา ๑๑๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๑๒๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และให้ริบของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าว

มาตรา ๒๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๓ หรือมาตรา ๑๗๒ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดมาตรา ๑๕๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๙ ผู้ใดลักลอบเปิดคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงหรือล่วงเข้าไปถึงของที่อยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงนั้น โดยไม่มีเหตุอันชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามตามมาตรา ๑๔๑ มาตรา ๑๔๒ หรือมาตรา ๑๔๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๔๑ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานศุลกากรซึ่งอธิบดีมอบหมายตามมาตรา ๑๕๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานศุลกากรหรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานศุลกากรตามมาตรา ๑๖๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๔๓ นายเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำเตือนของพนักงานศุลกากรหรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานศุลกากรตามมาตรา ๑๖๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔๔ ผู้ใดนำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งของที่ยังมีได้ผ่านพิธีการศุลกากร หรือเคลื่อนย้ายของดังกล่าวออกไปจากยานพาหนะ คลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง ท่าเรือรับอนุญาต หรือเขตปลอดอากร โดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร หรือให้ที่เก็บหรือซ่อนของดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสิบปี หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าของราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้บริษัของนั้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

ผู้ใดพยายามกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๒๔๕ ผู้ใดนำของที่ผ่านหรือกำลังผ่านพิธีการศุลกากรเข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งของดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร โดยหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียอากร โดยเจตนาจะฉ้ออากรที่ต้องเสียสำหรับของนั้น ๆ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับเป็นเงินตั้งแต่ครึ่งเท่าแต่ไม่เกินสี่เท่าของค่าอากรที่ต้องเสียเพิ่ม หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดพยายามกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๒๔๖ ผู้ใดนำของที่ผ่านหรือกำลังผ่านพิธีการศุลกากรเข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งของดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำของเข้าเพื่อการผ่านแดน หรือการถ่ายลำโดยหลีกเลี่ยงข้อจำกัดหรือข้อห้ามอันเกี่ยวกับของนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสิบปีหรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้รับของนั้น ไม่ว่าจะมิผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

ผู้ใดพยายามกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๒๔๗ ผู้ใดเป็นผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน หรือสมคบกันในการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๕ หรือมาตรา ๒๔๖ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๒๔๘ ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซ้อม รับจำหน่าย หรือรับไว้โดยประการใดซึ่งของอันตนพึงรู้ว่าเป็นของอันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา ๒๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงห้าปี หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าของราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือทั้งจำทั้งปรับ

การกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการกระทำโดยรู้ว่าเป็นของอันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา ๒๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับเป็นเงินตั้งแต่ครึ่งเท่าแต่ไม่เกินสี่เท่าของค่าอากรที่ต้องเสียเพิ่ม หรือทั้งจำทั้งปรับ

การกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการกระทำโดยรู้ว่าเป็นของอันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา ๒๔๖ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงห้าปี หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าของราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔๙ ผู้ใดนำหรือยอมให้ผู้อื่นนำของต้องห้าม ของต้องจำกัด หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร ขึ้นบรรทุกหรือออกจากยานพาหนะ ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔๔ หรือมาตรา ๒๔๖ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๕๐ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๔๔ เกิดขึ้นในเรือที่มีระวางบรรทุกเกินสองร้อยห้าสิบตันกรอสหรืออากาศยาน หากนายเรือหรือผู้ควบคุมอากาศยานนั้นไม่ใช้ความระมัดระวังในการป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๒๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๑๗๗ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๕๒ นายเรือผู้ใดไม่ตอบคำถามหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานศุลกากรตามมาตรา ๑๘๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือปรับเป็นเงินสองเท่าของราคาของ แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕๔ การกระทำความผิดตามมาตรา ๒๐๓ มาตรา ๒๐๔ มาตรา ๒๐๕ มาตรา ๒๐๖ มาตรา ๒๔๔ หรือมาตรา ๒๔๖ ให้ผู้กระทำความผิดต้องรับผิดชอบได้กระทำได้โดยไม่มีเจตนา

มาตรา ๒๕๕ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๒๕๖ การประเมินราคาของเพื่อกำหนดค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือตามราคาแห่งของชนิดเดียวกันซึ่งได้เสียอากรครบถ้วนแล้วตามที่ซื้อขายในเวลาหรือใกล้เคียงเวลาที่กระทำผิดนั้น แต่ผู้กระทำความผิดจะเลือกถือตามราคาที่ยกข้อยกเว้นกำหนดให้ก็ได้

มาตรา ๒๕๗ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ความผิดตามมาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๔๖ และมาตรา ๒๔๘ ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละสี่สิบห้าจากเงินค่าขายของกลาง โดยให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนร้อยละสามสิบ และเป็นเงินรางวัลร้อยละสิบห้า ส่วนรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละยี่สิบ แต่กรณีที่มีได้รับของกลางหรือของกลางไม่อาจจำหน่ายได้ให้หักจ่ายจากเงินค่าปรับ

(๒) ความผิดตามมาตรา ๒๐๓ มาตรา ๒๐๔ มาตรา ๒๐๕ และมาตรา ๒๐๖ ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละสี่สิบห้าจากเงินค่าปรับ โดยให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนร้อยละสามสิบ และเป็นเงินรางวัลร้อยละสิบห้า ส่วนรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละยี่สิบ

(๓) กรณีที่มีการตรวจเก็บอากรขาด และเจ้าหน้าที่ผู้สำรวจเงินอากรตรวจพบ เป็นผลให้เรียกอากรเพิ่มเติมได้ ให้จ่ายเงินรางวัลร้อยละสิบของเงินอากรที่กรมศุลกากรเรียกเก็บ เพิ่มเติมได้

เงินสินบนตาม (๑) และ (๒) ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนได้ไม่เกินคดีละสิบล้านบาท และหักจ่ายเป็นเงินรางวัลได้ไม่เกินคดีละห้าล้านบาท

มาตรา ๒๕๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าบุคคลนั้นยินยอมใช้ค่าปรับ หรือได้ทำความตกลง หรือทำทัณฑ์บน หรือให้ประกันตามที่อธิบดี เห็นสมควรแล้ว อธิบดีจะงดการฟ้องร้องเสียก็ได้ และให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่อธิบดีเห็นสมควรจะฟ้องบุคคลใดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้บันทึกเหตุผล ในการฟ้องผู้กระทำความผิดไว้ด้วย

มาตรา ๒๕๙ ความผิดตามมาตรา ๒๒๙ มาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๔๖ และมาตรา ๒๔๗ ถ้าราคาของกลางรวมค่าอากรเข้าด้วยแล้วเกินกว่าสี่แสนบาท ให้คณะกรรมการ เปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งประกอบด้วยผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกระทรวงการคลัง และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบกรณีใด และผู้ต้องหาได้ชำระ ค่าปรับ หรือได้ทำความตกลง หรือทำทัณฑ์บน หรือให้ประกัน ตามคำเปรียบเทียบภายในระยะเวลา ที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา

๘.๑๐ บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๖๐)

มาตรา ๒๖๐ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้ ต่อไป จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรตาม พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๒) กำหนดให้คลังสินค้าทัณฑ์บน ที่มั่นคง ทำเนียบท่าเรือ และเขตปลอดอากร ที่ดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บน ที่มั่นคง ทำเนียบท่าเรือ และเขตปลอดอากรตามพระราชบัญญัตินี้ และให้คลังสินค้าและโรงพักสินค้า ที่ดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นโรงพักสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดให้ผู้ดำเนินการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้า โรงพักสินค้า ที่มั่นคง ทำเนียบท่าเรือและเขตปลอดอากร รวมทั้งผู้ประกอบการกิจการในเขตปลอดอากรอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเสียค่าธรรมเนียมตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๒๖๑)

มาตรา ๒๖๑ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

(๑) ให้คลังสินค้าทัณฑ์บน ที่มั่นคง และเขตปลอดอากร ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บน ที่มั่นคง และเขตปลอดอากร ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้ทำเนียบท่าเรือที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นท่าเรือรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ให้คลังสินค้าและโรงพักสินค้าที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นโรงพักสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ดำเนินการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้า โรงพักสินค้า ที่มั่นคง ทำเนียบท่าเรือ และเขตปลอดอากรตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งผู้ประกอบการกิจการในเขตปลอดอากร ยังคงดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเสียค่าธรรมเนียมตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการตามวรรคสองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือไม่เสียค่าธรรมเนียมตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีเพิกถอนการจัดตั้งกิจการดังกล่าว โดยให้นำมาตรา ๑๓๔ และมาตรา ๑๓๕ มาใช้บังคับ

(๓) กำหนดให้การส่งจ่ายเงินสินบนหรือรางวัลในกรณีที่ตรวจพบการกระทำความผิดหรือตรวจพบการเก็บอากรขาดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้หลักเกณฑ์การจ่ายสินบนหรือรางวัลเดิมได้ต่อไป (ร่างมาตรา ๒๖๒)

มาตรา ๒๖๒ ให้อธิบดีมีอำนาจพิจารณาส่งจ่ายเงินสินบนหรือรางวัลในกรณีที่ตรวจพบการกระทำความผิดหรือตรวจพบการเก็บอากรขาดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ตามอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๒ ตี แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้ต่อไป

(๔) กำหนดให้พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๖๓)

มาตรา ๒๖๓ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒ หรือพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ แล้วแต่กรณี ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๘.๑๑ อัตราค่าธรรมเนียม

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาต

(ก) จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(ข) จัดตั้งโรงพักสินค้า	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(ค) จัดตั้งที่มั่นคง	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(ง) จัดตั้งท่าเรือรับอนุญาต	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(จ) จัดตั้งเขตปลอดอากร	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(ฉ) ประกอบกิจการในเขตปลอดอากร	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท

(๒) ค่าธรรมเนียมรายปี

(ก) การจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง ท่าเรือรับอนุญาต และเขตปลอดอากร	ปีละ	๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(ข) การประกอบกิจการในเขตปลอดอากร	ปีละ	๕๐๐,๐๐๐	บาท

(๓) การดำเนินพิธีการศุลกากร

(ก) การยื่นใบขนสินค้า	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
(ข) การขอบันทึกข้อมูลเข้าสู่ระบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์	ฉบับละ	๗๐๐	บาท
(ค) การดำเนินพิธีการศุลกากรอื่นนอกจาก (ก) และ (ข)	ครั้งละ	๒,๐๐๐	บาท

(๔) การดำเนินการนอกเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๕๖

(ก) ขอเปิดที่ทำการพิเศษ ณ ศุลกสถาน	รายละ	๒,๐๐๐	บาทต่อครั้ง
(ข) ประจําการในเรือขาเข้าหรือขาออก			

หรือในเรือลำเลียง	ลำละ	๒,๐๐๐	บาทต่อวัน
(ค) ประจําการในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง ท่าเรือรับอนุญาต หรือศุลกากรสถาน เพื่อตรวจปล่อยของ	ใบขนสินค้า ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
(ง) ประจําการในศุลกากรสถานหรือ สถานที่อื่นนอกจาก (ก) (ข) และ (ค)	รายละ	๒,๐๐๐	บาทต่อครั้ง
(๕) ใบปล่อยเรือขาออกหรืออากาศยานขาออก			
(ก) กรณีออกไปนอกราชอาณาจักร	ลำละ	๒,๐๐๐	บาท
(ข) กรณีออกไปยังท่าหรือสนามบิน ที่เป็นด่านศุลกากรอื่น	ลำละ	๒,๐๐๐	บาท
(๖) ใบปล่อยสินค้าและปล่อยเรือตามมาตรา ๑๘๖	ลำละ	๑,๐๐๐	บาท
(๗) การประจําการในเรือตามมาตรา ๗๕	ลำละ	๒,๐๐๐	บาทต่อวัน
(๘) การตรวจของ ณ สถานประกอบการ สถานที่อื่นที่เกี่ยวข้อง หรือยานพาหนะใด ตามมาตรา ๑๖๒			
(ก) ค่าเดินทาง	กิโลเมตรละ	๑๐๐	บาท
	แต่ไม่น้อยกว่า	๑,๐๐๐	บาท
(ข) ค่าธรรมเนียมประจําวัน	คนละ	๒,๐๐๐	บาท
(๙) การร้องขอให้พิจารณาเป็นการล่งหน้าตามมาตรา ๑๘			
(ก) การกำหนดราคาศุลกากร	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(ข) การกำหนดถิ่นกำเนิดแห่งของ	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(ค) การตีความพิกัตอัตราศุลกากร	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๑๐) ค่าใช้จ่ายในการเฝ้ารักษาของตามมาตรา ๖๙	หีบห่อหรือภาชนะ บรรจุละ	๑,๐๐๐	บาทต่อวัน

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

ศุลกากร พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำชี้แจงตามหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็น
ในการตราพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๑.๑ ต้องการให้มีกฎหมายที่เหมาะสม เนื่องจาก

- พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ได้มีการประกาศใช้มาเป็นระยะเวลานานแล้ว ตั้งแต่ พุทธศักราช ๒๔๖๙ จึงไม่ทันสมัย มีการแก้ไขหลายครั้ง ส่งผลให้มีพระราชบัญญัติศุลกากรหลายฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒ และพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ จึงทำให้กฎหมายศุลกากรเกิดความไม่สะดวกในการใช้งาน สมควรปรับปรุงแก้ไขให้ทันสมัย มีมาตรฐานสากลเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพทางการค้าให้แก่ผู้ประกอบการ และรวมเป็นพระราชบัญญัติฉบับเดียว

- ปัจจุบันประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ (The United Nations Convention on the Law of the Sea, ๑๙๘๒: UNCLOS ๑๙๘๒) จึงมีการยกร่างแก้ไขกฎหมายศุลกากรเพื่อรองรับพันธกรณีระหว่างประเทศดังกล่าวไว้ด้วย

๑.๒ มีความจำเป็นต้องทำภารกิจนั้นเพียงใด

- มีความจำเป็นอย่างมาก เพราะเป็นการพัฒนากฎหมายให้ทันสมัยสอดคล้องกับวิวัฒนาการทางการค้าและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้เหมาะสมกับปัจจุบัน ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของกฎหมายเพื่อให้ไม่เป็นที่อุปสรรคทางการค้า ตลอดจนส่งเสริมการค้าและการส่งออก ภายใต้การเป็นประชาคมเศรษฐกิจเดียวกันของอาเซียน และเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศด้วย

- การที่กฎหมายศุลกากรมีหลายฉบับ จะทำให้เกิดความไม่สะดวกต่อการใช้งาน และตั้งแต่มีพระราชบัญญัติศุลกากรฉบับแรกเป็นต้นมาได้ใช้มาเป็นระยะเวลานานกว่า ๘๐ ปีแล้ว จึงสมควรแก่เวลาที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขครั้งใหญ่เพื่อให้เป็นพระราชบัญญัติฉบับเดียว และแก้ไขให้มีความเหมาะสมรองรับกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

๑.๓ เพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องใด

- เนื่องจากพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ได้มีการประกาศใช้มาเป็นระยะเวลานานแล้ว อีกทั้งมีการแก้ไขเพิ่มเติมหลายครั้ง ส่งผลให้มีพระราชบัญญัติศุลกากรหลายฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒ และพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ จึงทำให้กฎหมายศุลกากรกระจัดกระจาย และทำให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้งาน สมควรปรับปรุงแก้ไขให้ทันสมัย และเหมาะสมกับการค้าระหว่างประเทศในปัจจุบัน ตลอดจนรวบรวมกฎหมายที่ใช้อยู่ทุกฉบับให้เป็นพระราชบัญญัติฉบับเดียว อีกทั้งยังสมควรปรับปรุงแก้ไขให้มีมาตรฐานสากลเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพทางการค้าให้แก่ผู้ประกอบการ สมควรแก้ไขและจัดทำเป็นร่างพระราชบัญญัติศุลกากรเพียงฉบับเดียว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๔ มาตรการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจคืออะไร

- ตราพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ขึ้นใหม่ทั้งฉบับ

๑.๕ มีทางเลือกอื่นที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกันหรือไม่

- ไม่มี

- ๑.๖ ภารกิจนั้นจะแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้เพียงใด
- เป็นการแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องได้ทั้งหมด

๒. ใครควรเป็นผู้ทำภารกิจ

๒.๑ รัฐควรทำเองหรือควรให้ภาคเอกชนเป็นผู้ทำ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการคุ้มครองประชาชน ประสิทธิภาพ ต้นทุน และความคล่องตัว

- รัฐบาลควรทำเอง

๒.๒ ถ้ารัฐควรทำ รัฐบาลควรเป็นผู้ทำหรือควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ทำ

- รัฐบาลควรทำเอง

๓. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๓.๑ ในการทำภารกิจนั้นจำเป็น ต้องมีกฎหมายออกมาบังคับหรือไม่ ถ้าไม่ตรากฎหมาย จะก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการปฏิบัติการกิจอย่างไร

- มีความจำเป็นต้องมีกฎหมายมาบังคับ มิฉะนั้นจะไม่สามารถดำเนินการได้

๓.๒ ถ้าจำเป็นต้องมีกฎหมาย กฎหมายนั้นควรเป็นกฎหมายระดับชาติหรือกฎหมายระดับท้องถิ่น

- กฎหมายระดับชาติ

๓.๓ ถ้าควรเป็นกฎหมายระดับชาติจำเป็นต้องใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร หรือควรทยอยใช้เป็นท้องที่ท้องที่ไปหรือเพียงบางท้องที่เท่าที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญและจะกำหนดอายุของกฎหมายไว้ด้วยได้หรือไม่

- จำเป็นต้องใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร และไม่ต้องกำหนดอายุกฎหมายไว้แต่อย่างใด

๓.๔ กฎหมายที่จะตราขึ้นควรใช้ระบบควบคุม ระบบกำกับหรือระบบส่งเสริมควรใช้ระบบ

- ระบบส่งเสริม

๓.๕ สภาพบังคับของกฎหมายควรกำหนดเป็นโทษทางอาญาหรือมาตรการบังคับทางปกครอง

- ควรเป็นโทษทางอาญา เพราะมีการกระทำอันเป็นความผิดทางอาญา เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติศาลการฉับต่างๆ ที่ได้บัญญัติขึ้นไว้แต่เดิม

๔. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

๔.๑ ในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกันนี้มีกฎหมายอื่นบัญญัติไว้แล้วหรือไม่ หากมีจะสมควรแก้ไขปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวให้ครอบคลุมถึงภารกิจที่จะทำหรือสมควรมีกฎหมายขึ้นใหม่

- มีพระราชบัญญัติศาลการฉับฉบับเดิมที่เคยประกาศใช้และจะถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ดังนี้

- (๑) พระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๔๖๙
- (๒) พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๔๗๑
- (๓) พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๒
- (๔) พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๗๔
- (๕) พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๕
- (๖) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๙
- (๗) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐
- (๘) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐
- (๙) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒

- (๑๐) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๐) พุทธศักราช ๒๔๘๓
- (๑๑) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๑) พุทธศักราช ๒๔๙๐
- (๑๒) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗
- (๑๓) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๔๙๙
- (๑๔) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕
- (๑๕) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ พ.ศ.๒๕๒๘
- (๑๖) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๔
- (๑๗) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๐
- (๑๘) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๒
- (๑๙) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓
- (๒๐) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๓
- (๒๑) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๘
- (๒๒) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๘
- (๒๓) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๗
- (๒๔) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

- มีร่างพระราชบัญญัติศุลกากรที่อยู่ระหว่างขั้นตอนของกระบวนการนิติบัญญัติ จำนวน ๑ ฉบับ ได้แก่ ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่..) พ.ศ. (พนักงานสอบสวนคดีภาษีศุลกากร) อยู่ระหว่างการพิจารณาของกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีบทบัญญัติบางส่วนที่ซ้ำซ้อนกันกับร่างพระราชบัญญัติที่กำลังพิจารณานี้ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติที่กำลังพิจารณานี้ได้นำเอาบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับข้างต้นมารวมไว้ด้วยกันด้วยเพื่อให้เป็นกฎหมายฉบับเดียว

๔.๒ ถ้าสมควรมีกฎหมายขึ้นใหม่จะดำเนินการอย่างไรกับกฎหมายที่มีอยู่แล้วสมควรยกเลิกปรับปรุงหรือแก้ไขกฎหมายดังกล่าวให้สอดคล้องกันเพียงใดหรือไม่

- ควรยกเลิกพระราชบัญญัติศุลกากรฉบับต่างๆ ดังกล่าวในข้อ ๔.๑

๕. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

๕.๑ กฎหมายที่จะตราขึ้นได้สร้างภาระหน้าที่ใดให้เกิดขึ้นแก่บุคคลบ้าง

- ผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่ศุลกากร ตามที่เคยกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติในข้อ ๔.๑

๕.๒ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดบ้างที่ต้องถูกจำกัด

- ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลดังเช่นที่เคยบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติศุลกากรในข้อ ๔.๑ เช่น

๕.๒.๑ พนักงานศุลกากรมีอำนาจเข้าไปในคลังสินค้าเพื่อตรวจสอบของใดๆ รวมทั้งตรวจค้นโรงงาน อาคาร ยานพาหนะ และบุคคลซึ่งอยู่ในคลังสินค้าได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น (มาตรา ๓๒)

๕.๒.๒ ถ้าปรากฏว่าเรือลำใดมีที่ปิดบังหรือที่พราง หรือเครื่องกลอุบายอย่างใดๆ ทำขึ้นไว้เพื่อลบลอบหนีศุลกากร ที่หรือเครื่องกลอุบายนี้ทำให้ทำลายเสีย หรือทำเสียเป็นของไร้โทษทุจริตจนเป็นที่พอใจของพนักงานศุลกากร (มาตรา ๑๕๓)

๕.๒.๓ ในเขตควบคุมศุลกากรนั้นพนักงานศุลกากรมีอำนาจค้นเคหสถาน สถานที่ยานพาหนะ หรือจับกุมบุคคลได้โดยไม่ต้องมีหมาย หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า หากเน้นซ้ำว่าจะเอามาได้ บุคคลจะหลบหนีหรือของจะถูกโยกย้าย ทำลาย หรือทำให้เสื่อมสภาพไปจากเดิม (มาตรา ๕๘)

๕.๒.๔ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการลักลอบหรือจะลักลอบหนีศุลกากรหรือมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตต่อเนื่อง ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งหรือบังคับให้นายเรือหยุดหรือนำเรือไปยังที่แห่งหนึ่งแห่งใด เพื่อการตรวจค้นจับกุมหรือดำเนินคดีได้ (มาตรา ๔๙)

๕.๒.๕ ให้อำนาจศุลกากรในการตรวจสอบ ตรวจค้น ของผ่านแดนหรือถ่ายลำ โดยไม่ต้องมีหมายค้น (มาตรา ๑๒๗)

๕.๓ การจำกัดนั้นได้จำกัดที่จำเป็นหรือไม่

- การจำกัดนี้ได้จำกัดเท่าที่จำเป็น

๕.๔ ประชาชนและสังคมส่วนรวมจะได้ประโยชน์อะไรบ้าง

- ภาคธุรกิจ หรือผู้ประกอบการ นอกจากจะได้รับความสะดวกมากขึ้นแล้ว ยังสามารถลดต้นทุนการดำเนินงานลงได้ ทำให้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศได้ทางหนึ่ง สังคมส่วนรวมจะได้ประโยชน์เพิ่มขึ้น เนื่องจากภาคธุรกิจจะส่งออกได้มากขึ้น มีเงินตราต่างประเทศสู่ประเทศไทยมากขึ้น

๕.๕ บัญญัติในกฎหมายนั้นอยู่ในวิสัยที่จะปฏิบัติได้โดยไม่เกิดความยุ่งยากหรือภาระหน้าที่เกินสมควรหรือไม่

- อยู่ในวิสัยที่จะปฏิบัติได้โดยไม่เกิดความยุ่งยากหรือภาระหน้าที่เกินสมควร

๕.๖ เมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนและการที่ประชาชนจะต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพเทียบกับประโยชน์ที่จะได้รับแล้วจะคุ้มค่าหรือไม่

- คุ้มค่า

๖. ความพร้อมของรัฐ

๖.๑ รัฐมีความพร้อมในด้านกำลังคน กำลังเงิน ความรู้ ที่จะบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

- มีความพร้อม

๖.๒ มีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้ผู้ทำจะต้องถูกกฎหมายบังคับมีความเข้าใจ มีความพร้อมและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างยินยอมพร้อมใจ

- ก่อนการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้มีการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายศุลกากรไปแล้ว และเมื่อพระราชบัญญัตินี้ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จะให้ใช้เป็นกฎหมายเมื่อพ้นวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปแล้วเก้าสิบวัน ดังนั้น ระยะเวลาเก้าสิบวันที่จะเป็นช่วงชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

๗. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

มีหน่วยงานอื่นใดที่ปฏิบัติภารกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกันหรือไม่ ถ้ามีสมควรยุบหน่วยงานนั้น หรือควรปรับเปลี่ยนอย่างไรหรือไม่

- ไม่มี

๘. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

๘.๑ ในการกำหนดวิธีการทำงานได้กำหนดให้สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่

- ได้กำหนดให้สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และเป็นการทำงานเชิงรุกให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๘.๒ มีระบบการตรวจสอบและคานอำนาจ และกระบวนการที่ทำให้เกิดความรวดเร็วไม่ซ้ำซ้อน และมีประสิทธิภาพอย่างไรบ้าง

- มีระเบียบปฏิบัติรองรับ และสามารถตรวจสอบได้

๙. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

๙.๑ ได้กำหนดกรอบหรือมาตรการป้องกันมิให้มีการตราอนุบัญญัติที่เป็นการขยายอำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเพิ่มภาระแก่บุคคลเกินสมควรไว้เพียงใดหรือไม่

- มีกรอบตามกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ

๑๐. การรับฟังความคิดเห็น

๑๐.๑ ในการร่างกฎหมายได้เปิด โอกาสให้ผู้เกี่ยวข้อง ทุกฝ่ายแสดงความคิดเห็นแล้วหรือไม่

- ได้มีการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.

ขึ้นที่กรมศุลกากร โดยได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายไปร่วมแสดงความคิดเห็น เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ และวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๗ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมแสดงความคิดเห็น

๑๐.๒ ข้อคัดค้านของผู้เกี่ยวข้องมีประการใด

- จากการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ที่ประชุมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม เว้นแต่ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากร หลีกเลี่ยงอากรและหลีกเลี่ยงข้อห้ามข้อจำกัด ไม่ควรบัญญัติรวมไว้เป็นมาตราเดียวกัน ควรมีการแยกออกเป็นสามมาตรา ซึ่งกรมศุลกากรได้มีการแยกออกเป็นสามมาตรา และได้กำหนดโทษในแต่ละฐานความผิดหนักเบาแตกต่างกันตามความเหมาะสมซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของภาคเอกชนแล้ว ในเรื่องเจตนาของความผิดฐานหลีกเลี่ยงข้อห้ามข้อจำกัดที่ภาคเอกชนเห็นว่าต้องมีเจตนาจึงจะเป็นความผิดนั้น กรมศุลกากรเห็นว่าความผิดฐานหลีกเลี่ยงข้อห้ามข้อจำกัด ผู้กระทำความผิดยังคงมีความผิดแม้ไม่ได้กระทำโดยเจตนา เพราะผู้กระทำความผิดจะอ้างความไม่รู้กฎหมาย ทั้งในระดับพระราชบัญญัติและระดับอนุบัญญัติเพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบไม่ได้ อย่างไรก็ตาม กรมศุลกากรได้มีการแก้ไขอัตราโทษให้เกิดความเหมาะสมแล้ว

(๒) เรื่องการกำหนดเงินสินบนและรางวัล โดยภาคเอกชนต้องการให้ยกเลิกการจ่ายเงินสินบนและรางวัลทั้งหมด แต่กรมศุลกากรเห็นว่าการยกเลิกการจ่ายเงินสินบนและรางวัลทั้งหมด จะเกิดผลเสีย เนื่องจากเงินรางวัลเป็นมาตรการหนึ่งที่จะทำให้ลดการทุจริตลงเพราะ เจ้าหน้าที่จะเกิดความยับยั้งชั่งใจเพื่อไม่ทำผิด แต่หากไม่มีเงินรางวัล นอกจากจะทำให้เจ้าหน้าที่ไม่มีจุดจูงใจในการพิจารณาแล้ว ยังทำให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรขาดแรงจูงใจในการตรวจสอบและจับกุมอีกด้วย บุคคลภายนอก (สายลับ) อาจไม่แจ้งเบาะแสของผู้กระทำความผิดเพราะไม่ได้ประโยชน์ตอบแทนทำให้ภาครัฐต้องเสี่ยงประมาณในการสืบสวนเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งทำให้มีการระงับคดีในชั้นศุลกากรลดลงและมีการนำคดีศุลกากรเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาลเพิ่มขึ้น อันส่งผลให้รัฐได้ค่าภาษีช้าลง อย่างไรก็ตาม กรมศุลกากรได้มีการปรับลดอัตราค่าการจ่ายเงินสินบนและรางวัลและกำหนดเพดานการจ่ายเงินให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นแล้ว

(๓) เรื่องผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ กรมศุลกากรได้มีการเพิ่มเติมบทนิยาม และหน้าที่ของผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศตามที่ภาคเอกชนร้องขอ แต่ฝ่ายนายเรือเห็นว่าการรายงานบัญชีสินค้าที่ขนส่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นหน้าที่ของนายเรือเท่านั้น ซึ่งในเรื่องนี้กรมศุลกากร

เห็นว่าปัจจุบันผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศได้ดำเนินการอยู่แล้ว ดังนั้น จึงควรยอมรับสถานะ และแนวทางปฏิบัติที่ได้ปฏิบัติของผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศกันอยู่จริงไว้ในกฎหมาย

(๔) เรื่องภาระการพิสูจน์ที่อยู่กับของจำเลยเมื่อมีการฟ้องคดีต่อศาลนั้น ภาคเอกชน ต้องการให้ภาระการพิสูจน์ตกเป็นของกรมศุลกากร แต่กรมศุลกากรเห็นว่าเอกสารที่เกี่ยวข้องในการ ดำเนินคดีทั้งหมดอยู่ที่ผู้ประกอบการ จึงไม่ใช่เรื่องยากที่ฝ่ายผู้ประกอบการจะมีภาระการพิสูจน์ อีกทั้งจำนวนเจ้าหน้าที่ศุลกากรมีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับภาคเอกชน จึงควรให้ภาระการพิสูจน์ตกอยู่ แก่จำเลยเช่นเดิม

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๒๕๒๘๕ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ลงมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงสาธารณสุข ไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

ในการพิจารณาร่างกฎหมายดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงการคลังเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ที่กระทรวงการคลังเสนอ มีสาระสำคัญเป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ทั้งฉบับ โดยรวบรวมบทบัญญัติในเรื่องต่าง ๆ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมารวมไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ และได้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในบางเรื่องที่มีอยู่เดิมให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งได้เพิ่มบทบัญญัติบางเรื่องที่เป็นหลักการใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติในทางระหว่างประเทศ โดยสามารถสรุปได้ ดังนี้

๑.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษในมาตรา ๒๗ โดยแยกเป็น ๓ กรณี ได้แก่ ความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากร ความผิดฐานหลีกเลี่ยงอากร และความผิดฐานหลีกเลี่ยงข้อห้ามหรือข้อจำกัด และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับเมืองกำเนิดเป็นเท็จ รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัล

๑.๒ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับของต้องจำกัด และเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับสินค้าที่ละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

๑.๓ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับระยะเวลาในการตรวจสอบภายหลังการตรวจปล่อย (Post Audit) และแก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์และการยกอุทธรณ์

๑.๔ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับระยะเวลาในการรายงานเรือและอากาศยานเข้าหรือออก และเพิ่มบทบัญญัติกรณีผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ (Fright Forwarder) และกรณีการขนส่งของด้วยคอนเทนเนอร์

๑.๕ เพิ่มบทบัญญัติที่กำหนดให้นำข้อห้ามหรือข้อจำกัดมาใช้กับของที่นำเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำได้ และแก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาที่ถือว่าเป็นของตกค้าง

๑.๖ เพิ่มบทบัญญัติให้อำนาจทางศุลกากรในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและเขตไหล่ทวีป เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒

๑.๗ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการจ่ายเงินเพิ่มในกรณีที่ชำระภาษีไม่ครบ การยกเว้นหรือคืนอากร อายุความกรณีหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงอากร และอายุความการใช้สิทธิเรียกร้องขอคืนเงินอากรในกรณีที่ชำระไว้เกิน

๑.๘ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากร รวมทั้งการนำของเข้าออก การเก็บรักษา การควบคุม และการขนย้าย ของที่อยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือเขตปลอดอากร

๑.๙ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับคดี โดยกำหนดให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของลูกหนี้ได้

๑.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับค่าธรรมเนียม การดำเนินพิธีการศุลกากร หรือการให้บริการทางศุลกากรต่าง ๆ

๑.๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำของเข้าสำเร็จทางไปรษณีย์

๒. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ กระทรวงคมนาคม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงยุติธรรม กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

๒.๒ กระทรวงพาณิชย์เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยมีข้อสังเกต ดังนี้

(๑) บทบัญญัติให้ใช้พระราชบัญญัติศุลกากรในกรณีที่พระราชบัญญัติศุลกากรแตกต่างจากกฎหมายอื่นในเรื่องอันเกี่ยวกับการศุลกากร (ร่างมาตรา ๖) เนื่องจากได้มีการกล่าวอ้างบทบัญญัตินี้เพื่อไม่ปฏิบัติตามมาตรการนำเข้าและส่งออกที่กระทรวงพาณิชย์กำหนดกับกรณีการนำสินค้าเข้ามาเพื่อผ่านแดนและการถ่ายลำออกไปนอกราชอาณาจักร ดังนั้น จึงควรจำกัดบทบัญญัติมาตรานี้เฉพาะในเรื่องภาษีศุลกากรหรือการศุลกากรที่มีใช้มาตรการที่กำหนดตามกฎหมายอื่น

(๒) นิยามคำว่า “คลังสินค้า” กับคำว่า “คลังสินค้า” ตามร่างพระราชบัญญัติคลังสินค้า ไซโล ห้องเย็น พ.ศ. (ในขณะที่มีความเห็นยังมีได้ประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมาย) กำหนดนิยามไว้แตกต่างกัน จึงอาจทำให้ความหมายของคำว่า “คลังสินค้า” ขัดกันได้

(๓) กรณีที่กฎหมายกำหนดให้ของใดต้องได้รับอนุญาตก่อนนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๑๗๕ วรรคสอง) ให้ถือว่าของนั้นยังมีได้นำเข้ามาในราชอาณาจักร จนกว่าจะได้ตรวจมอบไปจากอารักขาของศุลกากร อาจเป็นช่องทางให้มีการหลีกเลี่ยงมาตรการนำเข้าตามพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังนั้น จึงควรจำกัดเฉพาะกรณีที่นำของเข้ามาโดยสุจริตเท่านั้น

(๔) ร่างพระราชบัญญัติศุลกากรฉบับนี้ได้เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้นำข้อห้ามข้อจำกัด ไปใช้กับของที่นำเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำได้เท่าที่จำเป็นเท่านั้น (ร่างมาตรา ๑๒๘) เป็นการบัญญัติกฎหมายที่เข้าซ้อนกับกฎหมายอื่นที่มีบทบัญญัติให้อำนาจในการกำหนดมาตรการกับสินค้าที่นำผ่าน โดยเฉพาะพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาราชอาณาจักรฯ ซึ่งบัญญัติให้การกำหนดมาตรการนำเข้าต้องคำนึงถึงการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่ด้วย นอกจากนี้ การกำหนดดังกล่าวอาจเป็นข้ออ้างให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรไม่ปฏิบัติตามมาตรการนำเข้าตามทีกฎหมายอื่นกำหนดได้

(๕) การกำหนดให้การนำของเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อเข้าไปในเขตปลอดอากร เพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับของนั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ของนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ในบังคับกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักร การส่งออกป็นอกราชอาณาจักร การครอบครอง (ร่างมาตรา ๒๒๕) อาจเป็นช่องทางให้มีการหลีกเลี่ยงและส่งผลกระทบต่อการใช้มาตรการนำเข้าและส่งออกตามพระราชบัญญัติการส่งออกป็นอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดตามพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรการปกป้องตามพระราชบัญญัติการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้

๒.๓ กระทรวงสาธารณสุขเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยมีข้อสังเกต ดังนี้

(๑) ร่างมาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ผู้ใดนำหรือพาของเข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งหรือพาของออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำของเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือถ่ายลำ โดยหลีกเลี่ยงข้อจำกัดหรือข้อห้ามอันเกี่ยวกับของนั้น ให้ปรับตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่กำหนดข้อห้ามหรือข้อจำกัดนั้นหรือจำคุก และในร่างมาตรา ๑๔๔ วรรคสาม ได้กำหนดให้รับของอันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา นี้ จึงเป็นการวางหลักว่า ของที่นำเข้าโดยหลีกเลี่ยงข้อจำกัดหรือข้อห้ามให้รับเสีย ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาในกรณีที่มีการนำเข้าสินค้าหรือสารเคมีที่อันตรายหรือเป็นกรณีและผู้ส่งส่งสินค้ามาผิด เพราะต้องรับสินค้าดังกล่าวสถานเดียวไม่สามารถส่งกลับไปประเทศต้นทางหรือประเทศที่สามได้ ทำให้การระตอกอยู่กับหน่วยงานศุลกากร และความเสี่ยงภัยอันตรายก็จะตกอยู่กับประชาชนในประเทศ ดังนั้น จึงควรกำหนดให้มีมาตรการอื่นเพื่อเปิดช่องให้ดำเนินการกับของที่นำเข้าฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔ ได้นอกจากการปรับ เช่น ส่งกลับไปประเทศต้นทางหรือประเทศที่สาม โดยอาจกำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีออกประกาศกำหนดว่ากรณีใดที่สามารถทำได้

(๒) ร่างมาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ก่อนที่จะนำของใด ๆ ไปจากอารักขาของศุลกากร ผู้นำของเข้าต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร ซึ่งหลักการดังกล่าวอาจก่อให้เกิดปัญหา เนื่องจากหากเป็นของต้องห้ามหรือของต้องจำกัดจะไม่สามารถส่งกลับไปประเทศต้นทางหรือประเทศที่สามได้เพราะต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น จึงเห็นควรมีการกำหนดข้อยกเว้นในทางปฏิบัติตามมาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง เพื่อเป็นการบรรเทาอุปสรรคดังกล่าว

(๓) ร่างมาตรา ๑๗๕ วรรคสอง กำหนดว่า ภายใต้มาตรา ๑๗๔ ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้ของนั้นต้องได้รับอนุญาตก่อนนำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ถือว่าของนั้นยังมีได้เข้ามาในราชอาณาจักร จนกว่าของดังกล่าวจะได้ตรวจมอบไปจากอารักขาของศุลกากร อย่างไรก็ตาม บทบัญญัติดังกล่าวอาจมีปัญหาในกรณีที่ของต้องจำกัดนั้นเป็นภัยต่อสังคม เช่น ยาเสพติดให้โทษ หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ซึ่งทำให้การป้องกันและปราบปรามกระทำได้ยาก ดังนั้น จึงเห็นควรมีการแก้ไขความในมาตรา ๑๗๕ วรรคสอง โดยให้มีการกำหนดรองรับปัญหาดังกล่าว

๒.๔ กระทรวงการต่างประเทศเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยมีข้อสังเกตในประเด็นเกี่ยวกับอำนาจทางศุลกากรเหนือเขตทางทะเลต่าง ๆ ดังนี้

(๑) กรณีเขตต่อเนื่อง

ในร่างมาตรา ๗ ยังขาดนิยามคำว่า “เขตต่อเนื่อง” โดยอาจใช้ถ้อยคำที่สอดคล้องกับข้อ ๓๓ ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ (UNCLOS) ส่วนบทบัญญัติเกี่ยวกับเขตอำนาจทางศุลกากรในเขตต่อเนื่องตามร่างมาตรา ๔๖ - ๔๙ เป็นการใช้อำนาจควบคุมตามที่จำเป็นเพื่อป้องกันการฝ่าฝืนกฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับศุลกากร ตลอดจน

การลงโทษการฝ่าฝืนกฎหมายและข้อบังคับข้างต้น ซึ่งได้กระทำภายในอาณาเขตหรือทะเลอาณาเขตของตน จึงสอดคล้องกับข้อ ๓๓ วรรค ๑ (เอ) และ (บี) ของ UNCLOS

(๒) กรณีเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

(ก) ในร่างมาตรา ๗ (๓๓) อาจพิจารณาปรับถ้อยคำในนิยามคำว่า “เขตเศรษฐกิจจำเพาะ” เป็นดังนี้ “... ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพันธกรณีของไทยที่อยู่ตามกฎหมายระหว่างประเทศรัศมีกฎหมายทะเล” เนื่องจากต้องคำนึงถึง ๑) ความตกลงแบ่งเขตเศรษฐกิจจำเพาะระหว่างไทยกับประเทศที่เกี่ยวข้อง และ ๒) ประกาศพระบรมราชโองการประกาศเขตเศรษฐกิจพิเศษจำเพาะของราชอาณาจักรไทยด้านทะเลอันดามัน เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๓๑ เป็นต้น

(ข) ส่วนบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจทางศุลกากรในเขตเศรษฐกิจจำเพาะตามร่างมาตรา ๓๓ - ๓๔ เนื่องจากเขตเศรษฐกิจจำเพาะเป็นเขตที่รัฐชายฝั่งมีสิทธิอธิปไตยในการดำเนินกิจกรรมบางประเภทตามข้อ ๕๖ ของ UNCLOS ๑๙๘๒ ซึ่งไม่รวมถึงอำนาจรัฐในการบังคับใช้กฎหมายหรือข้อบังคับว่าด้วยศุลกากร ยกเว้นบนเกาะเทียม สิ่งติดตั้งและสิ่งก่อสร้างในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ซึ่งรัฐชายฝั่งมีเขตอำนาจเกี่ยวกับกฎหมายหรือข้อบังคับว่าด้วยศุลกากรด้วยตามข้อ ๖๐ (๒) ดังนั้น ร่างมาตราดังกล่าวจึงเป็นการขยายเขตอำนาจรัฐเกินกว่าที่กฎหมายระหว่างประเทศรองรับและอาจนำมาซึ่งการโต้แย้งเขตอำนาจหรือการบังคับใช้กฎหมายในเขตดังกล่าวโดยรัฐหรือเอกชนต่างประเทศในชั้นศาลหรือตามช่องทางการทูต อย่างไรก็ตาม เริ่มมีบางประเทศออกกฎหมายกำหนดเขตอำนาจทางศุลกากรในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ซึ่งอาจกระตุ้นให้เกิดพัฒนาการของกฎหมายทะเลระหว่างประเทศในเรื่องนี้ต่อไป ดังนั้น การขยายเขตอำนาจทางศุลกากรออกไปถึงเขตเศรษฐกิจจำเพาะทั้งบริเวณ จึงเป็นเรื่องทางนโยบาย โดยควรพิจารณาข้อดี ข้อเสียด้านอื่น ๆ นอกจากมุมมองทางกฎหมายประกอบด้วย หรืออาจจำกัดเพียงบริเวณที่เป็นการประสงค์จะนำเข้าหรือส่งออกสิ่งของมายังหรือไปจากเกาะเทียม สิ่งติดตั้งและสิ่งก่อสร้างที่ตั้งอยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของไทยเท่านั้น

(๓) เขตไหล่ทวีป

โดยที่ UNCLOS ไม่ได้ให้อำนาจรัฐชายฝั่งในการบังคับใช้กฎหมายหรือข้อบังคับว่าด้วยศุลกากรในเขตไหล่ทวีป และในความเป็นจริงน่าเห็นว่าเหนือเขตไหล่ทวีปของไทยล้วนมีสถานะเป็นเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ดังนั้น จึงอาจไม่จำเป็นที่จะต้องมิชอบเกี่ยวกับนิยามและอำนาจทางศุลกากรในเขตไหล่ทวีปตามร่างมาตรา ๗ (๓๔) และ ๓๘ ยกเว้นจะจำกัดเพียงเขตอำนาจทางศุลกากรเหนือเกาะเทียม สิ่งติดตั้งหรือสิ่งก่อสร้างในเขตไหล่ทวีป ซึ่งข้อ ๘๐ ของ UNCLOS อนุญาตให้ทำได้

๓.สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. โดยได้นำข้อสังเกตและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาแล้วสรุปผลการพิจารณาได้ ดังนี้

๓.๑ การปรับปรุงโครงสร้างและกำหนดหมวดหมู่ในร่างพระราชบัญญัติใหม่

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้ได้นำบทบัญญัติต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมากำหนดรวมไว้เป็นฉบับเดียว และยังไม่มีการปรับปรุงสาระให้สอดคล้องเชื่อมโยงกัน นอกจากนี้ บทบัญญัติในแต่ละเรื่องยังมีเป็นจำนวนมากและกระจายไปตามหมวดต่าง ๆ ซึ่งอาจทำให้เกิดความสับสนในการบังคับใช้กฎหมาย อีกทั้งภาษาที่ใช้ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ยังไม่ทันสมัย ขาดความชัดเจน ดังนั้น จึงได้กำหนดโครงสร้างของร่างพระราชบัญญัติใหม่ รวมทั้งปรับปรุงสาระในบทบัญญัติต่าง ๆ ให้ทันสมัย เพื่อให้เกิดความเหมาะสมมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกัน ดังนี้

- หมวด ๑ บททั่วไป
- หมวด ๒ การจัดเก็บอากร
 - ส่วนที่ ๑ การเสียอากร
 - ส่วนที่ ๒ การประเมินอากร
 - ส่วนที่ ๓ การคืนอากร
 - ส่วนที่ ๔ การวินิจฉัยอากรและการอุทธรณ์การประเมินอากร
- หมวด ๓ การนำของเข้าและการส่งของออก
 - ส่วนที่ ๑ การนำของเข้าและการส่งของออกทางทะเล
 - ส่วนที่ ๒ การนำของเข้าและการส่งของออกทางบก
 - ส่วนที่ ๓ การนำของเข้าและการส่งของออกทางอากาศ
 - ส่วนที่ ๔ ตัวแทน
- หมวด ๔ การผ่านแดน การถ่ายลำ และของตกค้าง
 - ส่วนที่ ๑ การผ่านแดนและการถ่ายลำ
 - ส่วนที่ ๒ ของตกค้าง
- หมวด ๕ คลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และท่าเรือรับอนุญาต
 - ส่วนที่ ๑ การจัดตั้ง
 - ส่วนที่ ๒ การดำเนินการ
 - ส่วนที่ ๓ การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต
- หมวด ๖ เขตปลอดอากร
 - ส่วนที่ ๑ การจัดตั้งเขตปลอดอากร
 - ส่วนที่ ๒ การขออนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากร
 - ส่วนที่ ๓ สิทธิประโยชน์ในเขตปลอดอากร
- หมวด ๗ พนักงานศุลกากร
- หมวด ๘ อำนาจทางศุลกากรในพื้นที่เฉพาะ
 - ส่วนที่ ๑ เขตควบคุมศุลกากร
 - ส่วนที่ ๒ พื้นที่ควบคุมร่วมกัน
 - ส่วนที่ ๓ การค้าชายฝั่ง
 - ส่วนที่ ๔ เขตต่อเนื่อง
 - ส่วนที่ ๕ พื้นที่พัฒนาร่วม

หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

บทเฉพาะกาล

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

๓.๒ การกำหนดอำนาจทางศุลกากรในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ไรต์ทวีป และทะเลหลวง

ได้ตัดบทบัญญัติที่กำหนดเพิ่มอำนาจทางศุลกากรในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ เขตไรต์ทวีป และเขตทะเลหลวงออก (ร่างเดิมหมวด ๓ ตอน ๑ ตอน ๒ และตอน ๓) เนื่องจากบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่กำหนดเพิ่มเติมจากกฎหมายปัจจุบัน เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ (UNCLOS) โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ร่างบทบัญญัติที่เสนอมานี้ได้กำหนดให้อำนาจทางศุลกากรในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ เขตไรต์ทวีป และเขตทะเลหลวงเกินกว่าที่กำหนดไว้ใน UNCLOS จึงเห็นควรให้กรมศุลกากรรีบไปปรับปรุงบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวเสียใหม่ โดยต้องตรวจสอบ

กฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องและเปรียบเทียบกับกฎหมายของต่างประเทศที่กำหนดให้อำนาจทางศุลกากรในเขตดังกล่าวด้วย อย่างไรก็ตาม เนื่องจาก การปรับปรุงบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวต้องใช้ระยะเวลาดำเนินการ ประกอบกับร่างพระราชบัญญัตินี้มีความจำเป็นต้องดำเนินการโดยเร่งด่วน เพื่อปรับปรุงกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากรทั้งระบบ จึงให้ตัดบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าว ออกจากร่างพระราชบัญญัตินี้ก่อน และหากมีความจำเป็นก็ให้ดำเนินการจัดทำเป็นร่างพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป

๓.๓ การกำหนดบทนิยาม (ร่างมาตรา ๔)

ปรับปรุงถ้อยคำในบทนิยามให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น และตัดคำนิยามบางเรื่อง ที่ไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดไว้หรือเป็นคำนิยามที่สามารถเข้าใจความหมายได้อยู่แล้ว

๓.๔ การกำหนดอำนาจของรัฐมนตรีผู้รักษาการ (ร่างมาตรา ๕ และร่างมาตรา ๖)

ปรับปรุงอำนาจของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยนอกจากจะมีอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานศุลกากรแล้ว ยังมีอำนาจออกกฎกระทรวงในเรื่องต่าง ๆ และในกรณีที่มีเหตุการณพิเศษสามารถออกกฎกระทรวงให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนได้

๓.๕ กำหนดบททั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินการทางศุลกากร (ร่างมาตรา ๖ ถึงร่างมาตรา ๑๒)

ได้นำหลักเกณฑ์ที่เป็นเรื่องทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินพิธีการศุลกากรและการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากรมากำหนดรวมไว้เป็นหมวดเดียวกัน เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในแต่ละเรื่องสามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบเดียวกัน

๓.๖ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดเก็บอากร (ร่างมาตรา ๑๓ ถึงร่างมาตรา ๔๙)

๓.๖.๑ การเสียอากร

กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับผู้มีหน้าที่เสียอากร รวมทั้งเวลาที่ความรับผิดชอบ และหน้าที่ในอันที่จะต้องเสียอากรเกิดขึ้น เพื่อให้การจัดเก็บอากรเป็นไปอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคำนวณอากรและการกำหนดราคาศุลกากร สำหรับของที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกไปนอกราชอาณาจักร โดยได้นำความหมายของคำว่า “ราคาศุลกากร” ตามที่กำหนดไว้ในบทนิยามมากำหนดไว้ในส่วนนี้ด้วย เนื่องจากการกำหนดราคาศุลกากรดังกล่าวเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการคำนวณอากร

๓.๖.๒ การประเมินอากร

ได้กำหนดกรณีให้อำนาจพนักงานศุลกากรในการประเมินอากรให้ชัดเจน และกำหนดระยะเวลาให้สามารถประเมินอากรได้ภายในสิบปีนับแต่วันที่ไต่ขึ้นใบขนสินค้า เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำของเข้าหรือการส่งของออกเกินความจำเป็น นอกจากนี้ ได้กำหนดขั้นตอนในการประเมินอากรและกำหนดอายุความในการเรียกเก็บอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วน รวมทั้งมาตรการที่จะดำเนินการกับผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกที่ไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบถ้วน เช่น การเรียกเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม การกักของที่กำลังผ่านพิธีการศุลกากร และการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของบุคคลดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดเก็บอากรเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๓.๖.๓ การคืนอากร

ได้กำหนดเหตุในการคืนอากรในแต่ละกรณีให้ชัดเจน รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการขอคืนอากรและการคืนอากรในกรณีต่าง ๆ เช่น กรณีที่ได้เสียอากรแล้วแต่มิได้ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร กรณีที่เรียกอากรไว้เกินจำนวนที่จะต้องเสีย กรณีส่งของ

ที่นำเข้ามากลับออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพ ทั้งนี้ เพื่อให้การขอกินอากร และการคืนอากรเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๓.๖.๔ การวินิจฉัยอากรและการอุทธรณ์การประเมินอากร

ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรมีอำนาจหน้าที่ ในการกำหนดขอบเขตการใช้อำนาจของพนักงานศุลกากร กำหนดหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบ และประเมินอากร วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับอากรที่กรมศุลกากรขอความเห็น รวมทั้งให้คำปรึกษา หรือเสนอแนะแก่รัฐมนตรีในการจัดเก็บอากร และกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินอากร

๓.๗ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการนำของเข้าและการส่งของออก (ร่างมาตรา ๕๐ ถึงร่างมาตรา ๕๘)

๓.๗.๑ บททั่วไปที่ใช้กับการนำของเข้าและการส่งของออก

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีทั้งบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไป เพื่อใช้บังคับการขนส่งทุกประเภท ทั้งทางทะเล ทางบก และทางอากาศ และบทบัญญัติที่กำหนด หลักเกณฑ์เฉพาะเพื่อใช้บังคับกับการขนส่งในแต่ละประเภทเท่านั้น จึงได้แยกบทบัญญัติที่เป็น หลักเกณฑ์ทั่วไปมากำหนดรวมไว้ในส่วนต้น ส่วนหลักเกณฑ์ที่เป็นเรื่องเฉพาะได้นำไปกำหนดแยกไว้ เป็นแต่ละส่วนไป

๓.๗.๒ การนำของเข้าและการส่งของออกทางทะเล

กำหนดหน้าที่ของนายเรือในกรณีที่เรือเข้ามาในหรือออกไป นอกราชอาณาจักร กำหนดวิธีการดำเนินการกับของในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกไม่ดำเนินการ ตามที่กำหนด และกำหนดกรณีที่ให้อำนาจพนักงานศุลกากรสั่งกักเรือที่ขนส่งของนั้นได้ รวมทั้งกำหนด ข้อห้ามและข้อปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการขนส่งของทางทะเล นอกจากนี้ ได้กำหนดบทบัญญัติ เกี่ยวกับที่จอดเรือภายนอกซึ่งเป็นเขตที่กำหนดให้เรือขนถ่ายของได้โดยไม่ต้องเข้ามาในเขตท่า ที่เป็นด้านศุลกากร

๓.๗.๓ การนำของเข้าและการส่งของออกทางบก

กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขนส่งของเข้ามาในหรือส่งออกไปนอก ราชอาณาจักรผ่านเขตแดนทางบก และกำหนดหน้าที่ของผู้ขนส่งในกรณีการขนส่งของผ่านเขตแดน ทางบกเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร รวมทั้งกำหนดวิธีการดำเนินการกับของในกรณีที่ ผู้ส่งของออกไม่ดำเนินการตามที่กำหนด

๓.๗.๔ การนำของเข้าและการส่งของออกทางอากาศ

กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขึ้นหรือลงของอากาศยาน และกำหนด หน้าที่ของผู้ควบคุมอากาศยานในกรณีที่อากาศยานเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร รวมทั้ง กำหนดวิธีการดำเนินการกับของในกรณีที่ผู้ส่งของออกไม่ดำเนินการตามที่กำหนด

๓.๗.๕ ตัวแทน

กำหนดหลักเกณฑ์ในการขออนุญาตเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก หรือผู้นำของผ่านแดนหรือผู้ขอถ่ายลำ เพื่อเป็นตัวแทนในการดำเนินการอย่างใด ๆ เกี่ยวกับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ของผ่านแดน หรือของถ่ายลำ รวมทั้ง กำหนดหลักเกณฑ์ในการขออนุญาตเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้ควบคุมยานพาหนะเพื่อเป็นตัวแทน ในการกระทำหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้สามารถตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคล ที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนในแต่ละกรณีได้

๓.๘ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการผ่านแดน การถ่ายสำ และของตกค้าง เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับของ (ร่างมาตรา ๑๐๒ ถึงร่างมาตรา ๑๑๐)

๓.๘.๑ การผ่านแดนและการถ่ายสำ

กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการนำของเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายสำออกนอกราชอาณาจักร และกำหนดให้ของที่นำเข้ามาในกรณีดังกล่าวไม่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบที่จะต้องเสียอากร รวมทั้งกำหนดมาตรการในการตรวจหรือค้น และการดำเนินการกับของที่นำเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายสำ

๓.๘.๒ ของตกค้าง

กำหนดลักษณะของตกค้างในกรณีต่าง ๆ และกำหนดวิธีการในการดำเนินการกับของตกค้าง เช่น การนำออกขายทอดตลาด การทำลาย และการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร เพื่อลดภาระและค่าใช้จ่ายของกรมศุลกากรในการเก็บรักษาของที่อยู่ในอารักขาของศุลกากร

๓.๙ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคลังสินค้า โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และท่าเรือรับอนุญาต เพื่อดำเนินการกับของ (ร่างมาตรา ๑๑๑ ถึงร่างมาตรา ๑๓๕)

กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และท่าเรือรับอนุญาต และการจัดการกับของที่อยู่ในสถานที่ดังกล่าว รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และท่าเรือรับอนุญาต ประสงค์จะเลิกการดำเนินการนั้น นอกจากนี้ ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพักใช้ และการเพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และท่าเรือรับอนุญาต เพื่อให้การกำกับดูแลผู้ประกอบการดังกล่าวเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๓.๑๐ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเขตปลอดอากร เพื่อให้สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับอากร (ร่างมาตรา ๑๓๖ ถึงร่างมาตรา ๑๕๖)

กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตปลอดอากร รวมทั้งหลักเกณฑ์ในการขออนุญาตและการอนุญาตให้จัดตั้งเขตปลอดอากรและการประกอบกิจการในเขตปลอดอากร โดยของที่นำเข้าไปในเขตปลอดอากรจะได้รับยกเว้นอากรหรือคืนอากรตามที่กฎหมายบัญญัติ และจะได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ นอกจากนี้ ได้กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากรต้องประกอบกิจการตามที่ขออนุญาตอันเป็นกิจการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตปลอดอากรนั้น เพื่อป้องกันมิให้มีการดำเนินการอื่นใดที่เกินกว่าหรือนอกเหนือขอบวัตถุประสงค์ของเขตปลอดอากรดังกล่าว

๓.๑๑ กำหนดหลักเกณฑ์การใช้อำนาจของพนักงานศุลกากร (ร่างมาตรา ๑๕๗ ถึงร่างมาตรา ๑๗๔)

กำหนดให้อำนาจแก่พนักงานศุลกากรในเรื่องต่าง ๆ เช่น เข้าไปในสถานประกอบการหรือสถานที่อื่นที่เกี่ยวข้อง จับกุมผู้กระทำความผิด ยึดหรืออายัดเอกสารหลักฐานต่าง ๆ รวมทั้งมีหนังสือเรียกให้นำของเข้า ผู้ส่งของออก หรือผู้ขนส่ง มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่จำเป็นมาเพื่อประกอบการพิจารณา รวมทั้งอำนาจในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากนี้ ยังได้กำหนดวิธีการจัดการกับของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ทั้งกรณีที่เป็นของต้องห้าม ของต้องจำกัด ของที่ยังมิได้เสียอากร และของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร ทั้งนี้ เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับการศุลกากรเกิดผลในทางปฏิบัติและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๓.๑๒ กำหนดอำนาจทางศุลกากรในพื้นที่เฉพาะ (ร่างมาตรา ๑๗๕ ถึงร่างมาตรา ๒๐๒)

ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการใช้อำนาจทางศุลกากรในพื้นที่เฉพาะต่าง ๆ เนื่องจากในบางพื้นที่มีความจำเป็นต้องใช้อำนาจทางศุลกากรที่เข้มงวดมากกว่าพื้นที่ปกติ หรือเป็นพื้นที่ที่มีความตกลงระหว่างประเทศร่วมกัน หรือเป็นพื้นที่ที่อยู่นอกราชอาณาจักร ทำให้การใช้อำนาจทางศุลกากรในแต่ละพื้นที่มีลักษณะแตกต่างกัน โดยได้แบ่งลักษณะการใช้อำนาจทางศุลกากรในพื้นที่ต่าง ๆ ออกเป็น (๑) เขตควบคุมศุลกากร (๒) พื้นที่ควบคุมร่วมกัน (๓) การค้าชายฝั่ง (๔) เขตต่อเนื่อง และ (๕) พื้นที่พัฒนาร่วม

๓.๑๓ กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม (ร่างมาตรา ๒๐๓ ถึงร่างมาตรา ๒๕๙)

ได้ปรับปรุงรูปแบบการกำหนดความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรใหม่ เนื่องจากกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้กำหนดความผิดหลายเรื่องรวมไว้ในมาตราเดียวกัน และยังมีการใช้ถ้อยคำที่ไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงหรือสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้เกิดความสับสนในการบังคับใช้กฎหมาย จึงได้ปรับปรุงรูปแบบการกำหนดความผิดใหม่ให้มีความเหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งได้นำบทกำหนดโทษต่าง ๆ มากำหนดรวมไว้เป็นมาตราเดียวกัน เพื่อให้เป็นไปตามรูปแบบการบัญญัติกฎหมายในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ในส่วนของอัตราโทษโดยส่วนใหญ่ยังคงเป็นไปตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นอัตราโทษที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๘ ยกเว้นความผิดบางเรื่องได้มีการปรับปรุงอัตราโทษใหม่ให้สอดคล้องกับการกระทำความผิดอื่นที่มีความร้ายแรงใกล้เคียงกัน เช่น ไม่ยอมลดความเร็วของเรือเมื่อเดินทางผ่านด่านตรวจของกรมศุลกากร ไม่ยอมชั่งชั่งเวลาในเวลาที่กำหนด หรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานศุลกากร

๓.๑๔ กำหนดบทเฉพาะกาล

ได้กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับให้ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการวินิจฉัยการศุลกากรยังสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้จนกว่าจะมีการแต่งตั้ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ และกำหนดรองรับให้ผู้ดำเนินการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้า โรงพักสินค้า ที่มั่นคง ทำเนียบท่าเรือ เขตปลอดอากร รวมทั้งผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙ ยังคงดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้

๓.๑๕ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสูงสุดที่จะเรียกเก็บจากการดำเนินพิธีการศุลกากร

ได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมท้ายร่างพระราชบัญญัติ โดยส่วนใหญ่เป็นค่าธรรมเนียมที่สามารถเรียกเก็บได้อยู่แล้ว แต่ได้ปรับปรุงอัตราใหม่ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับอัตราเงินเฟ้อในปัจจุบัน โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือยกเว้นค่าธรรมเนียมดังกล่าวได้

๓.๑๖ ข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓.๑๖.๑ กระทรวงพาณิชย์ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อสังเกตของกระทรวงพาณิชย์แล้ว มีความเห็นดังนี้

(๑) การกำหนดให้ใช้พระราชบัญญัติศุลกากรในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้แตกต่างจากกฎหมายอื่นในเรื่องอื่นเกี่ยวกับการศุลกากร (ร่างมาตรา ๖ เดิม) เห็นว่า

กฎหมายแต่ละฉบับมีเจตนารมณ์ที่แตกต่างกัน จึงต้องพิจารณาการบังคับใช้ให้เป็นไปตามเนื้อหาและบริบทของกฎหมายเป็นแต่ละเรื่องไป ในร่างพระราชบัญญัติจึงได้ตัดบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวออก

(๒) การกำหนดนิยามคำว่า “คลังสินค้า” ในร่างพระราชบัญญัตินี้แตกต่างจากนิยามคำว่า “คลังสินค้า” ในพระราชบัญญัติคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น พ.ศ. ๒๕๕๘ เห็นว่าคลังสินค้าที่จัดตั้งขึ้นตามร่างพระราชบัญญัตินี้มุ่งเน้นในเรื่องการจัดเก็บของนำเข้าที่ยังมิได้เสียอากรเป็นหลัก จึงมีลักษณะแตกต่างจากคลังสินค้าที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายฉบับอื่น ทั้งนี้ ได้ตัดนิยามคำว่า “คลังสินค้า” ออก และได้กำหนดลักษณะของการจัดตั้งคลังสินค้าที่จัดตั้งขึ้น โรงพักสินค้า และที่มั่นคง ไว้ในส่วนที่เป็นเนื้อหาในหมวด ๕ แทน เพื่อให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

(๓) การกำหนดให้ถือว่าของที่ต้องได้รับอนุญาตก่อนนำเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นของที่ยังมิได้นำเข้ามาในราชอาณาจักร จนกว่าจะได้ตรวจมอบไปจากอารักขาของศุลกากร (ร่างมาตรา ๑๗๕ วรรคสอง เดิม) อาจเป็นช่องทางหลีกเลี่ยงมาตรการนำเข้าจึงควรจำกัดเฉพาะกรณีที่น่าจะเข้ามาโดยสุจริตเท่านั้น ในประเด็นนี้ผู้แทนกรมศุลกากรได้ชี้แจงว่า เหตุที่เสนอให้เพิ่มบทบัญญัติดังกล่าว เนื่องจากต้องการส่งเสริมการลงทุนภายในประเทศ โดยลดข้อจำกัดที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า เพื่อจูงใจให้นักลงทุนเข้ามาลงทุนในประเทศเพิ่มมากขึ้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้วเห็นว่า กฎหมายว่าด้วยศุลกากรเป็นกฎหมายที่มุ่งเน้นในเรื่องการจัดเก็บอากรศุลกากรสำหรับของที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกไปนอกราชอาณาจักรเท่านั้น แต่โดยที่การนำของเข้ามาในราชอาณาจักรยังต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายอื่นด้วย ซึ่งมีเจตนารมณ์ในการควบคุมหรือกำกับดูแลที่แตกต่างกัน จึงไม่สามารถกำหนดบทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อไปยกเว้นการบังคับใช้กฎหมายฉบับอื่นได้ โดยหากกรมศุลกากรเห็นว่ากฎหมายฉบับใดมีข้อห้ามหรือข้อจำกัดที่เคร่งครัดหรือไม่เหมาะสมอันเป็นอุปสรรคกับการลงทุนหรือการค้าระหว่างประเทศก็ควรประสานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้พิจารณาแก้ไขปรับปรุงกฎหมายในเรื่องนั้น ๆ ดังนั้น จึงได้ตัดหลักการในเรื่องดังกล่าวออก (ร่างมาตรา ๕๑)

(๔) การเพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้นำข้อห้าม ข้อจำกัด ไปใช้กับของที่นำเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำได้เท่าที่จำเป็นเท่านั้น (ร่างมาตรา ๑๒๘ เดิม) เป็นการบัญญัติกฎหมายที่ซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่นที่ให้อำนาจในการกำหนดมาตรการกับสินค้าที่นำผ่าน เห็นว่าของที่นำเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำมีหลักเกณฑ์แตกต่างจากของนำเข้าในกรณีปกติและไม่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบที่จะต้องเสียอากร รวมทั้งยังต้องนำออกไปนอกราชอาณาจักรภายในระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนดด้วย นอกจากนี้ การยกเว้นให้ไม่ตกอยู่ภายใต้ข้อห้ามหรือข้อจำกัดต่าง ๆ นั้น จะไม่รวมถึงข้อห้ามหรือข้อจำกัดในเรื่องที่สำคัญและมีผลกระทบต่อประชาชน จึงมิได้ตัดบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวออก (ร่างมาตรา ๑๐๖)

(๕) การกำหนดให้การนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อเข้าไปในเขตปลอดอากรเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับของนั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักร การส่งออกไปนอกราชอาณาจักร การครอบครอง (ร่างมาตรา ๒๒๘ เดิม) อาจเป็นช่องทางให้มีการหลีกเลี่ยงและส่งผลกระทบต่อ การบังคับใช้มาตรการนำเข้าและส่งออกตามกฎหมายอื่นได้ เห็นว่า กรณีนี้ไม่ควรกำหนดยกเว้นให้ของดังกล่าวไม่อยู่ภายในบังคับของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าหรือส่งออกเพราะถือเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด จึงได้ตัดหลักการในเรื่องนี้ออก (ร่างมาตรา ๑๕๒)

๓.๑๖.๒ กระทรวงสาธารณสุข คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อสังเกตของกระทรวงสาธารณสุขแล้ว มีความเห็นดังนี้

(๑) การกำหนดให้ต้องรับของที่นำเข้ามาโดยหลีกเลี่ยงข้อจำกัดหรือข้อห้าม (ร่างมาตรา ๑๔๙ เดิม) อาจทำให้เกิดปัญหา เช่น กรณีที่เป็นสินค้าหรือสารเคมีอันตราย หรือกรณีที่ส่งสินค้าผิด จึงควรกำหนดเพิ่มมาตรการอื่นเพื่อเปิดช่องให้ดำเนินการกับของนั้นได้ เห็นว่า ร่างมาตรา ๑๗๐ วรรคสอง ได้กำหนดให้ของหรือสิ่งที่ยึดและริบไว้ตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากรสามารถจำหน่ายได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ดังนั้น อธิบดีกรมศุลกากรจึงสามารถสั่งการให้ดำเนินการกับของที่ได้รับไว้โดยวิธีที่เหมาะสมกับลักษณะแห่งของนั้นได้

(๒) การกำหนดให้ผู้นำเข้าของเข้าต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร ก่อนที่จะนำออกไปจากอารักขาของศุลกากร (ร่างมาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง เดิม) อาจก่อให้เกิดปัญหาเพราะหากเป็นของต้องห้ามหรือของต้องกักัก จะไม่สามารถส่งกลับไปประเทศต้นทางหรือประเทศที่สามได้ เห็นว่า ร่างมาตรา ๖ ได้กำหนดให้ในกรณีที่มีพฤติการณ์พิเศษรัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงให้ผู้นำเข้าหรือผู้ส่งของออกได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนได้ โดยหากมีข้อขัดข้องในเรื่องนี้ก็สามารถออกกฎกระทรวงยกเว้นได้

(๓) การกำหนดให้ถือว่าของที่ต้องได้รับอนุญาตก่อนนำเข้ามาในราชอาณาจักร เป็นของที่ยังมิได้นำเข้ามาในราชอาณาจักร จนกว่าจะได้ตรวจมอบไปจากอารักขาของศุลกากร (ร่างมาตรา ๑๗๕ วรรคสอง เดิม) อาจมีปัญหาในกรณีที่ของต้องกักักนั้นเป็นภัยต่อสังคม เช่น ยาเสพติด ให้โทษหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ในประเด็นนี้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้คัดหลักการในเรื่องดังกล่าวออกแล้ว โดยมีเหตุผลเช่นเดียวกับกรณีข้อสังเกตของกระทรวงพาณิชย์

๓.๑๖.๓ กระทรวงการต่างประเทศ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อสังเกตของกระทรวงการต่างประเทศแล้ว เห็นว่า กรณีที่เสนอให้เพิ่มนิยามคำว่า “เขตต่อเนื่อง” ในร่างพระราชบัญญัตินี้ ไม่จำเป็นต้องเพิ่มคำนิยามดังกล่าวเพราะได้มีการออกประกาศ เรื่อง เขตต่อเนื่องของราชอาณาจักรไทย ในราชกิจจานุเบกษาซึ่งกำหนดบริเวณดังกล่าวไว้ อย่างชัดเจนแล้ว ส่วนเรื่องการกำหนดเพิ่มอำนาจทางศุลกากรในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและไหล่ทวีปนั้น เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ตัดหลักการในเรื่องดังกล่าวออกไป จึงยังไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ในขั้นนี้ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้มอบหมายให้กรมศุลกากรรับไปปรับปรุงร่างบทบัญญัติในเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ หากยังมีความประสงค์จะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากรในอนาคต โดยให้นำข้อสังเกตของกระทรวงการต่างประเทศไปพิจารณาประกอบด้วย

นอกจากนี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำและวรรคตอนในบันทึกหลักการและเหตุผล ประกอบร่างพระราชบัญญัติฯ และร่างพระราชบัญญัติฯ ให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น และเป็นไปตามแบบการร่างกฎหมาย

๔. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศุลกากร โดยนำหลักการของพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๔ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมทั้งหมดมาบัญญัติรวมไว้เป็นฉบับเดียวกัน ย่อมทำให้เกิดความสะดวกในการบังคับใช้กฎหมาย โดยร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดขั้นตอนเกี่ยวกับการจัดเก็บอากรศุลกากรไว้อย่างเป็นระบบ กำหนดวิธีการในการนำเข้าและการส่งของออกในแต่ละกรณี ให้มีความชัดเจน สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและลักษณะการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ

ในปัจจุบัน และได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง ทำเรือรับอนุญาต และเขตปลอดอากร รวมทั้งการประกอบกิจการในเขตปลอดอากร เพื่อให้ การกำกับดูแลการค้าในเรื่งดังกล่าวมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังได้ปรับปรุง บทกำหนดโทษที่เกี่ยวกับการศุลกากรให้มีความชัดเจน สอดคล้องกับรูปแบบการทำความผิด ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทำให้การป้องกันและปราบปรามการทำความผิดดังกล่าวได้ผลดียิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๕๔

บทบาทของศุลกากรไทยกับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC)*

บทบาทของศุลกากรภายใต้ AEC

เนื่องจากศุลกากรมีหน้าที่หลักในการอำนวยความสะดวกและรักษาความปลอดภัยทางการค้า รวมทั้งการควบคุมการกระทำผิดทางศุลกากร จึงมีบทบาทสำคัญในการเคลื่อนย้ายสินค้าอย่างเสรีซึ่งเป็นหลักการสำคัญหนึ่งของ AEC Blueprint ที่จะส่งเสริมการไปสู่จุดหมายของการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน

ในการนี้ กรมศุลกากรได้มีคำสั่งกรมฯที่ ๒๓๖/๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อเตรียมการรองรับการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) ให้มีอำนาจหน้าที่หลักในการศึกษาวิเคราะห์และพิจารณาเสนอแนะยุทธศาสตร์และแนวทางการดำเนินงานของกรมศุลกากรในการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมายระเบียบปฏิบัติแนวทางการปฏิบัติพิธีการศุลกากร การควบคุมทางศุลกากร การกำหนดที่ทำการด่านพรมแดนเพื่อสนับสนุนและรองรับการรวมตัวดังกล่าวด้วย

สำหรับการดำเนินงานเพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านยุทธศาสตร์การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันของอาเซียนโดยเฉพาะในส่วนของการเคลื่อนย้ายสินค้าอย่างเสรีนั้น มีมาตรการที่สำคัญซึ่งกรมศุลกากรดำเนินการแล้วและอยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อสนับสนุนการรวมกลุ่มดังกล่าว ดังนี้

๑. มาตรการยกเลิกภาษีศุลกากรและมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี

๑.๑ มาตรการยกเลิกภาษีศุลกากร (Elimination of Tariffs) ปัจจุบันความตกลงที่เกี่ยวกับการลดและยกเว้นอากรศุลกากรที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ASEAN Trade in Goods Agreement: ATIGA) โดยในส่วนของประเทศไทย ตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ สินค้าทั้งหมดที่มีถิ่นกำเนิดจากอาเซียนไม่ต้องเสียภาษีศุลกากร ยกเว้นสินค้าอ่อนไหวสินค้า ๔ ชนิด เสียภาษีร้อยละ ๕ โดยไม่มีรายการสินค้าที่ไม่นำมาลดภาษี

ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพันธกรณีดังกล่าว กรมศุลกากรได้ดำเนินการออกประกาศกระทรวงการคลังมาเป็นลำดับ โดยประกาศกระทรวงการคลังที่มีผลใช้บังคับในปัจจุบัน ได้แก่ ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การยกเว้นอากรและลดอัตราอากรศุลกากรสำหรับของที่มีถิ่นกำเนิดจากอาเซียน ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๕ ซึ่งสินค้าจำนวน ๙, ๕๔๔ ประเภทย่อย มีอัตราอากรเป็นร้อยละ ๐ คงเหลือเพียงรายการสินค้าอ่อนไหว ๔ ชนิด ใน ๑๔ ประเภทย่อย ได้แก่ ไม้ตัดดอก มันฝรั่งสด และแช่เย็น กาแฟที่ไม่ได้คั่ว และเนื้อมะพร้าวแห้ง ตามประเภทย่อย ๐๖๐๓.๑๑.๐๐ ประเภทย่อย ๐๖๐๓.๑๒.๐๐ ประเภทย่อย ๐๖๐๓.๑๓.๐๐ ประเภทย่อย ๐๖๐๓.๑๔.๐๐ ประเภทย่อย ๐๖๐๓.๑๕.๐๐ ประเภทย่อย ๐๖๐๓.๑๙.๐๐ ประเภทย่อย ๐๗๐๑.๑๐.๐๐ ประเภทย่อย ๐๗๐๑.๙๐.๐๐ ประเภทย่อย ๐๙๐๑.๑๑.๑๐ ประเภทย่อย ๐๙๐๑.๑๑.๙๐ ประเภทย่อย ๐๙๐๑.๑๒.๑๐ ประเภทย่อย ๐๙๐๑.๙๐.๑๐ และประเภทย่อย ๑๒๐๓.๐๐.๐๐ ซึ่งยังคงมีอัตราอากรเป็นร้อยละ ๕

* ที่มา : กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง

๑.๒ มาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (Non Tariff Barriers: NTB) นอกจากความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ASEAN Trade in Goods Agreement : ATIGA) จะกล่าวถึงประเด็น มาตรการการลดภาษีแล้วนั้น ในความตกลงดังกล่าวยังได้กล่าวถึง**มาตรการที่ไม่ใช่ภาษี** ซึ่งมีผลทำให้ประเทศไทยต้องดำเนินการตามความตกลงข้างต้น เช่น การปรับปรุงมาตรการจำกัดปริมาณการนำเข้า – ส่งออกของสินค้าประเภทต่างๆ เป็นต้น

๒. การปรับปรุงแก้ไขกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าและระเบียบวิธีปฏิบัติที่ทันสมัย

ในการรวมกลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่มีการลดภาษีนำเข้าสินค้าระหว่างกันนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการกำหนดแหล่งที่มาของวัตถุดิบที่นำมาผลิตสินค้าหรือที่เรียกว่า **กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า (Rule of Origin)** ซึ่งเป็นการกำหนดอัตราสัดส่วนร้อยละของวัตถุดิบที่นำมาผลิตสินค้าว่ามีสัดส่วนมากพอที่จะได้รับเกณฑ์ลดภาษีตาม CEPT หรือไม่

ทั้งนี้ กรมศุลกากรได้ดำเนินการปรับปรุงกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้านี้มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ โดยในปัจจุบันยังอยู่ในระหว่างการปรับขั้นตอนการออกใบรับรองการปฏิบัติให้ง่ายขึ้น รวมถึงการทบทวนการใช้กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียนในภาพรวมเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกัน

นอกจากนี้ ประเทศสมาชิกอาเซียนได้ตกลงร่วมกันในการนำระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองโดยผู้ส่งออก (Self-Certification) มาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน และเพื่อให้เป็นไปตามหลักการประเมินตนเองของระบบภาษี กรมศุลกากรอยู่ระหว่างการดำเนินโครงการนำร่องที่ ๑ ของ Self-Certification (SC๑) ร่วมกับภาคีประเทศสมาชิกอาเซียนอีก ๓ ประเทศ คือ บรูไน มาเลเซีย และสิงคโปร์ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๔ นอกจากนี้ สภาผู้แทนราษฎรได้อนุมัติให้กรมฯ เข้าร่วมโครงการนำร่องที่ ๒ (SC๒) แล้ว และกรมฯ อยู่ในระหว่างการร่างกฎระเบียบเพื่อรองรับโครงการดังกล่าวในขณะนั้น โดยหลังจากนี้ ประเทศไทยจะสามารถใช้ได้ทั้ง SC๑ และ SC๒ ซึ่งขึ้นอยู่กับประเทศภาคีว่าใช้ระบบใดในการนำเข้า – ส่งออก

กรมศุลกากรยังได้เตรียมการรับรองระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองโดยผู้ส่งออก ทั้งในส่วนของการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบจากการเข้าร่วมโครงการนำร่องดังกล่าว และการเตรียมความพร้อมในการยกร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว รวมทั้งการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ในเรื่องระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองให้กับเจ้าหน้าที่ศุลกากรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดผ่านทางสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ

๓. มาตรการอำนวยความสะดวกทางการค้าเพื่อลดต้นทุนทางธุรกรรม

ในส่วนของการดำเนินมาตรการอำนวยความสะดวกทางการค้าเพื่อลดต้นทุนทางธุรกรรมแก่ผู้ประกอบการนั้น กรมฯ ดำเนินการมาตรการที่สำคัญ ประกอบด้วย (๑) การให้คำวินิจฉัยราคาศุลกากรล่วงหน้า (Advanced Ruling on Valuation) (๒) บริการจำแนกประเภทพิกัดอัตราศุลกากรล่วงหน้า (Advanced Ruling on Tariff Classification) และ (๓) โครงการนำร่องการให้บริการการวินิจฉัยถิ่นกำเนิดสินค้านำร่อง (Advanced Ruling on Rules of Origin Pilot Project)

นอกจากนี้ อาเซียนยังได้ตกลงร่วมกันในการใช้ใบขนสินค้าอาเซียน (ASEAN Customs Declaration Document: ACDD) ที่มีรูปแบบเดียวกัน เพื่อให้สมาชิกใช้ในการผ่านพิธีการศุลกากรสำหรับการนำเข้า/ส่งออก และใช้ผ่านแดนภายในอาเซียน ซึ่งขณะนี้ กรมศุลกากรอยู่ในระหว่างการพัฒนาข้อมูลใบขนสินค้าอาเซียนให้สอดคล้องควบคู่ไปกับการจัดทำระบบ ASEAN Single Window

สำหรับการสร้างความปลอดภัยในห่วงโซ่อุปทานการผลิตระหว่างประเทศ ผ่านโครงการผู้ประกอบการระดับมาตรฐานเออีโอ (Authorized Economic Operators: AEOs) และการจัดทำความตกลงยอมรับร่วมกันระหว่างศุลกากรประเทศคู่เจรจา (Mutual Recognition Arrangements: MRAs) นั้น กรมศุลกากรได้ดำเนินการโครงการ AEOs ของผู้ประกอบการไทย พร้อมทั้งได้เปิดรับสมัครผู้ประกอบการที่จะเข้าร่วมโครงการ AEOs อยู่เป็นระยะ ซึ่งขณะนี้บริษัทที่ได้รับรองสถานภาพเป็น AEOs สำหรับผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก และตัวแทนออกของแล้วจำนวนทั้งหมด ๒๒ บริษัท ซึ่งในเดือนกันยายน ปี ๒๕๕๖ กรมศุลกากรจะยกเลิกระบบ Gold Card และ Licensed Customs Broker เพื่อนำโครงการ AEOs มาใช้อย่างเต็มรูปแบบ

นอกจากมาตรการอำนวยความสะดวกทางการค้าที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ประเทศสมาชิกอาเซียนได้มีความพยายามร่วมกันพัฒนาระบบศุลกากรผ่านแดนอาเซียน ภายใต้กรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าผ่านแดน (ASEAN Framework Agreement on the Facilitation of Goods in Transit) มีวัตถุประสงค์ที่จะให้ประเทศสมาชิกอาเซียนอนุญาตให้รถยนต์ขนส่งที่จดทะเบียนในประเทศสมาชิกอื่นสามารถขนส่งสินค้าผ่านประเทศตนได้ โดยกรอบความตกลงนี้มีผลบังคับใช้เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๔๓ ผลในทางปฏิบัติต้องรอการลงนามในพิธีสารทั้ง ๙ ฉบับ ซึ่งถ้าทุกประเทศให้สัตยาบันครบแล้วจะทำให้สามารถขนส่งสินค้าผ่านแดนระหว่างกันได้อย่างเสรีผ่านเส้นทางที่แต่ละประเทศกำหนดโดยได้รับการยกเว้นการจัดเก็บภาษีและค่าบริการอื่น ๆ โดยมีการจัดตั้งระบบศุลกากรผ่านแดน มีมาตรการตรวจโรคในคนและพืช และอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าเน่าเสียง่าย ทั้งนี้จะไม่อนุญาตให้ขนส่งสินค้าอันตรายผ่านแดนและไม่อนุญาตให้ขนส่งสินค้าต้องห้ามหรือสินค้าที่ถูกจำกัดผ่านดินแดนประเทศอื่น ทั้งนี้ ศุลกากรรับผิดชอบพิธีสารจำนวน ๒ ฉบับ คือ พิธีสาร ๒ : การกำหนดที่ทำการพรมแดน (Designation of Frontier Posts) และพิธีสาร ๗ : ระบบศุลกากรผ่านแดน (Customs Transit System) ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการร่วมกันของสมาชิกอาเซียนทั้ง ๑๐ ประเทศ

ร่างพิธีสารทั้ง ๒ ฉบับมีดังนี้

ร่างพิธีสารที่ ๒ ซึ่งได้เสนอขอแก้ไขที่ทำการพรมแดน

ร่างพิธีสารที่ ๗ คณะทำงานด้านพิธีการศุลกากรและการอำนวยความสะดวกทางการค้า (Customs Procedures and Trade Facilitation Working Group: CPTFWG) ได้ดำเนินการแก้ไขและจัดทำร่างพิธีสารที่ ๗ และภาคผนวกทางเทคนิคภายใต้กรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าผ่านแดนเสร็จสิ้นแล้ว ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กรมศุลกากรจึงมีการจัดสัมมนารับฟังความคิดเห็น เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

นอกจากนี้ กรมศุลกากรยังได้ดำเนินการพัฒนาพิกัดศุลกากรอาเซียน (ASEAN Harmonized Tariff Nomenclature: AHTN) จากฉบับปี ๒๕๕๐ (ค.ศ. ๒๐๐๗) ให้เป็นฉบับปี ๒๕๕๕ (๒๐๑๒) หรือ AHTN ๒๐๑๒/๑ เพื่อให้เกิดความทันสมัย มีความเหมาะสม อีกทั้งให้สอดคล้องกับระบบประเภทพิกัดย่อย ๘ หลักและมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป โดยประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง ๑๐ ประเทศได้มีการบังคับใช้ AHTN ๒๐๑๒/๑ แล้ว

๔. ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียวของอาเซียน (ASEAN Single Window)

สำหรับการอำนวยความสะดวกทางการค้านั้น นอกจากจะมีมาตรการที่กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้น ก็เป็นที่ทราบกันดีว่าระบบอิเล็กทรอนิกส์มีความสำคัญเป็นอย่างมากในโลกการค้าปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สามารถช่วยลดระยะเวลาในการดำเนินธุรกรรมทางการค้าต่าง ๆ เนื่องจากการนำเข้า - ส่งออกสินค้าจะต้องมีการติดต่อกับหลายหน่วยงาน รวมถึงต้องใช้เอกสารในการติดต่อยื่นเรื่องเพื่อขออนุมัติหรือขออนุญาตในเรื่องต่าง ๆ ทำให้ผู้ประกอบการเสียเวลาและทำให้ต้นทุนของผู้ประกอบการค่อนข้างสูง ลดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ ทั้งนี้ กรมศุลกากรได้จัดตั้ง National Single Window (NSW) เพื่อบูรณาการการเชื่อมโยงข้อมูลหน่วยงานภาครัฐและภาคธุรกิจไว้ ณ จุดเดียว

ในส่วนของการดำเนินการ ASEAN Single Window (ASW) นั้น ประเทศสมาชิกอาเซียนอยู่ในระหว่างการดำเนินการโครงการนำร่อง ASW โดยได้เริ่มโครงการเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๔ และได้มีการนำร่องเชื่อมโยงข้อมูลกับประเทศที่มีความพร้อมก่อนแล้วในปลายปี ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นการทดสอบแลกเปลี่ยนข้อมูลในส่วนของใบขนสินค้าอาเซียน (ASEAN Customs Declaration Document : ACDD) และ ATIGA Form D ระหว่างกัน

๕. มาตรการกระตุ้นการรวมกลุ่มทางศุลกากร

ประเทศสมาชิกอาเซียนได้มีการกระตุ้นให้เกิดการรวมกลุ่มทางศุลกากรผ่านมาตรการด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ ประกอบด้วย

๕.๑ การปรับปรุงแก้ไขความตกลงอาเซียนด้านศุลกากร (ASEAN Agreement on Customs: AAC) ศุลกากรประเทศสมาชิกอาเซียนได้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขความตกลงอาเซียนด้านศุลกากร (ASEAN Agreement on Customs: AAC) ซึ่งมีผลบังคับใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ให้มีความละเอียด ครอบคลุมในเรื่องพิธีปฏิบัติทางศุลกากร เพื่อให้สอดคล้องกับ ATIGA ในการสนับสนุนการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาเซียนได้ลงนามในร่างความตกลงดังกล่าวแล้วระหว่างการประชุมรัฐมนตรีคลังอาเซียนในวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ณ กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา

๕.๒ บันทึกความเข้าใจด้านความร่วมมือทางศุลกากรระหว่างอาเซียนกับศุลกากรจีน (Memorandum of Understanding between ASEAN and China on Customs Cooperation): ประเทศสมาชิกอาเซียนได้จัดทำบันทึกความเข้าใจด้านความร่วมมือทางศุลกากรระหว่างอาเซียนกับศุลกากรจีน เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้า พัฒนาเสริมสร้างสมรรถนะด้านบุคลากร สนับสนุนการเผยแพร่ข้อมูลรวมถึงการปรับปรุงด้านกฎระเบียบให้มีความโปร่งใสและเข้าถึงได้ง่ายยิ่งขึ้น รวมถึงขยายความร่วมมือด้านศุลกากรระหว่างอาเซียนและประเทศคู่เจรจาสำคัญ ซึ่งจะแสดงถึงความพร้อมของอาเซียนในการเปิดตลาดการค้า

และการลงทุนกับประเทศต่าง ๆ ที่อยู่นอกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมีขอบเขตความร่วมมือในด้านต่าง ๆ คือ การพัฒนาเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับพิธีการทางศุลกากร การเสริมสร้างสมรรถนะด้านบุคลากร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารด้านศุลกากร และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านกฎระเบียบภายในประเทศต่าง ๆ ทั้งนี้ ศุลกากรประเทศสมาชิกอาเซียนและศุลกากรจีน ได้มีการลงนามในบันทึกความเข้าใจดังกล่าวแล้ว ในระหว่างการประชุมอธิบดีศุลกากรอาเซียน ครั้งที่ ๒๐ ระหว่างวันที่ ๖-๘ มิถุนายน ๒๕๕๔ ณ กรุงเนปิดอว์ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์

๕.๓ แผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาทางศุลกากร : ในการกระตุ้นการรวมกลุ่มทางศุลกากรของประเทศสมาชิอาเซียนนั้น ได้ดำเนินการผ่านแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาทางศุลกากร (Strategic Plan of Customs Development: SPCD) ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของที่ประชุมอธิบดีศุลกากรอาเซียน (ASEAN Customs Director General Meeting) ทั้งนี้ แผน SPCD ดำเนินการผ่านคณะทำงานที่สำคัญ ๓ คณะ ประกอบด้วย คณะทำงานด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้าและพิธีการศุลกากร (Customs Procedures and Trade Facilitation Working Group: CPTFWG) คณะทำงานด้านป้องกันและปราบปรามศุลกากร (Customs Enforcement and Compliance Working Group: CECWG) และคณะทำงานด้านการเสริมสร้างสมรรถนะศุลกากร (Customs Capacity Building Working Group: CCBWG)

ที่ประชุมอธิบดีศุลกากรอาเซียนได้พิจารณาเห็นชอบร่างแผน SPCD ของปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘ ในการประชุมครั้งที่ ๒๑ ในวันที่ ๕ - ๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ณ กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์

๖. แผนงานศุลกากรเพื่อรองรับ AEC

สำหรับมาตรการดังกล่าวข้างต้นซึ่งเป็นมาตรการที่ต้องดำเนินการเพื่อรองรับ AEC นั้น กรมศุลกากรได้นำมาจัดทำเป็นแผนงานเพื่อรองรับ AEC จำแนกเป็น ๕ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (๓ แผนงาน/โครงการ)

แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย
๑.๑ โครงการศึกษาการจัดตั้งหน่วยงานศุลกากรเพื่อรองรับเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนที่เกี่ยวข้องกับ AEC	ผลการศึกษาเสนอผู้บริหาร (ต.ค. ๕๕ - ส.ค. ๕๖)
๑.๒ โครงการพัฒนาด่านพรมแดนหนองคายเพื่อพัฒนาศักยภาพของสถานที่ให้พร้อมในการรองรับการขยายตัวทางการค้าระหว่างประเทศภายใต้กรอบ AEC	ก่อสร้างอาคารและติดตั้งระบบ (ต.ค. ๕๕ - พ.ค. ๕๗)
๑.๓ การพัฒนาด่านศุลกากร - โครงการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน และเครื่องมืออุปกรณ์ รองรับการค้าเชื่อมโยงการค้าชายแดน และภูมิภาคฯ	ก่อสร้างปรับปรุงพัฒนาด่านศุลกากรและเครื่องมืออุปกรณ์ (โครงการต่อเนื่องปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙)

๒. ด้านพัฒนากฎหมาย กฎ และระเบียบ (๕ แผนงาน/โครงการ)

แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย
๒.๑ แผนงานการพัฒนาาระบบขนส่งผ่านแดน - โครงการจัดทำพิธีสาร ๒ ภายใต้กรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าผ่านแดน	เจรจากำหนดที่ทำการพรมแดน (ต.ค. ๕๕ - ก.ย. ๕๖)
๒.๒ แผนงานการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายหรือระเบียบใดอื่นๆ - โครงการศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายว่าด้วยศุลกากรกับ AEC Blueprint	สรุปผลการศึกษาเสนอกฎหมาย (ต.ค. ๕๕ - ก.ย. ๕๖)
๒.๓ แผนงานการจัดทำ Legal framework ที่เกี่ยวกับ ASW - โครงการจัดทำความตกลงว่าด้วยกรอบกฎหมายสำหรับระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียวของอาเซียน	ติดตามความคืบหน้าในการจัดทำร่างความตกลง (ต.ค. ๕๕ - ก.ย. ๕๘)
๒.๔ โครงการศึกษาโครงสร้างภาษีที่เอื้ออำนวยต่อการผลิตต่อเนื่องในอาเซียน เพื่อส่งเสริมการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว	สรุปผลการศึกษาเสนอกระทรวงฯ (ม.ค. ๕๕ - ก.ย. ๕๖)
๒.๕ โครงการแปลแบบฟอร์มในประมวลระเบียบปฏิบัติศุลกากรเป็นภาษาอังกฤษ	แปลแบบฟอร์มในประมวลฯ (ต.ค. ๕๕ - มิ.ย. ๕๘)

๓. ด้านระบบงาน (๖ แผนงาน/โครงการ)

แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย
๓.๑ แผนงานการจัดตั้งการให้บริการระบบ NSW -โครงการจัดตั้งการให้บริการระบบ National Single Window : NSW ของประเทศ	เชื่อมโยงข้อมูล ๓๖ หน่วยงาน (ต.ค. ๕๕ - ก.ย. ๕๘)
๓.๒ แผนงานการนำร่องการแลกเปลี่ยนข้อมูล ACDD -โครงการเชื่อมโยงข้อมูลและเอกสารระหว่างประเทศตามระบบ NSW และ ASW เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าในภูมิภาค	ทดสอบแลกเปลี่ยนข้อมูล ๖ ประเทศ (อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน ฟิลิปปินส์และเวียดนาม) (ต.ค. ๕๕ - พ.ค. ๕๖)
๓.๓ แผนงานการผ่านพิธีการศุลกากรด้วยใบขนสินค้าอาเซียน(ACDD) -โครงการผ่านพิธีการศุลกากรด้วยใบขนสินค้าอาเซียน	ผลการศึกษาเสนอผู้บริหาร (ต.ค. ๕๕ - ก.ย. ๕๖)

แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย
๓.๔ แผนงาน/โครงการ “Cargo Processing Model (Air)” -โครงการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมในการดำเนินการ Cargo Processing Model (Air)	ผลการศึกษาเสนอผู้บริหาร (ต.ค. ๕๕ – ก.ย. ๕๖)
๓.๕ โครงการจัดทำฐานข้อมูลและการพัฒนาเพื่อความโปร่งใสทางการค้า	มีฐานข้อมูลฯ ในการเผยแพร่ (ก.พ. ๕๖ – ก.ค. ๕๖)
๓.๖ โครงการระบบคลังข้อมูลการค้าของประเทศรองรับ ASEAN Trade Repository	มีระบบคลังข้อมูลการค้า (ต.ค. ๕๕ – ก.ย. ๕๗)

๔. ด้านเทคโนโลยี เครื่องมือและอุปกรณ์ (๒ แผนงาน/โครงการ)

แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย
๔.๑ โครงการเพิ่มประสิทธิภาพระบบติดตามทางศุลกากร(Tracking System) ระบบโทรทัศน์วงจรปิด(CCTV System) และระบบเทคโนโลยีอื่นที่เหมาะสมกับการควบคุมทางศุลกากรเพื่อใช้ในการตรวจสอบสินค้าผ่านแดน	พัฒนาระบบ RFID ระบบ GPS ระบบ CCTV (ก.พ.๕๖-ก.ย.๕๗)
๔.๒ โครงการนำระบบตรวจสอบตู้คอนเทนเนอร์สินค้าด้วยเครื่องเอ็กซเรย์มาใช้ในการตรวจสอบสินค้าผ่านแดน	พัฒนาระบบตรวจสอบตู้คอนเทนเนอร์สินค้าด้วยเครื่องเอ็กซเรย์ (ต.ค.๕๕-มี.ค.๖๐)

๕. ด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคล (๖ แผนงาน/โครงการ)

แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย
๕.๑ แผนงานการฝึกอบรมและการประชุมเรื่อง Self Certification -โครงการสัมมนาหลักสูตร“กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า : โครงการนำร่องที่ ๑ และ ๒ ของ Self Certification (SC) เตรียมการรองรับ (AEC)”	จัดสัมมนาอบรมประชุมเชิงปฏิบัติการ (ต.ค. ๕๕ – ก.ย. ๕๖)
๕.๒ แผนงานการพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับ (AEC) -โครงการพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	อบรมพัฒนาเจ้าหน้าที่ศุลกากร ๑๒ หลักสูตร (ต.ค. ๕๕ – ก.ย. ๕๖)
๕.๓ โครงการการพัฒนาผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC)	สรุปผลการจัดกิจกรรม (ต.ค. ๕๕ – ก.ย. ๕๖)

แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย
๕.๕ โครงการข้อเสนอการเปลี่ยนแปลงเพื่อสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ -บทลงโทษตัวแทนออกของที่กระทำความผิดอย่างชัดเจน -บทลงโทษของเจ้าหน้าที่ที่กระทำความผิดอย่างชัดเจน -การปรับเปลี่ยนกระบวนการและไม่เสนอสินบน/เงินใต้โต๊ะแก่เจ้าหน้าที่	กำหนดมาตรการ ระเบียบ และปรับเปลี่ยนกระบวนการ (ต.ค. ๕๕ - มิ.ย. ๕๖)
๕.๖ โครงการให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการและการเงินแก่ประเทศสมาชิกใหม่	ประเมินผลการดำเนินการ (ต.ค. ๕๕ - ก.ย. ๕๖)

By International Cooperation Div.

As of ๒๒ May ๒๐๑๓

๑๗ ปีสินบนรางวัลศุลกากรฯ “เจ้าหน้าที่-สายลับ” รับเงิน ๑๕,๑๘๑ ล้านบาท อธิบดีระบุสังคายนากรมใหม่ เกือบความเหลื่อมล้ำ

ตามที่สำนักข่าวออนไลน์ไทยพับลิก้าใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ยื่นแบบคำขอข้อมูลสถิติการจ่ายเงินสินบนและรางวัลเจ้าหน้าที่ในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมาต่อกรมศุลกากร โดยขอให้จำแนกตามประเภทคดี อาทิ คดีลักลอบขนสินค้าหนีภาษี และคดีหลบเลี่ยงภาษี สำแดงราคา อัตราภาษี เป็นเท็จ พร้อมกับเปรียบเทียบในการจัดสรรเงินสินบนรางวัลให้กับผู้แจ้งเบาะแสและเจ้าหน้าที่

ล่าสุด เจ้าหน้าที่สำนักกฎหมาย กรมศุลกากร แจ้งให้มารับข้อมูลสถิติการจ่ายเงินสินบนรางวัล โดยเจ้าหน้าที่สำนักกฎหมายชี้แจงว่า ที่ผ่านมารกรมศุลกากรไม่ได้จัดเก็บข้อมูลสถิติการจ่ายเงินสินบนและรางวัลแยกตามประเภทคดี (คดีลักลอบและคดีหลีกเลี่ยง) แต่จัดเก็บข้อมูลการจ่ายเงินสินบนรางวัลจำแนกตามประเภทของผู้รับเงิน คือ ผู้แจ้งเบาะแสกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในส่วนของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับเงินรางวัลนั้น กรมศุลกากรก็ไม่ได้จัดเก็บข้อมูลจำแนกประเภทว่าเป็นเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรหรือตำรวจ และกรมสอบสวนคดีพิเศษ (ดีเอสไอ) ได้รับเงินรางวัลนำจับจากกรมศุลกากรเป็นจำนวนเงินเท่าไร โดยเป็นข้อมูลตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๙-๒๕๕๘

การจัดสรรผลประโยชน์วินสินบนและรางวัลนำจับของกรมศุลกากรช่วง 10 ปีที่ผ่านมา

หน่วย: ล้านบาท

ปีงบประมาณ	รายได้จากการขายของกลางรวมค่าปรับกรณีเลี่ยงภาษี**	Bunk	Quota	Lot (Bunk+Quota)	ส่วนได้รับโดยผู้แจ้งเบาะ
2549	2,399	291	357	648	1,751
2550	2,879	251	511	762	2,117
2551	2,219	272	328	600	1,619
2552	1,853	231	271	502	1,351
2553	6,711	935	878	1,814	4,877
2554	3,139	394	457	851	2,288
2555	2,582	297	378	675	1,887
2556	2,824	341	406	747	2,058
2557	3,293	458	442	900	2,393
2558	3,532	448	509	957	2,574
รวม	31,432	3,939	4,576	8,514	22,918

ที่มา: กรมศุลกากร

หมายเหตุ: **ประมาณการรายได้จากการขายของกลาง (กรณีลักลอบนำเข้าสินค้าหนีภาษี) รวมรายได้จากการปรับ 2-4 เท่าของมูลค่าสินค้า (กรณีหลีกเลี่ยงอากร)

* ที่มา : ไทยพับลิก้า, www.thaipublica.org สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙

จากข้อมูลดังกล่าวพบว่า ในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปีงบประมาณ ๒๕๔๒-๒๕๕๘) มีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ กรณีลักลอบนำเข้าสินค้า ถูกยึดของกลางขายทอดตลาด และกรณีหลบเลี่ยงภาษีต้องจ่ายค่าปรับ ๒-๔ ของมูลค่าสินค้า รวมกันคิดเป็นมูลค่าประมาณ ๓๑,๔๓๒ ล้านบาท กรมศุลกากรนำเงินจำนวนนี้มาจัดสรรจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลทั้งสิ้น ๘,๕๑๔ ล้านบาท โดยจ่ายให้ผู้แจ้งเบาะแส (สายลับ) ๓,๙๓๙ ล้านบาท และจ่ายเป็นเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ผู้จับกุม (ศุลกากร, ตำรวจ, ดีเอสไอ) ๔,๕๗๖ ล้านบาท ส่วนที่เหลือนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดินประมาณ ๒๒,๙๑๘ ล้านบาท

สำหรับปีที่มีการจ่ายเงินสินบนรางวัลมากที่สุด ๕ อันดับมีดังนี้

อันดับ ๑ ปีงบประมาณประมาณ ๒๕๕๓ กรมศุลกากรจ่ายเงินสินบนรางวัลทั้งสิ้น

๑,๘๓๔ ล้านบาท โดยจ่ายเงินสินบนให้ผู้แจ้งเบาะแส หรือ “สายลับ” ๙๓๕ ล้านบาท และจ่ายให้เจ้าหน้าที่ ๘๙๘ ล้านบาท ถือเป็นปีที่มีการประมูลการจ่ายเงินสินบนรางวัลมากที่สุดในประวัติศาสตร์ และยังเป็นปีที่มีการจ่ายเงินสินบนให้สายลับมากที่สุดในรอบ ๑๐ ปีด้วย

แหล่งข่าวจากกรมศุลกากรเปิดเผยว่า สาเหตุที่ทำให้ยอดการเบิกจ่ายเงินสินบนรางวัลในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ มีจำนวนมากที่สุด เนื่องจากในปีนั้นมีผู้นำเข้ารายใหญ่ที่กระทำความผิดฐานสำแดงเท็จลงนามยอมรับความผิดต่อคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับกรมศุลกากร และจ่ายเงินค่าปรับ ๒ เท่าของมูลค่าสินค้ารวมค่าอากร เช่น คดีนำเข้าเหล็กฉาบซิลิกอน คดีนี้มีผู้ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าหลายรายยอมจ่ายเงินค่าปรับและค่าอากรให้กับกรมศุลกากรเฉพาะในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท และยังมีคดีนำเข้าอะไหล่รถยนต์ โดยคดีนี้มีผู้ผลิตรถยนต์รายหนึ่งใช้สิทธิข้อตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) แต่ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กรมศุลกากรกำหนด จึงถูกเรียกเก็บภาษีย้อนหลังพร้อมค่าปรับอีก ๔ เท่าของมูลค่าสินค้ารวมค่าอากร ต่อสู้คดีกันมานาน ในที่สุดยอมจ่ายค่าปรับให้กับคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับ ๒ เท่าของมูลค่าสินค้ารวมอากร คิดเป็นเงิน ๘๘๐ ล้านบาท

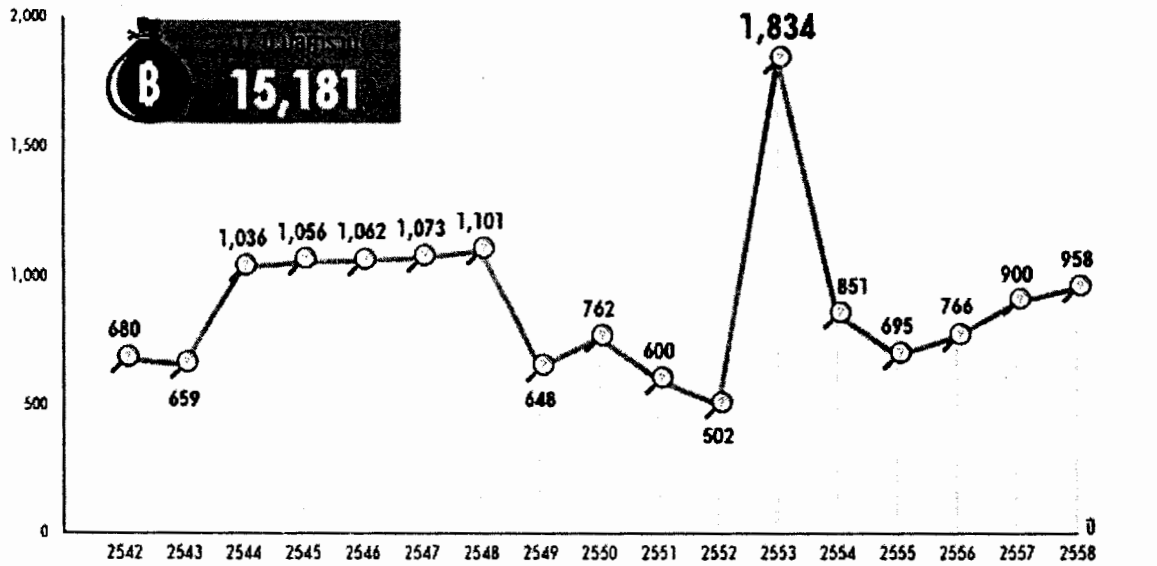
อันดับ ๒ ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ มียอดรวมการเบิกจ่ายเงินสินบนรางวัลทั้งสิ้น ๙๕๘ ล้านบาท จัดสรรเป็นเงินสินบนให้สายลับ ๔๔๘ ล้านบาท เป็นเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ ๕๐๙ ล้านบาท

อันดับ ๓ ปีงบประมาณ ๒๕๕๗ มีการเบิกจ่ายเงินสินบนรางวัลทั้งสิ้น ๙๐๐ ล้านบาท จ่ายให้สายลับ ๔๕๘ ล้านบาท จ่ายให้กับเจ้าหน้าที่ ๔๔๒ ล้านบาท

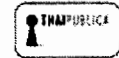
อันดับ ๔ ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ มีการเบิกจ่ายเงินสินบนรางวัลทั้งสิ้น ๘๕๑ ล้านบาท จ่ายให้สายลับ ๓๙๔ ล้านบาท จ่ายให้กับเจ้าหน้าที่ ๔๕๗ ล้านบาท

อันดับ ๕ ปีงบประมาณ ๒๕๕๖ มีการเบิกจ่ายเงินสินบนรางวัลทั้งสิ้น ๗๖๖ ล้านบาท จ่ายให้สายลับ ๓๖๑ ล้านบาท จ่ายให้กับเจ้าหน้าที่ ๔๐๕ ล้านบาท

ยอดการเบิกจ่ายเงินสินบน-รางวัลให้เจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้อง (สายสืบ) ช่วง 17 ปีที่ผ่านมา (ปี 2542-2558) หน่วย: ล้านบาท

ที่มา: ส่วนบริการการเบิกจ่าย สำนักบริหารกลาง กรมศุลกากร

หากนำสถิติการจ่ายเงินสินบนรางวัลล่าสุดที่ได้รับจากกรมศุลกากรมารวมกับฐานข้อมูลเดิมที่สำนักข่าวออนไลน์ไทยพับลิก้าเคยรวบรวมไว้ พบว่าในช่วง ๑๗ ปีที่ผ่านมา (ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๒ - ๒๕๕๘) กรมศุลกากรจ่ายเงินสินบนรางวัลให้สายสืบและเจ้าหน้าที่รวมทั้งสิ้น ๑๕,๑๘๑ ล้านบาท โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ เป็นปีที่มีการเบิกจ่ายเงินสินบนรางวัลมากที่สุดในรอบ ๑๗ ปี อันดับ ๒ ปีงบประมาณ ๒๕๔๘ มีการเบิกจ่ายเงินสินบนรางวัลทั้งสิ้น ๑,๑๐๑ ล้านบาท อันดับ ๓ ปีงบประมาณ ๒๕๔๗ มีการเบิกจ่ายเงินสินบนรางวัลทั้งสิ้น ๑,๐๗๓ ล้านบาท อันดับ ๔ ปีงบประมาณ ๒๕๔๖ มีการเบิกจ่ายเงินสินบนรางวัลทั้งสิ้น ๑,๐๖๒ ล้านบาท และอันดับ ๕ ปีงบประมาณ ๒๕๔๕ มีการเบิกจ่ายเงินสินบนรางวัลทั้งสิ้น ๑,๐๕๖ ล้านบาท

ต่อเรื่องนี้ นายกุลิศ สมบัติศิริ อธิบดีกรมศุลกากร ได้เคยกล่าวก่อนหน้านี้โดยยืนยันว่า ยังคงเห็นหน้าแก้ไขร่างพระราชบัญญัติศุลกากร ๒๕๖๔ ซึ่งมีผลบังคับใช้มานานกว่า ๔๐ ปี ถึงเวลาถูกสังคายนาครั้งใหญ่ หลังจากร่างกฎหมายผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ทางสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแต่งตั้งคณะกรรมการพิเศษที่มีนายพนัส สิมะเสถียร อดีตปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธาน กรรมการประกอบด้วยนายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง, นายศุภรัตน์ คุ้มมณีกุล อดีตปลัดกระทรวงการคลัง, นายเข้มชัย ชุตินวงศ์ ผู้ตรวจการอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด และนางพรทิพย์ จาละ อดีตเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ทำหน้าที่ปรับปรุงแก้ไข และตรวจทานถ้อยคำร่าง พ.ร.บ.ศุลกากรฉบับใหม่ทั้ง ๓๐๐ มาตรา โดยจัดหมวดหมู่ตามบทบาทและภารกิจใหม่ของกรมศุลกากร อาทิ เรื่องอำนวยความสะดวกทางการค้า หมวดการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพ หมวดของการปกป้องสังคม รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์การจ่ายเงินสินบนรางวัลใหม่อย่างบูรณาการ

“ปัจจุบันเจ้าหน้าที่ที่อยู่ตามด่านศุลกากรไม่ยอมมานั่งในตำแหน่งวิชาการ เพราะไม่ได้อะไร เนื่องจากไม่ใช่งานหลักของกรมศุลกากร อยากไปประจำการที่ด่านศุลกากรมากกว่า ในอนาคตหากมีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเสร็จเรียบร้อย เรื่องการจ่ายเงินสินบนรางวัลจะไม่มีประเด็นเรื่องความเหลื่อมล้ำของเจ้าหน้าที่อีกต่อไป” นายกุลิศกล่าว

อนึ่ง การแก้ไขหลักเกณฑ์การจ่ายเงินสินบนรางวัลตามที่กำหนดในร่าง พ.ร.บ.ศุลกากรฉบับใหม่ มีสาระสำคัญดังนี้

๑. ปรับลดอัตราการจ่ายเงินรางวัลที่จ่ายให้กับเจ้าหน้าที่ผู้จับกุม เดิมจ่าย ๒๕% ของเงินรายได้จากการขายของกลางหรือค่าปรับ ปรับลดเหลือ ๑๕% และกำหนดเพดานในการจ่ายเงินรางวัลไม่เกิน ๕ ล้านบาทต่อคดี ส่วนเงินสินบนที่จ่ายให้สายลับที่แจ้งความนำจับให้จ่ายในอัตราเดิมที่ ๓๐% แต่จ่ายเงินสูงสุดไม่เกิน ๑๐ ล้านบาทต่อคดี

๒. ปรับปรุงบทลงโทษตามมาตรา ๒๗ แห่ง พ.ร.บ.ศุลกากร ๒๕๖๙ โดยพิจารณาโทษตามเจตนาของการกระทำความผิด แบ่งเป็น ๓ กรณี คือ ๑) ความผิดฐานลักลอบนำเข้าสินค้าที่ไม่ได้ผ่านพิธีการศุลกากรโดยถูกต้อง ๒) ความผิดฐานหลีกเลี่ยงอากร และ ๓) ความผิดฐานหลีกเลี่ยงข้อห้ามข้อจำกัด (สินค้าที่อยู่ในการควบคุมและกำกับดูแลของหน่วยงาน ๙๐ แห่ง)

ตามระเบียบกรมศุลกากรว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและรางวัล พ.ศ.๒๕๑๗ มอบอำนาจให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจสั่งจ่ายเงินรางวัลตามระเบียบที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดโดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี ดังนี้

๑. กำหนดให้จ่ายเงินรางวัลแก่เจ้าหน้าที่ที่ตรวจพบการกระทำความผิด ๑ ใน ๓ ของเงินรางวัล หากมีเจ้าหน้าที่ที่ตรวจพบการกระทำความผิดหลายคน ระเบียบฉบับนี้กำหนดให้แบ่งจ่ายคนละเท่า ๆ กัน

๒. เงินรางวัลส่วนที่เหลือ ๒ ใน ๓ นำมาจัดสรรให้กับผู้สั่งการให้จับกุม ผู้จับกุม ผู้ร่วมจับกุม ผู้ตรวจพบการกระทำความผิด ผู้ร่วมวางแผนหรือร่วมดำเนินการก่อนการจับกุม ผู้ดำเนินการภายหลังการจับกุมอันเป็นประโยชน์ช่วยการจับกุมเป็นผลสำเร็จ และผู้ที่ไม่ใช่พนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ได้ช่วยเหลือให้การจับกุมหรือการตรวจพบการกระทำความผิดเป็นผลสำเร็จ ซึ่งการจัดสรรเงินรางวัลในส่วนนี้ประกอบไปด้วยอธิบดี ๑๒ ส่วน, รองอธิบดีคนละ ๑๑ ส่วน, ผู้อำนวยการสำนักคนละ ๑๐ ส่วน, หัวหน้าส่วนซี ๗ และ ๘ ได้คนละ ๙ ส่วน, ซี ๗ และซี ๘ ที่ไม่ใช่หัวหน้าส่วนได้คนละ ๘ ส่วน, ซี ๕ ซี ๖ คนละ ๗ ส่วน, ซี ๓ ซี ๔ ได้คนละ ๖ ส่วน, ซี ๒ ได้คนละ ๕ ส่วน, ซี ๑ ได้คนละ ๓ ส่วน และผู้ช่วยเหลือไม่ได้จับกุมโดยตรงได้คนละ ๑ ส่วน ลดหลั่นกันมาตามลำดับ

วิเคราะห์เปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติศุลกากรฉบับใหม่*

รายการที่เปลี่ยนแปลง	พ.ร.บ.ศุลกากร ๒๕๖๙	ร่าง พ.ร.บ.ศุลกากรใหม่
๑. ขยายฐานความผิด เพื่อให้ครอบคลุม การหลีกเลี่ยงอากรทุกกรณีทำให้มีโอกาส ได้เงินรางวัลเพิ่มมากขึ้น	ความผิดฐานลักลอบนำเข้า-ส่งออกสินค้า ต้องห้าม-ต้องกำกับ	ความผิดฐานลักลอบ หรือหลีกเลี่ยง ข้อจำกัด-ข้อห้าม หรือ หลีกเลี่ยงอากร
๒. ปรับลดอัตราการจ่ายเงินสินบนรางวัล	๕๕% ของค่าปรับ ๔ เท่า และรายได้จากการขายของกลาง	๕๕% ของค่าปรับ และรายได้จากการขายของกลาง
๒.๑ จ่ายเงินรางวัลเจ้าหน้าที่	๒๕%	๑๕% ไม่เกิน ๕ ล้านบาทต่อคดี
๒.๒ กรณีไม่มีสายลับ จ่ายเงินรางวัลเจ้าหน้าที่	๓๐%	๒๐% ไม่เกิน ๕ ล้านบาทต่อคดี
๒.๓ จ่ายเงินสินบนให้สายลับ/ผู้แจ้งความนำจับ	๓๐%	๓๐% ไม่เกิน ๑๐ บาทต่อคดี
๒.๔ กรณีไม่มีสายลับ จ่ายเงินรางวัลเจ้าหน้าที่	๓๐%	๒๐% ไม่เกิน ๑๐ ล้านบาทต่อคดี
๒.๕ จ่ายเงินรางวัล เจ้าหน้าที่ที่ตรวจพบ ผู้ประกอบการเสียภาษีไม่ครบถ้วน เป็นผลทำให้จัดเก็บภาษีได้เพิ่มขึ้น	๑๐% ของภาษีที่เก็บได้เพิ่มเติม	๑๐% ของภาษีที่เก็บได้เพิ่มเติม รวมเงินเพิ่ม ๑% ต่อเดือนนับจากวันที่ค้างชำระภาษี

* ที่มา : ไทยพับลิก้า, www.thaipublica.org สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙

รายการที่เปลี่ยนแปลง	พ.ร.บ.ศุลกากร ๒๕๖๙	ร่าง พ.ร.บ.ศุลกากรใหม่
๓. พิจารณาโทษปรับตามความหนัก-เบา	ในทางปฏิบัติ ปรับ ๔ เท่าของมูลค่าสินค้า รวมค่าอากรทุกกรณี	ปรับ ๐.๕-๔ เท่าของมูลค่าสินค้า รวมค่าอากร (พิจารณาโทษตามความหนัก-เบา)
๓.๑ กรณีลักลอบนำเข้า-ส่งออกสินค้า (ไม่ผ่านพิธีการศุลกากร)	ปรับ ๔ เท่าของมูลค่าสินค้า รวมค่าอากร หรือ จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือทั้งจำและปรับ (มาตรา ๒๗)	ปรับ ๔ เท่าของมูลค่าสินค้ารวมค่าอากร หรือ จำคุก ๓ เดือน - ๑๐ ปี หรือ ทั้งจำและปรับ (มาตรา ๑๖๔)
๓.๒ กรณีนำเข้าสินค้าโดยไม่มีใบอนุญาต (ของต้องห้าม ต้องจำกัด)	ปรับไม่เกิน ๕ แสนบาท จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือทั้งจำและปรับ (มาตรา ๙๙)	ปรับตามกฎหมายหมายของส่วนราชการ ที่กำกับดูแล ๙๐ แห่ง หรือ จำคุก ๓ เดือน - ๑๐ ปี หรือทั้งจำและปรับ (มาตรา ๑๖๖)
๓.๓ กรณีหลีกเลี่ยงสำแดงรายการสินค้า เป็นเท็จ (ผ่านพิธีการศุลกากร)	ไม่มีกำหนดระยะเวลา	ปรับ ๐.๕-๔ เท่าของค่าอากรที่ชำระไม่ครบถ้วน หรือจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือ ทั้งจำและปรับ (มาตรา ๑๖๕)
๔. กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาคดี ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์		ไม่เกิน ๑๘๐ วัน หากไม่ได้ช่วยยุติส่งให้ศาลตัดสิน

ข่าว : ลดสินบนนำจับของหนีภาษี*

พระราชบัญญัติศุลกากร ที่ประกาศใช้ตั้งแต่ปี ๒๔๖๙ หรือเมื่อ ๘๔ ปีก่อน (สมัยนั้นประเทศไทย เปลี่ยนปีใหม่ตอนเดือนเมษายน) ได้กำหนดอัตราส่วนรางวัลนำจับสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ทั้งกรมศุลกากรเอง หรือตำรวจซึ่งให้เบาะแสเอาไว้ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ของอัตราค่าปรับที่ประเมิน และคนทั่วไป ๓๐ เปอร์เซ็นต์ โดยทั้งหมดนี้ไม่ได้มีการกำหนดอัตราขั้นต่ำต่อคดีไว้อีกต่างหาก และจากตัวเลขที่สูงนี้เอง ทำให้ประชาชนเกิดข้อสงสัยนานปีการว่า งานนี้จะเข้าข่ายเจ้าหน้าที่ซงเอง-กินเอง หรือเปล่า เพราะเรื่องนี้ คนที่รู้ดีที่สุดคงหนีไม่พ้นคนกันเอง และถ้าจะพูดกันถูกกว่านั้น เรื่องนี้ก็ถือเป็นหน้าที่ของกรมศุลกากร ที่จะต้องป้องกันไม่ให้มีสิ่งทีประชาชนเกิดข้อสงสัย

ด้วยกระแสที่มีมานาน ในที่สุดท่านประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงการคลังสมัยนั้น ต้องรีบเข้าไปจัดแจงปรับสภาพลักษณะด้วยการนำเรื่องการแก้ไขกฎหมาย ฉบับนี้เข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรี พร้อมเสนอแก้รางวัลสินบนของเจ้าหน้าที่จาก ๒๕ เปอร์เซ็นต์เป็น ๑๕ เปอร์เซ็นต์ โดยกำหนดเพดานไม่เกิน ๕ ล้านบาทต่อคดี ส่วนคนทั่วไปก็ยั้งอัตราส่วนเท่าเดิม แต่กำหนด เพดานไว้ที่ ๑๐ ล้านบาทต่อคดีเท่านั้น

ฉะนั้นงานนี้ต้องมาเปิดที่ไป-ที่มาของเรื่องรางวัลนำจับให้เห็นกันแบบชัด ๆ ว่าเป็นอย่างไร และมีกระบวนการอย่างไร

หากจะว่าไปแล้วเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ โดยเฉพาะในภาคธุรกิจ ซึ่งกล่าวถึงมานานแล้ว อย่างเช่นคำให้สัมภาษณ์ของท่านกิตติพงษ์ อรุณพัฒน์พงศ์ ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยสมัยนั้น ว่า ระบบนี้ถือเป็นปัญหาสำคัญต่อการค้าการลงทุนของประเทศ เพราะอาจถูกใช้เป็นช่องทางการเรียกรับผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากส่วนแบ่งที่เจ้าหน้าที่จะได้รับมี สัดส่วนสูงมาก

“ผมขอยกตัวอย่างกรณีการนำเข้าเหล็กซิลิกอน ถ้าผู้นำเข้าทุกรายยอมเสียค่าปรับ จะเป็นเงิน ทั้งสิ้น ๓,๐๐๐ ล้านบาท กฎหมายบอกว่าเงินสินบนนำจับทั้งหมด ๕๕ เปอร์เซ็นต์ จะเท่ากับ ๑,๖๕๐ ล้านบาท จะตกเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง และเงินดังกล่าวไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ด้วย ใหญ่กว่า ประมวลรัษฎากรอีก อีกทั้งบริษัทผู้นำเข้าสามารถนำเบี้ยปรับเงินเพิ่มของกรมศุลกากรมาตัดเป็น ค่าใช้จ่ายได้ คือหากบริษัทเสียภาษี ๓๐ เปอร์เซ็นต์ บริษัทก็นำเงิน ๓,๐๐๐ ล้านบาทดังกล่าวมาหักภาษี ได้ ๙๐๐ ล้านบาท จึงเหลือเงินเข้ารัฐเพียง ๔๕๐ ล้านบาท หรือแค่ ๑๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น”

จึงไม่ต้องแปลกใจเลยว่า ที่ผ่านมาถึงมีเสียงดัง ๆ มาจากภาคธุรกิจต่าง ๆ ไปยังกระทรวงการคลัง ให้ปรับเปลี่ยนระบบนี้ หรือไม่ก็ยกเลิกไปเลยก็ได้ แต่ดูเหมือนสุดท้ายเรื่องนี้จะไม่ได้ได้รับความสนใจ จากภาครัฐเท่าที่ควร ซึ่งหากให้คาดเดาสาเหตุว่าเป็นเพราะอะไร ก็คงหนีไม่พ้นเรื่องผลประโยชน์ ไม่ต้องไปไกลถึงเรื่องรางวัลนำจับ ที่ยังแฝงอยู่ในทุกขั้นตอนของระบบอยู่แล้ว นักธุรกิจสาวซึ่งคุ้นเคยกับ ระบบศุลกากรท่านหนึ่งได้ย้าชัด ๆ เลยว่าการนำเอาสินค้าต่าง ๆ เข้าประเทศแบบไม่ยอมเสียเงินแม้แต่ บาทเดียว ที่หลายคนนึกว่าจะซับซ้อนและมีหลายขั้นตอน แต่ในความจริงแล้วกลับไม่ได้เป็นเช่นนั้น แม้แต่น้อย

* ที่มา : เว็บไซต์ผู้จัดการออนไลน์ <http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=๙๕๔๐๐๐๐๒๖๘๖๔>
สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙

“ของแบบนี้มันไม่ได้มีขั้นตอนอะไรมากหรอก มันอยู่ที่เส้นสายแล้วก็กำลังเงินมากกว่า กรณีแรก ถ้าเป็นคนมีเส้นสาย เขาก็จะบอกผู้มีอำนาจตั้งแต่ต้นแล้วว่า จะมีการเอาของเข้ามาให้ละเว้นการตรวจ หรือตรวจข้าม ๆ ไปได้ไหม ซึ่งตรงนี้ก็อาจจะมีการจ่ายค่าดำเนินการให้เป็นรายเดือน หรือแล้วแต่จะตกลง”

“แต่ถ้าเป็นการสุ่มตรวจเจอ ก็จะมีการตกลงผลประโยชน์กันตรงนั้นเลย คือมีค่าใช้จ่ายก็สามารถผ่านไปได้ บอกได้เลยว่าของแบบนี้มันอยู่ที่เพาเวอร์ซึ่งเป็นทุนเดิมว่ามีมากแค่ไหน บางคนซื้อของเข้ามา อย่างถูกต้องเสียภาษีทุกบาททุกสตางค์ แต่เอาของออกมาไม่ได้ก็มี ต้องให้คนที่มิเพาเวอร์โทรไปเคลียร์ ไม่นานก็เอาออกมาได้”

พอเห็นกันว่า เพียงเงินก้อนเล็กและผิดกฎหมายยังเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา แล้วสำหรับเงินก้อนใหญ่ที่ถูกกฎหมายมีหรือที่จะปล่อยไปได้

อย่างคำตอบของท่านยรรยง ตั้งจิตต์กุล นายกสมาคมชิปปิงแห่งประเทศไทยปี ๒๕๕๙-๒๕๖๑ ที่มองว่าเรื่องนี้แบ่งได้เป็น ๒ กรณี หากมองในแง่ดีก็ถือว่าสร้างแรงจูงใจให้ทุกฝ่ายร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของระบบการเสียภาษี แต่อีกมุมหนึ่งก็คือด้วยสัดส่วนที่สูงเกินไป ทำให้เกิดช่องว่างหาผลประโยชน์ของผู้ที่เกี่ยวข้องได้เหมือนกัน

“บางครั้งการให้รางวัลนำจับเยอะเกินไป มันก็เกิดช่องที่จะหาเหตุในการเสียภาษีไม่ถูกต้อง นำไปสู่การจับผิดเพื่อหวังผล ซึ่งผู้เข้าแจ้งเบาะแสจะมาจากกลุ่มที่หลากหลาย บางทีเป้าหมายในการแจ้งอาจต่างกันไป ตั้งแต่คู่แข่งทางการค้า ประชาชนที่พบเหตุพฤติกรรมชิปปิง หรือตัวเจ้าหน้าที่เองก็ได้”

โดยบุคคลเหล่านี้อาจรู้ข้อมูลจากภายใน จากเอกสารที่ทางกรมศุลกากรมีอยู่ และสามารถมาตรวจสอบย้อนหลังได้ หรือกรณีผู้นำเข้าตรวจพบเองว่าเสียภาษีไม่ถูกต้องก็แจ้งเสียเอง หรืออีกวิธีก็อาจใช้หน่วยข่าวกรองของกรมศุลกากร เข้าไปตรวจสอบเอง

“อาจมีการแจ้งเรื่องในรูปแบบบัตรสนเท่ห์ส่งเรื่องไปที่กรมศุลกากรโดยไม่ระบุชื่อ หรืออาจโทรมาแจ้งว่ามีการทำผิด ส่วนนี้เขาอาจต้องการปกปิดตัวเอง เพราะอาจก่อผลกระทบได้ ไม่เปิดเผยตัว แต่ทางเจ้าหน้าที่ก็อาจจะใส่ชื่อใครไปแทนก็ได้ ถ้าเหตุเป็นจริงรางวัลนำจับก็อาจกลายเป็นของบุคคลที่จับมาใส่ชื่อ ก็เป็นได้ที่จะเอาเงินตรงนั้นมาแบ่งกันเอง การดำเนินงานของราชการต้องมีการระบุชื่อผู้แจ้ง”

เห็นถึงปัญหาและความจริงที่เกิดขึ้นกับระบบศุลกากรมาตลอดกันแล้ว คราวนี้ให้ทราบถึงคนแก้ปัญหาว่ามีมาตรการอย่างไร และกฎหมายฉบับใหม่จะสามารถพลิกโฉมระบบนี้ได้อย่างไร

ท่านประสงค์ พูนธเนศ อธิบดีอธิบดีกรมศุลกากร อธิบายถึงวัตถุประสงค์ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า เกิดขึ้นก็เพื่อลดข้อครหาและผลประโยชน์ทับซ้อน และถือเป็นการวางมาตรฐานให้เทียบเท่ากับต่างประเทศอีกด้วย

“ในประเทศที่เจริญแล้ว ปกติจะมีรางวัลสินบนนำจับ แต่เขามีการจำกัดว่าไม่เกินเท่าไร อย่างอเมริกาก็มีไม่เกิน ๕ ล้าน ๑๐ ล้าน ถ้าคิดเป็นเงินไทยแล้ว ในประเทศรอบ ๆ บ้านเรา อย่างมาเลเซีย อินโดนีเซีย ก็ยังมีเรื่องของสินบนรางวัลกันอยู่ เพียงแต่ถ้ามีมากเกินไปก็ไม่ดี เราไม่ต้องการให้เปลี่ยนจากชาวเป็นดำ เราป้องกันไม่ให้มีการกลั่นแกล้ง ซึ่งเป็นไปตามภาคเอกชนที่มีการร้องเรียนมาว่าทำให้เกิดการกลั่นแกล้งกันได้”

อย่างไรก็ตาม การจะยกเลิกระบบนำจับไปเลยคงเป็นไปได้ เพราะถือเป็นแรงจูงใจสำคัญในการทำงาน แม้บางครั้งคนนั้นจะเป็นเจ้าหน้าที่ของกรมศุลกากร ซึ่งถือเป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบไม่ให้เกิดปัญหาโดยตรงก็ตาม

“ถ้าคนที่นำเข้าถูกต้องก็เสียเปรียบในการขายจากคนที่เลี่ยงภาษี เราต้องเลือกรางวัลบ้าง เช่น น้ำมันเถื่อน สินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ จับพวกมาเพียงทั้งหลาย แต่เมื่อลดลงมาแล้วมากไหม เมื่อเฉลี่ยกันแล้วได้คนละไม่มาก พอเป็นแรงจูงใจให้ทำงาน ไม่ทำให้รวย แต่เป็นแรงจูงใจ หากยกเลิกไม่ให้มีรางวัลนำจับและสินบนแล้วอาจจะเกิดปัญหา เพราะประเทศไทยแวดล้อมไปด้วยประเทศที่กำลังพัฒนาจึงมีความเสี่ยงที่ของหนีภาษีจะเข้ามามาก

“ส่วนเรื่องรางวัลของเจ้าหน้าที่ ผมยอมรับว่าเป็นหน้าที่ แต่เราก็ต้องบาลานซ์พอสมควร คงไม่มีใครอยากออกไปปราบปรามหรือจับกุม มีแต่อยากนั่งในเคาน์เตอร์ เงินเดือนเท่ากันกับคนเสี่ยงจับคนเสี่ยงจับจะคุ้มหรือเปล่า”

อย่างไรก็ตาม ก็ไม่ได้หมายความว่าทุกประเทศจะต้องมีรางวัลแบบนี้ เพราะบางประเทศที่ร่ำรวยและมีกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องภาษีที่เข้มข้นก็ไม่มีเช่นกัน โดยเขาได้ยกตัวอย่างประเทศเนเธอร์แลนด์ซึ่งเก็บภาษี ๕๐-๖๐ เปอร์เซ็นต์ และหากใครเลี่ยงก็ต้องติดคุกทันที ซึ่งหากมาเทียบกับสภาพสังคมในประเทศไทยแล้วก็ถือว่าแตกต่างกันมาก

แต่ทั้งนี้แม้กฎหมายนี้จะออกมาหรือเปลี่ยนแปลงอย่างไรก็ตาม ในส่วนของผู้ปฏิบัติงานก็รู้สึกเท่าไร เพราะทำงานกันเต็มที่ และไม่มีใครทำงานในลักษณะขงเอง-กินเองอย่างแน่นอน

แม้เงินพันล้านบาทจะดูไม่มากนักเมื่อเทียบกับเงินทั้งหมดในประเทศนี้ แต่นี่ก็คือ เรื่องตัวเลขของเงินนำจับและสินบนก็คือจุดที่สะท้อนถึงระบบธรรมาภิบาลของสังคมไทยว่าไม่ว่าเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่ก็มีคนจ้องจะหาผลประโยชน์อยู่เสมอ

แน่นอนว่า ทางออกของปัญหาซึ่งดูเหมือนจะเป็นนามธรรม แต่ก็ เป็นความจริงที่ปฏิเสธไม่ได้ นั่นคือ หากทุกคนต่างเลือกรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตัวเองอย่างซื่อตรง จะส่งผลต่อประเทศชาติเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืนต่อไป

การค้าระหว่างประเทศมีความสำคัญเป็นอย่างมาก รายได้ส่วนใหญ่ของประเทศมาจากการส่งออก และธุรกิจที่ช่วยสนับสนุนการค้าระหว่างประเทศก็คือผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ หรือ Freight Forwarder*

Custom Broker คืออะไร Custom Broker ก็คือนายหน้าในการจัดการผ่านพิธีการศุลกากร ซึ่งมีความหมายเดียวกับ Shipping ที่จัดการเกี่ยวกับการผ่านพิธีการศุลกากรเท่านั้น

Freight Forwarder คืออะไร ก็คือ ธุรกิจบริการประเภทหนึ่งที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนผู้ส่งออก และผู้นำเข้า ในเรื่องตั้งแต่การจองระวางเรือ การบรรจุสินค้า การขนส่ง การดำเนินพิธีการขาเข้า และขาออก การจัดการเกี่ยวกับเอกสารส่งออกและนำเข้า เป็นต้น กล่าวโดยสรุป Freight Forwarder ก็คือ บริษัทที่ให้บริการแก่ลูกค้าที่มากกว่าการผ่านพิธีการศุลกากร

บริการที่ Freight Forwarder สามารถให้บริการแก่ลูกค้า ได้แก่

๑. Custom Broker คือ ตัวแทนออกของให้กับผู้ส่งและผู้รับสินค้า
๒. Forwarding Business คือ ตัวแทนในการรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศของผู้ส่งออก และผู้นำเข้า
๓. Transportation Provider คือ ผู้ขนส่งสินค้าทั้งทางเครื่องบิน ทางเรือ และทางรถไฟ
๔. Packing บริการรับจัดการการบรรจุสินค้า
๕. Warehouse ให้บริการโรงพักสินค้า อาจจะเป็นผู้ดำเนินการบริหารจัดการเอง หรือร่วมกับผู้ประกอบการอื่นที่มีโรงพักสินค้าไว้บริการ
๖. Labour ให้บริการทางด้านแรงงาน คนงาน ในการบรรจุสินค้าเข้าตู้คอนเทนเนอร์
๗. Multimodal Transport ให้บริการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ
๘. Logistics Service ให้บริการในการบริหารโลจิสติกส์ หรือการกระจายสินค้า
๙. Business Consultant ให้บริการในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการส่งออกและนำเข้า

จากการให้บริการข้างต้นบริษัทจะเป็นนายหน้าหรือทำหน้าที่เป็นผู้ขนส่งเองก็ได้ กล่าวคือ โดยปกติ บริษัทรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศนั้นจะต้องจัดการเรื่องของการขนส่งให้แก่ลูกค้า ตั้งแต่ต้นทางไปจนถึงปลายทาง แต่ก็มีข้อยกเว้นในกรณีที่ลูกค้าต้องการที่จะจัดการเองในบางขั้นตอน บริษัทอาจจะจัดการเองแต่เพียงผู้เดียวหรือว่าจ้างให้ผู้บริการรายอื่นก็ได้ ดังนั้นบริษัทจะต้องมีสายป่านยาว คือมีเครือข่ายที่กว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อที่จะสามารถรองรับความต้องการของลูกค้าได้มากที่สุด อีกทั้งจะต้องมีเงินทุนเวียนมากพอสมควร เนื่องจากค่าใช้จ่ายบางอย่าง ทางบริษัทจะต้องมีการสำรองจ่ายให้กับลูกค้าไปก่อน อย่างเช่น ค่าระวางเรือ ค่าใช้จ่ายที่ท่าเรือ และค่าเอกสารบางอย่าง เป็นต้น แต่ก็ขึ้นอยู่กับลักษณะและสัญญาซื้อขายของลูกค้าด้วย

* ที่มา : เอกสารประกอบการบรรยาย เรื่อง ธุรกิจผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดย รศ. สุพจน์ ขววิวรรณ

บทบาทของ Freight Forwarder ในการส่งออกนั้นจะมีดังนี้

๑. ทำการเลือกและนำเสนอเส้นทางขนส่ง รูปแบบการขนส่ง และยานพาหนะที่เหมาะสม และดีที่สุดในราคาถูก หรือผู้ส่งออก ดีที่สุดคือ ต้องเป็นรูปแบบที่ทำให้สินค้าถึงผู้รับโดยปลอดภัย และรวดเร็ว รวมทั้งเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

๒. ทำการจองระวางกับผู้ขนส่งให้แก่ลูกค้า

๓. รับสินค้าจากลูกค้าและทำการบรรจุสินค้า ในระหว่างนี้จะต้องมีการจัดเตรียมเอกสารเพื่อใช้ในการดำเนินพิธีการศุลกากร พร้อมทั้งเอกสารอื่น ๆ เช่น หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า เป็นต้น

๔. ทำการขนส่งสินค้าไปยังท่าเรือ พร้อมทั้งดำเนินพิธีการศุลกากรขาออก และส่งมอบสินค้าให้กับผู้ขนส่ง

๕. ชำระค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องรวมทั้งค่าระวางแทนผู้ส่งออกไปก่อน

๖. รับใบตราส่งสินค้าที่มีการเซ็นด์และประทับตราเรียบร้อยแล้วจากผู้ขนส่งและส่งมอบให้กับลูกค้า

๗. ติดตามการเดินทางของสินค้าจนกว่าจะถึงมือผู้รับสินค้าปลายทาง

บทบาทในการนำเข้าได้แก่

๑. ติดตามการเดินทางของสินค้าแทนลูกค้า พร้อมกับแจ้งให้ลูกค้าทราบ

๒. รับและตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขนส่ง

๓. รับสินค้าจากผู้ขนส่งและจ่ายค่าระวางแทนลูกค้าไปก่อน

๔. ดำเนินพิธีการศุลกากรขาเข้า ชำระค่าภาษีและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

๕. ส่งมอบสินค้าให้กับลูกค้า

ในระหว่างการเดินทางนั้น อาจเกิดกรณีที่สินค้าเกิดความเสียหายหรือสูญหาย ดังนั้นก็ถือเป็นหน้าที่ของ Freight Forwarder ในการที่จะต้องทำการเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้ขนส่งให้แก่ลูกค้าด้วย ซึ่งหากเกิดกรณีอย่างนี้ขึ้นมาจะต้องใช้เวลาในการสืบสวนหาเรื่องกันพอสมควรทีเดียว เพราะคงไม่มีใครอยากจะจ่ายเงินง่าย ๆ

นอกจากนี้ในการส่งออกและนำเข้าสินค้านั้น Freight Forwarder จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในรูปแบบและเงื่อนไขในพิธีการชำระเงินระหว่างประเทศด้วย รวมทั้งกฎระเบียบต่าง ๆ ที่บังคับใช้ในการส่งสินค้าในประเทศที่ส่งออกและในประเทศที่นำเข้า (บทความนี้มาจาก eThaiTrade.com) รวมทั้งประเทศต่าง ๆ ที่ผ่านแดน เพราะแต่ละประเทศอาจจะมีข้อบังคับที่แตกต่างกัน เพื่อความสะดวกในการจัดเตรียมเอกสารและป้องกันการสะดุดในกระบวนการ และหลีกเลี่ยงความไม่พอใจในการให้บริการ ซึ่งโดยปกติแล้วลูกค้าจะมีการประเมินผลการทำงานของ Freight Forwarder ไว้ในใจอยู่แล้ว หากเกิดความผิดพลาดขึ้น ลูกค้าก็มีสิทธิ์ที่จะหันไปใช้บริการกับบริษัทอื่นที่มีรอให้เลือกอยู่มากมาย

จะเห็นได้ว่าจากบทบาทของธุรกิจรับจัดส่งสินค้านั้น Freight Forwarder จำเป็นต้องติดต่อกับบุคคลหลายฝ่าย หลายหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นผู้ขนส่ง เจ้าหน้าที่ศุลกากร และหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งเป็นเรื่องยุ่งยาก ทำให้เป็นเหตุผลหนึ่งให้ผู้ส่งออกและผู้นำเข้า จำเป็นต้องพึ่งพาธุรกิจ Freight Forwarder

กรมศุลกากรจับกุมสินค้าต้องห้าม-ต้องจำกัด มูลค่า ๓๐๐ ล้านบาท

กรมศุลกากรจับกุมสินค้าต้องห้ามต้องจำกัดประเภท บาราเก้ คอนแทคเลนส์ เครื่องสำอาง ยาเพิ่มสมรรถภาพทางเพศ (Viagra) ยาลดความอ้วน (Sibutramine) แก้อั้วไฟฟ้า เครื่องนวดไฟฟ้า พระพุทธรูปและศิลปวัตถุ และสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ รวมมูลค่ากว่า ๓๐๐ ล้านบาท

นายกุลิศ สมบัติศิริ อธิบดีกรมศุลกากร พร้อมด้วย นายชูชัย อุดมโกชน ที่ปรึกษาด้านพัฒนาระบบสิทธิประโยชน์ทางศุลกากร นายจำเริญ โพธิยอด รองอธิบดี รักษาการที่ปรึกษาด้านการพัฒนาและบริหารการจัดเก็บภาษี นายวรวิทย์ วิบูลย์ศิริชัย ผู้อำนวยการสำนักสืบสวนและปราบปราม นายสัมพันธ์ จารุรัตนานนท์ ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ นายกิตติ สุทธิสัมพันธ์ ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรท่าเรือแหลมฉบัง ร่วมกันแถลงข่าวการจับกุมสินค้าลักลอบหนีศุลกากรสินค้าหลีกเลี่ยงอากร ข้อห้ามข้อจำกัด ประเภท บาราเก้ คอนแทคเลนส์ เครื่องสำอาง ยาเพิ่มสมรรถภาพทางเพศ (Viagra) ยาลดความอ้วน (Sibutramine) แก้อั้วไฟฟ้า เครื่องนวดไฟฟ้า พระพุทธรูปและศิลปวัตถุ และสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ มูลค่าของกลางรวมกว่า ๓๐๐ ล้านบาท ณ ศูนย์เอกซเรย์และเทคโนโลยีศุลกากร สำนักงานศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร ตามนโยบายของรัฐบาลและ คสช. ในการปกป้องสังคม และการสร้างความเป็นธรรมทางการค้าและการจัดเก็บภาษีอากร นายกุลิศ สมบัติศิริ อธิบดีกรมศุลกากรจึงได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่ทุกพื้นที่เฝ้าระวังและเพิ่มความเข้มงวดในการตรวจสอบสินค้านำเข้า เป็นผลให้มีการจับกุมสินค้าต่าง ๆ ตามนโยบายที่ได้กำหนดไว้ ดังนี้

สินค้าต้องห้ามนำเข้าและต้องห้ามผ่านแดนประเทศไทย ได้แก่

บาราเก้พร้อมอุปกรณ์ครบชุด จำนวน ๓,๒๐๐ ชุด มูลค่าของกลางประมาณ ๑๐ ล้านบาท

Sex Toys จำนวน ๑,๐๐๐ ชุด มูลค่าของกลางประมาณ ๓ ล้านบาท

สินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่

๓.๑ พวงกุญแจ จำนวน ๑๒,๐๐๐ ชิ้น มูลค่าของกลางประมาณ ๒ ล้านบาท

๓.๒ เสื้อแจ็กเก็ต จำนวน ๑,๐๐๐ ตัว มูลค่าของกลางประมาณ ๑ ล้านบาท

๓.๓ ของเล่นทำด้วยพลาสติก จำนวน ๑,๔๘๘ ชิ้น มูลค่าของกลางประมาณ ๑ ล้านบาท

แบตเตอรี่ “SAMSUNG” จำนวน ๓,๖๐๐ ชิ้น มูลค่าของกลางประมาณ ๒ ล้านบาท

สายพานยาง (สำแดงถิ่นกำเนิดเป็นเท็จ) จำนวน ๒๑,๖๕๑ ชิ้น มูลค่าของกลางประมาณ ๑.๕ ล้านบาท

ยา Sibutramine Hydrochloride ใช้สำหรับรักษาและควบคุมโรคอ้วน จัดเป็นยาควบคุมพิเศษ มีผลข้างเคียงร้ายแรงถึงชีวิต ห้ามซื้อขายโดยไม่มีใบสั่งจากแพทย์ และปัจจุบัน อย. ได้เพิกถอนออกจากทะเบียนยา ทำให้ไม่สามารถนำเข้าได้ น้ำหนักรวม ๑๑๒ กิโลกรัม (กรณีนำไปบรรจุเป็นแคปซูล ขนาดความแรง ๑๕ มิลลิกรัม ทำเป็นยาได้ถึง ๗,๕๐๐,๐๐๐ เม็ด มูลค่าในท้องตลาดประมาณ ๒๐๐ ล้านบาท)

สินค้าที่ไม่ผ่านการตรวจคุณภาพและรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค

คอนแทคเลนส์ จำนวน ๙๒๐,๐๐๐ ชุด มูลค่าของกลางประมาณ ๕๐ ล้านบาท

เครื่องสำอาง “ETUDE” จำนวน ๘๐,๐๐๐ ชิ้น มูลค่าของกลางประมาณ ๒๐ ล้านบาท

* ที่มา : สืบค้นข้อมูลจากสำนักข่าวบางกอกทูเดย์ ประจำวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙

ยา VIAGRA จำนวน ๘๐,๐๐๐ เม็ด มูลค่าของกลางประมาณ ๘ ล้านบาท

เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้เพื่อกายภาพบำบัด หัวข้อ ๒.๑๑.๑ เครื่องนวด (MASSAGER) รวม ๔๑๕ เครื่อง มูลค่าของกลางประมาณ ๑.๓ ล้านบาท

พระพุทธรูปและศิลปวัตถุ จำนวนรวม ๗๐ องค์/ชิ้น มูลค่าของกลางประมาณ ๒ แสนบาท

จากกรณีจับกุมของเจ้าหน้าที่ศุลกากรดังกล่าวข้างต้น ถือเป็นความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากร หลีกเลี่ยงข้อห้ามข้อจำกัด ตามมาตรา ๙๙, ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ ประกอบ มาตรา ๑๖, ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๘๒ สินค้าดังกล่าวเป็นสิ่งของ อันพึงต้องริบตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ และความผิด ตามพระราชบัญญัติการส่งออกป็นอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ ความผิดตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ประกาศ กระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้บารากูและบารากูไฟฟ้าหรือบุหรีไฟฟ้าเป็นสินค้าที่ต้องห้าม ในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๗ และ พ.ร.บ.อาหารและยา พ.ศ. ๒๕๒๒ และ พ.ร.บ.โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔

อนึ่ง ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ที่ผ่านมา กรมศุลกากรทำการจับกุมการกระทำความผิด ตามกฎหมายศุลกากรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องรวมทั้งสิ้น ๑๖,๗๒๖ ราย คิดเป็นมูลค่าของกลาง ประมาณรวม ๑,๖๙๙.๘๓ ล้านบาท

สินค้าลักลอบและหลีกเลี่ยงที่มีมูลค่าจับกุมสูงสุด ๕ อันดับแรกของเดือนมิถุนายน ๒๕๕๙*

สินค้าลักลอบหนีศุลกากร	มูลค่า (ล้านบาท)
๑. ยาไอซ์	๕๖.๖๐
๒. ยาบ้า	๔๒.๔๒
๓. บุหรี่	๒๖.๒๗
๔. ธนบัตร	๒๔.๙๘
๕. กระเป๋า	๒๔.๑๗

สินค้าหลีกเลี่ยงภาษีอากร	มูลค่า (ล้านบาท)
๑. ปลาแช่แข็ง	๑๘.๓๕
๒. แวนตา	๑๐.๙๘
๓. แก้วลอย	๑๐.๔๒
๔. เครื่องผสมคอนกรีต	๙.๐๗
๕. เครื่องประมวลผลทางการแพทย์	๗.๑๕

สถิติการจับกุมยาเสพติด	มูลค่า (ล้านบาท)
๑. ยาบ้า	๕๙.๐๖
๒. ยาไอซ์	๕๖.๒๕
๓. ยาอี	๐.๓๕
๔. ใบกระท่อม	๐.๒๖
๕. ฝิ่น	๐.๑๕

สถิติการจับกุมสัตว์สงวน และพืชสงวน	มูลค่า (ล้านบาท)
๑. หางนกยูง	๐.๕๔
๒. เต่าเหลือง	๐.๐๑

สถิติการจับกุม ทรัพย์สินทางปัญญา	มูลค่า (ล้านบาท)
๑. จำนวน ๒๗,๘๖๕ ชิ้น	๗.๐๒

* ที่มา : สำนักสืบสวนและปราบปราม และสำนักแผนและการต่างประเทศ
กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง ข้อมูลเดือนมิถุนายน ๒๕๕๙

มูลค่าการจับกุมการลักลอบหนีศุลกากร - หลีกเลี่ยงภาษีอากร เปรียบเทียบ ปี ๒๕๕๙ และปี ๒๕๕๘

หน่วย : ล้านบาท

Unit : Million Baht

เดือน	ลักลอบ Smuggling			หลีกเลี่ยง Customs Duty Evasion			รวมลักลอบ และหลีกเลี่ยง Total			Month	
	ปี ๒๕๕๙ (๒๐๑๖)	ปี ๒๕๕๘ (๒๐๑๕)	เพิ่ม (ลด) (Diff.)	ปี ๒๕๕๙ (๒๐๑๖)	ปี ๒๕๕๘ (๒๐๑๕)	เพิ่ม (ลด) (Diff.)	ปี ๒๕๕๙ (๒๐๑๖)	ปี ๒๕๕๘ (๒๐๑๕)	เพิ่ม (ลด) (Diff.)		%
มกราคม	๓๓๔.๐๔	๕๐.๒๕	๘๖๖.๗๕	๒๖๘.๑๕	๑๗๕.๗๖	๙๒.๓๙	๕๒.๕๗	๔๐๒.๑๙	๒๒๖.๐๑	๑๗๖.๑๘	๓๗.๙๕
กุมภาพันธ์	๙๔.๔๔	๑๖๒.๔๙	(๖๘.๐๕)	๔๓๑.๑๘	๓๐๖.๗๔	๑๒๔.๔๔	๔๐.๕๗	๕๒๕.๖๒	๔๖๙.๒๓	๕๖.๓๙	๑๒.๐๒
มีนาคม	๑๖๑.๐๐	๔๘.๑๘	๑๑๒.๘๒	๕๗๑.๒๖	๑๒๕.๑๗	๔,๕๙๐.๐๙	๔,๕๖๖.๐๐	๕,๘๗๖.๒๖	๑๗๓.๓๕	๕,๗๐๒.๙๑	๓,๒๘๙.๘๒
เมษายน	๑๘๖.๒๓	๔๖๗.๙๘	(๒๘๑.๗๕)	๕๗.๘๕	๑๙๖.๕๑	(๑๓๘.๖๖)	(๗๐.๕๖)	๒๔๔.๐๘	๖๖๔.๔๙	(๔๒๐.๔๑)	(๖๓.๒๗)
พฤษภาคม	๑๑๙.๙๔	๑๙๕.๙๖	(๗๖.๐๒)	๑๕๐.๔๕	๑๓๐.๘๗	๑๙.๕๘	๑๔.๙๖	๒๗๐.๓๙	๓๒๖.๘๓	(๕๖.๔๔)	(๑๗.๒๗)
มิถุนายน	๒๗๓.๖๕	๑๑๔.๕๔	๑๕๙.๑๑	๑๓๖.๗๐	๒๑๕.๘๘	(๗๙.๑๘)	(๓๖.๖๘)	๔๑๐.๓๕	๓๓๐.๔๒	๗๙.๙๓	๒๔.๑๙
กรกฎาคม											
สิงหาคม											
กันยายน											
ตุลาคม											
พฤศจิกายน											
ธันวาคม											
รวม	๙๖๙.๓๐	๑,๐๓๙.๔๐	(๗๐.๑๐)	๒,๗๕๙.๕๙	๑,๑๕๐.๙๓	๕,๖๐๘.๖๖	๔,๘๗.๓๒	๗,๗๒๘.๘๙	๒,๑๙๐.๓๓	๕,๕๓๘.๕๖	๒,๕๒๘.๘๖

ที่มาของข้อมูล : สำนักสืบสวนและปราบปราม กรมศุลกากร

จัดทำโดย : สำนักแผนและการต่างประเทศ กรมศุลกากร

ภาคผนวก

- ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติ
ศุลกากร พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๑)

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เลขรับ..... 9960
วันที่..... 4 ต.ค. 2559
เวลา..... 16.31 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/ ๗๗๖๙๕

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาสมเด็จพระราชินีเสนาอรรถราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.
ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึก
วิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานนิติ
รับที่ ๓๓๖ / ๓๕๕๙
วันที่ ๕ / ๑๐ / ๕๙
เวลา ๑๖.๕๕ น.
สำนักการประชุม

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๓๒๗ / ๕๙ วันที่ ๕ / ๑๐ / ๕๙
เวลา ๑๖.๓๕ น. ส่ง น.ค.ค.
สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๙ (เฉพาะ)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๕

(๓)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติศุลกากร

พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางเรื่องล้าสมัยหรือไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งยังมีการตรากฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวหลายฉบับ ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้บังคับกฎหมาย ประกอบกับการค้าและการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศได้พัฒนาและขยายตัวมากขึ้น ทำให้มีความจำเป็นต้องปรับปรุงการดำเนินพิธีการศุลกากรและการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล อันจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศุลกากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๕)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ศาลการ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศาลการ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๔๖๙
- (๒) พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๔๗๑
- (๓) พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๒
- (๔) พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๗๔
- (๕) พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๕
- (๖) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๙
- (๗) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐
- (๘) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐
- (๙) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒
- (๑๐) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๐) พุทธศักราช ๒๔๘๓
- (๑๑) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๐
- (๑๒) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗

(๖)

(๑๓) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๔

(๑๔) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

(๑๕) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๔

พ.ศ. ๒๕๖๘

(๑๖) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๑๗) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๐

(๑๘) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๒

(๑๙) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓

(๒๐) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๓

(๒๑) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๘

(๒๒) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๘

(๒๓) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๗

(๒๔) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“อากร” หมายความว่า อากรศุลกากรที่จัดเก็บกับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอากรศุลกากร

“ผู้นำของเข้า” ให้ความหมายรวมถึง เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้มีส่วนได้เสียในของใด ๆ นับแต่เวลาที่นำของนั้นเข้ามาในราชอาณาจักรจนถึงเวลาที่พนักงานศุลกากรได้ส่งมอบให้ไปโดยถูกต้องพ้นจากรักษาของพนักงานศุลกากร

“ผู้ส่งของออก” ให้ความหมายรวมถึง เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้มีส่วนได้เสียในของใด ๆ นับแต่เวลาที่นำของนั้นเข้ามาในอารักขาของพนักงานศุลกากรจนถึงเวลาที่ได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

“ของต้องห้าม” หมายความว่า ของที่มีกฎหมายกำหนดห้ามมิให้นำเข้ามาในหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร หรือนำผ่านราชอาณาจักร

“ของต้องกักต” หมายความว่า ของที่มีกฎหมายกำหนดว่า หากจะมีการนำเข้ามาในหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร หรือนำผ่านราชอาณาจักร จะต้องได้รับอนุญาตหรือปฏิบัติให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

“ด่านศุลกากร” หมายความว่า ท่า ที่ หรือสนามบินที่ใช้สำหรับการนำของเข้า การส่งของออก การผ่านแดน การถ่ายลำ และการศุลกากรอื่น เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติพิธีการศุลกากร

“ด่านพรมแดน” หมายความว่า ด่านที่ตั้งขึ้น ณ บริเวณเขตแดนทางบก บนทางอนุมติ เพื่อประโยชน์ในการตรวจของที่ขนส่งโดยทางนั้น

“เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำที่ใช้ในการขนส่งของหรือคน และให้ความหมายรวมถึงเรือประมงด้วย

“นายเรือ” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาหรือควบคุมเรือ

“เขตแดนทางบก” หมายความว่า เขตแดนทางบกกระหว่างราชอาณาจักรกับดินแดนต่างประเทศ และให้หมายความรวมถึงทางน้ำใด ๆ ที่เป็นเขตแดนแห่งราชอาณาจักรหรือตอนหนึ่งแห่งเขตแดนนั้น

“ทางอนุมัติ” หมายความว่า ทางที่ใช้ขนส่งของเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรจากเขตแดนทางบกมายังด่านศุลกากร หรือจากด่านศุลกากรไปยังเขตแดนทางบก

“การผ่านแดน” หมายความว่า การขนส่งของผ่านราชอาณาจักรจากด่านศุลกากรแห่งหนึ่งที่ขนส่งของเข้ามาไปยังด่านศุลกากรอีกแห่งหนึ่งที่ขนส่งของออกไป ภายใต้การควบคุมของศุลกากร โดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการขนส่งอยู่นอกราชอาณาจักร ไม่ว่าจะมีการขนถ่ายของเพื่อเปลี่ยนยานพาหนะ การเก็บรักษาของ การเปลี่ยนภาชนะบรรจุของเพื่อประโยชน์ในการขนส่ง หรือการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการขนส่งของด้วยหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ จะต้องไม่มีการใช้ประโยชน์ใด ๆ ซึ่งของนั้นในราชอาณาจักร

“การถ่ายลำ” หมายความว่า การถ่ายของจากยานพาหนะหนึ่งที่ขนส่งของเข้ามาในราชอาณาจักรไปยังอีกยานพาหนะหนึ่งที่ขนส่งของออกป็นอกราชอาณาจักร ภายใต้การควบคุมของศุลกากรในด่านศุลกากรแห่งเดียวกัน โดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการขนส่งอยู่นอกราชอาณาจักร

“พนักงานศุลกากร” หมายความว่า

(๑) บุคคลซึ่งรับราชการในกรมศุลกากรและได้รับการแต่งตั้งจากอธิบดีให้ปฏิบัติหน้าที่ของตนตามปกติหรือให้ปฏิบัติหน้าที่เฉพาะการ

(๒) เจ้าหน้าที่ทหารเรือ นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นพิเศษจากอธิบดีให้กระทำการแทนกรมศุลกากร

(๓) เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้กระทำการเป็นพนักงานศุลกากร

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานศุลกากร กับออกกฎกระทรวงในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดท่า ที่ หรือสนามบินใด ๆ ในราชอาณาจักรให้เป็นด่านศุลกากร โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการดำเนินการทางศุลกากรตามที่เห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้ รวมทั้งระบุเขตศุลกากรของด่านศุลกากรนั้น

(๒) กำหนดที่ใด ๆ ให้เป็นด่านพรมแดน โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการดำเนินการทางศุลกากรตามที่เห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้

(๓) กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือยกเว้นค่าธรรมเนียม

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการยื่นใบขนสินค้าและการชำระอากร สำหรับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่มีลักษณะพิเศษหรือมีเหตุจำเป็น

(๕) กำหนดชนิดหรือประเภทของสินค้าอันตราย การเก็บและการขนถ่ายสินค้าอันตรายที่อยู่ในเขตศุลกากรและที่นำออกไปจากเขตศุลกากร รวมทั้งวิธีการจัดเก็บอากรสำหรับสินค้าอันตรายดังกล่าว

(๖) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ในกรณีที่มีพฤติการณ์พิเศษเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้ผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออกได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน โดยจะกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

ในกรณีที่มีพฤติการณ์พิเศษตามวรรคหนึ่งเกิดขึ้นแก่อากาศยาน และมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการคมนาคมระหว่างประเทศ รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเฉพาะกรณีให้ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ควบคุมอากาศยานใดได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๓ การนำเข้าและการส่งออก โดยจะกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๗ อธิบดีอาจเรียกให้ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการศุลกากรให้ประกันอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อรับรองว่าจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เกี่ยวกับการศุลกากร

การให้ประกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๘ บรรดาบัญชี เอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเสียอากรหรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าทำเป็นภาษาต่างประเทศ อธิบดีอาจสั่งให้ผู้ยื่นบัญชี เอกสารหรือหลักฐานดังกล่าว จัดการแปลเป็นภาษาไทยให้เสร็จและส่งภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

มาตรา ๙ ในกรณีที่ผู้นำของเข้า ผู้ส่งออก หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ร้องขอให้ดำเนินพิธีการศุลกากรหรือให้บริการใด ๆ ในทางศุลกากร ตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร เมื่อได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีแล้ว ให้ดำเนินการตามที่ร้องขอได้

มาตรา ๑๐ การขอสำเนาใบรับรอง ใบขนสินค้า บัญชี หรือเอกสารอื่นใด ที่เกี่ยวกับการศุลกากรซึ่งมิได้เป็นความลับนั้น เมื่ออธิบดีเห็นสมควรก็ออกให้ได้ โดยให้ผู้ขอ เสียค่าใช้จ่ายตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑ การดำเนินการทางศุลกากร ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่ามิผลโดยชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกับการดำเนินการทางศุลกากรโดยเอกสาร ทั้งนี้ การนำ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการศุลกากรให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๑๒ การดำเนินการใดโดยทางเอกสารซึ่งพระราชบัญญัตินี้บัญญัติ เป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าเป็นความผิด และมีโทษเช่นเดียวกับการกระทำที่ได้ดำเนินการโดยทางเอกสาร

หมวด ๒

การจัดเก็บอากร

ส่วนที่ ๑

การเสียอากร

มาตรา ๑๓ การนำของเข้ามาในหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร ให้เรียกเก็บ อากรจากผู้นำเข้าหรือผู้ส่งของออกตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตรา ศุลกากร

ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียอากรสำหรับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกป็น นอกราชอาณาจักรเกิดขึ้นในเวลาที่น่าของเข้าสำเร็จหรือส่งของออกสำเร็จตามมาตรา ๕๐

ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีหน้าที่เสียอากรเมื่อได้ยื่นใบขนสินค้าต่อพนักงาน ศุลกากรและพนักงานศุลกากรได้รับและออกเลขที่ใบขนสินค้าแล้ว

มาตรา ๑๔ การคำนวณอากรสำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้คำนวณ ตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่น่าของเข้าสำเร็จ เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณอากรตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่น่าเข้าสำเร็จ แต่อัตราศุลกากรให้ถือตามอัตรา ศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะปล่อย ของออกไปในสภาพเดิมที่น่าเข้ามาหรือในสภาพอื่น

(๒) กรณีของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนสูญหายหรือถูกทำลาย ให้คำนวณอากรตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่นำของเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น

(๓) กรณีของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นของเพื่อการผ่านแดนหรือเพื่อการถ่ายลำและต่อมาได้มีการขอเปลี่ยนการผ่านพิธีการศุลกากรเป็นของนำเข้า หรือเป็นของผ่านแดนหรือของถ่ายลำที่ผิดเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้คำนวณอากรตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนการผ่านพิธีการศุลกากรเป็นของนำเข้าหรือในเวลาผิดเงื่อนไขดังกล่าว

มาตรา ๑๕ การคำนวณอากรสำหรับของที่จะส่งออกป็นอกราชอาณาจักร ให้คำนวณตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่พนักงานศุลกากรได้รับและออกเลขที่ใบขนสินค้าแล้ว

มาตรา ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณอากรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ “ราคาศุลกากร” หมายถึงราคาดังต่อไปนี้

(๑) กรณีนำเข้า หมายถึงราคาแห่งของเพื่อความมุ่งหมายในการจัดเก็บอากรตามราคาอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (ก) ราคาซื้อขายของที่นำเข้า
- (ข) ราคาซื้อขายของที่เหมือนกัน
- (ค) ราคาซื้อขายของที่คล้ายกัน
- (ง) ราคาหักทอน
- (จ) ราคาคำนวณ
- (ฉ) ราคาย้อนกลับ

(๒) กรณีส่งออก หมายถึงราคาขายส่งเงินสด ซึ่งจะพึงขายของประเภทและชนิดเดียวกันได้โดยไม่ขาดทุน ณ เวลา และที่ที่ส่งออกโดยไม่มีหักทอนหรือลดหย่อนราคาอย่างใด

(๓) กรณีนำของออกจากเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือเขตอื่นใดในทำนองเดียวกัน เพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักร ให้ใช้ราคาศุลกากรตาม (๑) โดยอนุโลม

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้ราคาและการกำหนดราคาศุลกากรตาม (๑) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ การกำหนดราคาศุลกากรในกรณีนำเข้าจะต้องรวมค่าประกันภัย ค่าขนส่งของ ค่าขนของลง ค่าขนของขึ้น และค่าจัดการต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งของที่นำเข้ามา ยังด่านศุลกากร

ในกรณีที่ไม่มีมูลค่าของรายการค่าประกันภัยหรือค่าขนส่งของ หรือไม่มีค่าขนส่งของ
ค่าขนส่งขึ้น หรือค่าจัดการต่าง ๆ ตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง การกำหนดมูลค่าของรายการดังกล่าว
ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘ ผู้ใดประสงค์จะขอทราบราคาศุลกากร ถิ่นกำเนิดแห่งของ หรือพิกัด
อัตราศุลกากร ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องขอต่ออธิบดีเพื่อให้พิจารณาเป็นการล่วงหน้าในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดราคาศุลกากรแห่งของที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๒) กำหนดถิ่นกำเนิดแห่งของที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วย

ถิ่นกำเนิดตามที่ระบุไว้ในสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ

(๓) ติความพิกัดอัตราศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรเพื่อจำแนก
ประเภทแห่งของในพิกัดอัตราศุลกากร

การยื่น การพิจารณา และการแจ้งผลการพิจารณาคำร้องขอ ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ผลการพิจารณาคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง ผูกพันเฉพาะกรมศุลกากรและผู้ร้องขอ
ตามระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

ส่วนที่ ๒

การประเมินอากร

มาตรา ๑๙ เมื่อพบว่าผู้มีหน้าที่เสียอากรไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบถ้วน
ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจประเมินอากรตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตรา
ศุลกากร

การประเมินอากรตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการได้ภายในกำหนดสิบปีนับแต่วันที่ได้
ยื่นใบขนสินค้า

มาตรา ๒๐ เมื่อประเมินอากรแล้ว ให้พนักงานศุลกากรส่งแบบแจ้งการประเมิน
อากรให้แก่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ประเมินอากรเสร็จ
ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกต้องเสียอากรให้ครบถ้วนภายในกำหนดสามสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมินอากรนั้น

มาตรา ๒๑ สิทธิของกรมศุลกากรที่จะเรียกเก็บอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วน
มีอายุความสิบปีนับแต่วันที่ได้นำของนั้นเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่การเรียกเก็บ
อากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากการคำนวณอากรผิด ให้มีอายุความสองปีนับแต่วันที่ได้นำ
ของนั้นเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

ในกรณีที่มีสิทธิในการเรียกเก็บอากรที่เสียไว้ไม่ครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง มีจำนวนไม่เกินสองร้อยบาทต่อใบขนสินค้าหนึ่งฉบับ อธิบดีจะสั่งให้งดการเรียกเก็บอากรที่เสียไม่ครบถ้วนนั้นก็ ได้ หากของนั้นได้พ้นไปจากอากรักษาศุลกากรแล้ว

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบถ้วน ให้เรียกเก็บเงินเพิ่มอีกในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่ม โดยไม่คิดทบต้น นับแต่วันที่นำของออกไปจากอากรรักษาของศุลกากรหรือส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรจนถึงวันที่นำเงินมาชำระ เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน โดยเงินเพิ่มที่เรียกเก็บนี้ต้องไม่เกินอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่ม

ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกไม่ชำระอากรภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมินอากรตามมาตรา ๒๐ ให้เสียเบี้ยปรับร้อยละยี่สิบของอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่ม

เงินเพิ่มและเบี้ยปรับให้ถือเป็นเงินอากร

เงินเพิ่มอาจลดหรือลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง สำหรับเบี้ยปรับอาจลดหรือลดลงได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบถ้วนภายในเวลาที่กำหนด ให้อธิบดีมีอำนาจกักของที่ผู้นำเข้าหรือส่งออกและกำลังผ่านพิธีการศุลกากร หรืออยู่ในความกำกับตรวจตราของศุลกากรได้จนกว่าผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกจะเสียอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วนให้ครบถ้วน และถ้าไม่เสียภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่กักของนั้น ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้นำของนั้นออกขายทอดตลาดได้

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่ง ให้หักใช้ค่าอากรที่ค้างชำระ ค่าอากรสำหรับของที่ขายทอดตลาด ค่าเก็บรักษา ค่าขนย้าย หรือค่าภาระติดพันอย่างอื่นที่ค้างชำระ แก่กรมศุลกากร รวมทั้งค่าภาษีอากรตามกฎหมายอื่นก่อน เหลือเท่าใดให้ใช้ค่าภาระติดพันต่าง ๆ ที่ต้องชำระแก่ผู้เก็บรักษาและผู้ขนส่งที่นำของที่ขายทอดตลาดนั้นเข้ามา ตามลำดับ เมื่อได้หักใช้เช่นนี้แล้วยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดให้คืนแก่เจ้าของ แต่เมื่อพ้นกำหนดหกเดือนนับแต่วันขายทอดตลาดแล้ว เจ้าของไม่มาเรียกคืนให้เงินที่เหลืออยู่นั้นตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๒๔ ในการบังคับอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วน หากกรมศุลกากรได้ดำเนินการตามมาตรา ๒๓ แล้ว ยังไม่ได้รับค่าอากรหรือได้รับไม่ครบถ้วน ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบเสียอากรได้ทั่วราชอาณาจักร โดยมีต้องขอให้ศาลออกคำสั่ง

วิธีการยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม ส่วนวิธีการอายัดให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าว ให้หักค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายในการยึดและขายทอดตลาด และค่าอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วน ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่เจ้าของ

ส่วนที่ ๓
การคืนอากร

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการเสียอากรไว้เกินจำนวนที่ต้องเสีย ให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้อธิบดีมีอำนาจคืนอากรส่วนที่เสียไว้เกินเฉพาะในเหตุที่ได้คำนวณอากรผิด โดยไม่ต้องมีคำร้องขอคืนอากร แต่มีให้ส่งคืนเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่ได้นำของเข้ามาใน หรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร หรือ

(๒) ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนอากรภายในกำหนดสามปีนับแต่วันที่นำของเข้ามาในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ได้เสียอากรเพื่อส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว แต่มิได้ส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ผู้ส่งของออกมีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนอากรภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พนักงานศุลกากรได้รับใบขนสินค้าแล้ว

การยื่นคำร้องขอคืนอากรและการคืนอากรตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ต้องคืนอากรหรือเงินประกันค่าอากรเพราะเหตุที่ได้เรียกไว้เกินจำนวนอันพึงต้องเสียหรือเสียเพิ่ม ให้คืนเงินพร้อมด้วยดอกเบี้ยอริยละศูนย์จุดหกสองห้า ต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องคืนโดยไม่คิดทบต้นนับแต่วันที่ได้เสียอากรหรือวางเงินประกันอากร ครั้งสุดท้ายจนถึงวันที่มีการอนุมัติให้จ่ายคืน

ในกรณีที่ได้เปลี่ยนการวางประกันอย่างอื่นเป็นการวางเงินประกันภายหลังจากที่ได้นำของออกไปจากอารักขาของศุลกากรหรือส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว ให้คำนวณดอกเบี้ยสำหรับจำนวนเงินประกันที่ต้องคืนนับแต่วันที่วางเงินประกันครั้งสุดท้ายแทนการวางประกัน จนถึงวันที่อนุมัติให้จ่ายคืน

ดอกเบี้ยที่จ่ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิให้เกินจำนวนเงินอากรหรือเงินประกันค่าอากรที่ต้องคืน

ในการคำนวณดอกเบี้ยตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน และดอกเบี้ยที่ต้องจ่ายนี้ให้ถือเป็นอากรที่ต้องจ่ายคืน

มาตรา ๒๘ ผู้นำของเข้ามาในราชอาณาจักรและเสียอากรแล้ว หากส่งของนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักร หรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือหรืออากาศยานที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ให้มีสิทธิขอคืนอากรขาเข้าสำหรับของนั้นแก่ในสิบส่วนหรือส่วนที่เกิน

หนึ่งพันบาทของจำนวนที่ได้เรียกเก็บไว้ โดยคำนวณตามใบขนสินค้าขาออกแต่ละฉบับ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องพิสูจน์ได้ว่าเป็นของรายเดียวกันกับที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร
- (๒) ต้องไม่นำของนั้นไปใช้ประโยชน์ในระหว่างที่อยู่ในราชอาณาจักร เว้นแต่การใช้ประโยชน์เพื่อส่งของนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักร และมีได้เปลี่ยนแปลงสภาพหรือลักษณะแห่งของมัน
- (๓) ได้ส่งของนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่นำของนั้นเข้ามาในราชอาณาจักร และ
- (๔) ต้องขอคืนอากรภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ส่งของนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

การขอคืนอากร การพิสูจน์ของ การส่งของกลับออกไป และการคืนอากร ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๙ ผู้นำของเข้ามาในราชอาณาจักรและเสียอากรแล้ว เพื่อใช้สำหรับผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใด หากส่งของที่ได้จากการดำเนินการดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร หรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือหรืออากาศยานที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ให้มีสิทธิขอคืนอากรขาเข้าสำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรนั้น ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องพิสูจน์ได้ว่าได้ผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร
- (๒) ต้องพิสูจน์ได้ว่าของที่นำไปใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดนั้นมีปริมาณไม่เกินที่อธิบดีประกาศกำหนด
- (๓) ได้ส่งของที่ได้จากการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดนั้นออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่นำของที่ใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยทำให้ไม่อาจส่งของดังกล่าวออกไปภายในกำหนดหนึ่งปี ให้อธิบดีขยายระยะเวลาได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือน และ
- (๔) ต้องขอคืนอากรภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่อธิบดีจะขยายระยะเวลาให้แต่ต้องไม่เกินหกเดือน

การขอคืนอากร การพิสูจน์ของ การส่งของออกไป และการคืนอากร ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ ผู้นำของเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้สำหรับผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดตามมาตรา ๒๙ เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักรหรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือหรืออากาศยานที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร อาจร้องขอต่ออธิบดีวางประกันอย่างใดแทนการเสียอากรขาเข้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การคืนประกันที่ผู้นำของเข้าได้วางไว้แทนการเสียอากรตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๑ การโอนของที่ได้จากการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดตามมาตรา ๒๙ เข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือจำหน่ายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร และเป็นการส่งของออกสำเร็จในเวลาที่ยื่นหรือจำหน่ายของนั้น ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับกับการคืนอากรหรือประกันอย่างอื่นแก่ผู้นำของเข้าโดยอนุโลม

การรับของที่ได้โอนหรือจำหน่ายตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักรนับแต่เวลาที่ได้ออนหรือจำหน่ายของนั้น และให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำของเข้ามาใช้บังคับโดยอนุโลม

การโอนของเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน การจำหน่ายของแก่ผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากร และการรับของดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๔

การวินิจฉัยอากรและการอุทธรณ์การประเมินอากร

มาตรา ๓๒ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสรรพากร อธิบดีกรมสรรพสามิต ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในกรมศุลกากรคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๓๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๒ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงสามสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๓๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๒ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๓๕ การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการปฏิบัติหน้าที่ ถ้ามีการพิจารณาในเรื่องที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๖ คณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดขอบเขตการใช้อำนาจของพนักงานศุลกากร
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการตรวจสอบและประเมินอากร
- (๓) วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับอากรที่กรมศุลกากรขอความเห็น
- (๔) ให้คำปรึกษาหรือเสนอแนะแก่รัฐมนตรีในการจัดเก็บอากร

การกำหนดตาม (๑) และ (๒) เมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้พนักงานศุลกากรปฏิบัติตาม

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรตาม (๓) ให้เป็นที่สิ้นสุด

มาตรา ๓๗ ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธิอุทธรณ์การประเมินอากรต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมินอากร

การยื่นอุทธรณ์และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๘ การอุทธรณ์การประเมินอากรตามมาตรา ๓๗ ไม่เป็นเหตุทุเลาการเสียอากรตามที่พนักงานศุลกากรประเมินไว้ เว้นแต่ผู้อุทธรณ์ได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาถึงที่สุด

ผู้อุทธรณ์ที่ได้รับอนุญาตให้ทุเลาการเสียอากรตามวรรคหนึ่ง ต้องเสียอากรให้ครบถ้วนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการจำหน่ายอุทธรณ์หรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือนับแต่วันได้รับทราบคำพิพากษาถึงที่สุด

ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสียอากรเพิ่มขึ้น ผู้อุทธรณ์จะต้องเสียอากรภายในกำหนดระยะเวลาเช่นเดียวกับวรรคสอง

มาตรา ๓๙ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ประกอบด้วย อธิบดีกรมศุลกากร เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนกรมสรรพสามิต ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในกรมศุลกากรคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่มีความจำเป็นและรัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควรอาจกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิ่มเติมอีกคณะหนึ่งหรือหลายคณะก็ได้ โดยให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวมีองค์ประกอบตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๙

มาตรา ๔๑ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พนักงานศุลกากรได้รับอุทธรณ์และมีเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์นั้นครบถ้วน

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์อาจขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปอีกได้ แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

มาตรา ๔๒ หากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ไม่พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธินำคดีไปฟ้องต่อศาลได้

ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกนำคดีไปฟ้องต่อศาล ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จำหน่ายอุทธรณ์ของผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกนั้น

มาตรา ๔๓ให้นำมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยอนุโลม

มาตรา ๔๔ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมาย

ให้นำมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๔๕ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง มีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือขอให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน ข้อมูล หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อุทธรณ์มาแสดงได้ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใด ๆ โดยต้องใช้เวลาแก่บุคคลดังกล่าวไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันได้รับหนังสือเรียกหรือวันได้รับแจ้ง การร้องขอ

ผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ยอมให้ถ้อยคำ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จำหน่ายอุทธรณ์นั้นเสีย

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องขอถอนอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จำหน่ายอุทธรณ์นั้น

มาตรา ๔๗ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด โดยให้ทำเป็นหนังสือและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องเป็นคดีต่อศาลภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ เว้นแต่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะจำหน่ายอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง หรือ มาตรา ๔๖ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๙ ให้กรรมการในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร กรรมการ ในคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แต่งตั้ง เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

การนำของเข้าและการส่งของออก

มาตรา ๕๐ การนำของเข้าและการส่งของออกเป็นอันสำเร็จ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การนำของเข้าทางทะเล ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อเรือที่นำของเข้ามานั้น ได้เข้ามาในเขตท่าที่จะขนถ่ายของออกจากเรือหรือท่าที่มีชื่อส่งของถึง ส่วนการส่งของออกทางทะเล ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อเรือที่จะส่งของออกนั้นได้ออกจากเขตท่าท้ายสุดเพื่อไปจากราชอาณาจักร

(๒) การนำของเข้าทางบก ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อยานพาหนะที่นำของเข้ามานั้น ได้เข้ามาถึงเขตด่านพรมแดน ส่วนการส่งของออกทางบก ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อยานพาหนะที่จะส่งของออกนั้นได้ออกจากเขตด่านพรมแดนเพื่อไปจากราชอาณาจักร

(๓) การนำของเข้าทางอากาศ ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่ออากาศยานที่นำของเข้ามานั้นได้ถึงสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร ส่วนการส่งของออกทางอากาศ ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อยานพาหนะที่จะส่งของออกนั้นได้ออกจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรท้ายสุดเพื่อไปจากราชอาณาจักร

(๔) การนำของเข้าทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อได้เปิดถุงไปรษณีย์ ส่วนการส่งของออกทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อได้ปิดถุงไปรษณีย์และได้ดำเนินการส่งออกตาม (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๑ ก่อนที่จะนำของใดไปจากอารักขาของศุลกากรหรือก่อนที่จะส่งของใดออกไปนอกราชอาณาจักร ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร กับต้องยื่นใบขนสินค้าโดยถูกต้อง และเสียอากรจนครบถ้วนหรือวางประกันไว้

การยื่นใบขนสินค้า การเสียอากร และการวางประกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอและอธิบดีเห็นว่ามีความจำเป็นต้องนำของใดออกไปจากอารักขาของศุลกากรหรือต้องส่งของใดออกไปนอกราชอาณาจักรโดยเร่งด่วน อธิบดีมีอำนาจอนุญาตให้นำของนั้นไปจากอารักขาของศุลกากรหรือส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร โดยไม่ต้องยื่นใบขนสินค้าให้สมบูรณ์หรือไม่ต้องเสียอากรจนครบถ้วน ทั้งนี้ อธิบดีอาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ร้องขอต้องปฏิบัติด้วยก็ได้ และในกรณีที่ต้องเสียอากร ให้ผู้ร้องขอวางประกันค่าอากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๒ เมื่อนำของเข้ามาในหรือจะส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกยื่นใบขนสินค้าต่อพนักงานศุลกากรตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชนิดแห่งของ
- (๒) ปริมาณ น้ำหนัก และคุณภาพแห่งของ
- (๓) ราคาศุลกากร
- (๔) ประเทศต้นทางหรือประเทศปลายทาง

เมื่อพนักงานศุลกากรได้ตรวจสอบรายการที่แสดงไว้ในใบขนสินค้าแล้วเห็นว่ารายการที่แสดงไว้นั้นครบถ้วน ให้พนักงานศุลกากรลงนามรับรองในใบขนสินค้าหรือใช้วิธีการอื่นใดตามที่อธิบดีกำหนดเพื่อรับรองว่ารายการที่ได้แสดงไว้นั้นครบถ้วนแล้ว

มาตรา ๕๓ ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร หากเป็นของติดตัวผู้โดยสาร และมีมูลค่าไม่เกินจำนวนที่อธิบดีประกาศกำหนด ผู้นำของเข้าไม่ต้องยื่นใบขนสินค้าสำหรับของนั้น

ในกรณีที่ของตามวรรคหนึ่งเป็นของที่ต้องเสียอากร ให้ผู้นำของเข้าเสียอากรเมื่อได้สำแดงของดังกล่าวต่อพนักงานศุลกากร หรือเมื่อพนักงานศุลกากรตรวจพบว่าของดังกล่าวเป็นของที่ต้องเสียอากร

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าไม่สามารถทำใบขนสินค้าสำหรับของใดได้ เพราะไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับของมันทั้งหมด ผู้นำของเข้าอาจยื่นคำขออนุญาตเปิดตรวจของที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรนั้นได้ โดยให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อครบกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้นำของเข้าได้รับอนุญาตให้เปิดตรวจของตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้นำของเข้ายังไม่ยื่นใบขนสินค้าและไม่เสียอากรหรือวางประกันให้ถูกต้องครบถ้วนภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าของที่มีการเปิดตรวจนั้นเป็นของตกค้าง

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่พนักงานศุลกากรเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนเงินอากรสำหรับของที่กำลังผ่านพิธีการศุลกากร ผู้นำของนั้นไปยังศุลกสถานหรือนำไปเก็บไว้ในที่แห่งใดแห่งหนึ่งที่มีความมั่นคงปลอดภัย เว้นแต่พนักงานศุลกากรและผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกจะตกลงให้เก็บตัวอย่างของไว้เพื่อวินิจฉัยปัญหาดังกล่าว รวมทั้งได้เสียอากรตามจำนวนที่สำแดงไว้ในใบขนสินค้าและได้วางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันหรือวางประกันเป็นอย่างอื่นจนครบจำนวนเงินอากรสูงสุดที่อาจต้องเสียสำหรับของนั้น

เมื่อพนักงานศุลกากรได้ประเมินอากรที่ต้องเสียและแจ้งผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกให้เสียอากรแล้ว ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกต้องเสียอากรตามจำนวนที่ได้รับแจ้ง ให้ครบถ้วนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เว้นแต่ในกรณีที่มีการวางเงินประกันตามวรรคหนึ่ง และเงินดังกล่าวค้ำค่าอากรแล้ว ให้พนักงานศุลกากรเก็บเงินประกันดังกล่าวเป็นค่าอากรตามจำนวนที่ประเมินได้ และให้ถือว่าผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกได้เสียอากรครบถ้วนแล้ว

มาตรา ๕๖ ให้ผู้ควบคุมยานพาหนะทำการบรรทุกหรือขนถ่ายของหรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับของที่นำเข้าหรือของที่จะส่งออกที่ต้องมีพนักงานศุลกากรกำกับในเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้ทำการบรรทุกหรือขนถ่ายของดังกล่าวในเวลาอื่นได้

มาตรา ๕๗ การบรรทุกของลงหรือขนขึ้นจากยานพาหนะ การขนถ่ายของ การนำของไปยังที่สำหรับตรวจ การชั่งของ การบรรจุใหม่ นำมารวม คัดเลือก แบ่งแยก ทำเครื่องหมาย และลงเลขหมาย หรือการอนุญาตให้กระทำการนั้น หรือการขนย้ายของไปเก็บในที่สำหรับเก็บจนกว่าจะได้รับมอบไป ให้เป็นหน้าที่ของผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก โดยต้องเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง

มาตรา ๕๘ การขนถ่ายของที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกไปนอกราชอาณาจักรต้องขนถ่ายในเขตขนถ่ายของเท่านั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้ขนถ่ายในสถานที่อื่นได้ โดยอธิบดีอาจเรียกให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก แล้วแต่กรณี หรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่อื่นนั้นวางประกันได้

มาตรา ๕๙ ทิปหรือภาชนะบรรจุของที่จะนำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ต้องมีเครื่องหมายหรือเลขหมายกำกับทิปหรือภาชนะบรรจุของนั้น และต้องแสดงเครื่องหมายหรือเลขหมายนั้นไว้ในเอกสารที่เกี่ยวข้องกับของนั้นด้วย

มาตรา ๖๐ ของที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกนอกราชอาณาจักรทางไปรษณีย์ ตามมาตรา ๕๐ (๔) ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำเข้าหรือส่งออกแสดงรายการเกี่ยวกับของนั้น ในกรณีที่มีความผิดเกิดขึ้นกับการนำของเข้าหรือส่งของออกตามวรรคหนึ่ง ให้ความรับผิดชอบและโทษนั้นตกแก่บุคคลดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้มีชื่อที่จะรับของอันนำเข้ามาหรือผู้รับของ สำหรับการนำของเข้า หรือ
- (๒) ผู้ส่งของอันจะส่งออกไปหรือผู้นำของส่ง ณ ที่ทำการไปรษณีย์ สำหรับการส่งของออก

มาตรา ๖๑ ให้นำมาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๔๖ และมาตรา ๒๔๗ มาใช้บังคับกับของที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกนอกราชอาณาจักรทางไปรษณีย์ด้วย

มาตรา ๖๒ พนักงานศุลกากรอาจตรวจห่อพัสดุไปรษณีย์ที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกนอกราชอาณาจักรได้

ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัย พนักงานศุลกากรอาจกักจดหมายหรือห่อพัสดุไปรษณีย์ไว้ได้ จนกว่าผู้ส่งของออกไปหรือผู้นำของส่ง หรือผู้มีชื่อที่จะรับของหรือผู้รับของ ได้แสดงต่อพนักงานศุลกากรว่าไม่มีของต้องห้าม ของต้องกักตุน หรือของที่ยังมิได้เสียอากรในจดหมายหรือในห่อพัสดุนั้น

มาตรา ๖๓ ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ผู้ขนส่ง และบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องตามที่อธิบดีประกาศกำหนด มีหน้าที่เก็บและรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐาน และข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวข้องของที่กำลังผ่านหรือได้ผ่านพิธีการศุลกากรเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่นำของเข้าหรือส่งของออก

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเลิกประกอบกิจการ ให้บุคคลดังกล่าวหรือผู้ชำระบัญชี เก็บและรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐาน และข้อมูลดังกล่าวไว้ต่อไปอีกสองปีนับแต่วันเลิกประกอบกิจการ

การเก็บและรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐาน และข้อมูลตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๑

การนำของเข้าและการส่งของออกทางทะเล

มาตรา ๖๔ เรือที่เข้ามาในราชอาณาจักรเว้นแต่เรือของทางราชการ ให้นายเรือ มีหน้าที่ทำรายงานเรือเข้าและยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือและแสดงใบทะเบียนเรือต่อพนักงานศุลกากร เพื่อตรวจสอบ

การทำรายงานเรือเข้าและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่เรือตามวรรคหนึ่งมาถึงท่าที่เป็นด่านศุลกากร และมีของจากต่างประเทศ อยู่ในเรือและประสงค์จะส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร หรือมีของที่จะขนขึ้น ณ ที่อื่นภายใน ราชอาณาจักร นายเรือต้องแถลงข้อความเกี่ยวกับของนั้นไว้ในรายงานเรือเข้าด้วย

มาตรา ๖๕ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งห้ามเคลื่อนย้ายของในเรือที่มีได้แสดงไว้ใน รายงานเรือเข้าจนกว่าจะได้รับรายงานที่ถูกต้องจากนายเรือหรือจนกว่านายเรือจะได้อธิบายเหตุผล ที่ไม่สามารถแสดงของดังกล่าวไว้ในรายงานเรือเข้าได้

มาตรา ๖๖ ถ้านายเรือได้รายงานต่อพนักงานศุลกากรว่า ตนไม่ทราบว่าจะอยู่ที่อยู่ใน ทียบห่อหรือภาชนะบรรจุที่บรรจุทุกมาในเรือนั้นเป็นสิ่งใด พนักงานศุลกากรจะสั่งให้เปิดทียบห่อหรือ ภาชนะบรรจุนั้นออกเพื่อตรวจสอบก็ได้ และหากปรากฏว่าในทียบห่อหรือภาชนะบรรจุ นั้น มีของต้องห้าม ของต้องกำกวด หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร ให้ยึดของนั้นไว้เพื่อดำเนินการ ตามกฎหมาย

มาตรา ๖๗ เรือที่เดินทางมาจากต่างประเทศเมื่อมาถึงเขตท่าต้องหยุดลอยลำ ณ ด่านตรวจที่กำหนดไว้ และให้นายเรือมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) อำนวยความสะดวกแก่พนักงานศุลกากรในการที่จะขึ้นบนเรือและเข้าไปในเรือ
- (๒) ทอดสมอเรือ เมื่อพนักงานศุลกากรสั่ง
- (๓) ตอบคำถามใด ๆ ของพนักงานศุลกากรเกี่ยวกับเรือ คนประจำเรือ คนโดยสาร การเดินทาง และลักษณะแห่งของในเรือ
- (๔) รายงานเกี่ยวกับอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน หรือวัตถุระเบิดอันมีอยู่ในเรือ และให้ส่งมอบอาวุธปืนและกระสุนปืนแก่พนักงานศุลกากรกำกับด่านตรวจ เมื่อพนักงานศุลกากร สั่งให้ส่งมอบ สำหรับวัตถุระเบิดให้ส่งมอบแก่พนักงานศุลกากรซึ่งได้รับมอบหมายเฉพาะเพื่อการนั้น
- (๕) จัดที่พักบนเรือให้แก่พนักงานศุลกากรตามสมควร
- (๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำสั่งอันสมควรของพนักงานศุลกากรที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทางศุลกากร

มาตรา ๖๘ เมื่อเรือเข้ามาในเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากร และปรากฏว่าผู้นำของเข้า ยังมีได้มีการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ภายในกำหนดระยะเวลาสิบวันนับแต่วันที่เรือนั้น เข้ามาในเขตท่า พนักงานศุลกากรอาจสั่งให้มีการนำของนั้นมาเก็บไว้ในสถานที่ที่พนักงานศุลกากร กำหนด โดยให้ผู้นำของเข้าเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเคลื่อนย้ายและเก็บรักษาของดังกล่าว

(๑) ขนของออกจากเรือให้แล้วเสร็จ

(๒) ไม่ยื่นใบขนสินค้า หรือ

(๓) ไม่ดำเนินการเพื่อให้พนักงานศุลกากรตรวจของหรือส่งมอบของไปโดยถูกต้อง

พนักงานศุลกากรจะอนุญาตให้คืนของที่นำมาเก็บไว้ตามวรรคหนึ่งให้แก่ผู้นำของเข้า ได้ต่อเมื่อมีการชำระค่าใช้จ่ายอันเกี่ยวแก่นั้นเสร็จสิ้นแล้ว

มาตรา ๖๙ เมื่อเรือเข้ามาในเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากร ให้ผู้นำของเข้าของ ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรตามบัญชีสินค้าสำหรับเรือออกจากเรือภายในกำหนดยี่สิบเอ็ดวันนับแต่วันที่ เรือนั้นเข้ามาในเขตท่า หากผู้นำของเข้าไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด พนักงานศุลกากร มีอำนาจสั่งกักเรือลำดังกล่าวไว้ได้จนกว่าผู้นำของเข้าจะได้ขนของขึ้นจากเรือจนหมด โดยผู้นำของเข้า ต้องชำระค่าใช้จ่ายในการเฝ้ารักษาของดังกล่าว รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่นอันพึงมีด้วย

อธิบดีอาจยกเว้นการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งได้ หากนายเรือ ผู้นำของเข้า หรือผู้มีส่วนได้เสียอื่น ได้แสดงหลักฐานอันสมควรว่า การชักช้านั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัยหรือเหตุอื่น ที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้

มาตรา ๗๐ ห้ามมิให้ขนของที่จะส่งออกบรรทุกลงในเรือลำใดจนกว่าพนักงาน ศุลกากรได้ออกใบปล่อยเรือขาเข้าให้แก่เรือนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตให้ขนของบรรทุกลงในเรือ นั้นได้ก่อนที่จะได้รับใบปล่อยเรือขาเข้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศ กำหนด

มาตรา ๗๑ เรือลำใดที่จะออกไปนอกราชอาณาจักรจากท่าที่เป็นด่านศุลกากร เว้นแต่เรือของทางราชการจะต้องได้รับใบปล่อยเรือขาออก โดยให้นายเรือมีหน้าที่ทำรายงานเรือออก และยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือต่อพนักงานศุลกากรเพื่อตรวจสอบ

เมื่อพนักงานศุลกากรได้ลงลายมือชื่อรับรองในรายงานเรือออกแล้ว ให้ถือว่ารายงาน ดังกล่าวเป็นใบปล่อยเรือขาออก

การทำรายงานเรือออกและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๗๒ ถ้าเรือที่ได้รับใบปล่อยเรือขาออกแล้วได้ออกจากท่าที่เป็นด่านศุลกากร แห่งหนึ่งไปยังท่าที่เป็นด่านศุลกากรแห่งอื่นในราชอาณาจักร ให้นายเรือทำรายงานเรือออกและ ยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือที่บรรทุกขึ้นเรือนั้นต่อพนักงานศุลกากรประจำท่าที่เป็นด่านศุลกากรนั้น

พร้อมทั้งแนบใบปล่ยเรือขาออกที่ออกให้ภายหลังติดไว้กับใบปล่ยเรือฉบับแรก และต้องทำเช่นนี้ต่อไปทุก ๆ ท่าที่เป็นด่านศุลกากรจนกว่าจะได้รับใบปล่ยเรือขาออกท้ายสุดออกนอกราชอาณาจักร เมื่อพนักงานศุลกากรได้ลงลายมือชื่อรับรองในรายงานเรือออกแล้ว ให้ถือว่ารายงานดังกล่าวเป็นใบปล่ยเรือขาออกของท่าที่เป็นด่านศุลกากรนั้น เพื่อให้เรือเดินทางออกนอกราชอาณาจักรได้

การทำรายงานเรือออกและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่มีการส่งมอบอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน หรือวัตถุระเบิดไว้แก่พนักงานศุลกากรตามมาตรา ๖๗ (๔) เมื่อเรือลำนั้นจะออกจากเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากรให้คืนของดังกล่าวแก่นายเรือ

มาตรา ๗๔ เรือทุกลำเมื่อเดินทางผ่านด่านตรวจของกรมศุลกากรเพื่อออกสู่ทะเลต้องลดความเร็วลง และให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจเรียกให้นายเรือตอบคำถามเกี่ยวกับชื่อเรือ และสถานที่ที่จะเดินทางไปได้

มาตรา ๗๕ เมื่อพันกำหนดสิบสี่วันนับแต่วันที่เริ่มบรรทุกของขาออกลงเรือไม่ว่าจะบรรทุกของลงเรือครบถ้วนแล้วหรือไม่ แต่เรือยังอยู่ในเขตท่าเกินกว่าระยะเวลาดังกล่าว พนักงานศุลกากรอาจเรียกค่าธรรมเนียมสำหรับการประจำการในเรือนั้นได้

อธิบดีอาจยกเว้นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งได้ หากนายเรือผู้ส่งของออก หรือผู้มีส่วนได้เสียอื่น ได้แสดงหลักฐานอันสมควรว่า การชักช้านั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัยหรือเหตุอื่นที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้

พนักงานศุลกากรอาจกักเรือที่บรรทุกของตามวรรคหนึ่งไว้ได้จนกว่าผู้ส่งของออกจะได้ชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง โดยให้นายเรือเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการกักเรือนั้น

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่ผู้ส่งของออกได้ยื่นใบขนสินค้าขาออกตามมาตรา ๕๑ ต่อพนักงานศุลกากรแล้ว แต่มิได้นำของนั้นบรรทุกลงในเรือให้แล้วเสร็จก่อนเรือออก ให้ผู้ส่งของออกแจ้งเหตุที่ไม่สามารถนำของนั้นบรรทุกลงเรือให้แล้วเสร็จต่อพนักงานศุลกากรภายในกำหนดสามวันนับแต่วันที่เรือออกจากท่า โดยให้พนักงานศุลกากรบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในใบขนสินค้านั้น และให้นำของที่ยังมิได้บรรทุกลงในเรือนั้นไปเก็บไว้ในสถานที่ที่พนักงานศุลกากรกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้ส่งของออกเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเก็บของดังกล่าว

ให้ผู้ส่งของออกดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับของที่เก็บไว้ตามวรรคหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ขอรับของคืนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้แจ้งเหตุต่อพนักงานศุลกากร หรือ

(๒) ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดยี่สิบเอ็ดวันนับแต่วันที่เรือลำที่ระบุไว้ในใบอนุญาตค้าครั้งแรกออกจากท่า

ในกรณีที่ผู้ส่งของออกไม่ดำเนินการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้รับของนั้น

มาตรา ๓๗ เรือทุกลำเว้นแต่เรือของทางราชการที่จะออกจากท่าต้องชักธงลาขึ้นที่เสาหน้าไว้จนกว่าเรือจะออก ถ้าเรือจะออกเวลาบ่ายให้ชักธงลาขึ้นไว้แต่เช้า ถ้าเรือจะออกเวลาเช้าให้ชักธงลาขึ้นไว้ตั้งแต่บ่ายวันก่อน

มาตรา ๓๘ อธิบดีมีอำนาจกำหนดเขตที่จอดเรือภายนอกเพื่อให้เรือขนถ่ายของ โดยที่ไม่ต้องเข้ามาในเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากร และให้กำหนดเวลาที่จะให้ใช้ที่จอดเรือภายนอกนั้นไว้ด้วย

ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือความจำเป็นเร่งด่วน อธิบดีอาจอนุญาตให้ขนถ่ายของนอกเขตที่จอดเรือภายนอกได้เป็นการเฉพาะคราว ทั้งนี้ อธิบดีอาจกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๓๙ นายเรือที่ประสงค์จะขนถ่ายของในเขตที่จอดเรือภายนอกให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตให้ขนถ่ายของในเขตที่จอดเรือภายนอกตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๐ ให้นายเรือที่ได้รับอนุญาตให้ขนถ่ายของในเขตที่จอดเรือภายนอกจัดทำและยื่นบัญชีสินค้าที่จะขนถ่ายโดยเรือลำเลียงแต่ละลำต่อพนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกได้รับบัญชีสินค้าที่จะขนถ่ายตามวรรคหนึ่งและได้ลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องของบัญชีสินค้านี้แล้ว ให้ถือว่าบัญชีสินค้านี้ดังกล่าวเป็นใบอนุญาตให้นำของในเรือลำเลียงนั้นเข้าไปยังเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากรได้

เมื่อเรือลำเลียงมาถึงท่าที่เป็นด่านศุลกากรแล้ว ให้นายเรือประจำเรือลำเลียงนั้นส่งมอบบัญชีสินค้าให้แก่พนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรนั้น แล้วจึงขนถ่ายของและดำเนินการพิธีการศุลกากรต่อไป

มาตรา ๔๑ ห้ามมิให้ขนถ่ายอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน วัตถุระเบิด หรือของต้องกำกัฏ ณ ที่จอดเรือภายนอก เว้นแต่พนักงานศุลกากรจะได้ตรวจของดังกล่าวแล้ว หรือได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร

มาตรา ๘๒ ในกรณีที่จะส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรโดยต้องมีการขนถ่าย ในเขตที่จอดเรือภายนอก ผู้ส่งของออกต้องยื่นใบขนสินค้าโดยเสียค่าอากรและค่าภาระติดพัน ให้ครบถ้วนก่อน และให้จัดทำและยื่นบัญชีสินค้าที่ขนถ่ายโดยเรือลำเลียงแต่ละลำต่อพนักงาน ศุลกากรประจำด่านศุลกากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับบัญชีสินค้าที่ขนถ่ายตามวรรคหนึ่งและได้ลงลายมือชื่อ รับรองความถูกต้องของบัญชีสินค้าดังกล่าวแล้ว ให้ส่งบัญชีสินค้านั้นไปกับเรือลำเลียง และเมื่อ เรือลำเลียงได้ไปถึงเขตที่จอดเรือภายนอกแล้ว ให้นายเรือประจำเรือลำเลียงยื่นบัญชีสินค้าแก่พนักงาน ศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกนั้น

ในกรณีที่พนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกตรวจสอบแล้วพบว่า รายละเอียดที่แสดงไว้ในบัญชีสินค้าไม่ตรงกับของที่บรรทุกมาในเรือลำเลียงนั้น ให้พนักงานศุลกากร มีอำนาจกักของที่บรรทุกมาในเรือลำเลียงได้จนกว่าจะแก้ไขบัญชีสินค้าให้ถูกต้อง

มาตรา ๘๓ ในกรณีที่นำของไปยังเขตที่จอดเรือภายนอกตามมาตรา ๘๒ แล้ว แต่ไม่มีการบรรทุกของนั้นลงในเรือหรือบรรทุกลงไม่หมด ให้นายเรือหรือผู้ส่งของออกดำเนินการ อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ยื่นคำขออนุญาตต่อพนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกเพื่อบรรทุก ของดังกล่าวลงในเรือลำอื่นที่อยู่ในเขตที่จอดเรือภายนอกนั้นที่จะเดินทางไปยังท่าเรือต่างประเทศ เดียวกันกับที่ระบุไว้ในใบขนสินค้า

(๒) ส่งของกลับมายังท่าที่ส่งออกไป โดยต้องขอใบรับรองที่แสดงรายละเอียด เกี่ยวกับของนั้นจากพนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกเพื่อนำมาส่งมอบแก่พนักงานศุลกากร ประจำด่านศุลกากร และให้นำของที่ส่งกลับมานั้นไปเก็บไว้ในสถานที่ที่พนักงานศุลกากรกำหนด โดยให้ผู้ส่งของออกเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเก็บของดังกล่าว และให้นำมาตรา ๗๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับกับของที่เก็บไว้

การยื่นคำขออนุญาตตาม (๑) และการขอใบรับรองตาม (๒) ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๘๔ ก่อนที่เรือจะออกจากเขตที่จอดเรือภายนอก นายเรือซึ่งได้รับอนุญาต ให้ทำการขนถ่ายของในเขตที่จอดเรือภายนอก ไม่ว่าจะเป็นการขนถ่ายของที่นำเข้ามาในหรือ จะส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ต้องไปรับเอาใบปล่อยเรือจากพนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากร ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยต้องเสียค่าภาระติดพันให้ครบถ้วน และส่งมอบใบปล่อยเรือดังกล่าวให้แก่พนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกนั้น

ในกรณีพนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกตรวจสอบพบว่า ผู้ส่งของออก ยังมิได้ชำระอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายอื่นใดที่พึงต้องชำระให้ครบถ้วน ให้พนักงานศุลกากร นั้นมีอำนาจยึดใบปล่อยเรือไว้ได้จนกว่าจะได้มีการชำระเงินดังกล่าวหรือวางประกันเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๘๕ ให้นำมาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๗ มาใช้กับเรือที่มีการขนถ่ายของ ในเขตที่จอดเรือภายนอกด้วย

ส่วนที่ ๒

การนำของเข้าและการส่งของออกทางบก

มาตรา ๘๖ การขนส่งของเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรตั้งแต่เขตแดนทางบกมายังด่านศุลกากร หรือจากด่านศุลกากรไปยังเขตแดนทางบก ต้องขนส่งตามทางอนุมัติ และภายในกำหนดเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

การขนส่งของตามทางอื่นนอกจากทางอนุมัติหรือในเวลาอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๘๗ ในกรณีที่การขนส่งของตามมาตรา ๘๖ เป็นการขนส่งตามลำน้ำที่เป็นเขตแดนทางบก ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดเขตพื้นที่ตามลำน้ำที่เป็นเขตแดนทางบกนั้น เพื่อให้นายเรือจอดเทียบท่าและขนถ่ายของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๘๘ ในการขนส่งของผ่านเขตแดนทางบกเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ผู้ขนส่งปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ยื่นบัญชีสินค้าแสดงรายการของทั้งปวงที่ขนส่งต่อพนักงานศุลกากรประจำด่านพรมแดนตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดจำนวนสองฉบับ ให้พนักงานศุลกากรประจำด่านพรมแดนตรวจของที่ขนส่งมานั้น และเมื่อเห็นว่าของดังกล่าวถูกต้องตามที่ระบุไว้ในบัญชีสินค้าให้ส่งปล่อยของพร้อมทั้งลงลายมือชื่อในบัญชีสินค้าแล้วส่งคืนแก่ผู้ขนส่งหนึ่งฉบับ โดยให้ถือว่าบัญชีสินค้านั้นเป็นใบอนุญาตให้ผ่านด่านพรมแดนมายังด่านศุลกากรได้

(๒) เมื่อได้รับใบอนุญาตผ่านด่านพรมแดนแล้ว ให้ขนของมายังด่านศุลกากรโดยพลันตามทางอนุมัติด้วยยานพาหนะเดียวกันกับที่ใช้นำเข้ามา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรให้เปลี่ยนถ่ายยานพาหนะหรือให้ขนด้วยวิธีอื่นได้ และมีให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงของ หรือหีบห่อหรือภาชนะบรรจุของนั้นด้วยประการใด ๆ

(๓) ยื่นบัญชีสินค้าที่มีลายมือชื่อของพนักงานศุลกากรประจำด่านพรมแดนต่อพนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและดำเนินพิธีการศุลกากรต่อไป

มาตรา ๘๙ ในการขนส่งของผ่านเขตแดนทางบกออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ผู้ขนส่งปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ยื่นบัญชีสินค้าแสดงรายการของทั้งปวงที่ขนส่งต่อพนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดจำนวนสองฉบับ ให้พนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรตรวจของที่ขนส่งมานั้น และเมื่อเห็นว่าของดังกล่าวถูกต้องตามที่ระบุไว้ในบัญชีสินค้าให้ส่งปล่อยของพร้อมทั้งลงลายมือชื่อในบัญชีสินค้าแล้วส่งคืนแก่ผู้ขนส่งหนึ่งฉบับ โดยให้ถือว่าบัญชีสินค้านั้นเป็นใบอนุญาตให้ผ่านด่านศุลกากรมายังด่านพรมแดนได้

(๒) เมื่อได้รับใบอนุญาตผ่านด่านศุลกากรแล้ว ให้ขนของมายังด่านพรมแดนโดยพลันตามทางอนุมัติด้วยยานพาหนะเดียวกันกับที่ใช้นำเข้ามา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงาน

ศุลกากรให้เปลี่ยนถ่ายยานพาหนะหรือให้ขนด้วยวิธีอื่นได้ และมีให้แก่เปลี่ยนแปลงของ ทียบท่อหรือภาชนะบรรจุของนั้นด้วยประการใด ๆ

(๓) ยื่นบัญชีสินค้าที่มีลายมือชื่อของพนักงานศุลกากรประจำด้านศุลกากรต่อพนักงานศุลกากรประจำด้านพรมแดนเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ผู้ส่งของออกได้ยื่นใบขนสินค้าขาออกตามมาตรา ๕๑ ต่อพนักงานศุลกากรแล้ว แต่มิได้นำของนั้นส่งออกไปภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันตรวจปล่อยให้ผู้ส่งของออกแจ้งเหตุที่ไม่สามารถส่งของนั้นออกไปได้ต่อพนักงานศุลกากรภายในกำหนดสามวันนับแต่วันที่ทำการตรวจปล่อย โดยให้พนักงานศุลกากรบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในใบขนสินค้านั้น และให้นำของที่ยังมิได้ส่งออกนั้นไปเก็บไว้ในสถานที่ที่พนักงานศุลกากรกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้ส่งของออกเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเก็บของดังกล่าว

ให้ผู้ส่งของออกดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับของที่เก็บไว้ตามวรรคหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ขอรับของคืนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้แจ้งเหตุต่อพนักงานศุลกากร หรือ

(๒) ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดสิบสี่วันนับแต่วันที่ทำการตรวจปล่อย ในกรณีที่ผู้ส่งของออกไม่ดำเนินการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองให้รีบของนั้น

มาตรา ๔๑ กรณีการขนส่งของผ่านเขตแดนทางบกเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร โดยมีได้ใช้ยานพาหนะ หรือใช้ยานพาหนะที่ไม่มีเครื่องยนต์ หรือใช้สัตว์พาหนะ ผู้ขนส่งต้องหยุดที่ด่านพรมแดน และให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจของที่ขนส่ง ตลอดจนยานพาหนะหรือสัตว์พาหนะที่ใช้ในการขนส่งนั้น และให้ผู้ขนส่งทำบัญชีเกี่ยวกับของที่ขนส่งนั้น โดยมีรายละเอียดตามสมควร

ส่วนที่ ๓

การนำเข้าและการส่งของออกทางอากาศ

มาตรา ๔๒ อากาศยานลำใดที่จะเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่อากาศยานของทางราชการ ต้องลงในหรือขึ้นจากสนามบินที่เป็นด้านศุลกากร

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็นอย่างอื่นทำให้อากาศยานที่เข้ามาในหรือจะออกไปนอกราชอาณาจักรต้องลงในหรือขึ้นจากที่ใดนอกจากสนามบินที่เป็นด้านศุลกากร ให้ผู้ควบคุมอากาศยานรายงานต่อพนักงานศุลกากรหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยพลันตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด และห้ามมิให้ผู้ควบคุมอากาศยานอนุญาตให้ขนของใด ๆ ออกจากหรือขึ้นในอากาศยานนั้น โดยมีได้รับความยินยอมจากพนักงานศุลกากร

เมื่ออากาศยานลงหรือขึ้น ณ สนามบินอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของหรือพนักงานประจำสนามบินนั้นรายงานการลงหรือขึ้นของอากาศยานลำนั้นต่อพนักงานศุลกากรผู้รับผิดชอบพื้นที่ที่สนามบินนั้นตั้งอยู่โดยพลัน และต้องไม่ยอมให้ชนของใด ๆ ออกจากหรือขึ้นในอากาศยานโดยมิได้รับความยินยอมจากพนักงานศุลกากร

เมื่อได้ดำเนินการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าอากาศยานนั้นได้ลงในหรือขึ้นจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร

มาตรา ๔๔ เมื่ออากาศยานลำใดเข้ามาในราชอาณาจักรเว้นแต่อากาศยานของทางราชการ ให้ผู้ควบคุมอากาศยานทำรายงานอากาศยาน พร้อมทั้งยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานต่อพนักงานศุลกากรประจำสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรเพื่อตรวจสอบ

การทำรายงานอากาศยานและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่อากาศยานตามวรรคหนึ่งมาถึงสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร และมีของจากต่างประเทศอยู่ในอากาศยานและประสงค์จะส่งออกไปนอกราชอาณาจักรให้นำมาตรา ๖๔ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๕ เมื่ออากาศยานลำใดเข้ามาในราชอาณาจักรเว้นแต่อากาศยานของทางราชการ ให้ผู้ควบคุมอากาศยานมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) อำนวยความสะดวกแก่พนักงานศุลกากรในการขึ้นไปบนอากาศยาน

(๒) ตอบคำถามใด ๆ ของพนักงานศุลกากรเกี่ยวกับอากาศยาน คนประจำอากาศยาน คนโดยสาร การเดินทาง และของที่บรรทุกมาในอากาศยานนั้น

(๓) รายงานเกี่ยวกับอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน หรือวัตถุระเบิดอันมีอยู่บนอากาศยาน และให้ส่งมอบอาวุธปืนและกระสุนปืนแก่พนักงานศุลกากร เมื่อพนักงานศุลกากรสั่งให้ส่งมอบสำหรับวัตถุระเบิดให้ส่งมอบแก่พนักงานศุลกากรซึ่งได้รับมอบหมายเฉพาะเพื่อการนั้น

มาตรา ๔๖ อากาศยานลำใดที่จะออกไปนอกราชอาณาจักรจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรเว้นแต่อากาศยานของทางราชการ จะต้องได้รับใบปล่อยอากาศยาน โดยให้ผู้ควบคุมอากาศยานมีหน้าที่ทำรายงานอากาศยานและยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานต่อพนักงานศุลกากรประจำสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรเพื่อตรวจสอบ

เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับรองรายงานอากาศยานแล้ว ให้ถือว่ารายงานดังกล่าวเป็นใบปล่อยอากาศยานเพื่อให้อากาศยานเดินทางออกนอกราชอาณาจักรได้

การทำรายงานอากาศยานและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๗ ถ้าอากาศยานที่ได้รับใบปล่อยอากาศยานแล้วได้ออกจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรแห่งหนึ่งไปยังสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรแห่งอื่นในราชอาณาจักร ให้ผู้ควบคุมอากาศยานทำรายงานอากาศยานและยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานต่อพนักงานศุลกากรประจำสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรนั้น พร้อมทั้งแนบใบปล่อยอากาศยานที่ออกให้ภายหลังติดไว้กับ

ใบปล่อยอากาศยานฉบับแรก และต้องทำเช่นนี้ต่อไปทุก ๆ สยามบินที่เป็นด้านศุลกากรจนกว่าจะได้รับใบปล่อยอากาศยานท้ายสุดออกนอกราชอาณาจักร

เมื่อพนักงานศุลกากรได้ลงลายมือชื่อรับรองในรายงานอากาศยานแล้ว ให้ถือว่ารายงานดังกล่าวเป็นใบปล่อยอากาศยานของสยามบินที่เป็นด้านศุลกากรนั้น เพื่อให้อากาศยานเดินทางออกนอกราชอาณาจักรได้

การทำรายงานและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๙๘ ในกรณีที่ผู้ส่งของออกได้ยื่นใบขนสินค้าขาออกตามมาตรา ๕๑ ต่อพนักงานศุลกากรแล้ว แต่มีได้นำของนั้นบรรทุกในอากาศยานให้แล้วเสร็จก่อนอากาศยานออกให้ผู้ส่งของออกแจ้งเหตุที่ไม่สามารถนำของนั้นบรรทุกลงอากาศยานให้แล้วเสร็จต่อพนักงานศุลกากรภายในกำหนดสามวันนับแต่วันที่อากาศยานออกจากสยามบินที่เป็นด้านศุลกากร โดยให้พนักงานศุลกากรบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในใบขนสินค้านั้น และให้นำของที่ยังมิได้บรรทุกลงในอากาศยานนั้นไปเก็บไว้ในสถานที่ที่พนักงานศุลกากรกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้ส่งของออกเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเก็บของดังกล่าวให้ผู้ส่งของออกดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับของที่เก็บไว้ตามวรรคหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ขอรับของคืนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ออกแจ้งเหตุต่อพนักงานศุลกากร หรือ

(๒) ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่อากาศยานลำที่ระบุไว้ในใบขนสินค้าครั้งแรกออกจากสยามบินที่เป็นด้านศุลกากร

ในกรณีที่ผู้ส่งของออกไม่ดำเนินการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้รับของนั้น

ส่วนที่ ๔

ตัวแทน

มาตรา ๙๙ บุคคลใดประสงค์จะเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้นำเข้า ผู้ส่งของออก หรือผู้นำของผ่านแดนหรือผู้ขอลำ ให้เป็นตัวแทนเพื่อดำเนินการอย่างใด ๆ เกี่ยวกับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร ของเพื่อการผ่านแดน หรือของเพื่อการถ่ายลำ หรือกิจการอื่นใด ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้ถือว่าบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้เป็นตัวแทนตามวรรคหนึ่ง เป็นเจ้าของของที่ได้นำเข้า ส่งออก ผ่านแดนหรือถ่ายลำด้วย

มาตรา ๑๐๐ บุคคลใดประสงค์จะเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้ควบคุมยานพาหนะ ให้เป็นตัวแทนเพื่อกระทำการตามที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๑ ตัวแทนที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๙๙ หรือมาตรา ๑๐๐ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่ตัวแทนฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนการอนุญาตของตัวแทนดังกล่าว โดยไม่ตัดสิทธิที่จะบังคับหลักประกันที่ตัวแทนให้ไว้ตามจำนวนที่เห็นสมควรและไม่ทำให้ผู้นั้นหลุดพ้นจากความรับผิดชอบทางอาญาตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

หมวด ๔

การผ่านแดน การถ่ายลำ และของตกค้าง

ส่วนที่ ๑

การผ่านแดนและการถ่ายลำ

มาตรา ๑๐๒ ผู้นำของเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำออกนอกราชอาณาจักร ให้ยื่นใบขนสินค้าตามแบบ และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ของตามวรรคหนึ่งไม่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบที่จะต้องเสียอากร หากได้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง และได้นำของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๓ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำไม่นำของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง ให้ถือว่าของดังกล่าวเป็นของตกค้าง

มาตรา ๑๐๔ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าของที่นำเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำเป็นของที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจหรือค้นของนั้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น

(๑) มีไว้เพื่อใช้ในการก่อการร้ายหรือเกี่ยวเนื่องกับการก่อการร้าย

(๒) ชนิดแห่งของหรือการขนส่งหรือการขนถ่ายของดังกล่าว อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคง สันติภาพ และความปลอดภัยระหว่างประเทศ

(๓) มีการแสดงถิ่นกำเนิดเป็นเท็จ

(๔) เป็นของผิดกฎหมายที่เกี่ยวกับการผ่านแดนหรือการถ่ายลำ

การตรวจหรือค้นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๕ ในกรณีที่มีหลักฐานชัดเจนว่าของใดเป็นของที่มีลักษณะตามมาตรา ๑๐๔ ให้ของนั้นเป็นของอันจะพึงต้องริบ ไม่ว่าจะมิใช่ผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ และอธิบดีอาจสั่งให้ทำลายโดยวิธีการที่ปลอดภัยต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม หรือให้ส่งกลับออกไปโดยพลัน หรืออาจสั่งให้ดำเนินการอื่นใดตามสมควรเพื่อให้ไม่สามารถนำของนั้นมาใช้ได้อีกหรือเพื่อให้ของดังกล่าวสามารถนำมาใช้ได้โดยไม่ผิดกฎหมาย โดยให้ผู้ขนส่งหรือผู้ควบคุมยานพาหนะเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

มาตรา ๑๐๖ ของที่นำเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำ ไม่ตกอยู่ภายใต้
ข้อห้ามหรือข้อจำกัดต่าง ๆ สำหรับการนำผ่านตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่ข้อห้ามหรือ
ข้อจำกัดนั้นเกี่ยวกับศีลธรรมอันดีของประชาชน นโยบายสาธารณะ ความปลอดภัยของสาธารณชน
การปกป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช และการปกป้องการครอบครองสมบัติของชาติ
ในด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ หรือค่านิยมทางโบราณคดี หรือการปกป้องทรัพย์สินทางการค้า
หรืออุตสาหกรรม

ส่วนที่ ๒
ของตกค้าง

มาตรา ๑๐๗ ให้ของที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง
ดังต่อไปนี้ เป็นของตกค้าง

(๑) ของนำเข้าที่เป็นสินค้าอันตรายตามชนิดหรือประเภทที่อธิบดีประกาศกำหนด
และมีได้นำออกไปจากเขตศุลกากรภายในระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ของนำเข้าอื่นนอกจาก (๑) ที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรเกินสามสิบวัน
โดยไม่มีการยื่นใบขนสินค้าและไม่ได้เสียอากรหรือวางประกันค่าอากรที่พึงเรียกเก็บแก่นั้น
โดยอธิบดีได้มีหนังสือแจ้งไปยังผู้ขนส่งเพื่อดำเนินการดังกล่าวให้ถูกต้อง แต่ผู้ขนส่งไม่ยอมดำเนินการ
ให้ถูกต้องภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากอธิบดี

(๓) ของนำเข้าอื่นนอกจาก (๑) ที่ยื่นใบขนสินค้าและเสียอากรหรือวางประกัน
ค่าอากรไว้ไม่ครบถ้วน และไม่ได้นำออกไปจากอารักขาของศุลกากรภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่
วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากอธิบดี

มาตรา ๑๐๘ ในการดำเนินการกับของตกค้างตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดี
มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ให้พนักงานศุลกากรนำของนั้นออกขายทอดตลาดหรือทำลาย หรือ

(๒) ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ขนส่ง ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร หากไม่ปฏิบัติตาม
ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจทำลายของนั้นได้ โดยให้บุคคลดังกล่าวเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

การดำเนินการกับของตกค้างตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด และในกรณีที่เป็นกรณีนี้อันเป็นการดำเนินการกับของตกค้างตามมาตรา ๑๐๗ (๑)
ต้องคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นประกอบด้วย

การทำลายของตกค้างตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการโดยวิธี
ที่ปลอดภัยต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม

ถ้าอธิบดีเห็นว่า การขายทอดตลาดตาม (๑) จะไม่ได้เงินเท่าที่ควรหรือมีเหตุ
อันสมควรประการอื่น อธิบดีจะสั่งให้ขายโดยวิธีอื่นก็ได้ แต่ในกรณีที่อธิบดีเห็นว่า การขายทอดตลาด
หรือขายโดยวิธีอื่นนั้นจะไม่ได้เงินหรือประโยชน์เท่าที่ควร หรืออาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างหนึ่ง
อย่างใด อธิบดีจะสั่งให้จัดการกับของนั้นตามวิธีการที่อธิบดีเห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๑๐๙ ถ้าของที่ยังมิได้รับมอบไปจากอารักขาของศาลการเป็นของที่มีสภาพเป็นของสดของเสียได้ และปรากฏว่าของนั้นได้บูดเน่าหรือเสียแล้ว อธิบดีจะสั่งให้ทำลายหรือจัดการกับของนั้นตามวิธีการที่อธิบดีเห็นสมควรเมื่อใดก็ได้ โดยอาจเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้นำของเข้าหรือผู้ขนส่งด้วยก็ได้

มาตรา ๑๑๐ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นตามมาตรา ๑๐๘ ให้หักใช้ค่าอากร ค่าเก็บรักษา ค่าขนย้าย หรือค่าภาระติดพันอย่างอื่นที่ค้างชำระแก่กรมศุลกากร รวมทั้งค่าภาษีอากรตามกฎหมายอื่นก่อน เหลือเท่าใดให้ใช้ค่าภาระติดพันต่าง ๆ ที่ต้องชำระแก่ผู้เก็บรักษาและผู้ขนส่ง ตามลำดับ เมื่อได้หักใช้เช่นนั้นแล้วยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดให้ตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่เจ้าของจะได้ขอคืนภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ได้ขายของนั้น

หมวด ๕

คลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และท่าเรือรับอนุญาต

ส่วนที่ ๑

การจัดตั้ง

มาตรา ๑๑๑ การจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนให้ดำเนินการได้เพื่อวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑๖ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การจัดตั้งโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงให้ดำเนินการได้เพื่อเป็นสถานที่สำหรับตรวจ เก็บ หรือตรวจปล่อย ของนำเข้าหรือของส่งออกที่ยังมิได้เสียอากร

การจัดตั้งท่าเรือรับอนุญาตให้ดำเนินการได้เพื่อนำของเข้ามาในหรือส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร การผ่านแดน หรือการถ่ายลำ

มาตรา ๑๑๒ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง หรือท่าเรือรับอนุญาต ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะดำเนินการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง หรือท่าเรือรับอนุญาตนั้นได้

ในระหว่างที่มีการยื่นคำขออนุญาตจัดตั้งโรงพักสินค้า ที่มั่นคง หรือท่าเรือรับอนุญาต หากอธิบดีเห็นว่ามีความจำเป็นอาจอนุญาตให้จัดตั้งโรงพักสินค้า ที่มั่นคง หรือท่าเรือรับอนุญาตชั่วคราวไปพลางก่อนได้ โดยผู้ขอรับใบอนุญาตต้องแสดงแผนผังเกี่ยวกับสถานที่ตั้งและดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑๓ นอกจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ ต้องเสียค่าธรรมเนียมรายปีทุกปี

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีเมื่อครบกำหนดที่ต้องชำระ ให้อธิบดีมีหนังสือแจ้งเตือนให้ผู้ได้รับใบอนุญาตชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๑๑๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ ต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้ได้รับใบอนุญาตนั้น

ส่วนที่ ๒

การดำเนินการ

มาตรา ๑๑๖ ในคลังสินค้าทัณฑ์บนให้ดำเนินการได้ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) เก็บของในคลังสินค้าทัณฑ์บน
- (๒) แสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน
- (๓) ผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดกับของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๑๑๗ อธิบดีอาจเรียกประกันจากผู้ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ทำทัณฑ์บนหรือให้ประกันอย่างอื่น เพื่อเป็นประกันค่าอากรหรือค่าใช้จ่ายอย่างอื่น ซึ่งกรมศุลกากรอาจเรียกต้องได้ตามกฎหมายหรือข้อตกลงก็ได้

มาตรา ๑๑๘ การตรวจของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงใด ให้กระทำ ณ คลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงนั้น

ในกรณีที่เห็นสมควร อธิบดีจะสั่งให้ทำการตรวจของเข้าหรือตรวจของออก ณ สถานที่ใดสถานที่หนึ่งนอกจากที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินพิธีการศุลกากร พนักงานศุลกากรผู้กำกับท่าเรือรับอนุญาต จะสั่งให้เอาของที่ยังไม่ได้ตรวจเข้าเก็บไว้ในโรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงก็ได้

มาตรา ๑๒๐ ของที่เก็บในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคง ต้องเก็บไว้ในหีบห่อหรือภาชนะบรรจุเดิมตามที่ได้นำเข้ามา เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรให้เคลื่อนย้ายหีบห่อหรือภาชนะบรรจุได้ ณ ท่าเรือรับอนุญาต หรืออนุญาตให้นำมารวม คัดเลือก แบ่งแยก บรรจุหรือกลับบรรจุใหม่ ในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงนั้น และให้พนักงานศุลกากรจรรยาของที่เก็บนั้นไว้

การเปลี่ยนแปลง การเคลื่อนย้าย หรือการดำเนินการใด ๆ แก่ของ หีบห่อหรือภาชนะบรรจุ เครื่องหมายและเลขหมายกำกับหีบห่อ ไปจากที่เก็บไว้ตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร หรือมีอำนาจดำเนินการได้ตามกฎหมาย

ของ หีบห่อ หรือภาชนะบรรจุใด ที่มีการเปลี่ยนแปลง การเคลื่อนย้าย หรือการดำเนินการใด ๆ โดยมีได้เป็นไปตามที่กำหนดในวรรคสอง ให้รับเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๑๒๑ ของที่ยังไม่ได้ตรวจจะเคลื่อนย้าย นำมารวม คัดเลือก แบ่งแยก บรรจุหรือกลับบรรจุใหม่ ซึ่งของนั้น ณ ท่าเรือรับอนุญาต หรือสถานที่สำหรับขนถ่ายของจากยานพาหนะมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรและต้องมีพนักงานศุลกากรกำกับตรวจตราอยู่ด้วย

ของที่มีการเคลื่อนย้าย นำมารวม คัดเลือก แบ่งแยก บรรจุหรือกลับบรรจุใหม่ โดยมีได้เป็นไปตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ให้รับเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๑๒๒ ของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนหนึ่งจะย้ายไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น หรือของที่เก็บในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงหนึ่งจะย้ายไปเก็บไว้ในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงอื่นก็ได้ โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๓ การนำของเข้าไปในหรือการปล่อยของออก การเก็บของ การขนถ่ายของ การตรวจตราและการควบคุมของ ในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และท่าเรือรับอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๔ เมื่อผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกได้ยื่นใบขนสินค้าและได้ขนของเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยได้ปฏิบัติตามกฎหมาย รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดแล้ว ให้พนักงานศุลกากรรับรองรายละเอียดแห่งของนั้น และให้ถือว่าของที่ขนเข้าเก็บนั้นได้เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยถูกต้องแล้ว

รายละเอียดแห่งของซึ่งพนักงานศุลกากรได้รับรองตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้สำหรับประเมินอากรแก่ของนั้น แต่ในกรณีที่ได้ใช้ของดังกล่าวเพื่อการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณปริมาณที่ใช้ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดหรือเห็นชอบ

ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน จัดทำและยื่นรายงานการขนของตามวรรคหนึ่งเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๕ ในกรณีที่ปรากฏว่าของในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือ ที่มั่นคง มีปริมาณแตกต่างจากที่ผู้ได้รับใบอนุญาตแจ้งไว้ต่อพนักงานศุลกากรในเวลาที่นำของนั้น เข้าเก็บโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ถือว่าของตามปริมาณที่แตกต่างกันนั้นเป็นของที่ยังมิได้ผ่าน พิธีการศุลกากร

มาตรา ๑๒๖ ให้ยกเว้นการเก็บอากรขาเข้าและอากรขาออกแก่ของที่ปล่อยออกไป จากคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ ไม่ว่าจะปล่อยออกไปในสภาพเดิม ที่นำเข้าหรือในสภาพอื่น

การปล่อยของออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน หากเป็นการโอนเข้าไปในคลังสินค้า ทัณฑ์บนอื่น หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๒๙ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากร ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การรับของที่ได้โอนหรือจำหน่ายตามวรรคสอง ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาใน ราชอาณาจักรหรือนำเข้าสำเร็จในเวลาที่ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มิให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับการนำของในราชอาณาจักรที่ต้องเสียอากร ขาออกเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน และได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในสภาพเดิม

มาตรา ๑๒๗ ในกรณีที่ของใดมีกฎหมายบัญญัติให้ได้รับการยกเว้นหรือคืนอากร เมื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หากนำของนั้นเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามมาตรา ๑๑๖ (๒) หรือ (๓) ให้ได้รับการยกเว้นหรือคืนอากร โดยถือว่าของนั้นได้ส่งออกนอกราชอาณาจักรในเวลา ที่ได้นำของเช่นนั้นเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๘ อธิบดีอาจยกเว้นอากรหรือคืนอากรให้แก่ผู้นำของเข้า สำหรับของ ที่สูญหายหรือถูกทำลายโดยเหตุสุดวิสัย ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ของที่อยู่ระหว่างขนย้ายเพื่อเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือ ที่มั่นคง ในเวลาที่ขนย้ายหรือรับเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคง

(๒) ของที่อยู่ระหว่างการขนถ่าย ณ ท่าเรือรับอนุญาต

(๓) ของที่ได้ยื่นใบขนสินค้าเพื่อเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน ในขณะที่เก็บใน คลังสินค้าทัณฑ์บน หรือ

(๔) ของที่ได้ยื่นใบขนสินค้าเพื่อนำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน ในขณะที่รับมอบ ไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน

การยกเว้นอากรและการคืนอากรตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ ผู้ใดประสงค์จะเลิกการดำเนินการ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันที่จะเลิกการดำเนินการ

การแจ้งเลิกการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มันคง ที่แจ้งการเลิกการดำเนินการตามมาตรา ๑๒๙ ต้องหยุดการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาต

ในกรณีที่ เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนให้จัดการกับของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้ผู้นำเข้าของเข้านำของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน พร้อมทั้งชำระอากร ให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด หรือ

(๒) ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำของไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๒๙ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วย พิภคอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี ประกาศกำหนด

ในกรณีที่ เป็นโรงพักสินค้าหรือที่มันคง ให้ถือว่าของที่เก็บในโรงพักสินค้าหรือ ที่มันคงนั้นเป็นของตกค้าง และให้ดำเนินการกับของนั้นตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๘

อธิบดีจะอนุญาตให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือ ที่มันคง เลิกการดำเนินการได้ต่อเมื่อได้มีการดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสามแล้ว และ ให้ใบอนุญาตสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เลิกการดำเนินการนั้น

มาตรา ๑๓๑ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ซึ่งได้แจ้งการเลิก การดำเนินการตามมาตรา ๑๒๙ แต่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๐ ภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด ให้อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน และให้ของที่อยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น เป็นของที่ต้องเสียอากรนับแต่วันที่อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว โดยให้คำนวณอากร ตามมาตรา ๑๔ (๑)

ส่วนที่ ๓

การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๑๓๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขในใบอนุญาต ให้อธิบดีมีหนังสือเตือนให้ปฏิบัติหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้นั้นไม่ปฏิบัติตามให้อธิบดีสั่งพักใช้ใบอนุญาต

ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาตต้องหยุดดำเนินการตามใบอนุญาตเป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๓๓ อธิบดีมีอำนาจสั่งยกเลิกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓๒ ก่อนกำหนดเวลาได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ถูกพักใช้ใบอนุญาตนั้นได้ปฏิบัติตามถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขในใบอนุญาตแล้ว

มาตรา ๑๓๔ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ดำเนินการภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต หรือหยุดดำเนินการติดต่อกันเกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันโดยไม่ได้แจ้งให้อธิบดีทราบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ถูกพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป

(๓) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(๔) ไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๑๓

วรรคสอง

มาตรา ๑๓๕ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓๒ หรือมาตรา ๑๓๔ ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ และให้ปิดประกาศหนังสือแจ้งการพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ทำการของผู้ได้รับใบอนุญาต

ให้นำมาตรา ๑๓๐ และมาตรา ๑๓๑ มาใช้บังคับกับผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยอนุโลม

หมวด ๖
เขตปลอดอากร

ส่วนที่ ๑
การจัดตั้งเขตปลอดอากร

มาตรา ๑๓๖ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งเขตปลอดอากรเพื่อประโยชน์ทางอากรศุลกากร ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของ ประเทศ ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะดำเนินการจัดตั้งเขตปลอดอากรนั้นได้

มาตรา ๑๓๗ ของที่นำเข้าไปในเขตปลอดอากรให้ได้รับยกเว้นอากรหรือคืนอากร ตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา ๑๓๘ ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรต้องมีคุณสมบัติและ ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเฉพาะ หรือเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัท มหาชนจำกัด
- (๒) มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง หรือมีสิทธิบริหารจัดการในที่ดินหรือพื้นที่ ที่ขอจัดตั้ง
- (๓) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากร
- (๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากร หรือเคยถูกเพิกถอน ใบอนุญาตมาแล้วเกินสามปี
- (๕) มีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓๙ นอกจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากร ผู้ได้รับ ใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรต้องเสียค่าธรรมเนียมรายปีทุกปี

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีเมื่อครบกำหนด ที่ต้องชำระ ให้อธิบดีมีหนังสือแจ้งเตือนให้ผู้ได้รับใบอนุญาตชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๑๔๐ ในกรณีที่ใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรสูญหาย ถูกทำลาย หรือ ชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรต้องแสดงใบอนุญาตหรือ
ใบอนุญาตแล้วแต่กรณี ไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้ได้รับ
ใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๑๔๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรผู้ใดประสงค์จะเลิก
การดำเนินการ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนวันที่
ประสงค์จะเลิกดำเนินการ

การแจ้งเลิกการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรที่แจ้งการเลิกการดำเนินการ
ตามมาตรา ๑๔๒ ต้องหยุดการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตและแจ้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบ
กิจการในเขตปลอดอากรดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) นำของออกจากเขตปลอดอากร พร้อมทั้งชำระอากรให้ครบถ้วนภายในระยะเวลา
ที่อธิบดีกำหนด หรือ

(๒) ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำของไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน
เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๒๙ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วย
พิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่นแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี
ประกาศกำหนด

อธิบดีจะอนุญาตให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรเลิกการดำเนินการได้
ต่อเมื่อได้มีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว และให้ใบอนุญาตสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต
ให้เลิกการดำเนินการนั้น

มาตรา ๑๔๔ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรซึ่งได้แจ้งการเลิก
การดำเนินการตามมาตรา ๑๔๒ แต่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔๓ ภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด
ให้อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากร และให้สิทธิประโยชน์สำหรับของที่อยู่ใน
เขตปลอดอากรนั้นสิ้นสุดลง และให้ของที่อยู่ในเขตปลอดอากรนั้นเป็นของที่ต้องเสียอากรนับแต่
วันที่อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว โดยให้คำนวณอากรตามมาตรา ๑๕๔

มาตรา ๑๔๕ ให้นำมาตรา ๑๓๒ มาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๓๕ วรรคหนึ่ง
มาตรา ๑๔๓ และมาตรา ๑๔๔ มาใช้บังคับกับการพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้ง
เขตปลอดอากรโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

การขออนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากร

มาตรา ๑๔๖ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการในเขตปลอดอากรต้องได้รับ
ใบอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะประกอบกิจการในเขตปลอดอากรนั้นได้

มาตรา ๑๔๗ ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากรต้องมีคุณสมบัติ
และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นนิติบุคคล
- (๒) ได้รับความยินยอมให้ประกอบกิจการจากผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากร
- (๓) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากร
- (๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากร หรือเคยถูก
เพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากรมาแล้วเกินสามปี
- (๕) มีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔๘ ให้นำมาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ มาตรา ๑๔๒ มาตรา ๑๔๓
มาตรา ๑๔๔ และมาตรา ๑๔๕ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับแก่ผู้ได้รับใบอนุญาต
ให้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากรโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากรต้องประกอบ
กิจการตามที่ขออนุญาตอันเป็นกิจการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตปลอดอากรนั้น
ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากรมีความประสงค์
จะเปลี่ยนแปลง เพิ่ม หรือลดประเภทกิจการที่จะดำเนินการ ต้องขออนุญาตต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะดำเนินการต่อไปได้

มาตรา ๑๕๐ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมเขตปลอดอากร ให้อธิบดีมีอำนาจ
ออกประกาศกำหนดประเภทหรือชนิดแห่งของที่จะนำเข้าไปในหรือปล่อยออกจากเขตปลอดอากร
และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่เห็นสมควร

ส่วนที่ ๓

สิทธิประโยชน์ในเขตปลอดอากร

มาตรา ๑๕๑ ให้ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อนำเข้าไปในเขตปลอดอากร ได้รับยกเว้นอากรขาเข้า ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้ รวมทั้งส่วนประกอบแห่งของดังกล่าวที่จำเป็นต่อการประกอบกิจการ โดยให้รวมถึงของที่ใช้ในการสร้าง ประกอบหรือติดตั้งโรงงานหรืออาคารในเขตปลอดอากร

(๒) ของที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ หรือ

(๓) ของที่ปล่อยออกมาจากเขตปลอดอากรอื่น

ให้ยกเว้นอากรขาออกสำหรับของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากรเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

การยกเว้นอากรขาเข้าและอากรขาออกตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕๒ ในกรณีการนำของเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำวัตถุดิบภายในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดกับของนั้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ของนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตราหรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น

การปล่อยของตามวรรคหนึ่งออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ให้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตรา หรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น โดยถือเสมือนว่าของนั้นได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรในวันที่นำออกจากเขตปลอดอากร

การนำของเข้าหรือการปล่อยของออกจากเขตปลอดอากรตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕๓ ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้ของใดได้รับยกเว้นหรือคืนอากรเมื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หากนำของนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ให้ได้รับยกเว้นอากรหรือคืนอากร โดยให้ถือว่าของนั้นได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ได้นำของเช่นนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕๔ ของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากรเพื่อนำเข้ามาในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะของนั้นจะนำเข้ามาจากนอกราชอาณาจักรหรือจากในราชอาณาจักร ให้คำนวณอากรตามสภาพ แห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาที่ปล่อยของนั้นออกไปจากเขตปลอดอากร

ในกรณีที่นำของที่มีอยู่ในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากร โดยของที่นำเข้าไปนั้นไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรหรือคืนอากร ไม่ต้องนำของดังกล่าวมาคำนวณอากร

การคำนวณอากรตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕๕ การนำของออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายภายใน ราชอาณาจักรหรือเพื่อโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๒๔ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็น การนำเข้ามาในราชอาณาจักรและเป็นการนำเข้าสำเร็จในเวลาที่นำของเช่นนั้นออกจาก เขตปลอดอากร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การนำของในเขตปลอดอากรไปใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นนอกวัตถุประสงค์ ในการจัดตั้งเขตปลอดอากร หรือการประกอบกิจการในเขตปลอดอากร ให้ถือว่าเป็นการนำของ ออกจากเขตปลอดอากร เว้นแต่เป็นการนำออกไปเพื่อกำจัดหรือทำลายของที่เสียหาย ของที่ใช้ไม่ได้ หรือของที่ไม่ได้ใช้ซึ่งอยู่ในเขตปลอดอากร โดยได้รับอนุญาตจากอธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕๖ การนำของเข้าไปในหรือปล่อยของออก การเก็บของ การขนถ่ายของ การตรวจตราและการควบคุมของในเขตปลอดอากร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๗

พนักงานศุลกากร

มาตรา ๑๕๗ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม บพัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร ให้พนักงานศุลกากร ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานประกอบการหรือสถานที่อื่นที่เกี่ยวกับการประกอบการ ของผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ผู้ขนส่ง หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าว หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลา ทำการของสถานานั้น ในการนี้มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวหรือบุคคลที่อยู่ในสถานะนั้นปฏิบัติเท่าที่ จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

(๒) จับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องมีหมายจับ เมื่อปรากฏว่ามีการกระทำความผิดซึ่งหน้าหรือมีเหตุอื่นตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้ เพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป

(๓) ยึดหรืออายัดบัญชี เอกสาร หลักฐาน ข้อมูล หรือสิ่งของอื่นใดที่อาจใช้พิสูจน์ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร

(๔) มีหนังสือเรียกผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ผู้ขนส่ง หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าวหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำของเข้าหรือการส่งของออก มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ ต้องใช้เวลาแก่บุคคลดังกล่าวไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

มาตรา ๑๕๘ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจของที่กำลังผ่านพิธีการศุลกากร หรืออยู่ในอำนาจกำกับตรวจตราของศุลกากร และเอาตัวอย่างของไปเพื่อตรวจสอบ หรือประเมินราคา หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของทางราชการได้ตามความจำเป็น โดยไม่ต้องขอใช้ราคา ทั้งนี้ ต้องกระทำด้วยวิธีการที่จะทำให้เจ้าของเสียหายหรือมีภาระน้อยที่สุด และถ้ามีของคงเหลือให้ส่งคืนแก่เจ้าของโดยมิชักช้า

มาตรา ๑๕๙ การใช้อำนาจของพนักงานศุลกากรซึ่งอธิบดีมอบหมายตามมาตรา ๑๕๗ หรือพนักงานศุลกากรมาตรา ๑๕๘ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖๐ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการใช้ยานพาหนะใดในการนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องกักตุน หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร เข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งหรือพาของดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งให้หยุดยานพาหนะเพื่อตรวจหรือค้นยานพาหนะ หรือบุคคลที่อยู่ในยานพาหนะนั้น

มาตรา ๑๖๑ พนักงานศุลกากรอาจตรวจหรือค้นหีบห่อของผู้โดยสารที่เข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรได้ หากพบว่ามิของที่ยังมิได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องกักตุน หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจยึดหีบห่อหรือของนั้นไว้ได้

มาตรา ๑๖๒ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจเข้าไปตรวจของ ณ สถานประกอบการ สถานที่อื่นที่เกี่ยวข้อง หรือยานพาหนะใดตามที่ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

มาตรา ๑๖๓ อธิบดีมีอำนาจตั้งด่านตรวจเรือเข้าและออก และจะมอบหมายให้พนักงานศุลกากรประจำอยู่ในเรือลำใด ๆ ในเวลาที่เรื่อนั้นอยู่ในเขตน่านน้ำไทยก็ได้

เรือทุกลำที่จะผ่านด่านตรวจต้องมีพนักงานศุลกากรขึ้นเรือกำกับไปด้วย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรกำกับด่านตรวจ และเมื่อเรือลำนั้นจะออกจากเขตท่าให้หยุดลอยลำที่ด่านตรวจเพื่อส่งพนักงานศุลกากรขึ้นจากเรือ

มาตรา ๑๖๔ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่า เรือลำใดเป็นเรือที่พึงต้องถูกยึดหรือตรวจตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งให้นายเรือลำนั้นหยุดลอยลำหรือนำเรือไปยังที่ใดที่หนึ่ง หากนายเรือฝ่าฝืนให้พนักงานศุลกากรเตือนให้นายเรือปฏิบัติตามคำสั่ง และหากนายเรือฝ่าฝืนคำสั่งเตือนดังกล่าว ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจดำเนินการใด ๆ เพื่อบังคับให้ปฏิบัติตามหรือเพื่อนำเรือไป หรือเพื่อป้องกันการหลบหนี

มาตรา ๑๖๕ เรือที่มีระวางบรรทุกไม่เกินสองร้อยห้าสิบตันกรอส ยานพาหนะอื่นใด เว้นแต่อากาศยาน ทียบท้อ ภาชนะบรรจุ หรือสิ่งใด ๆ หากได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการย้าย ขนรับ หรือขนของที่มีได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องจำกัด หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากรให้รีบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมิผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

ถ้าเรือที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำตามวรรคหนึ่งมีระวางบรรทุกเกินสองร้อยห้าสิบตันกรอส ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบเรือนั้นได้ตามควรแก่การกระทำความผิด

มาตรา ๑๖๖ ของที่ยังมิได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องจำกัด หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร เป็นของที่พึงต้องริบตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖๗ ให้พนักงานศุลกากร พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึดหรืออายัดสิ่งใด ๆ อันจะพึงต้องริบหรือเป็นที่สงสัยว่าจะพึงต้องริบตามพระราชบัญญัตินี้ไว้ได้

สิ่งที่อายัดไว้นั้น หากตรวจสอบแล้วพบว่าสิ่งนั้นไม่เป็นของอันพึงต้องริบ ให้เพิกถอนการอายัดสิ่งนั้น แต่กรณีเป็นสิ่งที่ต้องริบ ให้พนักงานศุลกากร พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึดสิ่งนั้น

สิ่งที่ยึดไว้นั้น ถ้าเป็นยานพาหนะที่ใช้ในการกระทำผิด และเจ้าของหรือผู้มีสิทธิไม่มายื่นคำร้องขอคืนภายในกำหนดหกสิบวันหรือถ้าเป็นสิ่งอื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ยึดให้ถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ใช่เจ้าของ และให้ตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๑๖๘ ในกรณีของที่ริบได้เนื่องจากการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้มิได้เป็นของผู้กระทำความผิด ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบได้ถ้าเจ้าของนั้นรู้หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีหรือจะมีการกระทำความผิด แต่มิได้กระทำการใดเพื่อมิให้เกิดการกระทำความผิดหรือแก้ไขมิให้การกระทำนั้นบรรลุผล หรือมิได้ระมัดระวังมิให้ของนั้นไปเกี่ยวข้องกับกระทำความผิด

มาตรา ๑๖๙ ถ้าพนักงานศุลกากรพบว่าบุคคลใดมีสิ่งอันจะพึงต้องริบตามพระราชบัญญัตินี้ไว้ในครอบครอง ให้บันทึกข้อเท็จจริงที่ตนเองได้พบเห็นไว้เป็นหลักฐาน โดยให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าข้อเท็จจริงที่จดแจ้งไว้ในบันทึกนั้นเป็นความจริง และผู้นั้นได้นำสิ่งนั้นเข้ามาโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือนำเข้ามาโดยยังมีได้ผ่านพิธีการศุลกากร เว้นแต่จะพิสูจน์ได้เป็นอย่างอื่น

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินด้วย

มาตรา ๑๗๐ บรรดาของหรือสิ่งที่ยึดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากรต้องส่งมอบให้พนักงานศุลกากรเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป
ของหรือสิ่งที่ยึดและตกเป็นของแผ่นดินหรือที่ศาลสั่งให้ริบตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร ให้จำหน่ายตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๗๑ ถ้าของที่ยึดไว้เป็นของสดของเสียได้ หรือถ้าหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสี่ยงความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะมากเกินไป อธิบดีจะสั่งให้ขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นก่อนที่ของนั้นจะตกเป็นของแผ่นดินก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

เงินที่ได้รับจากการขายของตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระติดพันแล้วให้ถือไว้แทนของ

มาตรา ๑๗๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๑๗๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานศุลกากรต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานศุลกากร ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗๔ ในกรณีที่ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นในทะเลอาณาเขต เมื่อพนักงานศุลกากรจับผู้กระทำความผิดและส่งให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ใด ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ และมีให้นับระยะเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้กระทำความผิดส่งให้พนักงานสอบสวนเป็นเวลาควบคุมผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๘

อำนาจทางศุลกากรในพื้นที่เฉพาะ

ส่วนที่ ๑

เขตควบคุมศุลกากร

มาตรา ๑๗๕ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับศุลกากรในเขตท้องที่ใด ให้กำหนดเขตท้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมศุลกากรโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ภายในเขตควบคุมศุลกากรที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจหรือค้นโรงเรือน สถานที่ ยานพาหนะ หรือบุคคลใด ๆ ไม่ว่าในเวลากลางวันหรือกลางคืน โดยไม่ต้องมีหมายค้น ทั้งนี้ พนักงานศุลกากรต้องแสดงเหตุผลอันสมควรก่อนที่จะใช้อำนาจนั้นด้วย

ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า บุคคลที่ถูกตรวจหรือค้นตามวรรคสอง ได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร และบุคคลนั้นไม่สามารถแสดงเหตุผลอันสมควรได้ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจจับกุมบุคคลนั้นโดยไม่ต้องมีหมายจับ เพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๗๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง อธิบดีมีอำนาจออกประกาศกำหนดประเภทหรือชนิดแห่งของที่ผู้ทำการค้าภายในเขตควบคุมศุลกากรต้องจัดให้มีบัญชีเพื่อแสดงรายละเอียดแห่งของนั้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจบัญชีและของที่ระบุไว้ในบัญชีตามวรรคหนึ่ง หากพบว่าของนั้นมีจำนวนหรือปริมาณแตกต่างจากที่ระบุไว้ในบัญชีโดยไม่สามารถแสดงเหตุผลอันสมควรได้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ของที่มีจำนวนหรือปริมาณต่างนั้นเป็นของที่มีไว้หรือได้มาโดยยังไม่ได้เสียอากร

มาตรา ๑๗๗ ภายในเขตควบคุมศุลกากร อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณพิเศษเพื่อควบคุมการขนย้ายของในบริเวณดังกล่าว โดยให้มีแผนที่แสดงเขตและระบุท้องที่ที่อยู่ในบริเวณพิเศษนั้นแนบท้ายประกาศด้วย

การขนย้ายของเข้าหรือออก หรือภายในบริเวณพิเศษ ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๒
พื้นที่ควบคุมร่วมกัน

มาตรา ๑๗๘ ในส่วนนี้

“พื้นที่ควบคุมร่วมกัน” หมายความว่า พื้นที่ที่กำหนดให้เป็นพื้นที่ควบคุมร่วมกัน ตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน

“ความตกลง” หมายความว่า ความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน

มาตรา ๑๗๙ ให้กรมศุลกากรมีอำนาจทางศุลกากรทั้งปวงในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน เช่นเดียวกับในเขตศุลกากร

มาตรา ๑๘๐ การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานศุลกากรในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน นอกราชอาณาจักร ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักร

มาตรา ๑๘๑ การดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากรที่ตรวจพบในพื้นที่ควบคุมร่วมกันในราชอาณาจักร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดตามกฎหมายไทย ให้พนักงานศุลกากร ของรัฐบาลไทยดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

(๒) ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดตามกฎหมายของประเทศภาคีตามความตกลง และเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตามความตกลงร้องขอ ให้พนักงานศุลกากรของรัฐบาลไทย ส่งบุคคล สัตว์ พืช ของ ตลอดจนพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะที่ใช้ขนส่ง สิ่งดังกล่าวไปยังประเทศภาคีตามความตกลง ทั้งนี้ อธิบดีอาจยกเว้นอากรที่จะต้องเสียหรือคืนอากร ที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับของที่นำเข้านั้นได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดทั้งตามกฎหมายไทยและกฎหมายของประเทศภาคีตามความตกลง ให้พนักงานศุลกากรของรัฐบาลไทยดำเนินการตามกฎหมายไทย และเมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตาม ความตกลงทราบ และถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตามความตกลงร้องขอ พนักงานศุลกากร ของรัฐบาลไทยจะส่งบุคคล สัตว์ พืช ของ ตลอดจนพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะ ที่ใช้ขนส่งสิ่งดังกล่าวไปยังประเทศภาคีตามความตกลงเมื่อได้มีการดำเนินการตามกฎหมายไทย เสร็จแล้วก็ได้

มาตรา ๑๘๒ การดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร ที่ตรวจพบในพื้นที่ควบคุมร่วมกันนอกราชอาณาจักร ให้พนักงานศุลกากรของรัฐบาลไทยร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตามความตกลง ให้ส่งบุคคล สัตว์ พืช ของ ตลอดจนพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะที่ใช้ขนส่ง สิ่งดังกล่าวมายังราชอาณาจักร เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากรต่อไป

การดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำความผิดทั้งตามกฎหมายไทยและกฎหมาย ของประเทศภาคีตามความตกลงที่เกี่ยวกับการขนส่งข้ามพรมแดนที่ตรวจพบในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน นอกราชอาณาจักร พนักงานศุลกากรของรัฐบาลไทยจะร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคี ตามความตกลง ให้ส่งบุคคล สัตว์ พืช ของ ตลอดจนพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะ ที่ใช้ขนส่งสิ่งดังกล่าวมายังราชอาณาจักร เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น ที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากรก็ได้

มาตรา ๑๘๓ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการศุลกากร ในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน

ส่วนที่ ๓ การค้าชายฝั่ง

มาตรา ๑๘๔ การค้าชายฝั่ง หมายถึง การขนส่งของทางทะเลจากท่าหนึ่ง ในราชอาณาจักรไปยังอีกท่าหนึ่งในราชอาณาจักร เพื่อรับค่าตอบแทนในการขนส่งของ รวมทั้งการซื้อขายของที่ขนมานั้น

ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดรูปแบบและลักษณะที่ถือว่าเป็นการค้าชายฝั่ง ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๘๕ เรือที่ทำการค้าชายฝั่งต้องเป็นเรือที่มีสัญชาติไทย หรือเป็นเรือ ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการค้าในน่านน้ำไทยได้ตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

มาตรา ๑๘๖ เรือที่ทำการค้าชายฝั่งที่จะออกจากท่า ให้นายเรือทำบัญชีสินค้า แสดงรายละเอียดแห่งของในเรือยื่นต่อพนักงานศุลกากร ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี ประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับบัญชีสินค้าตามวรรคหนึ่งและได้ลงลายมือชื่อรับรอง ความถูกต้องของบัญชีสินค้านี้แล้ว ให้ถือว่าบัญชีสินค้านี้ดังกล่าวเป็นใบปล่อยสินค้าและปล่อยเรือ

เมื่อเรือที่ทำการค้าชายฝั่งมาถึงท่าอีกแห่งหนึ่งแล้ว ให้นายเรือแสดงใบอนุญาต ปล่อยสินค้าและปล่อยเรือแก่พนักงานศุลกากรผู้รับผิดชอบพื้นที่ที่เรื่อนั้นมาถึงภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง

นับแต่เรือมาถึง เพื่อตรวจสอบของที่บรรทุกหรือขนส่งมาในเรือนั้นว่าถูกต้องตรงกับบัญชีสินค้าที่บรรทุกหรือขนส่งมาจากท่าเรือต้นทาง

ในกรณีที่ตรวจสอบพบว่าของที่บรรทุกหรือขนส่งมาในเรือมีชนิด ประเภท ปริมาณ แตกต่างจากบัญชีสินค้า ให้สันนิษฐานว่าของที่มิชนิด ประเภท หรือปริมาณแตกต่างนั้นเป็นของที่นำเข้าหรือส่งออกโดยยังมีได้เสียอากร

ก่อนการขนถ่ายของขึ้นจากเรือ นายเรือต้องยื่นใบอนุญาตปล่อยสินค้าและใบปล่อยเรือแก่พนักงานศุลกากร เมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรแล้วจึงจะทำการขนถ่ายของขึ้นได้ โดยต้องทำเช่นนี้ต่อไปทุก ๆ ท่าที่เรือนั้นเดินทางไปถึง

มาตรา ๑๘๗ ให้นายเรือเก็บรักษาบัญชีสินค้าตามมาตรา ๑๘๖ ทุกเที่ยว การเดินเรือไว้ในเรือนั้นเป็นระยะเวลาหกเดือน เพื่อให้พนักงานศุลกากรตรวจสอบและจดบันทึกการตรวจสอบลงในบัญชีสินค้านั้น

มาตรา ๑๘๘ ห้ามมิให้ขนถ่ายของจากเรือที่ทำการค้าขายฝั่งในระหว่างเดินทาง เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ และได้แจ้งเหตุดังกล่าวต่อพนักงานศุลกากรผู้รับผิดชอบพื้นที่ที่เรือนั้นมาถึง

ส่วนที่ ๔ เขตต่อเนื่อง

มาตรา ๑๘๙ เรือทุกลำที่เข้ามาหรือหยุดลอยลำหรือจอดเรือในเขตต่อเนื่อง ต้องตอบคำถามของพนักงานศุลกากรเกี่ยวกับเรือ คนประจำเรือ คนโดยสาร การเดินทาง ลักษณะแห่งของในเรือ และสิ่งทีนำมาในเรือ และต้องปฏิบัติตามคำสั่งอันควรของพนักงานศุลกากร

มาตรา ๑๙๐ ห้ามมิให้เรือที่อยู่ในเขตต่อเนื่องขนถ่ายของใด ๆ โดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร

ของใดที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามมาตรา นี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

มาตรา ๑๙๑ ให้นำมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๑๕๗ (๒) มาตรา ๑๖๐ มาตรา ๑๖๔ มาตรา ๑๖๕ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๖๙ และมาตรา ๑๗๐ มาใช้บังคับกับการกระทำที่เกิดขึ้นในเขตต่อเนื่อง และให้นำบทกำหนดโทษที่เกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าวรวมทั้งบทกำหนดโทษตามมาตรา ๒๑๔ มาตรา ๒๑๙ มาตรา ๒๒๑ และมาตรา ๒๔๓ มาใช้บังคับด้วย

มาตรา ๑๔๒ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการลักลอบหรือจะลักลอบหนีศุลกากรหรือมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตต่อเนื่อง ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งให้นายเรือหยุดลอยลำหรือนำเรือไปยังที่ใดที่หนึ่ง เพื่อการตรวจหรือค้น จับกุม หรือดำเนินคดีได้

เมื่อพนักงานศุลกากรได้จับผู้กระทำความผิดและส่งให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ใดแล้ว ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นมีอำนาจสอบสวนในระหว่างรอคำสั่งแต่งตั้งพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจากอัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ มิให้นำระยะเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้กระทำความผิดส่งให้พนักงานสอบสวนเป็นเวลาควบคุมผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ส่วนที่ ๕
พื้นที่พัฒนาร่วม

มาตรา ๑๔๓ ในส่วนนี้

“พื้นที่พัฒนาร่วม” หมายความว่า พื้นที่พัฒนาร่วมตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรร่วมไทย - มาเลเซีย

“ช่องที่ได้รับความเห็นชอบทางศุลกากร” หมายความว่า ช่องที่ได้รับยกเว้นอากรศุลกากรทั้งตามกฎหมายของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียที่เกี่ยวกับศุลกากร

มาตรา ๑๔๔ การจัดระเบียบการเคลื่อนย้ายของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๑๔๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔๖ มาตรา ๑๔๗ และมาตรา ๒๐๐ (๔) กรมศุลกากรยังคงใช้อำนาจทางศุลกากรทั้งปวงที่เกี่ยวกับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วม

มาตรา ๑๔๖ การเคลื่อนย้ายของใด ๆ เข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ของใด ๆ ที่เข้ามาในพื้นที่พัฒนาร่วมจาก

(ก) ประเทศอื่นใดนอกจากราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย คลังสินค้าใด ๆ ที่ได้รับใบอนุญาต หรือบริเวณทัณฑ์บนของราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้ถือว่าเป็นของนำเข้า

(ข) ราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้ถือว่าเป็นการเคลื่อนย้ายภายในประเทศ ทั้งนี้ ของนั้นจะต้องเป็นของที่ได้รับความเห็นชอบทางศุลกากร เครื่องมือเครื่องใช้ และวัสดุสิ่งของสำหรับใช้ในพื้นที่พัฒนาร่วม

(๒) ของที่ผลิตในพื้นที่พัฒนาร่วมที่เข้ามาในราชอาณาจักรไทย หรือไปยังมาเลเซีย หรือประเทศที่สาม ให้ถือว่าเป็นของส่งออก

(๓) ของที่เคลื่อนย้ายเข้าไปในพื้นที่พัฒนาร่วมตาม (๑) (ข) และต่อมาของนั้น เข้ามาในราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายของราชอาณาจักรไทย หรือมาเลเซีย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๙๗ ของใด ๆ ที่จัดอยู่ในบัญชีของต้องห้ามตามกฎหมายของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย จะไม่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าไปในพื้นที่พัฒนาร่วม เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นจะต้องมีการยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวกับการนำเข้ารายใดรายหนึ่งโดยเฉพาะ การยกเว้นนั้นจะกระทำได้อาศัยความตกลงระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย

มาตรา ๑๙๘ การนำเข้า การส่งออก และการเคลื่อนย้ายภายในสำหรับของ ในพื้นที่พัฒนาร่วมให้ใช้แบบศุลกากรตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙๙ พนักงานศุลกากรย่อมมีอำนาจในส่วนที่เกี่ยวกับการผ่านพิธีการศุลกากร รวมทั้งการเก็บอากรในเรื่องที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และใช้อำนาจนั้นได้ภายในบริเวณที่ทำการศุลกากรร่วม

“ที่ทำการศุลกากรร่วม” หมายความว่า ที่ทำการของคณะกรรมการศุลกากรร่วม ที่จัดตั้งขึ้นในสำนักงานใหญ่ขององค์กรร่วม เพื่อวัตถุประสงค์ของการประสานงานด้านการดำเนินการตามกฎหมายศุลกากรและสรรพสามิตในพื้นที่พัฒนาร่วม

“คณะกรรมการศุลกากรร่วม” หมายความว่า คณะกรรมการที่ประกอบด้วย พนักงานศุลกากร และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานศุลกากรและสรรพสามิตของมาเลเซียที่จัดตั้งขึ้น เพื่อวัตถุประสงค์ของการประสานงานด้านการดำเนินการตามกฎหมายศุลกากรและสรรพสามิตในพื้นที่พัฒนาร่วม

มาตรา ๒๐๐ การกระทำที่ได้ทำลงในพื้นที่พัฒนาร่วม

(๑) หากการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับศุลกากรของ ราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ประเทศใดประเทศหนึ่ง ประเทศที่มีการอ้างว่ากฎหมายของตน ถูกละเมิดมีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือความผิดนั้น

(๒) หากการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับศุลกากรของ ราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย ประเทศที่เจ้าพนักงานของตนเป็นผู้ทำการจับกุมหรือยึดเป็นคนแรก ในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดดังกล่าวมีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือความผิดนั้น

(๓) หากการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับศุลกากรของ ราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย และเป็นกรณีที่มีการจับกุมหรือยึดพร้อมกันโดยกรมศุลกากร และหน่วยงานศุลกากรและสรรพสามิตของมาเลเซีย ในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดดังกล่าว

ประเทศที่มีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือความผิดนั้นให้กำหนดโดยการหารือระหว่างกรมศุลกากร และหน่วยงานศุลกากรและสรรพสามิตของมาเลเซีย

(๔) เงินที่ได้จากการขายของซึ่งเป็นผลผลิตของพื้นที่พัฒนาร่วมที่ถูกริบให้แบ่งเท่ากัน ระหว่างราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย

มาตรา ๒๐๑ เพื่อประโยชน์แห่งส่วนนี้ คำว่า “ราชอาณาจักร” ในพระราชบัญญัตินี้ ให้หมายความถึง “พื้นที่พัฒนาร่วม”

มาตรา ๒๐๒ ให้ศาลภาษีอากรกลาง ศาลจังหวัดสงขลา หรือศาลอาญามีเขตอำนาจที่จะพิจารณาพิพากษาคดีศุลกากรที่เกี่ยวกับพื้นที่พัฒนาร่วม

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๐๓ ผู้ใดยื่น จัดให้ หรือยอมให้ผู้อื่นยื่นใบขนสินค้าซึ่งเกี่ยวกับการเสียอากรหรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้อันเป็นเท็จต่อพนักงานศุลกากร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๔ ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกผู้ใดยื่นใบขนสินค้า เอกสาร หรือข้อมูลอื่นใดที่จัดทำตามพระราชบัญญัตินี้ที่ไม่บริบูรณ์ อันอาจก่อให้เกิดความสำคัญผิดในรายการใด ๆ ที่ได้แสดงไว้ในใบขนสินค้า เอกสาร หรือข้อมูลอื่นใดนั้นต่อพนักงานศุลกากร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๕ ผู้ใดแจ้งข้อความ ให้ถ้อยคำ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือไม่ตอบคำถามของพนักงานศุลกากรที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๖ ผู้ใดปลอมหรือแปลงเอกสารที่ใช้ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือแก้ไขเอกสารที่ทางราชการออกให้ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปลอมดวงตรา ลายมือชื่อ หรือเครื่องหมายอื่นใดของพนักงานศุลกากรที่ใช้เพื่อการอย่างใดอันเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดใช้เอกสาร ดวงตรา ลายมือชื่อ หรือเครื่องหมาย ที่เกิดจากการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๒๐๗ ผู้ส่งของออกผู้ไต่ยื่นใบขนสินค้าขาออกเพื่อขอคืนอากรโดยแสดง ข้อมูลเกี่ยวกับของไม่ถูกต้องและพนักงานศุลกากรพบว่าของนั้นไม่ตรงตามที่แสดงไว้ หรือมีปริมาณ น้อยกว่าที่แสดง หรือไม่มีการส่งออกตามที่แสดง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ ไม่เกินห้าแสนบาท หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าของจำนวนเงินอากรที่ขอคืน แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้รับของนั้น

มาตรา ๒๐๘ ผู้นำของเข้าผู้ใดขอคืนอากรตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๔ โดยความเท็จ โดยฉ้อโกงหรืออุบายหลอกลวง หรือโดยวิธีการอื่นใดทำนองเดียวกัน เพื่อขอคืนอากร เกินกว่าจำนวนที่มีสิทธิได้รับจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือ ปรับเป็นเงินสี่เท่าของจำนวนเงินอากรที่ขอคืนเกินกว่าจำนวนที่มีสิทธิได้รับจริง แล้วแต่จำนวนใด จะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเก็บหรือ ขนถ่ายสินค้าอันตรายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๑๐ ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๑๑ ผู้ควบคุมยานพาหนะผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๑๒ ผู้ใดขนถ่ายของที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร นอกเขตขนถ่ายของตามมาตรา ๕๘ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือปรับเป็นเงินสามเท่าของราคาของ แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้รับของนั้น

มาตรา ๒๑๓ ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกผู้ใดไม่จัดให้มีเครื่องหมายหรือเลขหมาย กำกับหีบห่อหรือภาชนะบรรจุของ หรือไม่แสดงเครื่องหมายหรือเลขหมายไว้ในเอกสารที่เกี่ยวข้อง ของนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๑๔ ผู้ควบคุมยานพาหนะผู้ใดควบคุมยานพาหนะที่มีของเป็นหีบห่อหรือ ภาชนะบรรจุซึ่งมีขนาดหรือลักษณะขัดต่อกฎหมาย หรือไม่มีเครื่องหมายหรือฉลากที่กฎหมาย กำหนดให้ต้องมี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และให้รับของนั้น

มาตรา ๒๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑๖ นายเรือผู้ไต่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๔ มาตรา ๗๑ มาตรา ๘๕ ประกอบกับมาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๑๖๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน หนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๑๗ นายเรือผู้ไต่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานศุลกากร ตามมาตรา ๖๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๑๘ นายเรือหรือผู้ควบคุมอากาศยานผู้ไต่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ หรือมาตรา ๘๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๑๙ ผู้ใดนอกจากนายเรือ ลูกเรือ ผู้โดยสาร และผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติ บนเรือ ขึ้นไปบนเรือเดินต่างประเทศขณะที่อยู่ในราชอาณาจักร โดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงาน ศุลกากร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๐ นายเรือผู้ใดควบคุมเรือที่บรรทุกของอยู่ในเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากร และปรากฏว่าเรือลำดังกล่าวเวลาลอยตัวขึ้น โดยนายเรือไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าได้มีการขนของขึ้น โดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และให้ศาลมีอำนาจสั่งริบเรือนั้นได้

มาตรา ๒๒๑ นายเรือหรือผู้ควบคุมยานพาหนะทางบกผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

(๑) ควบคุมเรือหรือยานพาหนะทางบกที่มีที่ปิดบัง ที่อำพราง หรือมีเครื่องกลอุบาย ใดๆ เพื่อลบลอบหนีศุลกากร เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้ใช้ความระมัดระวังในการป้องกันมิให้มี ที่ปิดบัง ที่อำพราง หรือเครื่องกลอุบายนั้นแล้ว หรือ

(๒) มีส่วนรู้เห็นในการสร้าง ทำ วาง หรือใช้ที่ปิดบัง ที่อำพราง หรือเครื่องกลอุบาย ใดๆ เพื่อลบลอบหนีศุลกากร

ให้ทำลายที่หรือเครื่องกลอุบายตามวรรคหนึ่ง หรือทำให้เป็นของที่มีได้มิไว้ เพื่อกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒๒ ผู้ไต่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนด ตามมาตรา ๗๐ หรือมาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๓ นายเรือผู้ไต่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๒ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๗ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๒ วรรคสอง มาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๕ ประกอบกับมาตรา ๗๗ หรือมาตรา ๑๘๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๔ ผู้ส่งของออกผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๖ วรรคสอง
มาตรา ๙๐ วรรคสอง หรือมาตรา ๙๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๕ นายเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๙ ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินห้าแสนบาท และให้รับของที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดดังกล่าว

มาตรา ๒๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๑ มาตรา ๙๒ มาตรา ๑๒๐
หรือมาตรา ๑๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๗ ผู้ส่งของออกผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๘ นายเรือหรือผู้ส่งของออกผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๓
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๖ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
สามเดือนถึงสิบปี หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าของราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือทั้งจำทั้งปรับ
และให้รับของที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดดังกล่าว ไม่ว่าจะมิผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

มาตรา ๒๓๐ นายเรือผู้ใดจอดเทียบท่าหรือขนถ่ายของที่นำเข้ามาในหรือส่งออก
ไปนอกราชอาณาจักรนอจากเขตพื้นที่ตามลำน้ำที่เป็นเขตแดนทางบกตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
ตามมาตรา ๘๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๘ หรือมาตรา ๘๙
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และให้อายัดของที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้นจนกว่า
จะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๓๒ ผู้ควบคุมอากาศยานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
หรือเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

เจ้าของหรือพนักงานประจำสนามบินผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๓ วรรคสอง
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๓ ผู้ควบคุมอากาศยานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๔ หรือ
มาตรา ๙๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และให้อายัดของที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้น
จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๓๔ ผู้ควบคุมอากาศยานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๑๕ หรือมาตรา ๑๒๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงผู้ใด เมื่อได้แจ้ง การเลิกการค้าเป็นการตามมาตรา ๑๒๙ แล้ว แต่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานศุลกากรผู้กำกับ ทำเรือรับอนุญาตตามมาตรา ๑๑๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนด ตามมาตรา ๑๒๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และให้ริบของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ ความผิดดังกล่าว

มาตรา ๒๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๓ หรือมาตรา ๑๗๒ หรือ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดมาตรา ๑๕๖ ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๙ ผู้ใดลักลอบเปิดคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคง หรือล่วงเข้าไปถึงของที่อยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงนั้น โดยไม่มีเหตุ อันชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

มาตรา ๒๔๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามมาตรา ๑๔๑ มาตรา ๑๔๒ หรือมาตรา ๑๔๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๔๑ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานศุลกากรซึ่งอธิบดี มอบหมายตามมาตรา ๑๕๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานศุลกากรหรือขัดขวาง การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานศุลกากรตามมาตรา ๑๖๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๔๓ นายเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำเตือนของพนักงานศุลกากร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานศุลกากรตามมาตรา ๑๖๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔๔ ผู้ใดนำเข้ามาในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักรซึ่งของ ที่ยังมีได้ผ่านพิธีการศุลกากร หรือเคลื่อนย้ายของดังกล่าวออกไปจากยานพาหนะ คลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง ท่าเรือรับอนุญาต หรือเขตปลอดอากร โดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงาน ศุลกากร หรือให้ที่เก็บหรือช้อนของดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสิบปี หรือ ปรับเป็นเงินสี่เท่าของราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้รับของนั้น ไม่ว่าจะมีผู้ตกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

ผู้ใดพยายามกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๒๔๕ ผู้ใดนำของที่ผ่านหรือกำลังผ่านพิธีการศุลกากรเข้ามาใน ราชอาณาจักร หรือส่งของดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร โดยหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยง การเสียอากร โดยเจตนาจะฉ้ออากรที่ต้องเสียสำหรับของนั้น ๆ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับเป็นเงินตั้งแต่ครั้งเท่าแต่ไม่เกินสี่เท่าของค่าอากรที่ต้องเสียเพิ่ม หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดพยายามกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๒๔๖ ผู้ใดนำของที่ผ่านหรือกำลังผ่านพิธีการศุลกากรเข้ามาใน ราชอาณาจักร หรือส่งของดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำของเข้าเพื่อการผ่านแดน หรือการถ่ายลำโดยหลีกเลี่ยงข้อจำกัดหรือข้อห้ามอันเกี่ยวกับของนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ สามเดือนถึงสิบปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้รับของนั้น ไม่ว่าจะมี ผู้ตกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

ผู้ใดพยายามกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๒๔๗ ผู้ใดเป็นผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน หรือสมคบกันในการกระทำความผิด ตามมาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๕ หรือมาตรา ๒๔๖ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในการกระทำ ความผิดนั้น

มาตรา ๒๔๘ ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื้อมา รับจำนำ หรือรับไว้โดยประการใดซึ่งของอันตนพึงรู้ว่าเป็นของอันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา ๒๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงห้าปี หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าของราคาของซึ่งได้รวมค่าอากร เข้าด้วยแล้ว หรือทั้งจำทั้งปรับ

การกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการกระทำโดยรู้ว่าเป็นของอันเนื่องด้วย ความผิดตามมาตรา ๒๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับเป็นเงินตั้งแต่ครั้งเท่าแต่ไม่เกิน สี่เท่าของค่าอากรที่ต้องเสียเพิ่ม หรือทั้งจำทั้งปรับ

การกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการกระทำโดยรู้ว่าเป็นของอันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา ๒๔๖ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงห้าปี หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าของราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔๙ ผู้ได้นำหรือยอมให้ผู้อื่นนำของต้องห้าม ของต้องกักตุน หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร ขึ้นบรรทุกหรือออกจากยานพาหนะ ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔๔ หรือมาตรา ๒๔๖ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๕๐ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๔๔ เกิดขึ้นในเรือที่มีระวางบรรทุกเกินสองร้อยห้าสิบตันกรอสหรืออากาศยาน หากนายเรือหรือผู้ควบคุมอากาศยานนั้นไม่ใช้ความระมัดระวังในการป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๒๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๑๗๗ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๕๒ นายเรือผู้ใดไม่ตอบคำถามหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานศุลกากรตามมาตรา ๑๘๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือปรับเป็นเงินสองเท่าของราคาของ แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕๔ การกระทำความผิดตามมาตรา ๒๐๓ มาตรา ๒๐๔ มาตรา ๒๐๕ มาตรา ๒๐๖ มาตรา ๒๔๔ หรือมาตรา ๒๔๖ ให้ผู้กระทำความผิดแม้ได้กระทำโดยไม่มีเจตนา

มาตรา ๒๕๕ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่ระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๒๕๖ การประเมินราคาของเพื่อกำหนดค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือตามราคาแห่งของชนิดเดียวกันซึ่งได้เสียอากรครบถ้วนแล้วตามที่ซื้อขายในเวลาหรือใกล้เคียงเวลาที่กระทำผิดนั้น แต่ผู้กระทำความผิดจะเลือกถือตามราคาที่ยกขึ้นกำหนดให้ก็ได้

มาตรา ๒๕๗ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ความผิดตามมาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๔๖ และมาตรา ๒๔๘ ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละสี่สิบห้าจากเงินค่าขายของกลาง โดยให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนร้อยละสามสิบ และเป็นเงินรางวัลร้อยละสิบห้า ส่วนรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละยี่สิบ แต่กรณีที่มีได้รับของกลางหรือของกลางไม่อาจจำหน่ายได้ให้หักจ่ายจากเงินค่าปรับ

(๒) ความผิดตามมาตรา ๒๐๓ มาตรา ๒๐๔ มาตรา ๒๐๕ และมาตรา ๒๐๖ ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละสี่สิบห้าจากเงินค่าปรับ โดยให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนร้อยละสามสิบ และเป็นเงินรางวัลร้อยละสิบห้า ส่วนรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละยี่สิบ

(๓) กรณีที่มีการตรวจเก็บอากรขาด และเจ้าหน้าที่ผู้สำรวจเงินอากรตรวจพบเป็นผลให้เรียกอากรเพิ่มเติมได้ ให้จ่ายเงินรางวัลร้อยละสิบของเงินอากรที่กรมศุลกากรเรียกเก็บเพิ่มเติมได้

เงินสินบนตาม (๑) และ (๒) ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนได้ไม่เกินคดีละสิบล้านบาท และหักจ่ายเป็นเงินรางวัลได้ไม่เกินคดีละห้าล้านบาท

มาตรา ๒๕๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าบุคคลนั้นยินยอมใช้ค่าปรับ หรือได้ทำความตกลง หรือทำทัณฑ์บน หรือให้ประกันตามที่อธิบดีเห็นสมควรแล้ว อธิบดีจะงดการฟ้องร้องเสียก็ได้ และให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่อธิบดีเห็นสมควรจะฟ้องบุคคลใดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้บันทึกเหตุผลในการฟ้องผู้กระทำความผิดไว้ด้วย

มาตรา ๒๕๙ ความผิดตามมาตรา ๒๒๙ มาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๔๖ และมาตรา ๒๔๙ ถ้าราคาของกลางรวมค่าอากรเข้าด้วยแล้วเกินกว่าสี่แสนบาท ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งประกอบด้วยผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกระทรวงการคลัง และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบกรณีใด และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับ หรือได้ทำความตกลง หรือทำทัณฑ์บน หรือให้ประกัน ตามคำเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๖๐ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้ ต่อไป จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรตาม พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๖๑ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

(๑) ให้คลังสินค้าทัณฑ์บน ที่มั่นคง และเขตปลอดอากร ที่จัดตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บน ที่มั่นคง และเขตปลอดอากร ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้ทำเนียบท่าเรือที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นท่าเรือรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ให้คลังสินค้าและโรงพักสินค้าที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นโรงพักสินค้า ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ดำเนินการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้า โรงพักสินค้า ที่มั่นคง ทำเนียบท่าเรือ และเขตปลอดอากรตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร ยังคงดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเสียค่าธรรมเนียมตามที่บัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการตามวรรคสองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือ ไม่เสียค่าธรรมเนียมตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีเพิกถอนการจัดตั้งกิจการดังกล่าว โดยให้นำมาตรา ๑๓๔ และมาตรา ๑๓๕ มาใช้บังคับ

มาตรา ๒๖๒ ให้อธิบดีมีอำนาจพิจารณาสั่งจ่ายเงินสินบนหรือรางวัลในกรณี ที่ตรวจพบการกระทำความผิดหรือตรวจพบการเก็บอากรขาดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ตามอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๒ ตริ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้ต่อไป

มาตรา ๒๖๓ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐ พระราชบัญญัติ ศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒ หรือพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗

แล้วแต่กรณี ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป
เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ
ประกาศ หรือคำสั่ง ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(ก) จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(ข) จัดตั้งโรงพักสินค้า	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(ค) จัดตั้งที่มั่นคง	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(ง) จัดตั้งท่าเรือรับอนุญาต	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(จ) จัดตั้งเขตปลอดอากร	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(ฉ) ประกอบกิจการในเขตปลอดอากร	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๒) ค่าธรรมเนียมรายปี			
(ก) การจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง ท่าเรือรับอนุญาต และเขตปลอดอากร	ปีละ	๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(ข) การประกอบกิจการในเขตปลอดอากร	ปีละ	๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) การดำเนินพิธีการศุลกากร			
(ก) การยื่นใบขนสินค้า	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
(ข) การขอบันทึกข้อมูลเข้าสู่ระบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์	ฉบับละ	๗๐๐	บาท
(ค) การดำเนินพิธีการศุลกากรอื่นนอกจาก (ก) และ (ข)	ครั้งละ	๒,๐๐๐	บาท
(๔) การดำเนินการนอกเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๕๖			
(ก) ขอเปิดที่ทำการพิเศษ ณ ศุลกสถาน	รายละเอียด	๒,๐๐๐	บาทต่อครั้ง
(ข) ประจําการในเรือเข้าหรือขาออก หรือในเรือลำเลียง	ลำละ	๒,๐๐๐	บาทต่อวัน
(ค) ประจําการในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง ท่าเรือรับอนุญาต หรือศุลกสถาน เพื่อตรวจปล่อยของ	ใบขนสินค้า ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
(ง) ประจําการในศุลกสถานหรือ สถานที่อื่นนอกจาก (ก) (ข) และ (ค)	รายละเอียด	๒,๐๐๐	บาทต่อครั้ง
(๕) ใบปล่อยเรือขาออกหรืออากาศยานขาออก			
(ก) กรณีออกไปนอกราชอาณาจักร	ลำละ	๒,๐๐๐	บาท
(ข) กรณีออกไปยังท่าหรือสนามบิน ที่เป็นด่านศุลกากรอื่น	ลำละ	๒,๐๐๐	บาท
(๖) ใบปล่อยสินค้าและปล่อยเรือตามมาตรา ๑๘๖	ลำละ	๑,๐๐๐	บาท
(๗) การประจําการในเรือตามมาตรา ๗๕	ลำละ	๒,๐๐๐	บาทต่อวัน
(๘) การตรวจของ ณ สถานที่ประกอบการ สถานที่อื่นที่เกี่ยวข้อง หรือยานพาหนะใด ตามมาตรา ๑๖๒			
(ก) ค่าเดินทาง	กิโลเมตรละ	๑๐๐	บาท
	แต่ไม่น้อยกว่า	๑,๐๐๐	บาท
(ข) ค่าธรรมเนียมประจำวัน	คนละ	๒,๐๐๐	บาท

(๖๔)

(๙) การร้องขอให้พิจารณาเป็นการล่วงหน้าตามมาตรา ๑๘

(ก) การกำหนดราคาบุคลากร

ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท

(ข) การกำหนดถิ่นกำเนิดแห่งของ

ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท

(ค) การตีความพิกัดอัตราบุคลากร

ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท

(๑๐) ค่าใช้จ่ายในการเฝ้ารักษาของตามมาตรา ๖๕

หีบห่อหรือ

ภาชนะบรรจุละ ๑,๐๐๐ บาทต่อวัน

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติ
ศุลกากร พ.ศ.

**บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.**

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางเรื่องล้าสมัยหรือไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งยังมีการ тракกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าวหลายฉบับ ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้บังคับกฎหมาย ประกอบกับการค้าและการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศได้พัฒนาและขยายตัวมากขึ้น ทำให้มีความจำเป็นต้องปรับปรุงการดำเนินพิธีการศุลกากร และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับมาตรฐานสากล อันจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. มีสาระสำคัญแยกเป็น ๑๐ หมวด โดยมีสาระสำคัญในแต่ละหมวด ดังต่อไปนี้

๒.๑ กำหนดบททั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินการทางศุลกากร (ร่างมาตรา ๖ ถึงร่างมาตรา ๑๒)

(๑) อำนาจของรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องทั่วไป และอำนาจในการออกกฎกระทรวงหรือคำสั่งกรณีที่มีพฤติการณ์พิเศษ เพื่อให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือบางส่วน

(๒) อำนาจของอธิบดีในการเรียกให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการศุลกากรให้ประกันเพื่อรับรองว่าจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เกี่ยวกับการศุลกากร

(๓) หลักเกณฑ์ในการดำเนินการทางศุลกากรเกี่ยวกับบัญชี เอกสารและหลักฐานต่าง ๆ โดยให้รวมถึงการดำเนินการในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

๒.๒ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดเก็บอากร (ร่างมาตรา ๑๓ ถึงร่างมาตรา ๔๙)

(๑) การเสียอากร

กำหนดให้เรียกเก็บอากรจากผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกในเวลาผู้นำของเข้าสำเร็จหรือส่งของออกสำเร็จ และกำหนดราคาศุลกากรกรณีผู้นำของเข้าหรือส่งของออก โดยให้มีการพิจารณาเป็นการล่วงหน้าได้ในเรื่องเกี่ยวกับราคาศุลกากร ถิ่นกำเนิดแหล่งของ และพิกัดอัตราศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

(๒) การประเมินอาคาร

กำหนดให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจในการประเมินอาคารและเมื่อพบว่าผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบถ้วน โดยผู้มีหน้าที่เสียอากรต้องเสียเงินเพิ่มหรือเบี้ยปรับตามอัตราที่กำหนด และให้อธิบดีมีอำนาจกักของที่นำเข้าหรือส่งออก ของที่กำลังผ่านพิธีการศุลกากรหรืออยู่ในความกำกับตรวจตราของศุลกากรได้จนกว่าจะมีการเสียอากรให้ครบถ้วน

(๓) การคินอาคาร

กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคินอาคาร โดยให้อธิบดีมีอำนาจคินอาคารส่วนที่เสียไว้เกินเนื่องจากการคำนวณอากรผิด และให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธิขอคินอาคารตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) การวินิจฉัยอากรและการอุทธรณ์การประเมินอาคาร

กำหนดให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร ซึ่งมีปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานคณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดขอบเขตการใช้อำนาจของพนักงานศุลกากร กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ในการตรวจสอบและประเมินอากร วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับอากร และให้คำปรึกษาหรือเสนอแนะแก่รัฐมนตรีในการจัดเก็บอากร และกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งมีอธิบดีกรมศุลกากรเป็นประธานคณะกรรมการ โดยให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธิอุทธรณ์การประเมินอากรต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้

๒.๓ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการนำของเข้าและการส่งของออก (ร่างมาตรา ๕๐ ถึงร่างมาตรา ๑๐๑)

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับการนำของเข้าและการส่งของออก

กำหนดกรณีที่เกี่ยวข้องการนำของเข้าและการส่งของออกเป็นอันสำเร็จ ทั้งการนำของเข้าและการส่งของออกทางบก ทางทะเล ทางอากาศ และทางไปรษณีย์เพื่อให้ทราบวันที่เกิดความรับผิดชอบในการเสียอากร และกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการในการนำของออกไปจากอารักขาของศุลกากรหรือการส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เฉพาะเกี่ยวกับการนำของเข้าและการส่งของออกทางบก ทางทะเล และทางอากาศ

กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดทำและยื่นเอกสารเกี่ยวกับยานพาหนะและสินค้าที่บรรทุกมาในยานพาหนะนั้นต่อพนักงานศุลกากรทั้งกรณีการนำของเข้าและการส่งของไปนอกราชอาณาจักร รวมทั้งกำหนดหน้าที่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำของเข้าและการส่งของออกต้องปฏิบัติ เช่น ดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานศุลกากร ตอบคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทางศุลกากร และอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของพนักงานศุลกากร นอกจากนี้ ยังต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้สำหรับยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งแต่ละประเภท

(๓) การเป็นตัวแทนดำเนินการเกี่ยวกับของ

กำหนดให้บุคคลที่ประสงค์จะเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้นำของเข้าผู้ส่งของออก หรือผู้นำของผ่านแดนหรือผู้ขอถ่ายลำ ให้เป็นตัวแทนเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ของผ่านแดน หรือของถ่ายลำ หรือกิจการอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีโดยให้ถือว่าบุคคลที่ได้รับอนุญาตเป็นตัวแทน

ดังกล่าวเป็นเจ้าของของที่ได้นำเข้า ส่งออก ผ่านแดนหรือถ่ายลำด้วย และอธิบดีมีอำนาจพักใช้ หรือเพิกถอนการอนุญาตของตัวแทนดังกล่าวได้ หากตัวแทนฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ การรับอนุญาตจากอธิบดีให้เป็นตัวแทนนั้นใช้กับกรณีผู้ควบคุม ยานพาหนะประสงค์จะมอบอำนาจให้ผู้ใดกระทำการแทนด้วย

๒.๔ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการผ่านแดน การถ่ายลำ และของตกค้าง เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับของ (ร่างมาตรา ๑๐๒ ถึงร่างมาตรา ๑๑๐)

(๑) การผ่านแดนและการถ่ายลำ

กำหนดให้ผู้ผู้นำของเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำออก นอกราชอาณาจักต้องยื่นใบขนสินค้า โดยของตามที่ได้ยื่นใบขนสินค้านั้นจะไม่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบ ที่จะต้องเสียอากรหากได้นำของออกไปนอกราชอาณาจักภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด และ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าไม่นำของออกไปนอกราชอาณาจักภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าของนั้น เป็นของตกค้าง

(๒) ของตกค้าง

กำหนดให้ของที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรเป็นของตกค้าง ได้แก่ (๑) ของนำเข้าที่เป็นสินค้าอันตราย (๒) ของนำเข้าที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรเกินสามสิบวัน โดยไม่มีการยื่นใบขนสินค้าและไม่ได้เสียอากรหรือวางประกันค่าอากร หรือ (๓) มีการยื่นใบขนสินค้าแล้ว แต่เสียอากรหรือวางประกันค่าอากรไว้ไม่ครบถ้วน โดยอธิบดีมีอำนาจให้พนักงานศุลกากรนำ ของตกค้างนั้นออกขายทอดตลาดหรือทำลาย หรือให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ขนส่ง ส่งของนั้นออกไป นอกราชอาณาจัก

๒.๕ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มีมั่นคง และท่าเรือรับอนุญาต เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับของ (ร่างมาตรา ๑๑๑ ถึงร่างมาตรา ๑๓๕)

กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มีมั่นคง และท่าเรือรับอนุญาต โดยให้ยื่นขอรับใบอนุญาตจากอธิบดี และให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ เกี่ยวกับการนำของเข้าไปในหรือการปล่อยของออก การเก็บของ การขนถ่ายของ การตรวจตรา และการควบคุมของในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มีมั่นคง และท่าเรือรับอนุญาตนั้น รวมทั้ง กำหนดเหตุในการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตในกรณีต่าง ๆ

๒.๖ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเขตปลอดอากร เพื่อให้สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับ อากร (ร่างมาตรา ๑๓๖ ถึงร่างมาตรา ๑๕๖)

(๑) การจัดตั้งและการดำเนินการในเขตปลอดอากร

กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดตั้งเขตปลอดอากรและการประกอบ กิจการในเขตปลอดอากร โดยให้ผู้ประสงค์จะจัดตั้งและดำเนินการในเขตปลอดอากรต้องยื่นคำขอรับ ใบอนุญาตจากอธิบดี และให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการนำของเข้าไปในหรือปล่อย ของออก การเก็บของ การขนถ่ายของ การตรวจตราและการควบคุมของในเขตปลอดอากร รวมทั้ง กำหนดเหตุในการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตในกรณีต่าง ๆ

(๒) สิทธิประโยชน์ในเขตปลอดอากร

กำหนดให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ สำหรับของที่นำเข้าไปในเขตปลอดอากร เช่น การยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรบางกรณี การยกเว้นอากรขาออก สำหรับของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากรเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจัก และกำหนดให้ของที่

นำเข้าไปในเขตปลอดอากรไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐาน หรือคุณภาพ การประทับตรา หรือเครื่องหมายใด ๆ และการคืนอากรกรณีที่ถูกกฎหมายกำหนดให้ ของดังกล่าวเป็นของที่สามารถขอคืนอากรได้เมื่อส่งออกป้อนกราชอาณาจักร

๒.๗ กำหนดหลักเกณฑ์การใช้อำนาจของพนักงานศุลกากร (ร่างมาตรา ๑๕๗ ถึงร่างมาตรา ๑๗๔)

(๑) อำนาจของพนักงานศุลกากรซึ่งอธิบดีมอบหมาย

กำหนดให้พนักงานศุลกากรซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจในการเข้าไป ในสถานประกอบการหรือสถานที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับ การศุลกากร เพื่อทำการตรวจ ยึดหรืออายัดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นใดที่อาจเกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิด จับกุมผู้กระทำความผิดโดยไม่ต้องมีหมายจับ ยึดหรืออายัดบัญชี เอกสาร หลักฐาน ข้อมูล หรือสิ่งของอื่นใดที่อาจใช้พิสูจน์ความผิด และมีหนังสือเรียกบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับ การนำของเข้าหรือการส่งของออก เพื่อมาให้ข้อมูลที่จำเป็นประกอบการพิจารณา

(๒) อำนาจของพนักงานศุลกากร

กำหนดให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจของที่กำลังผ่านพิธีการศุลกากร หรืออยู่ในอำนาจกำกับตรวจตราของศุลกากร และเอาตัวอย่างของไปเพื่อตรวจสอบ ประเมินราคา หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของทางราชการได้ตามความจำเป็น และมีอำนาจสั่งให้หยุดยานพาหนะ หรือสั่งให้นายเรือหยุดลอยลำ กรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการใช้ยานพาหนะในการนำหรือพาของที่ ยังมีได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องกำกวด หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร เข้ามาในหรือส่ง หรือพาของออกไปนอกราชอาณาจักร หรือเป็นเรือที่พึงต้องถูกยึดหรือตรวจตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจหรือค้นยานพาหนะหรือบุคคลที่อยู่ในยานพาหนะนั้น รวมทั้ง การตรวจหรือค้นหีบห่อ ของผู้โดยสารที่เข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรได้ และเข้าไปตรวจของ ณ สถานประกอบการ ของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการศุลกากรได้

(๓) การดำเนินการกับของอันพึงต้องริบ

กำหนดให้ของที่ยังมิได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องกำกวด หรือของ ที่ยังมีได้ผ่านพิธีการศุลกากร เป็นของที่พึงต้องริบตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้พนักงานศุลกากร พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึดหรืออายัดสิ่งใด ๆ อันจะพึงต้องริบหรือเป็นที่สงสัยว่า จะพึงต้องริบตามพระราชบัญญัตินี้ไว้ได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นในทะเล อาณาเขต เมื่อพนักงานศุลกากรจับผู้กระทำความผิดและสั่งให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ใด ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

๒.๘ กำหนดอำนาจทางศุลกากรในพื้นที่เฉพาะ (ร่างมาตรา ๑๗๕ ถึงร่างมาตรา ๒๐๒)

(๑) เขตควบคุมศุลกากร

กำหนดให้ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตท้องที่เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับศุลกากรให้เป็นเขตควบคุมศุลกากร และให้พนักงานศุลกากร มีอำนาจตรวจหรือค้นโรงเรือน สถานที่ ยานพาหนะ หรือบุคคล โดยไม่ต้องมีหมายค้น และจับกุม บุคคลที่สงสัยว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยไม่ต้องมี หมายจับ ทั้งนี้ อธิบดีมีอำนาจออกประกาศกำหนดประเภทหรือชนิดแห่งของที่ทำการค้าภายใน

เขตควบคุมศุลกากรต้องจัดให้มีบัญชีเพื่อแสดงรายละเอียดแห่งของ นอกจากนี้ อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณพิเศษเพื่อควบคุมการขนย้ายของภายในเขตควบคุมศุลกากร

(๒) พื้นที่ควบคุมร่วมกัน

กำหนดขอบเขตของ “พื้นที่ควบคุมร่วมกัน” โดยให้กรมศุลกากรและพนักงานศุลกากรมีอำนาจทางศุลกากรในพื้นที่ดังกล่าวเช่นเดียวกับในเขตศุลกากร และกำหนดวิธีการดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรในพื้นที่ควบคุมร่วมกันในราชอาณาจักร

(๓) การค้าชายฝั่ง

กำหนดลักษณะของการค้าชายฝั่ง และหน้าที่ของนายเรือที่ทำการค้าชายฝั่ง โดยเรือที่ทำการค้าชายฝั่งต้องเป็นเรือที่มีสัญชาติไทยหรือเป็นเรือที่ได้รับอนุญาตให้ทำการค้าในน่านน้ำไทยได้ตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

(๔) เขตต่อเนื่อง

กำหนดหน้าที่ของนายเรือที่อยู่ในเขตต่อเนื่อง เช่น ต้องตอบคำถามและปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานศุลกากรที่เกี่ยวกับการศุลกากร ห้ามขนถ่ายของโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร และให้นำหลักเกณฑ์รวมทั้งบทกำหนดโทษบางกรณีที่ใช้ในราชอาณาจักรมาใช้บังคับกับการขนส่งของในเขตต่อเนื่องด้วย

(๕) พื้นที่พัฒนาร่วม

กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดระเบียบการเคลื่อนย้ายของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกจากพื้นที่พัฒนาร่วม และกำหนดเขตอำนาจสำหรับการกระทำที่ได้ทำลงในพื้นที่พัฒนาร่วม ทั้งนี้ ให้ศาลภาษีอากรกลาง ศาลจังหวัดสงขลา หรือศาลอาญา มีเขตอำนาจที่จะพิจารณาพิพากษาคดีศุลกากรที่เกี่ยวกับพื้นที่พัฒนาร่วม

๒.๙ กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม (ร่างมาตรา ๒๐๓ ถึงร่างมาตรา ๒๕๙)

ปรับปรุงองค์ประกอบความผิด และบทกำหนดโทษทางอาญาเพื่อให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับลักษณะการกระทำความผิดเกี่ยวกับศุลกากรในปัจจุบัน และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เป็นบทสันนิษฐานความรับผิดทางอาญาของผู้บริหารนิติบุคคลเพื่อให้สอดคล้องกับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้ ได้เพิ่มบทกำหนดโทษสำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง เขตปลอดอากร และการประกอบกิจการในเขตปลอดอากรที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด และปรับปรุงอัตราร้อยละเพื่อส่งจ่ายเป็นเงินสินบนหรือรางวัลให้ลดลง

๒.๑๐ กำหนดบทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๒๖๐ ถึงร่างมาตรา ๒๖๓)

(๑) กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) กำหนดให้คลังสินค้าทัณฑ์บน ที่มั่นคง ทำเนียบท่าเรือ และเขตปลอดอากร ที่ดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บน ที่มั่นคง ทำเนียบท่าเรือ รับอนุญาต และเขตปลอดอากรตามพระราชบัญญัตินี้ และให้คลังสินค้าและโรงพักสินค้าที่ดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นโรงพักสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) กำหนดให้ผู้ดำเนินการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้า โรงพักสินค้า ที่มั่นคง ทำเนียบท่าเรือ และเขตปลอดอากร รวมทั้งผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเสียค่าธรรมเนียมตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

(๔) กำหนดให้การส่งจ่ายเงินสินบนหรือรางวัลในกรณีที่ตรวจพบการกระทำความผิดหรือตรวจพบการเก็บอากรขาดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้หลักเกณฑ์การจ่ายสินบนหรือรางวัลเดิมได้ต่อไป

(๕) กำหนดให้พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๒.๑๑ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสูงสุดที่จะเรียกเก็บจากการดำเนินพิธีการศุลกากร

กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตจัดตั้งและประกอบกิจการต่าง ๆ ค่าธรรมเนียมรายปี ค่าธรรมเนียมสำหรับการดำเนินพิธีการศุลกากร การดำเนินการนอกเวลา การประจำการในเรือ การตรวจของ การพิจารณาเป็นการล่วงหน้า ค่าธรรมเนียมใบปล่อยเรือหรืออากาศยานขาออก ใบปล่อยสินค้าและใบปล่อยเรือ และค่าใช้จ่ายในการเฝ้ารักษาของ โดยในการจัดเก็บรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดอัตราที่จะอนุญาตให้กรมศุลกากรเรียกเก็บจากผู้มาขอดำเนินพิธีการศุลกากร

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่า ยี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวด้วยการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปแห่งชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณา ก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรา นี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)